

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Coldhearted
HEIR

USA TODAY BESTSELLING AUTHOR
MICHELLE HEARD

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

Coldhearted **HEIR**

0 GÜN İÇİNDE BİZİMLE İLGİLİ BİLGİLER

MICHELLE HEARD

Telif Hakkı © 2020 M.A. Heard tarafından.

Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü, eleştirel incelemelerde yer alan kısa alıntılar ve telif hakkı yasasının izin verdiği diğer ticari olmayan kullanımlar dışında, yayıncının önceden yazılı izni olmaksızın fotokopi, kayıt veya diğer elektronik veya mekanik yöntemler de dahil olmak üzere herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla çoğaltılamaz, dağıtılamaz veya iletilemez.

Gerçek kişiler, nesneler, yaşayan veya ölmüş kişiler, yerler veya olaylarla olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Kapak Tasarımcısı: Sybil Wilson, [PopKitty Design](#)

Kapak Modeli: ORMAN

Fotoğrafçı Kredisi: [Wander Book Club Photography](#)

— — — —

İÇİNDEKİLER

[Adanmışlık Şarkı](#)

[Listesi](#)

[Özet Soğukkanlı](#)

[Varis Soy Ağacı](#)

[Bölüm 1](#)

[Bölüm 2](#)

[Bölüm 3](#)

[Bölüm 4](#)

[Bölüm 5](#)

[Bölüm 6](#)

[Bölüm 7](#)

[Bölüm 8](#)

[Bölüm 9](#)

[Bölüm 10](#)

[Bölüm 11](#)

[Bölüm 12](#)

[Bölüm 13](#)

[Bölüm 14](#)

[Bölüm 15](#)

[Bölüm 16](#)

[Bölüm 17](#)

[Bölüm 18](#)

[Bölüm 19](#)

[Bölüm 20](#)

[Bölüm 21](#)

[Bölüm 22](#)

[Bölüm 23](#)

[Bölüm 24](#)

[Sonsöz Varisler](#)

[Trinity Akademisi](#)

[Düşmanlardan](#)

[Aşıklara Benimle](#)

[bağlantı kurun Yazar](#)

[hakkında](#)

[Teşekkür](#)

Adanmışlık

Okuyucularıma.

Sana tapıyorum.

Şarkı Listesi

Buraya tıklayın - [*Spotify*](#)

Sinopsis

Erkek arkadaşımın öldüğü gece her şey değişti.
Hayatımın en özel anı olması gereken şey bir kâbusa
dönüştü. Hunter Chargill yüzünden hayatımın aşkını
kaybettim. Onu asla affetmeyeceğim.

Hunter eskiden en iyi arkadaşlarımdan biriydi, ama
yalanlarıyla hayatımı cehenneme çevirmeye kararlı
kibirli bir pislikten başka bir şey olmadığı ortaya çıktı.

Ama zaten bozuk olan bir şeyi bozamayacağını
bilmesi gerekirdi.

Trinity Akademisi'ndeki ilk yılıma kadar ondan uzak
durmayı başardım. Acımasız sözlerimiz ve korkutucu
dokunuşlarımız çabucak bir alevi ateşliyor ve nefret
alevleri içinde yok olmak yerine, arzu cızırdayarak
canlanıyor.

Kavgalarımızdan zevk almaya başladığımda başımın
belada olduğunu anlıyorum. Onu yumruklamak istemek
yerine, kendimi dudaklarının dudaklarımda nasıl
hissedeceğini merak ederken buluyorum.

Aptal bir oyun.

Bir öpücük.

Ve mükemmel inşa edilmiş duvarlarım etrafımda
yıkılıyor.

Kendimi suçlu hissetmeli ve Hunter'a yaptıklarını
ödetmeliyim.

İŖi bitti.
Ama bazen bir iŖkenceci bir koruyucuya d n Ŗ r.

Soğukkanlı Varis

VARİSLER

Kitap 1

*Birbirine bağı STANDALONES'den oluşan
Üniversite/Yeni Yetişkin serisi.*

*"Düşmanlarımızı sadece yok etmiyoruz; onları
değiştiriyoruz."*

- George Orwell, [1984](#)

Aile Ağacı

HUNTER CHARGILL

Mason

Baba

ChargillKingsley Hunt

*Anne (Takma
adı: Hunt)*

Vaftiz annesi: Layla Shepard

Vaftiz babaları: Falcon Reyes & Lake Cutler

En iyi arkadaşlar: Jase Reyes, Kao Reed & Noah West

JADE DANIELS

Rhett

Baba

DanielsEvie Cole

Anne

Hayden Cole

Büyükbaba

Vaftiz annesi: Bayan Sebastian Vaftiz

Babası: Carter Hayes

En iyi arkadaşlar: Fallon Reyes, Mila West & Hana Cutler

*Jade Daniels aşık oldu Jade
Daniels her şeyi kaybetti
Kralın tüm atları ve tüm adamları Yeşim'i tekrar bir
araya getiremedi.*

Bölüm 1

JADE

İki Yıl Önce...

Bir an için toplanmayı bırakıyorum ve yanan gözlerimi arkadaşlarıma çeviriyorum. Geceyi evimde geçirdiler ve beni kalmam için ikna etmeye çalışıyorlar. "Eğer gitmezsem, bir savaş başlatmış olacağım. Sadece uzun hafta sonunun geri kalanı için."

Jase'in doğum günü partisi tam bir felaketti ve Salı günü okula gitmeden önce tüm bunları sindirmek için zamana ihtiyacım var. Büyükbabamın çiftliği benim için her zaman güvenli bir sığınak olmuştur.

Fallon yataktan kalkıyor ve bana yaklaşıp elimi tutuyor. Altın sarısı saçları hala dağınık ve yumuşak kahverengi gözleri anlayışla bakıyor ve şöyle diyor: "Şu anda acı çekiyorsun. Büyükbabanın çiftliğine koşmak hiçbir şeyi daha iyi yapmaz. Hunter'ı ara ve onunla konuş."

Göğsümde dönen hayal kırıklığını öfke kaplıyor. Görüşüm bulanıklaşıyor ve ağlamamak için gösterdiğim çabadan dolayı boğazım ağrıyor. Sertçe yutkunuyorum ve derin bir nefes alıyorum, kelimeler acı ve öfkeyle dolup taşıyor. "Eğer yapabilseydim, Virginia'ya temelli taşınırdım. Brady telefonlarıma çıkmıyor ve Hunter'ı bir daha asla görmek istemiyorum."

Fallon yardım için arkadaşlarımıza bakıyor. Mila yerde, pijama partisi için kullandığımız dağınık battaniye ve yastıkların arasında oturduğu yerden kalkıyor. "Jade, biz doğduğumuzdan beri birbirimize sıkı sıkıya bağlı bir grubuz. Hunter sadece sana göz kulak oluyordu. Çocuklardan herhangi biri de aynı şeyi yapardı. Hunter sadece ilk tepki veren oldu. Bize karşı ne kadar korumacı olduklarını biliyorsun."

Başımı sallayarak, yumruyu yutmak için sertçe yutkunmak zorunda kalıyorum. "Dün gecenin benim için özel bir gece olması gerekiyordu. Hunter her şeyi mahvetti." Sert bir nefes verdim. "Brady'yi tüm arkadaşlarımızın önünde utandırdı." Hayal kırıklığı ve üzüntü dalgası üzerime çökerken omuzlarım çöküyor. "Beni küçük düşürdü." Elimi Fallon'inkinden çekip başka bir gömleğe uzanıyorum. Onu katlayarak endişemi dile getiriyorum: "Hunter Brady'yi eve götürdüğünde aralarında neler olduğunu ancak Tanrı bilir."

Hana telefonunu almak için yan sehpaye uzanabilmek için vücudunu yatağa doğru uzatıyor. "İşte bu kadar. Hunter'ı arıyorum. Bunu bir an önce halletmeliyiz."

"Yapma!" Ben itiraz etmeye devam edemeden kendi telefonum çalmaya başlıyor. Zil sesinin Brady'ye ait olduğunu bildiğimden, sesli mesaja geçmeden önce cihaza ulaşmak için valizimin üzerinden atladığımda neredeyse boynumu kırıyordum. "Brady!"

Nefes nefese, sesin hattan gelmesini bekliyorum.

"Benim. Colton." Onun sesini duymak kaşlarımı çatmama neden oluyor.

Bu iyi bir şey olamaz. Brady bana o kadar kızgın mı ki abisine bittiğimizi söyledi?

Colton'ın sesi "Dün gece işler kötüye gitti" derken uyuşmuş gibi geliyor.

Önümdeki duvara bakarken boştaki elimi yanımda yumrukluyorum. "Brady ile konuşmama izin ver." İlişkimizi kurtarmak için bir şansa ihtiyacım var. Bir yıldır çıkıyoruz ve okula başladığımız ilk günden beri en iyi arkadaşlarımdan biri oldu.

Bu şekilde bitiremeyiz.

"Colton, hemen gitmemiz gerek!" Annelerinin sesindeki paniği duymak kaşlarımı çatmama neden oluyor.

"Geliyorum," diye bağıyor Colton sert bir sesle ve dikkatini tekrar bizim telefona veriyor. "Brady kendini öldürdü."

Şok ve kafa karışıklığı beni uyuşturuyor ve kelimelerin içime işlemesini engelliyor.

İç

nd "Ne-ne?" Ağzım kurudu ve kalbim daha hızlı atmaya başladı. "Gitmek e. zorundayım."

Hat kesildi. Elim kulağımdan düşüyor ve gözlerim

Ekranın kararmasını izlemek için telefonu tam zamanında açıyorum. Sessizlik etrafımda uzanıyor, nefes alışım hızlandıkça hava inceliyor.

"Ne dedi?" Fallon soruyor.

"BEN - BEN - BEN." Colton'ın az önce söyledikleri kafama dank etmeye başladığında, kelimeleri bir araya getiremediğim için vücudumu vahşi bir panik kaplıyor.

Hayır.

Başımı sallıyorum ve sanki beni yakacakmış gibi telefonumu düşürüyorum.

"Jade?" Mila yanıma geliyor ve kuzenimin yüzündeki endişeyi görüyorum.

Yatak odamın kapısının çalındığını duyuyorum ve yüzümü kapıya çevirmek için büyük çaba sarf ediyorum.

Babam içeri bakıyor. "Sen hazır olduğunda biz de hazırız." Gözleri benimkilerle buluşuyor ve Colton'ın sözlerinin kesinliğini anlamam için tek gereken bu.

"Baba," diye mırıldanıyorum ve nefesim boğazımda düğümlenmeye başlıyor, acıyla sıkışıyor.

"Bean?" Babam öne atılıyor ve omzumu tutuyor, yüz hatları endişeyle kararıyor.

"Brady..." Hıçkırıklara boğuluyorum ve gözlerim yaşlarla doluyor. İnkâr, yüzleşmeye çalıştığım acı gerçeikle savaşıyor. Sesim geriliyor, kelimeleri zorla çıkarırken boğazıma kramplar giriyor. "Brady kendini öldürdü." "Brady kendini öldürdü."

Babamın kolunu tutuyorum, olan bitenin tüm gücü bana çarparken sahip olduğum en güçlü şeye tutunmam gerekiyor. "O... o öldü."

Babamın kolları beni sarmalıyor, göğsüne sıkıca sarıyor ve parçalarımın dünyanın en uzak köşelerine savrulmasını engelliyor.

"Çok üzgünüm, Küçük Fasulye," diye fısıldıyor babam şakağıma bir öpücük kondururken.

İçimi kavuran acıdan nefes nefese kalmaya başladım. Trajik ve amansız bir acı, nefesimi tutmam için bana bir saniye bile vermiyor. "Baba." Sesim bir feryatla umutsuz bir şey arasında gidip geliyor.

Babam on dördüncü yaş günümde verdiği sözü tutarak kollarını altımdan geçirdi ve beni kaldırarak yatağa götürdü, orada oturdu ve beni kucakladı. *"Her zaman arkanda olacağıma söz veriyorum Jade. Böylece düştüğünde seni yakalayabilir ve hayat zorlaştığında seni tutabilirim."*

Şu anda, dünyam tanınmaz bir hale gelirken beni ayakta tutan tek şey babam.

"Kızlar, bizi biraz yalnız bırakın," diye arkadaşlarıma gitmelerini emrediyor. Yatak odasının kapısı arkalarından kapandığında, babam yüzümü çerçeveleyip ve gözlerimiz kilitlenene kadar kaldırıyor. "Ben buradayım Jade. Çok acı çektiğini biliyorum ama ben buradayım ve gitmene izin vermeyeceğim."

Hıçkırıklar içimi parçaladıkça bedenim sarsılmaya başlıyor ve babamın kollarına yığılıyorum.

Brady gitti.

Etrafımızda ördüğüm her hayal küçük parçalara ayrılıyor.

Brady'm.

En iyi arkadaşım.

Hayatımın aşkı.

Gitmiş.

Ona bir daha sarılamayacağım.

Onu öpemeyeceğim.

En soğuk günleri bile ısıtan o nazik gülümsemesini bir daha göremeyeceğim.

Brady öldü.

Hassas, güzel erkek arkadaşım hiçbir uyarıda bulunmadan, tek kelime etmeden gitti... ve tüm kalbimi de yanında götürdü.

Son birkaç gündür dünyam çarpık ve içi boş bir karmaşa içindeydi. Küçüklüğümden beri ilk kez ailemin yatağında uyudum. Brady'nin intihar ettiği haberini aldığımdan beri yanımdan ayrılmadılar.

Annem cenazenin nerede yapılacağını öğrenmek için Bayan Lawson'ı aradı, böylece ben de orada olabilecektim.

Annemle babamın arasında otururken gözlerim kapalı tabut ile Bayan Lawson ve Colton'ın oturduğu ön sıra arasında gidip geliyor. Neredeyse yaz olmasına rağmen kilise soğuk.

Kısa bir an için Bay Lawson'ın nerede olduğunu merak ediyorum. Ama kendimi bir arada tutmak ve herhangi bir şeye odaklanmak için sürekli bir mücadele veriyorum. Babam kolunu kaldırıp omuzlarıma doladığında ona daha da yaklaşıyorum. Boştaki elini iki elimin üzerine koyuyor ve tenimi kaplayan buz bariyerinden sıcaklık sızıyor.

Midem yanıyor ve tüm bu gerginlik yüzünden sırtım ağrıyor. Fiziksel acıya konsantre olmaya çalışıyorum çünkü içimdeki acımasız yıkımla yüzleşmek şu anda başa çıkamayacağım kadar zor.

Bununla yüzleşebileceğimi hiç sanmıyorum.

Tören başladığında zihnim sorular, inkar ve üzüntüyle dolu bir işkence odasına dönüşüyor.

Birlikte geçirdiğimiz zaman yeterince uzun değildi. Asla vedalaşmamamız gerekiyordu.

Bir damla gözyaşı yanağımdan aşağı yuvarlanıyor ve onu silecek gücüm yok. Annem getirdiği zuladan bir mendil çıkarıyor ve izi nazikçe siliyor.

Kafamın içindeki kargaşa o kadar yüksek ki, etrafımdaki tüm sesleri bastırıyor. Vaizin dudakları kıpırdıyor. Bayan Lawson'ın omuzları titriyor. İnsanlar ayağa kalkıp şarkı söylüyor ve ben ayakta durabilmek için babama yaslanıyorum.

Ayin sona erdiğinde çıkışa doğru ilerliyoruz. Bayan Lawson ve Colton'ın önünde durup bir şekilde kuru dudaklarıma bir gülümseme yerleştirmeyi başarıyorum. Bilinçsizce saygılarımı sunarken yüzleri bulanıklaşıyor. "Çok özür dilerim." Gözyaşlarımı kırıştırıyorum ve hemen Colton'ın gözlerindeki öfke ve acıyla çarpılıyorum.

Bu onun için çok zor olmalı.

Babam beni binadan çıkarıp arabaya doğru yönlendirirken bir başka geçici düşünce. Dünyamda değişmeyen tek şey Brady'nin gittiğine dair acı verici gerçek.

Tören alayını mezarlığa kadar takip ediyoruz ve güneş pırıl pırıl parlarsa da etraf karanlık ve ürkütücü.

Brady buraya ait değil.

Brady tatlı ve sevecendi. Hassas ve nazikti ve böyle acımasız bir yere ait değildi.

Yanımda tek bir gelincik yatıyor ve çoktan solduğunu fark ediyorum. Brady'nin en sevdiyi. Mezarlığın yakınında durduğumuzda, yanlışlıkla çiçeği kırmamak için dikkatlice sapından tutuyorum.

Oluşmaya başlayan kalabalığa doğru yürürken gözlerim mezar taşlarının üzerinde geziniyor ve her biri kırık kalbime bir darbe indiriyor.

Veda etmeye hazır değilim!

Babam üzüntümü hissetmiş olmalı çünkü bir damla gözyaşı daha akamadan kolunu omuzlarıma doluyor ve fısıldıyor: "Keşke acını dindirebilseydim, Küçük Fasulye."

Vaiz son sözlerini söylerken ve tabut çukura indirilirken babamın yanına sindim.

Brady orada olamaz.

Ama öldü. O öldü ve bana asla geri dönmeyecek.

Gelgit dalgası nefesimi kesiyor ve kalbimi öyle acı verici bir şekilde sıkıştırıyor ki, hala nasıl atabildiğini merak ediyorum.

İnsanlar son vedalarını ederek ayrılmaya başladılar. Kendimi öne doğru zorluyorum ve tabutun üzerine bırakmadan önce gelinciğin zayıf yapraklarını öperken babam yanımdan ayrılmıyor.

"Seni sonsuza dek seveceğim Brady" diye mırıldanırken acı dolu bir hıçkırık ruhumda bir delik açıyor.

Bir şekilde Bayan Lawson ve Colton'a dönmeyi başarıyorum ve babam arabaya dönmeme yardım etmeden önce onlara zayıfça el sallıyorum.

Sadece üç gün oldu ve kalp acısından zar zor kurtuldum. Brady olmadan hayatımın geri kalanında nasıl hayatta kalacağım?

Her şey tekrar kafama dank etti.

Acı. Kaybolmuş hissetmek. Beni sakat bırakmakla tehdit eden çaresizlik.

Her kalp atışı arasındaki her saniye dayanılmaz çünkü onsuz geçen bir saniye daha var.

Babam okulu aradı ve yaz tatilinden önce iki hafta erken çıkmamı sağladı, böylece cenazeden sonra eve gitmek yerine hepimiz Virginia'ya geldik.

Bir bankta oturuyorum, gözlerim çiftlikteki küçük gölete boş boş bakıyor. Burası çok güzel ve huzurlu, ama şu anda bunların hiçbirini takdir edecek durumda değilim.

Ayak sesleri duyuyorum ve sonra dedem yanıma oturmadan önce üzerime bir gölge düşüyor.

"Hey, ufaklık."

Kolumu onunkine doluyorum ve ona tutunarak yanına sokuluyorum, başımı omzuna yaslıyorum. "Hey, büyükbaba."

Bir süre sessizce oturduktan sonra bana en ağır gelen soruyu sordum: "Bunu neden yaptı?"

"Işığı bulamayacak kadar karanlık bir yerde olmalı."

Kalbimdeki karmaşa hakkında biriyle konuşmaya ihtiyacım var ve büyükbabam tanıdığım en bilge insan. O emekli bir denizci ve eminim hayatın karanlık tarafını birkaç kez görmüştür.

"Birlikte mutluyduk. Jase'in partisinde bir olay oldu ve Hunter Brady'yi utandırdı. Hunter Brady'yi eve götürdüğünde ne olduğunu bilmiyorum. Brady'nin ağabeyi Colton, işlerin kötüye gittiğini ve Brady'nin bu yüzden intihar ettiğini söyledi."

Büyükbaba, "Hunter ve Brady kavga mı etti?" diye sormadan önce derin bir nefes alıyor.

"Colton'a ne olduğunu sormaya yüreğim el vermiyor ve Hunter'la da konuşmak istemiyorum."

"Yani, aslında ne olduğunu bilmiyor musun?"

Doğrudum ve kaşlarımı çatarak suya baktım. "Sadece tahmin edebilirim, büyükbaba. Brady'nin başka seçeneği yokmuş gibi hissetmesine neden olacak kadar ciddiye." "

Büyükbaba bir elini güçlü çenesinin üzerinde gezdiriyor, kaşları birbirine yaklaşmış. "Bence Hunter'ı aramalı ve neler olduğunu öğrenmelisin. Benim tecrübelerime göre,

Bir insanın ölümün tek seçenek olduğunu düşünecek noktaya gelmesi için çok şey olması gerekir."

Büyükbabamın söyledikleri üzerine derin düşüncelere dalmışken hafifçe başımı sallıyorum.

"Akşam yemeği neredeyse hazır. Sen yemeye hazır olana kadar tabağını mikrodalgaya koymamı ister misin?"

Bazen dedemle babamın beni benden daha iyi tanıdıklarını düşünüyorum. Ona minnetle gülümseyerek başımı sallıyorum. "Lütfen. Burada biraz daha kalmak istiyorum."

Büyükbabam eve dönmek için ayağa kalkmadan önce dizimi okşuyor. Cebimden telefonumu çıkarmadan önce bir süre gün batımının son anlarını izliyorum. Ekran aydınlanıyor ve gözlerim hemen Brady'nin gülümseyen yüzüne odaklanıyor. Darbe o kadar sert ki saniyeler içinde ağlayacak hale geliyorum. Telefonu göğsüme bastırıp çalmaya başladığında irkiliyorum.

Görüyorum ki

Fallon'un adı, mırıldanıyorum, "Merhaba."

"Nasılsın?" Sadece bir saniye duraksadıktan sonra, "Bu aptal soruya cevap verme. Sadece senin için burada olduğumu bilmeni istiyorum. Keşke sana sarılabilseydim."

Arkadaşımın sesini duymak gözyaşlarımın yeniden akmasına neden oluyor. "Bu çok zor. Tüm bu olanları aklım almıyor. Bir an mutluyuz, bir an sonra korku filminin içine atılmış gibi hissediyorum."

"Seni seviyoruz Jade!" Mila'nın çığlığını Hana'nın izliyor: "Seni özlüyoruz."

Arkadaşlarım dudaklarıma belli belirsiz bir gülümseme kondurmayı başarıyor. "Ben de sizi özledim. Sadece her şeyi sindirmem gerekiyor."

"Yazdan sonra geri dönüyorsun, değil mi?" Fallon soruyor.

"Evet, ailem burada kalmama izin vermiyor."

Fallon boğazını temizler ve "Hunter'la konuştun mu?" diye sorarken ses tonu gariptir. Sana ulaşmaya çalışıyordu. Ne zaman

Telefonlarına cevap vermediğin için iyi olup olmadığını sordu, ne diyeceğimi bilemedim."

Öfkem arka planda kaldı çünkü kederle baş etmek yeterince zordu. "Telefonuna cevap vermeden önce zihnimdeki karmaşayı çözmeye çalışıyorum."

"Jade'le mi konuşuyorsun?" Noah'nın sorduğunu duyuyorum, bu da arkadaşlarımla Mila'nın evinde olması gerektiği anlamına geliyor. Noah ve Mila'nın babaları ikiz ve iki aile her zaman birlikte çok zaman geçiriyor.

Fallon ona cevap vermeden Noah telefonu ondan alır ve bir saniye sonra hattan onun sesi gelir. "Bean, iyi misin? Kızlar Virginia'da olduğunu söyledi."

"Hey, Noah."

Sonraki birkaç saniye içinde her şey çok hızlı geliyor. Arka planda Kao, Jase ve Hunter'ın seslerini duyuyorum, sonra arama videoya çevriliyor ve Noah'nın endişeli kahverengi gözlerine bakıyorum.

"Işık alan bir yere geç ki seni görebilelim," diye talimat veriyor Noah ve bir robot gibi dinliyorum. Ayağa kalkıyorum ve eve giden yolu aydınlatan ilk lambaya ulaştığımda Noah bana sırıtıyor. "Bu daha iyi. Sen nasılsın?"

Kao'nun yüzü Noah'nın omzunun üzerinden ekrana geliyor ve bana şefkatli bir gülümseme veriyor.

Kelimeler dudaklarımda şekillenmeye başlarken Noah telefonu havada tutuyor, böylece herkes onun etrafında toplanabiliyor. Hunter'ı gördüğüm anda öfke ve kalp ağrısı göğsümde dönmeye başlıyor, ta ki içim kan ağlayana kadar.

Çılgına dönmüş bir halde başımı salladım ve aramayı kestim. Bunu yapamam. Hunter'la henüz yüzleşmem.

Her şey hâlâ çok ham.

Telefonum tekrar çalmaya başlıyor ve Hunter'ın adını görünce, bastırdığım ihanet ve acı galip geliyor ve cevap verirken sesimden öfke damlıyor, "Beni bir daha asla arama. Brady senin yüzünden kendini öldürdüğünde bu hakkını kaybettin. Senden nefret ediyorum, Hunter Chargill." Bir hıçkırık sesimi kesiyor ama kelimeleri zorlayarak çıkarıyorum: "Senden nefret ediyorum ve keşke Brady yerine sen olsaydın. Ona ne yaptın?" Duygularım kontrolden çıkıyor ve "Brady'ye ne halt ettin?" diye bağırırken sesim histerik bir şekilde yükseliyor.

"Jade, ben bir şey yapmadım." Hunter'ın sesindeki kafa karışıklığı beni daha da çileden çıkarıyor.

Şu anda masum rolü oynadığına inanamıyorum!

"Sana inanmıyorum!" Nefesimi içime çekiyorum ve boştaki elimi nemli alnıma götürüyorum. "Seni asla affetmeyeceğim Hunter. Bir gün bunu sana ödeteceğim. Nasıl ve ne zaman bilmiyorum ama sana söz veriyorum, Brady'ye yaptıklarının bedelini ödeyeceksin."

Aramayı kesiyorum ve telefonumu karanlığa fırlatırken bir çığlık atıyorum. Nefeslerim çok hızlı geliyor ve sanki hiç hava almıyormuşum gibi hissediyorum. Bir çığlık daha atıyorum ve dizlerimin üzerine çökmeye başlıyorum ama dizlerim parke taşlı patıkaya çarpmadan önce büyükbabam karanlığın içinden belirliyor ve beni tutuyor.

Titreyen elimi tutarak göğsüne bastırıyor ve benimle göz göze geliyor. "Sadece nefeslerime odaklan Jade." İlk birkaç nefes sanki boğulduktan sonra hava almak için çıkıyormuşum gibi acı veriyor. "Derin nefes al. Bırak gitsin." Büyükbabam nefesim düzene girene kadar tekrarlamaya devam ediyor.

İyi olduğumdan emin olunca kollarıyla beni sarıyor ve sıkıca kavırıyor. "Bırak acını içine at Jade. Seni tekrar bir araya getirmek için burada olacağım."

Sesim göğsünde boğuklaşıyor. "Çok acıyor."

"Biliyorum, Jade. Biliyorum." Sesinde kaybın belli belirsiz yankısını duyuyorum ve sanki büyükbabamla daha derin bir seviyede bağ kuruyormuşum gibi hissediyorum - sadece en karanlık acının yaşadığı bir seviyede.

Kaybettiğim her şey için ağlamadan önce gömleği tarafından bastırılan bir çığlık attım.

Her rüya. Her öpücük. Her dokunuş. Önümde uzanan boş geleceğin her günü.

Hunter yüzünden hayatımın aşkını kaybettim. Onu asla affetmeyeceğim.

Bölüm 2

JADE

Burada.

Hunter 22; Jade 18

Büyükbabam bir keresinde bana dizlerinin üzerine çöktüğün her anın kendini daha da zorlamak için bir fırsat olduğunu söylemişti. Devam etmek için ne yapman gerekiyorsa yaparsın. Asla pes etmezsin.

Brady'yi kaybettikten sonra, bulduğum her fırsatı çiftlikte büyükbabamla geçirdim. Onu ne zaman ziyaret etsem, iyiymişim gibi davranmak zorunda değildim. Bunun yerine, büyükbabam ve en iyi arkadaşı Max Amca, bana nasıl dövüşüleceğini öğreterek acımı ve öfkemi dışa vurmamı sağladılar.

İçimdeki ateş düşmanlarımın cesetleri üzerine saçılmış ölü küllerden başka bir şey olmayana kadar savaşmam gerektiğini söylediler.

Sadece bir düşmanım var.

Hunter Chargill.

Ondan kaçabileceğimi düşündüm. Babamı Trinity Akademisi yerine rakip üniversiteye gitmeme izin vermesi için ikna etmeye bile çalıştım ama bunu duymak bile istemedi. Ne yazık ki babam, Trinity'nin başkanı olan Hunter'ın babası Bay Chargill ile arkadaş ve iş ortağı.

Okul değiştirmek istememin gerçek nedenini babama söylemediğim sürece, ama bunu yapamam. Brady'nin intihar etmesinin Hunter'ın suçu olduğunu babama hiç söylemedim. Sadece büyükbabam biliyor. Bu savaş Hunter'la benim aramda ve babalarımızı bu işe bulaştırmayacağım.

İşte buradayım, önümüzdeki dört yıl boyunca evim olarak adlandıracağım The Hope Diamond binasına bakıyorum.

Neyse ki Hunter son sınıfta ve onu öldürmeden sadece bir yıl hayatta kalmak zorundayım. Yine de bunun mümkün olduğundan emin değilim.

AVCI

Tıpkı babam gibi ben de eğitime başlamadan önce okuldan sonra bir yıl ara verdim ve ilk kez pişmanlık duyuyorum. Okuldan hemen sonra akademiye başlamış olsaydım, işim bitmiş olacaktı ve Jade ile bir yıl yaşamak zorunda kalmayacaktım.

Oturma odamızın ve mutfağımızın bulunduğu ortak alana doğru yürüyorum. Süitler kısa bir süre önce yenilenmiş ve yeni kokusu hala havada. Eskiden çatı katı süitinde sadece üç yatak odası vardı, ancak kapsamlı tadilattan sonra, The Hope Diamond binasının en üst iki katının tüm alanını kaplayan on oda var. Kampüsteki ana yurt burası. The Pink Star ve The Oppenheimer Blue bizim binamızın karşısında yer alıyor. Ailenizin servet ve statü sıralamasına bağlı olarak, size ilgili yurttaki bir süit tahsis edilir.

Büyük büyükbabam ve onun en iyi iki arkadaşı, birkaç yıl içinde Başkanlık görevini devralacağım Trinity Academy ve CRC Holdings'i kurdular. Bu beni Jase, Fallon ve Hana ile birlikte besin zincirinin en tepesine yerleştiriyor.

Trinity'de taç giymiş prenslerden biri olmanın inişleri ve çıkışları vardır. Her kız ilginizi çekmek ister ve her erkek arkadaşınız olmak ya da size meydan okumak ister.

Fallon sütlerden birinden çıkıyor ve kahverengi gözleri bana dikiliyor. Ağzının etrafında bir gülümseme oluyor. Çok güzel bir kadın olmuş. Muhtemelen bu yıl tüm azgın pi  leri kızlarımdan uzak tutmak için ellerim dolu olacak.

Yalnız olduğundan emin olduğumda ve Jade ile kavga etmeye hazırlanmak zorunda kalmadı  ımda, "Hâlâ taşınıyor musun?" diye soruyorum.

Herkes Jade'in aynı odada bulunduğumuzda patlayacak nükleer kapasiteye sahip bir tutkuyla benden nefret ettiğini biliyor.

"Evet." Etrafına bir göz attıktan sonra "Tembel kuzenimi gördün m  ?" diye soruyor.

"Jase?" Başımı sallıyorum. "Onunla son konuştuğumda derslere yetişeceğini söylemişti."

En iyi arkadaşım ve ta   giymiş prenslerden biri olan Jase, birkaç yıl içinde CEO'luk görevini babasından devralacak. Yakın büyüdük ve ikiz bile olabiliriz.

Fallon başını sallıyor, saçları hareketle omzuna dökülüyor. Sevgi dolu bir gülümseme sözlerinin acısını alıyor ve şöyle diyor: "Oraya ba  ladı  ımızda Tanrı bize ve CRC'ye yardım etsin. Jase'in i  ini yapmamasını telafi etmek için muhtemelen çok çalışacağız."

"Evet." Kıkırdıyorum ama Jade benimkinin karşısındaki odadan çıkınca kıkırdamam kayboluyor.

Sikeyim.

Kızıl saçları elektrik ışığında parlıyor. Daha önce fark etmediğim kumral teller var. Burnunun üzerinde eskisine göre daha az   il var. O feci olaydan sonra Jade'i pek görmedim. Yaz tatillerini büyükbabasının   iftli  inde geçirdiğini duydum ve bunu benim etrafımda olmamak için yaptığını hissediyorum.

Anlaşamıyor olabiliriz ama onun ne kadar güzelleştiğini fark etmemek için kör olmak gerekir. Eskiden ne kadar yakın olduğumuzu hatırladığımda içimi bir hüznün ve kızgınlık kaplıyor.

Erkek arkadaşı Brady intihar ettikten sonra Jade'in neden beni suçladığını bulmaya çalıştım ama bu saçmalıklarla geçen iki yıldan sonra pes ettim. Şimdi sadece yumruklarla yuvarlanıyorum.

Jade'in kahverengi gözleri bana dikiliyor ve yüz yüze geldiğimizde her zaman su yüzüne çıkan öfkeyle anında kararıyor.

"Bu çok uzun bir yıl olacak," diye homurdanırken bana yüzünde görmeye alıştığım nefret ve acı karışımı bir ifade veriyor.

"Ateşkes ilan edebiliriz. En azından katlanılabilir bir yıl olur o zaman," diye teklif ediyorum.

Jade, bana karşı hissettiği düşmanlıkla hava kalınlaşana kadar bana bakıyor. Yavaşça başını sallayarak, "Aramızda asla bir ateşkes olmayacak, Chargill. Hâlâ nefes aldığın sürece olmaz."

"Jade." Fallon'un sesi yumuşak ve temkinli.

Jade bir süre daha bana bakıyor, sonra yüzünü Fallon'a çeviriyor. "Uyuduğunda ya da dışarı çıktığında bana haber ver. O zaman bavulları boşaltmayı bitiririm."

Jade bana bir kez daha bakmadan ön kapıya yöneliyor ve bir dakika sonra kapı arkasından çarparak kapanıyor.

"Hunter." Fallon bana yalvaran bir bakış attı. "Bunun sona ermesi gerek."

İçimi çekiyorum ve Yeşim'in peşinden gidiyorum. Arkadaşlarımız Yeşim ve benim aramdaki savaştan yorulmaya başladılar.

Lanet olsun, bu saçmalıktan bıktım. Bir insan ancak bu kadarını kaldırabilir ve yapmadığım bir şey için suçlandığım gerçeği ruhumu kemiriyor.

Evet, iki yıl önce Jase'in partisinde aşırı tepki göstermiş olabileceğimi kabul ediyorum. Ama lanet olsun, Jade daha on altı yaşındaydı ve Brady ile seks yapma düşüncesi aklımı kaçırmama neden oldu.

Ön kapıyı çekip açıyorum ve arkasından bağıyorum, "Dur bakalım, *Küçük Fasulye*." Çocukluk lakabını kullanmamın onu patlatacağını biliyorum.

"Bugün ölmek mi istiyorsun?" diye homurdanıyor.

Ben.

Ağzımın kenarı sırtarak kalkıyor. "Hayatı çok seviyorum. Yapmamız gereken

konusun ve bu işi kesin olarak çözün."

"Cinayetten paçayı kurtarmanın bu kadar kolay olduğunu mu sanıyorsun?"

Yine mi bu?

"Beni dövme izin versem kendini daha iyi hisseder misin?" Bu kadınla olan ilişkimin sonuna gelmişken soruyorum.

Hiç tereddüt etmeden "Olur" diye cevap veriyor.

Ciddi olduğunu duyunca başımı sallıyorum. "Böyle bir şey olmayacak." "Amcık," diye kıkırdıyor karanlık bir şekilde.

Jade'in bana saygısızlık etmesinin bu kadar kolay olmasına sinirlenerek, "Bana lakap takmanın bir faydası olmaz," diyorum.

"Dövüş benimle, Chargill," diye hırlıyor. Yaklaştıkça, omzuma ancak ulaşmasına rağmen boyu bir metreyi buluyor.

Vücudu benimkinden sadece birkaç santim uzaktayken duruyor. Ona haddini bildirmek için tek yapmam gereken eğilmek ve aşağı doğru kıvrılmış dudaklarına yapışmak.

Ne. Ne? Sikeyim mi?

Bu da nereden çıktı?

Tüm bu kavgaya kafamı karıştırıyor olmalı ama karşı koyamıyorum, bir santim aşağı eğiliyorum ve gözlerinin daha da daraldığını izliyorum. Yavaşça sırtarak ağzımın kenarını çekiştirirken onun kaynayan siyah bakışlarına bakıyorum.

"Seni hiç sapık bir tip olarak görmedim, *Küçük Fasulye*."

Nefes alış veriş hızlanmaya başlıyor ve her nefes alışında göğsü benimkine değiyor. Yüz hatları sert çizgilerle belirleniyor ve sonra

acımasız bir kahkaha attı.

Aile mücevherlerimin şu anda tehlikede olduğuna eminim.

Birlikte geçmişimiz bana Jade ağlamak yerine güldüğünde boka battığımı öğretti.

"Lanet olası korkak," diye tıslıyor.

Hayatta kalma içgüdülerini için Tanrı'ya şükürler olsun. Tam zamanında, yana doğru bir adım atıp Jade'e yaklaştım. Dizi yukarı kalkıyor ve kalçamın dış tarafına çarpıyor. Elim dışarı fırlıyor ve Jade'in boynunun arkasından tutup onu o kadar yakına çekiyorum ki nefesinde kalan nanenin tadını alabiliyorum.

"Dikkatli ol, Küçük Fasulye." Sesim kısık, arkadaşlığımızı kaybetmenin ve Jade'in yapmadığım bir şey için sürekli beni suçlamasının verdiği öfkeyle kirlenmiş. "Patlamaların bıktırıcı olmaya başladı. Sadece babalarımız yüzünden kendimi tutuyorum."

Geri adım atmıyor, bakışlarında cinayet var. "Babalarımızın ne düşüneceğini umursamaktan bıktım. Cehenneme git, Chargill."

Başımı sallayarak ona sırtıyırım. "Farkında değil gibisin," diyerek ensesindeki kavrayışımı sıkılaştırıyorum ve gözlerim babamdan miras kalan bir bakışla buz gibi oluyor. Başımı eğerek ona o kadar yaklaşıyorum ki gözleri açılıyor. Dudaklarımız birbirine değmeden hemen önce, kulağına ulaşana kadar ağzımın yanağında gezinmesine izin veriyorum ve fısıldıyorum, "Ben cehennemim."

Kokusu değişti.

İki yıl önce kullandığı tatlı kokulu deodorant yerine, ciğerlerimi yumuşak ve taze bir şeyle dolduruyorum.

Jade'e bakarken, yüz hatlarını inceliyorum. Bu kadar değişmiş olması nasıl mümkün olabilir? Eskiden en iyi arkadaşım olan on altı yaşındaki halinden eser yok.

Önümde yıkıcı güzellikte bir kadın duruyor. Soğuk kalpli ve gaddar biri oldu.

Jade uzanıp bileğimi tuttuğunda, tırnakları tenime batarken ruhunu takdir etmek zorundayım. Yüzüne o tanıdık nefret ifadesi yerleşirken elimi boynundan çekmesine izin veriyorum.

Hey, en azından bir şey değişmedi, değil mi?

"Asla geri adım atmayacağım, bu yüzden savaşa hazır olsanız iyi olur çünkü kaybetmeye niyetim yok."

Yeşim'e bakıyorum ve yavaşça başımı sallıyorum. "*Küçük Fasulye*, büyükbaban sana savaşın kazananı olmadığını öğretmedi mi?"

Hızla boka saran bu barış arayışı görevini iptal etmeye karar vererek kolumu Jade'in elinden kurtarıyorum ve süite geri dönüyorum.

Kapıyı arkamdan çarparak kapattıktan sonra gözleri fal taşı gibi açılmış Fallon'a bakıyorum. "Neden hâlâ denediğimi Allah bilir."

Fallon bana doğru yürüyor ve kollarını belime dolayarak yanağını göğsüme bastırıyor. "Özür dilerim. Keşke yardım edebilseydim."

Bana özgürce sarılmasına izin verdiğim birkaç kişiden biri. Fallon ve Hana ailemin en yakın arkadaşları olan Cutler ve Reyes'in kızları. Ailelerimiz birbirinden ayrılamaz ve birbirlerine son derece sadıktır.

Kollarımı ona dolayarak acı dolu bir iç geçirdim.

"Yalan söylemeyeceğim. Jade'le olan bu şey beni yiyip bitiriyor. Ne yapacağımı şaşırdım."

Fallon geri çekildi ve bana dikkatli bir gülümseme vererek, "Onu nezaketle dövmeyi denedin mi?" diye sordu.

Bir kakhaha patlattım. "Cidden bunun işe yarayacağını sanmıyorum."

Jade benimle karşılaşmadan yerleşebilsin diye odamda kalıyorum. Burada olmamdan rahatsız olup olmaması umurumda olmamalı ama umurumda.

Hayal kırıklığı, kaybolan arkadaşlığımızın anılarıyla karışıyor. Jade'i, onun beni umursamayı bıraktığı gibi sevmeyi bırakamam. Bu o kadar kolay değil.

Arkadaşlığımız benim için ondan daha önemli olmalıydı.

Dikkatimi dağıtmak için telefonumdaki çalma listesini açıyorum ve *Love The Way You Lie* çalmaya başladığında sesi açıyorum.

Öfkeli şarkı sözlerinin beni yıkamasına izin veriyorum ve acı ve hayal kırıklığı yüzeye çıkıyor. Jade'in bu lanet savaş hakkında ne hissettiğini bilmesini isteyerek kapımı çekip açıyorum. Kendi odasına gitmek için benim odamın önünden geçmek üzere olan Jase, farlara yakalanmış bir geyik gibi donakalıyor.

Jade kapısını çekip açıyor ve bana dik dik bakıyor, nefesleri ayrılmış dudaklarından hızla akıyor.

"Oh," diyor Jase geriye doğru birkaç adım atarken. "Siktir."

Gözlerimi Jade'e kilitlediğimde, yüzündeki öfkeyle karışık kalp acısını görebiliyorum ve şarkı sözlerinin ona ulaştığını biliyorum. Bunu kesinlikle bir zafer olarak kabul ediyorum.

Şarkı biterken gözlerim onunkilerden ayrılmıyor. Telefonumu kaldırıp durdur tuşuna basıyorum ama Jade kendi telefonuna bakıyormuş gibi yapıyor ve kısa süre sonra bir şarkı çalmaya başlıyor. Sözler bana doğru sürüklenirken acıya bulanıyor.

Ve dinliyorum. Kendimi sabit kalmaya zorluyorum, kelimeler beni kırbaçlarken gözlerim Jade'inkilere yapışıyor. *Dua ediyorum.* Şarkı canımı yakıyor, zaten berbat durumda olan kalbimi paramparça ediyor ama geri adım atmıyorum. *O* geceden beri en uzun süre aynı yerde kaldığımız an bu.

Jade'in ne kadar acı çektiğini duymak ayıltıcı ve eziyet verici. Her zaman bir şekilde bunun üstesinden gelebileceğimizi düşünmüştüm ama şimdi o kadar emin değilim.

Aramıza ördüğü duvarları aşmaya nereden başlayabilirim ki?

Bu şarkı açık bir "siktir git" şarkısı. Jade'in benimle bir daha arkadaş olmaya niyeti yok.

Onun şarkısı bittiğinde, *Too Good At Goodbyes*'ı çalmaya başlıyorum. Umarım o da benim onun sözlerini dinlediğim gibi dinler. Eğer konuşabilmemizin tek yolu buysa, öyle olsun.

Jase eğildi ve odalarımızın önünden hızla geçti. Yatak odasında kaybolmadan önce, "Eğlenceli zamanlar" diye mırıldandı.

Jase sığıırken, etrafımızdaki diğer kapılar açılıyor ve arkadaşlarımız odalarından dışarı bakıyorlar.

Mila Fallon'a, "Sonunda iletişim kuruyorlar," diye fısıldar.

Şarkı sözleri etrafımızda sürüklenirken, Jade'e sessizce yalvarıyorum, *'Kalpsiz ya da soğuk olduğumu düşünme. Veda etmek istemiyorum. Hâlâ senin için bir şey ifade etmek istiyorum. Ama lanet olsun, beni incitmeye devam ediyorsun ve ben sadece bir insanım. Daha fazla dayanamayacağım zamanın gelmesinden ve bunun gerçekten sonumuz anlamına gelmesinden korkuyorum.*

Jade başka bir şarkıyı çalana kadar ne söylemeye çalıştığımı duyup duymadığını anlayamıyorum. *Evet, bu da başka bir ruh yok edici olacak. Ne istediğim ya da nasıl hissettiğim umurunda değil.*

Önce Beni Kırдын sözleri içimi parçalıyor. Jade'in de aynı şekilde etkilendiğini görebiliyorum ve gözlerinden çılgılık atan acısı beni neredeyse dizlerimin üzerine çökertecek bir darbe.

Başka bir şarkı seçmiyorum, Jade işkence seansına başka bir iç parçalayıcı şarkı çalarak devam ediyor. İlk ikisinden daha öfkeli ve gözlerindeki acının yerini öfke alırken nasıl söndüğünü fark ediyorum.

Kollarımı kavuşturup kapı pervazına yaslanıyorum, gerilim artmaya devam ediyor. Jade'in nefes alış verişlerinin nasıl hızlandığını kaçırmıyorum.

Onu böyle görmekten nefret ediyorum.

I'm Not Afraid başladığında Jade'in vücudu gerilir. Birkaç saniye sonra öfkesi galip geliyor ve telefonunu bırakarak ileri atılıyor.

Kollarını belime doluyor ve ayağının bir hareketiyle bacaklarımı altımdan çekip kırımını yere indiriyor. Bu hareketi hayranlıkla izleyecek zamanım yok çünkü üstüme biniyor ve çeneme bir yumruk indiriyor.

İlk içgüdüm onu zapt etmek, ama bir damla gözyaşı yüzüme sıçradığında bedenim gevşiyor ve Jade'in istediğini yapmasına izin veriyorum.

Yumruklarını durdurmuyorum ve tüm öfkesini ve üzüntüsünü alıyorum.

Jade'i ilk tutan Kao olur, ancak Noah'ın onu Jade'in elinden çekip alması gerekir.

Ben.

Ayağa kalktım ve kırılan dudağımdaki kanı silme zahmetine girmedim.
Gözlerim

Jade dizlerinin üzerine çökerken yanından hiç ayrılmıyoruz, arkadaşlarımız da iki yanında. İçine çektiği nefes sanki boğuluyormuş gibi acı verici geliyor, sonra acı dolu bir çığlık atıyor.

Ne kadar acı çektiğini ilk kez görüyorum ve bu içimde bir şeyleri kırıyor.

Belki de arkadaşlığımızı kurtarmak için son umudumdur?

Yer yarılıp beni karanlık bir çukurda yutabilirdi. Jade'i kaybetmenin kesinliği katlanılamayacak kadar fazla.

Kao kollarını Yeşim'e doluyor ve yüzünü göğsüne bastırarak onu teselli etmek için elinden geleni yapıyor. Bakışları benimkilerle buluşuyor ve bizim için duyduğu endişe mavi gözlerini fırtınalı sulara benzetiyor.

Noah yanıma geliyor ve ben Jade'e odaklanmışken almış olması gereken bir parça tuvalet kâğıdını bana uzatıyor. Ağzımdaki kanı sildim ve yavaşça ayağa kalktım.

"Özür dilerim Jade," diyorum milyonuncu kez.

Hayatımda özür dilediğim tek kişi o.

"Keşke şansım olsaydı her şeyi farklı yapardım diyebilseydim ama yine de on altı yaşında bekaretini bir misafir odasında kaybetmene izin veremezdim. Sen bundan daha iyisini hak ediyordun. Ve çok gençtin." Sonunda o meşum gecede yaptıklarımın arkasında durarak bu sözleri söyleyebildim. Jade bir kurşun gibi ileri fırlıyor ve benden bir santim ötede duruyor. Gözyaşlarıyla lekelenmiş yanaklarına ve gözlerindeki kırık ifadeye bakıyorum. "Siktir git, Hunter."

Sıcak nefesini boynumda hissedene kadar aramızdaki mesafeyi kapatıyor. "Siktir. Seni."

Yirmi ay süren hüsranın ardından kalbim göğsümde yarılmış bir haldeyken sakinliğimi kaybedip "Ne dememi istiyorsun lan?" diye bağıyorum.

"Gerçeği söyle!" diye bağıyor. "Brady'yi eve götürdüğünde ona ne yaptın?"

Derin bir nefes çekiyorum ve aramıza biraz mesafe koymak için geriye doğru bir adım atıyorum. Kendimi kontrol etmeye çalışarak homurdandım: "Hiçbir şey. Brady'yi eve bıraktım ve çıktım."

"Yalancı," diye tıslıyor ve sonra "Sen lanet bir yalancısın," diye ağlarken yüzü parçalanıyor.

Jade hışımla odamdan çıktı ve kısa bir süre sonra yatak odasının kapısının çarpma sesi süitte yankılandı.

Kendimi duygusal ve bitkin hissederek yatağımın kenarına çöktüm.

Nefes al, Hunter.

Sadece nefes al.

İçimden bir kasırga geçmiş gibi hissediyorum. Kahretsin, işler düşündüğümünden de kötüymüş. Jade'in gerçekten Brady'nin intiharında rol oynadığımı düşündüğü gerçeği bir ton tuğla gibi batıyor.

Hana alt dudağımdaki kesiğe soğuk bir şey bastırıyor. "Ben iyiyim," diye mırıldanıyorum.

"Biliyorum," diye fısıldıyor.

Kayıp olduğunu düşündüğüm Jase yanıma oturdu. Kolunu omuzlarıma doladı ama hiçbir şey söylemedi. Belki de bu berbat durum için söyleyecek söz bulamadığındandır.

Fallon uzaklaşmadan önce elimi sıkıyor ve hemen arkasında Mila olduğu halde Jade'in odasına giriyor.

"Sen de gitmelisin," diyorum Hana'ya, Jade ile olan arkadaşlığının savaşımdan etkilenmesini istemediğim için.

Hana başını sallar ve ayağa kalkar. "Donmuş bezelyeleri dudağına yasla." Hana eğilip gitmeden önce alnıma bir öpücük kondururken onu tutuyorum.

Birkaç saniye sonra bezelyeleri yere bırakıyorum.

"Kahretsin," diye fısıldıyor Jase.

"Evet," diye kabul ediyorum.

Noah bana viski dolu bir bardak getiriyor, dudaklarım seğiriyor ama yaklaşan acı minnettar gülümsememi yutmama neden oluyor. "Teşekkürler."

Ağızımdaki lokmayı yuttuktan sonra, "İşlerin bu kadar kötü olduğunu bilmiyordum," diyorum. Jase başını salladı. "Evet." İçini çekti. "Lanet olsun."

Yüzümü ona döndüm. "Dilin tutuldu. Bu bir ilk." Sözlerime karşılık yüzünde hüznü bir gülümseme oluşuyor.

"Ne yapacaksın?" Jase milyon dolarlık soruyu sorar.

Başımı salladım. "Bilmiyorum." Bardaktan bir yudum daha alıyorum ve viskinin boğazımı yakmasına izin veriyorum. "Ama bir şeyler yapmak zorundayım. Acı çekiyor ve daha fazla dayanacak gücüm yok."

"Bu çok fazla," diye ekliyor Noah. "Lanet olası kalbimi kırıyor." "Hepimizin kalbini kırıyor," diye mırıldanıyor Jase.

Bir tanesine tutunana kadar düşünceler kafamda dönüp duruyor. "Dövüşmesine izin vereceğim. Daha iyi hissetmek için beni dövmesi gerekiyorsa, öyle olsun. Belki acısı için bir çıkış yolu bulursa, bununla başa çıkar ve yeniden arkadaş olabiliriz."

Noah emin olmayan bir yüz ifadesi takınır. "Çok sağlam yumrukları var."

Bir kahkaha attım. "Kesinlikle öyle. Oyuncak bebeklerle oynarken ne zaman belalı bir dövüşçü oldu?"

"Bay Cole'un çiftliğinde geçirdiği tüm o yazlar yüzünden," diye sesleniyor Noah. "Ne de olsa o emekli bir Donanma Mührü."

"Eğer onun yarısı kadar iyi dövüşürse, hapı yuttun demektir," diye mırıldanıyor Jase nefesinin altında.

"Bu yalan değil. Jade içinde çok fazla acı ve öfke taşıyor. Bu olay öylece geçip gitmeyecek." Noah bu gecedен sonra hepimizin çok iyi bildiği bir şeyi dile getiriyor.

Ayağa kalktım ve boş bardağı masama koydum. "Her şeyi sineye çekip sineye çekmek zorundayım."

Fallon aniden açık kapımdan, "İşin boktan tarafı, buna gerek olmamalı," diyor. "Brady'nin ailesiyle temasa geçeceğim ve o gece gerçekten neler olduğunu öğreneceğim. Hepimizin bu olayı kapatmaya ihtiyacı var."

"Yapma," diye karşı çıkıyorum. "Jade gerçeği öğrenmek isteseydi onlarla kendisi iletişime geçerdi." *Beni suçlamak yerine.*

Fallon yorgun bir iç çekişle omuz silkiyor. "Jade sakinleşti. Duş alacağını, sonra da yatağa gireceğini söyledi."

"Sanırım ben de aynısını yapacağım," diyorum ve bununla birlikte ebeveyn banyoma giriyorum.

Ne lanet bir gün.

Ve bu sadece birinci gün. Daha koca bir yıl var.

Bölüm 3

JADE

Açılış töreni için giyindikten sonra aynadaki yansıma bakiyorum. Akademide uzun süredir devam eden bir gelenek, bu yüzden kaçıramam.

Düşüncelerim dün geceye geri dönüyor ve pişmanlık kalbime işliyor. En hafif tabiriyle bir kabustu. Hunter'a vurduktan sonra daha iyi hissedeceğimi düşünmüştüm ama hissetmiyorum. Bunun yerine, intikam almak istemekle suçlu hissetmek arasında gidip geliyorum.

Neden suçlu hissediyorum? Hunter kışına tekme yi yemeyi hak etti.

Belki de eskiden çok yakın olduğumuz içindir? Ne de olsa hayatımın ilk on altı yılında onu sevmiştim.

En çok da tüm dostlarımızı üzdüğüm için nefret ediyorum. Bazı şeylerin değişmesi gerekecek. Tüm grubu incitmeye devam edemem ve öfkemi dizginlemem gerekecek.

Rol yapmakta hiç iyi olmadım.

Ağır bir nefes aldım.

Hunter'ın yanında medeni olmaya çalışmalı ve kafasını koparmamalısn.

Omuzlarım çöküyor, bunu yapmanın zor olacağını biliyorum. Kapıya doğru yürümeden önce derin bir nefes alıyorum ve kapıyı açtığımda Hunter'ın kapısının açık olduğunu görünce donup kalıyorum. Bulduğum yerden sadece

yatağının yanında.

Denemek zorundasın Jade. Arkadaşların için.

Bir hareket duyuyorum, sonra Hunter yatağına doğru yürüyor ve bir ceket alıyor. Omuz silkişini izliyorum ve tıpkı dün olduğu gibi, ne kadar değiştiğini fark ediyorum.

Elbette, son iki yılda onu birkaç kez gördüm, ancak ailelerimizin ve arkadaşlarımızın önünde bir düşüşten kaçınmak için her zaman mesafemi korudum ve ona neredeyse hiç bakmadım.

Kavgamızdan önce Hunter kayıtsız görünüyordu. Birkaç kez tartıştığımızda, konuşmanın çoğunu ben yapardım, Hunter ise sadece bana bakardı. Her zaman çok kayıtsız ve neredeyse soğuk davranırdı. Ama dün gece öfke kontrolünü kaybetti. Onu hiç bu kadar sinirli görmemiştim.

Hatta bana bağırdı. O ana kadar bana hiç sesini yükseltmemişti.

Hunter ceketini iliklerken dönüyor. Ondan binlerce yakıcı güneşin şiddetiyle nefret etsem de, ne kadar yakışıklı olduğunu fark etmekten kendimi alamıyorum. Boyu uzamış ve omuzları genişlemiş. Tıpkı Jase, Kao ve Noah gibi Hunter da ergen vücudunun son parçalarını da atmış ve bir erkeğe dönüşmüş.

Saçları hâlâ eskisi gibi kestane kahverengisi, gözleri ise gök mavisi. Bu zıtlık her zaman çarpıcı olmuştur.

Beni görünce başını kaldırıp hareket etmeyi bırakıyor. Bakışlarım alt dudagındaki kesiğe takılıyor.

Kahretsin, neden küçük bir kusur onu bu kadar seksi gösteriyor? Hayat hiç adil değil.

Kontrolümü kaybettiğimde Hunter'a vurmak iyi hissettirmişti. Ama şimdi... Bok ısınmış gibi hissediyorum.

Bunu hak etti.

Hak etti.

Suçluluk duygumu hafifleteceğini umarak bu sözleri kendime tekrarlayıp duruyorum.

Bir an birbirimize bakıyoruz ve ben koridorda yürümeye başlarken Hunter'ın sesi bana doğru geliyor. "Günaydın Jade. Elbise üzerinde çok güzel duruyor."

Bir an donup kaldım ama ellerimi yumruk yaparak ayaklarımı hareket etmeye zorladım. Hunter'ın sesinde duyduğum hüznü görmezden gelmek için elimden geleni yapıyorum.

"Jade," diye seslendiğini duyuyorum Jase'in arkamdan. Omzumun üzerinden bakarak, bana yetişebilmesi için duruyorum.

Jase kolunu omuzlarıma atıyor ve hızlıca sarılmak için beni yanına çekiyor. Sonra da siyah ve gösterişli olmayan elbiseme bakarak bir gösteri yapıyor. Hiçbir zaman elbiseleri seven biri olmadım.

Kısık bir ıslık çalan Jase başını sallar. "Kızım, sen belanı arıyorsun."

Kaşlarımı çatarak, "Neden?" diye sordum.

Yüz ifadesi rüya gibi bir hal alıyor. "O kadar seksi görünüyorsun ki, sadece arkadaş olduğumuzu unutup sana asılmaya başlayabilirim."

Onun cilveli iltifatı anında yüzüme bir gülümseme getirdi ve yumuşak bir kıkırdama çıkardım.

Ben cevap vermeden Kao elinde bir fincan dumanı tüten kahveyle mutfaktan çıkageliyor. Bu kaynar sıvıyı nasıl yuttuğunu ancak Tanrı bilir.

"Hayır, en iyisi ikinizin arkadaş kalması. Jase ve Jade Reyes düğün davetiyesinde iyi görünmeyecektir," diye şaka yapıyor Koa.

Mila yanımdan geçerken mırıldandı: "Jase sikik bir çocuk. Hayatı buna bağlı olsa bile evlenmez."

Gözlerim açılıyor ve Mila'ya bakıyorum. Jase'den bana bakıyor ve tepkimi görünce, "Şaşırmış gibi bakma Jade. Jase'in kampüsün çapkını olduğunu herkes biliyor."

"Evet ama bu kadar kaba olmana gerek yoktu," diyorum, Jase ile Mila arasındaki kavgayı kaçırıp kaçırmadığımı merak ederek. "Herkes iyi, değil mi?"

Jase sırtarak ceketini düzeltir, "Beni bilirsin. Ben barış ve sevgiden yanayım." Yürümeye başlar ve Mila'nın yanından geçerken

baştan çıkarıcı bir fısıltıyla, "Benden tüm kampüse yetecek kadar var. Bir parça istiyorsan söylemen yeterli, bebeğim."

Ağzım açık kalıyor ve cevap almak için Kao'ya bakıyorum. Kıkırdıyor ve boş kupasını tezgâha koymak için mutfağa dönerken başını sallıyor.

"Onu yıkayacaksın, değil mi?" Fallon aniden arkamdan soruyor. Kenara çekildiğimde Hana'nın yanında durduğunu ve Hunter'ın da hemen arkalarında olduğunu görüyorum.

Kao bir an için soluk mavi elbisesiyle nefes kesici görünen Fallon'a bakıyor. "Tezgâhın üzerine bırakırsam, orada durup dağınık olduğum için bana yüklenir misin? Böylece birkaç dakika daha manzaranın tadını çıkarabilirim."

"Ne kaçırdım ben?" Özellikle kimseye sormuyorum.

Noah koltuktan kalktı. Orada oturduğunu bile görmemiştim. "Erkeklerin taşakları düştü ve kızlar bunu fark etti. Hepiniz törenden sonra flört etmeye ve kavga etmeye devam edebilirsiniz. Geç kalacağız." Ön kapıya yöneldi ve kapıyı açtığı anda yüzü sıkılmış bir ifadeye büründü. "Bak, anaokulu öğrencisi geldi." Onu iterek koridorda ilerliyor.

Jase'in küçük kız kardeşi Carla, Noah'nın ardından, "Senin de canın cehenneme," diye sesleniyor. Bir hışım çıkarır, sonra bakışlarını Jase'e çevirir. "Hazır mısın? Bugünün bir an önce bitmesini istiyorum."

Kahretsin, kafam karıştı. Kendimi o kadar kaptırmışım ki arkadaş çevremdeki dinamiklerin değiştiğini fark etmedim mi?

"Baba," diye sesleniyorum koşmaya başlarken. Kampüsteki imajımı umursamadan, babam beni yakalamak için kollarını açtığı anda kendimi ileri atıyorum. Babam

Beni tekrar ayağa kaldırmadan önce sıkıca kucaklıyor. Anneme doğru eğilip ona sarılıyorum ve yanağından öpüyorum. "Merhaba anne."

"Yerleştin mi Bean?" Babam gözleriyle diğer öğrencileri tararken soruyor.

"Evet. Sadece ders programımı daha sonra almam gerekiyor, o zaman bu yıl için her şey hazır."

Babam birini tanıyor ve ben de omzumun üzerinden bakıyorum.

Kao, Noah ve Mila aileleriyle birlikte bize doğru yürüyor.

Bir parıltı ve renk cümbüşü bize doğru koşuyor, sonra Bayan Sebastian Kao'yu yakalıyor ve bana sarılmadan önce ona deli gibi sarılıyor. "Tanrı bebeklerim nasıl?" Kampüsün etrafına göz gezdiriyor. "Sana asılan oldu mu?"

"Hey, Mamma G," diye sırtıyıyorum, Kao, Noah, Mila ve benim ona taktığımız özel lakapla sesleniyorum, G vaftiz anne anlamına geliyor. "Hepimiz yerleşmekle meşgul olduğumuz için sosyalleşemedik."

"Kendi adına konuş," diyor Kao. "Balo için bir randevu ayarladım bile."

"En azından baban gibi sonsuza dek beklemiyorsun," diyor Bayan Sebastian yorum yapıyor.

Marcus Amca kendini "Sonsuza kadar sürmedi" diye savunuyor.

"Tatlım, melek kızım Willow'un sana bu kadar uzun süre katlanması mucize. Eğer ellerim göğsünde olmasaydı, orada bir kalp olduğundan cidden şüphe ederdim."

Bir kahkaha attım. Bayan Sebastian, Marcus Amca'yı kızdırmaya bayılır. Yukarı.

Bakışlarım Hunter, Jase, Fallon ve Hana'nın poz verdikleri yere düşüyor, Anneleri ise malikanelerinin tüm duvarlarını dolduracak kadar fotoğraf çekiyor.

Hunter'ın yanında öfkemi kontrol etme kararımı pekiştiriyor. Fallon ve Hana'yı Hunter ve benim aramda seçim yapmak zorunda kalacakları bir duruma sokmak istemiyorum.

Hunter'ın ailesi bize doğru geliyor. Hunter'ın yavaşça arkalarından geldiğini ve birkaç adım arkalarında durduğunu fark ediyorum. Onu izlediğimi görünce sağına doğru bir adım atıyor, böylece Mason Amca aramızda kalıyor.

Babasının arkasına mı saklanıyor yoksa bunu barışı korumak için mi yapıyor? İkincisi olmalı. Hunter'ın benden korkmasına imkan yok.

Derin bir nefes alıyorum ve Hunter'ın annesine gülümsüyorum. "Seni tekrar görmek güzel Kingsley Teyze."

"Sen de tatlım. Çalışmaya başlayacağın için heyecanlı mısın?"

"Evet," diye başımı sallıyorum ve gülümsemem doğal bir hal alıyor. Hunter'ın ailesini seviyorum ve ikimiz anlaşıyoruz diye bunun onlarla olan ilişkiyi etkilemesine izin vermemeliyim.

Kingsley Teyze sıcak bir şekilde gülümsüyor. "İlk günümü hatırlıyorum. Destansı bir gündü.

Pek çok yeni arkadaş edineceksiniz. Sadece eğlenmeyi unutma."

"Eğleneceğim."

"Bu senin son yılın Hunter. CRC Holdings'e katılmaya hazır mısın?"

Babamın Hunter'a sorduğunu duydum.

"Evet. Bu yıl zaten babamla vakit geçireceğim, bu yüzden resmi olarak çalışmaya başladığımda çok bunalıcı olmayacak."

"Annenin dediği gibi, eğlenmeyi unutma," diyor Mason Amca. "Sadece dava açacak bir şey olmasın. Onlardan çok çektim."

"Tanrım, evet. Lütfen dava açılmasın," diye ekliyor Kingsley Teyze.

"Ailen sana burada okurken başlarına gelen belalardan hiç bahsetti mi?"

Babam Hunter'a soruyor.

"Evet," diye bir kakhaha patlatıyor Hunter. "Her zaman Lake Amca'yı suçlarlar."

"Peki ya ben?" Lake Amca bize katılmak için geldiğinde aniden söylüyor. Hunter'a bakıyor, sonra da "Dudağına ne oldu?" diye soruyor.

Lanet olsun.

Hunter'ın cevap vermesini beklerken donup kalıyorum. "Kahve içerken kupa kesti."

Beyaz yalan konusunda kararsız hissediyorum. Bir yanım ona neden yumruk attığımı ailelerimize açıklamak zorunda olmadığım için rahatladı. Ama bu yalan Hunter'ın gerçeği örtbas etmesinin çok kolay olduğu gerçeğini pekiştiriyor - tıpkı Brady'ye yaptığı gibi.

Çok geçmeden büyük bir grup olduk ve törenin yapılacağı oditoryuma doğru ilerlemeye başladık.

Sadece kurucu ailelerin çocukları sahneye otururken, ebeveynleri ön iki sırada bize katılıyor.

Tüm koltuklar dolduğunda Jase ayağa kalkar ve kürsünün arkasına geçer. "Trinity Akademisi'ne hoş geldiniz. CRC Holding ve Trinity Academy'nin gelecekteki başkanı olarak bugün burada bulunmaktan gurur duyuyorum. Kampüsümüz büyük ölçüde genişledi ve yurtlar yakın zamanda yenilendi. Trinity sadece en iyileri eğitmekle gurur duyar. Eski başkanlar, senatörler, iş dünyasının önde gelen isimleri ve hayırseverler Trinity'den mezun oldular ve biz de onların bize bıraktığı mirası devam ettirmeyi umuyoruz."

Jase konuşmasını bitirdiğinde, babası Julian Amca sözü devralıyor. Konuşmalar çok uzun sürmüyor ve kısa süre sonra hepimiz tekrar oditoryumdan çıkıyoruz. Yatakhaneler ve konferans salonları arasındaki büyük çimenlikte masalar kurulmuştu. Oturma planını takip ediyoruz ve Hunter'ın ailesinin benimkinin yanındaki masada oturduğunu görünce yüzümü buruşturuyorum.

Bu adam bugün hiç rahat durmuyor.

Hepimiz oturduktan sonra sunucular masalar arasında dolaşmaya başlıyor. Babam kendine bir viski söyledi, sonra bana baktı, "Ne istersin Bean?" "Sadece bir kola, lütfen."

Servis görevlisi siparişimizi alıp gidiyor ve babam "Kampüsteki spor salonunu gördün mü?" diye soruyor.

"Henüz değil." Havuz evinin yanında bulunan spor salonuna doğru bakıyorum. "Muhtemelen bu öğleden sonra gidip kontrol ederim."

Umarım bir kum torbası vardır da Hunter'a vuramadığım için tüm gerginliğimi ondan çıkarabilirim.

Sabah hızla geçiyor ve çok geçmeden annemle babamı arabalarına kadar geçiriyorum. "Seni özleyeceğim."

"Her hafta sonu eve gelebilirsin," diyor annem, sesi umut dolu.

"Muhtemelen geleceğim," diye itiraf ediyorum. "Sınav zamanı olmadığı sürece."

Annemle babamı öpüp kucaklıyorum ve babam direksiyona geçerken, "Bir şeye ihtiyacın olursa ara, ben hallederim," diyor.

"Biliyorum. İkinizi de seviyorum."

"En çok seni seviyorum Bean," diyor babam şefkatle.

Annem beni görebilmek için babamın üzerine eğildi. "Seni seviyorum."

Annemle babamın gidişini izledikten sonra yurda doğru yürümeye başlıyorum ama odama gitmek yerine spor salonunun nasıl olduğuna bakmaya karar veriyorum.

Kampüs lüks ve modern, ama biraz da tarih kokuyor. Gözleri telefonlarına odaklanmış öğrenciler yanımdan geçip gidiyor. Sadece en iyi markaları giymiş olan öğrenci arkadaşlarımla en şık görünmek için birbirleriyle yarıştıkları izlenimine kapılıyorum.

Bu yarışmayı kesinlikle sonuncu bitireceğim. Hiçbir zaman son moda trendleri takip eden biri olmadım.

Spor salonuna ulaştığımızda, yüksek tempolu müzik havada gümbürdüyor. Çeşitli makineler zaten dolu ve bir aerobik dersi de başlamak üzere. Kum torbası arıyorum ve binanın arka tarafında asılı bir çift buluyorum.

Etrafımda nabız gibi atan ritim ve duvarlardan yayılan enerji beni başlamak için heveslendiriyor.

Yarın sabah ilk iş çantanın canına okumak için geri döneceğim.

Sırtarak ve keşfimden memnun bir şekilde arkadaşlarımla paylaştığım süite geri dönüyorum.

Bölüm 4

AVCI

Akademideki ilk günümünden beri sabahları hep spor salonunda başlıyorum ve bu yıl da farklı olmayacak.

Üst kata çıkıyorum ve bir koşu bandına adım atarak ısınmak için yavaş bir koşuya başlıyorum. Spor salonunun jenerik müziğini hâlâ duyabiliyorum ve kendi çalma listemin sesini açıyorum. Nefeslerime odaklanarak aşağıya, dersten önce biraz egzersiz yapmak için erken saatlere cesaret eden yetersiz sayıdaki öğrenciye bakıyorum.

Kırmızı bir ışık dikkatimi çekiyor ve bir an için alt katta sallanan seksi kalçalara bakıyorum.

Kahretsin, kız tayt içinde iyi görünüyor.

Sonra gözlerim onun yüzüne takılıyor ve onun Jade olduğunu görünce, bir saniye önce hissettiğim çekim biraz sönüyor.

Koşu bandının hızı artıyor ve ben de koşudan jogginge geçmek zorunda kalıyorum. Jade bir sıra kum torbasına doğru ilerliyor ve bir çift eldiven giydikten sonra torbaya yumruk atarken hafifçe zıplamaya başlıyor.

Darbelerinin giderek sertleşmesini ve hızlanmasını izliyorum. Koşmayı bitirdiğimde ve sırtımdan ter boşaldığında, kalbimin egzersizden mi yoksa Jade'in çantanın canına okumasını izlemekten mi çarptığından emin değilim.

Su şişemden bir yudum almadan önce yüzümü ve boynumu siliyorum, sonra zemin kata iniyorum. Jade o kadar odaklanmıştı ki

Bu da bana onu izlemek için birkaç dakika daha veriyor.

Terli ve kızarmış Jade'in çok seksi göründüğünü kabul etmemek için robot olmak lazım. Spor salonuna göz gezdirirken ona bakan tek kişinin ben olmadığımı fark ediyorum. Gençlerden biri antrenmanı tamamen bırakmış. Açık ağzından salyalar akarak Jade'i izlerken ağırlıklar ayaklarının dibinde unutulmuş.

Şerefsiz. Aklına bir şey gelmese iyi olur.

Gencin bakışlarını yakalamak için birkaç adım öne çıkıyorum ve gözleri bana odaklandığı anda başımı sallıyorum.

Kampüsteki tüm erkekler benimle uğraşmamaları gerektiğini biliyor. Hafif bir omuz silkmeye antrenmanına devam ediyor.

Biri gitti.

Dikkatimi tekrar Jade'e veriyorum. Yumruk atmayı bıraktı ve çenesini kaldırarak gözlerini bana dikti.

Sabah rutininin kesintiye uğramasına sinirlenerek kaşlarımı çatıyorum. "Cidden antrenmanlarında bunu mu giyeceksin?"

Yüzünde şaşkın bir ifade belirliyor, sonra tayına ve spor sütyenine bakıyor. "Kıyafetimin nesi var?"

"İkinci bir deri gibi oldu, Küçük Fasulye."

Bana şüpheli bir bakış attı. "Ciddi misin Hunter? Egzersiz kıyafetlerinin amacı da bu zaten, kumaşlar ayak altında dolaşmasın diye."

"Evet, ama bu... bu çok dar. Hayal gücüne çok az şey bırakıyor." Etrafıma bakıyorum ve bana bakarken yakaladığım ilk adama kaşlarımı çatıyorum. Telaşla arkasını dönüyor ve binanın diğer tarafına doğru koşuyor.

Kaçsan iyi edersin, pislik!

Jade başını sallıyor ve sinirli bir şekilde oflar. "Kaybol, Chargill." Torbayı bir kez yumrukladıktan sonra bana ters ters bakıyor. "Ben vazgeçmeden önce

anta ve sana yatıyordu."

Bu bana Şunu hatırlattı.

"Harika bir fikir. Hadi kapıŐalım."

Jade'in vücutu kıpırdamadan duruyor ve gözleri Şaşkınlıkla açılmış bir Şekilde bana bakıyor. "Şimdi de benimle dövüŐmek mi istiyorsun? Geçen sefer yetmedi mi?"

KaŐımı kaldırarak, "Sana beni dövmeni teklif ediyorum ve sen soru mu soruyorsun?" diye soruyorum.

BaŐlığı ve eldivenleri işaret ediyor. "Hazırlan da kıcını tekmeleyeyim."

Teçhizatı giydikten sonra Jade'e bir baş koruması uzattım. "Sana da. Bugün kendimi tutmayacağım."

Jade elimden o Şeyi alırken sırtıyor. "Umarım o kibirli, yalancı kıcının eline verilmesine hazırsındır."

Minderin üzerine çıkıp hafifçe zıplamaya başlıyorum. "En iyi atıŐını yap, Küçük Fasulye."

Jade beni zıplarken izliyor ve muhtemelen aptal gibi görünüyorum. Kabul edelim, profesyonel değilim.

İlerliyorum ve omzuna hafifçe vuruyorum. "Hadi ama. Bunu ders başlamadan önce yapalım."

Bir dakika daha geçti, sonra Jade ileri atıldı. Başımın yan tarafına bir yumruk indiriyor ve vücutunu etrafımda döndürerek arkamda kayboluyor. Nerede olduğunu görmek için döndüğümde yeterince hızlı değildim ve bacaklarımı altımdan çektiğİ o Şeyi yapmadan önce kafama bir darbe daha aldım. Kıcımın üzerine sertçe inen Jade hızla beni takip ediyor. Üstüme çıktığında, önüme dönüp ellerim ve dizlerim üzerinde kendimi yukarı iterek onu atmaya çalışıyorum. Jade lanet olası bir örümcek maymunu gibi ve onu çıkaramıyorum. Kolunu boynuma dolayarak beni sıkmaya başlıyor. "Pes et."

Başımı sallıyorum, bu da onun daha da sıkılaşmasına neden oluyor. "Pes et, Chargill. Kızlar izliyor ve bir korkak gibi bayılırsan bu flört oyunun için felaket olur."

Yemin ederim yıldızları görmeye başlıyorum ve şimdilik pes ediyorum, isteksizce pes ediyorum.

Jade bırakıyor ve zıplayarak ayağa kalkıp bana muzaffer bir sırıtış atıyor. "Arkadaşlarına karşı bu kadar korumacı olan birine göre, bir bok için bile dövüşemiyorsun."

Ayağa kalkarak homurdandım, "Büyükbabam emekli bir deniz piyadesi değil."

"Bahaneler, bahaneler," diye alay ediyor etrafımda dönmeye başlarken. "Sen benim iki katımsın. Daha güçlüsün, ama yine de senden daha güçlüyüm, *amcık*."

Bana üçüncü kez böyle sesleniyor. Onu bir iki basamak aşağı indirmek isteyerek ileri atıldım ve sürpriz unsurunu kendi tarafıma çekerek kollarını iki yanına sıkıştırdım ve bana yaptığı hareketi kopyalayarak onu yere indirdim. Onu yere yatırdıktan sonra, kollarını minderinin üzerinde tutuyorum.

Ona doğru eğilerek sııttım, "Ne diyordun?"

Altımda kıvranıyor. "Şansın yaver gitti. Dikkat etmiyordum."

"Bahaneler, bahaneler," diye alay ediyorum onunla. Aramızdaki mesafeyi daha da kapatırken, hızlı nefeslerinin yüzümü havalandırdığını hissedebiliyorum. "Ve bana amcık demeyi kes. Senin yanımdayken aklıma gelmesini isteyeceğin son şey bu."

Aslında kafası karışmış görünüyor. "Ha?"

"Küçük Fasulye," sesimi alçak bir tona düşürüyorum, "Sende bir tane var, ben de kahvaltıda yiyorum. O konuya girmeyelim."

"Ne. Ne. Siktir," diye haykırıyor Jade, yanaklarında iki kırmızı leke belirirken. "Çekil üstümden!" Tüm gücünü kullanarak kalçalarını yukarı kaldırıyor ve bu sadece kığım neredeyse göğüslerinin üzerine gelene kadar öne doğru kaymamı sağlıyor.

"Lanet kadın, halka açık bir yerdeyiz. Sanırım burada bana oral seks yapman hoş karşılanmaz."

"Yemin ederim Hunter, eğer hemen üzerimden kalkmazsan taşaklarını koparıp boğazına sokacağım."

Kıkırdayarak onu bıraktım ve tekrar ayağa kalktım. "Herkes bir puan. Hadi bakalım, Küçük Fasulye."

Bana art arda hızlı yumruklarla saldırıyor ve ciğerlerimdeki havayı zorlayan yan tarafıma sert bir yumrukla bitiriyor. Hızlı darbelerini engellemek için elimden geleni yaparken nefes nefese bir kıkırdama daha çıkarıyorum. "Küçük bir kedi yavrusu gibisin. Fftt...fftt."

Jade durdu ve bana alaycı bir bakış attı. "Öyle mi? Pençelerim çıkana kadar bekle. O zaman ailene patlamış bir dudaktan daha fazlasını açıklamak zorunda kalacaksın."

"Bu bir söz mü?" Alay ediyorum, ağzımın kenarından bir sırıtış geçiyor.

"Dostum, tek düşünebildiğin bu mu?" Jade başını sallıyor ve başlıyor baş korumasını çıkarmak için. "Ne?"

Bir sonraki kullanımdan önce temizlenebilmesi için çöp kutusuna atıyor. "Seks."

Yaptığınız her yorum bir şekilde bununla ilgili."

Onu takip ediyorum ve teçhizatı çıkarıyorum. Havlumu alıp yüzümdeki ve ensemdaki teri siliyorum. Gözlerim Jade'in üzerindeyken bir yudum su içiyorum ve ardından "Görünüşe göre bu yönümü ortaya çıkarıyorsun" diyorum.

Jade havlusunu ve su şişesini alır ve çıkışa doğru yürümeye başlar.

"Yarın aynı saatte mi?" Arkasından sesleniyorum.

Benden uzaklaşmayı bırakmıyor ama "Kendini acı dolu bir dünyaya hazırla, Chargill" diye sesleniyor.

JADE

Bu sabahtan sonra hala düz bir dönüşteyim.

Bu da neydi?

Hunter'a o kadar hazırlıksız yakalandım ki ona kızmayı bile unuttum.

Derin düşüncelere dalmış bir halde odama giriyorum ve ders için giyinmek üzere hızlıca duş alıyorum.

Hazır olup bir şişe meyve suyu almak için mutfaka gittiğimde Mila'yı çantasını kontrol ederken buluyorum.

"İlk gününüz için hazır mısınız?" diye sordum.

"Evet, sadece yeterince kalemim ve kurşun kalemim olup olmadığını iki kez kontrol ettim." "Kızım, eminim ki kırtasiye bölümünün yarısını çanta," diye takılıyorum ona. Mila kırtasiye ile ilgili her şeyi sever. Sırf kapağındaki resmin güzel olduğunu düşündüğü için her yıl bir düzine kullanılmamış günlüğü oluyor.

"Hazır mısın? O zaman birlikte yürüyebiliriz," diyor çantasının askısını omzuna kaldırırken.

"Elbette." Kendi çantamı alıp Mila'yı odadan çıkana kadar takip ediyorum. Yatakhane'nin dışına çıktığımızda, "Grupta neler oluyor?" diye soruyorum.

"Ne demek istiyorsun?" Mila yanımdan geçen bir grup öğrenciye bakarken soruyor.

"Dün herkes ya flört ediyordu ya da birbirine yumruk atıyordu." "Ah, şu."

Mila elini umursamazca sallıyor. "Bunun için endişelenme. Ciddi bir şey değil." Sonra bana sorgulayan bir bakış attı. "Hunter'la aranız daha iyi görünüyor. "Hunter'la aranızdaki ilişkinin tekrarlanmayacağını kavga mı?"

"Evet, o konuda," diye pişman bir yüz ifadesi takındım, "hepiniz bu işe bulaştığınız için üzgünüm. Ateşkes ilan etmiyorum ama aynı odada yaşamak zorunda olduğumuz için Hunter'a karşı medeni olmaya çalışacağım."

Mila'nın yüzüne bir gülümseme yayılır. "Bu bir başlangıç."

Jase bize doğru yürüyor ve Mila'nın gülümsemesinin solduğunu fark ediyorum.

Evet, doğru. Ciddi bir şey değil, kışımın kenarı.

"En sevdiğim kızlarım bu sabah nasıl?" Jase kolunu Mila'nın omzuna atıyor ama Mila sadece silkeliyor. "Kahretsin, biri karamsar."

"Hayır, sadece o sürtük pençelerinin bana dokunmanı istemiyorum," diye kaşlarını çatıyor Mila.

Jase, çekici yüz hatlarında yanıp sönen öfkeyle ellerini havaya kaldırır.

"Peki."

Jase bizden uzaklaşırken arkadaşşıma döndüm. "Ne oluyor Mila?"

Bu da nereden çıktı?"

Sinirli bir şekilde ofluyor. "Bir süre önce Jase bana çıkma teklif etti, ben de hayır dedim. Bağlanacak bir tip değil ve kısa bir kaçamak yapmamız arkadaşlığımızı tehlikeye atmaktan başka bir işe yaramaz. O zamandan beri, her hafta sonu farklı bir kızla görülüyor. Onlarla ne yaptığını Tanrı bilir. Bana dokunmasını istemiyorum."

O saçmaladıkça gözlerim açılıyor ve ben sesimi bulana kadar bir an sessizlik oluyor. "Jase sana çıkma mı teklif etti?"

"Evet." Mila tekrar yürümeye başlarken omuzları çöküyor.

Mila'nın Jase'den hoşlandığına ve bu hayal kırıklığının onu harekete geçirdiğine eminim. Ben de onun yanına düşüyorum. "Jase'le çıkmak istiyor musun?"

Başıyla onaylasa da, "Çıkamayız. Eğer işler ters giderse, bu sadece grupta gerginliğe neden olur, tıpkı sen ve Hunter arasında olduğu gibi."

"Hunter ve ben hiç çıkmadık. Bizim durumumuz sizinkinden farklı. Ayrıca, bu işin yürümeyeceğini nereden biliyorsun?"

Mila gözlerini devirir ve derin bir nefes alır. "O bir oyuncu Jade. Jase'in tek bir kadına bağlanmasına imkan yok."

"Jase'in aşık olduğunda ne yapacağını bilemezsin. Seni şaşırtabilir."

"Evet, doğru," diye kıkırdıyor. İşletme binasına giriyoruz ve Stratejik Yönetim sınıfımıza yürürken oditoryumun ortasında koltuklar buluyoruz. Bana güven verici bir gülümseme veriyor, sonra da "Bizim için endişelenme. Küçük tartışmalarımız zararsızdır."

"Tamam, ama konuşmak istersen ben buradayım." Düşüncelerim iki arkadaşımın etrafında dönüp dururken çantamdan dizüstü bilgisayarımı çıkarıp açıyorum.

Bölüm 5

JADE

Derslerime odaklanamadım çünkü aklım bu sabah Hunter ile yaptığım antrenman seansında kaldı.

Çok garipti ve sanki eskiden aramızda bir şeyler varmış gibiydi. Bu sadece arkadaşlığımızı ne kadar özlediğimi fark etmemi sağladı ama aynı zamanda suçluluk duygusuyla doluyum. Brady'yi ve Hunter'ın onun ölümünde oynadığı rolü unutamıyorum.

Yarın Hunter'la başka bir antrenman seansı için buluşma konusunda ikilemdeyim. Bir yandan, arkadaşlarımızı üzmeden onu dövebileceğim. Diğer taraftan... bilmiyorum... Brady'ye bir şekilde ihanet ediyormuşum gibi geliyor.

Oflayarak erken bir akşam yemeği için restorana gidiyorum.

İçeri girdiğimde Fallon ve Kao'nun bir masada oturduğunu görüyorum ve onlara katılıyorum. "Selam çocuklar." Fallon'un yanına oturup menüyü yaklaşıtıyorum. "Nasılsınız? gününüz nasıl geçti?"

"Güzel," diye cevap verir Fallon. "Karşılama balosunun hazırlıklarına yardım etmem gerekiyor. Yardım etmek ister misin?"

"Hayır, teşekkürler," diye kıkırdıyorum. "Dekorasyon komitesinin bir parçası olmak istememe imkân yok."

Fallon, "Eğlenceli," diye savunuyor.

"Evet, ama diğer kızlar o kadar da değil. Sonunda onlardan birini yumruklayacağım."

Ne yazık ki seçkin bir akademiye devam etmek aynı zamanda dünyanın kendini beğenmiş züppelerine de katlanmak zorunda olduğum anlamına geliyor. Bazı insanlar sırf babanız zengin diye insanları ezip geçebileceğinizi düşünüyor.

"Çok fazla şiddet yanlısısın," diye gülüyor Kao.

Omuz silkiyorum. "Bazı insanlar içimdeki kaltağı ortaya çıkarıyor." Kao'ya sırtarak soruyorum, "Balo için bir randevun olduğunu söylemiştin? Kimmiş o?"

"Summer Clarke."

Fallon da ben de sonunda kelimelerimi bulana kadar Kao'ya bakıyoruz. "Ciddi misin? Neden o?"

Summer Clarke ve arkadaşları lise birinci sınıftan beri baş düşmanımız. Onlar bizim tam tersimiz - yüksek ve kudretli, herkesin her kaprislerine ve emirlerine itaat etmesi gerektiğini düşünüyorlar.

"Neden o değil?" Kao bana bir soru yöneltti.

"Duh... O pratikte kraliçe sürtük."

Kao Fallon'a bakıyor ve o da bana işaret ediyor. "Ne dedi?" "Bana yeterince iyi göründü," diyor Kao.

Fallon, "Çünkü seni sosyal statüsü için bir tehdit olarak görmüyor," diyor ve sonra kayıtsızca omuz silkiyor. "Ama, hey, nasıl istersen."

Bir garson masamıza yaklaşıyor ve ben tavuklu salata sipariş ediyorum. Tam o sırada telefonum çalmaya başlıyor ve arayanın Bayan Sebastian olduğunu görünce ağzımda bir gülümseme oluşuyor.

"Hey, Mamma G."

Bayan Sebastian benim en sevdiğim insan. O eşsiz ve insanların onun hakkında ne düşündüğünü umursamıyor. Her şeyi ısıltılı ve beni güldürmek için her zaman en komik şeyleri söylüyor.

"Benim melek bebeğim! İlk günün nasıl geçti?" "İyiymiş. Zaten yapmamız gereken ödevler var."

"Birazdan Kao, Noah ve Mila'yı arayacağım. Dördünüzün Cumartesi günü benimle öğle yemeği yiyip yemeyeceğinizi öğrenmek istiyorum."

"Kao burada oturuyor. Ona hemen sorabilir miyim?" "Harika, benim göz kamaştırıcı kıcımı telefondan kurtarır."

Kao'ya bakarak, "Anne G Cumartesi günü öğle yemeği için bizimle buluşmak istiyor," diye soruyorum.

"Elbette. Sadece nerede olduğunu söyle."

"Evet diyor. Nerede buluşalım?"

"Trinity'ye geleceğim. Bana etrafı gezdirebilir ve beğendiğin tüm yakışıklıları gösterebilirsin."

Bir kahkaha attım. "Hiç yakışıklı yok, Mamma G. Ayrıca, derslerime odaklanıyorum ve biriyle çıkacak vaktim yok."

İçini çeker. "Küçük bir hanky panky için her zaman zaman vardır, sadece üçüncü üs değil. Baban göz kamaştırıcı kıcımı tekmeleyecek."

Gülerek başımı sallıyorum çünkü babamın bunu yapmasına imkân yok. Bayan Sebastian'ı çok seviyor ve onun söz konusu olduğu yerde cinayet yanına kâr kalıyor. "Harika, görüşürüz o zaman."

Görüşmeyi sonlandırdıktan sonra Kao mırıldanıyor: "Trinity'yi bir ziyafet bekliyor ve Bayan Sebastian'ın işi bittikten sonra bir daha asla eskisi gibi olmayacak."

Fallon bir kahkaha patlatıyor. "Evet." Bana muzip muzip bakıyor. "Summer ve arkadaşlarını Bayan Sebastian'la tanıştırmalıyız."

Benden kahkaha patlıyor. "Tanrım, bu paha biçilemez olurdu."

Ekibin geri kalanı restorana giriyor ve Hunter'ı görünce keyfim kaçıyor. Salatam gelir gelmez çatalımla bir parça tavuğu mızraklıyorum. Tam bir ısırik almak üzereyken gözlerim Hunter'ınkilere kilitleniyor.

Alnımda anında bir çatıklık oluşuyor ve çatalı tabağa bırakıyorum. Sandalyemi geriye iterek "İştahım kaçtı" diye mırıldandım.

Arkadaşlarımızın önünde kavga etmeme konusundaki tüm iyi niyetim camdan uçup gitmeden önce, hızla restoranı terk ediyorum.

Dün hiç kavgaya karışmadan hayatta kaldım. Spor salonuna girdiğimde Hunter'ın beni beklediğini görünce, onun yanında soğukkanlılığımı korumam gerektiğini kendime hatırlatıyorum.

"Günaydın, Küçük Fasulye," diyor sabahın beşinde fazlasıyla neşeli bir şekilde.

Ve şu lanet lakap!

Ona kaşlarını çatıyorum ve "Bana bir kez daha küçük fasulye de" diye tehdit ediyorum.

Hunter bana sırtıyor ve onun bu kadar çekici olmasından nefret ediyorum.

Bir çift eldiven ve baş koruması alıyorum ve kıyafetleri giyerken sakinleşmeye çalışıyorum.

İkimiz de hazır olduğumuzda ve ben Hunter'la yüzleştüğimde, sırtışı daha da genişleyerek seksi bir hal alıyor. "Oyun başlasın, Küçük Fasulye."

Pislik.

İleri atıldım ve ondan uzaklaşmadan önce birkaç yumruk attım. "Hadi, Chargill. Bunu benim için çok kolaylaştırıyorsun."

Omzuma hafifçe vuruyor, gözlerimi deviriyorum. "Oyalanmayı bırak," diye kelimeleri gıcırdatarak söylüyorum.

Hunter ileri atılıyor ve bir kolunu belime dolayarak ayaklarımı altımdan çekmeye çalışıyor ama ben hazırlıklıyım ve hızlı davranarak hamleyi tersine çevirip onu yere düşürüyorum.

Bir kahkaha atıyor ve tekrar ayağa kalkıyor. "Derslerin ilk günü nasıldı?"

Soru beni hazırlıksız yakaladı ve bir an için, havadan sudan konuşmaya çalıştığını fark edene kadar ona göz kırptım. "Buraya sadece antrenman yapmaya geldik, Chargill. Hayatımla ilgileniyormuş gibi davranma."

Başını yana eğerek ciddi bir ifadeyle yüz hatlarını sıkılaştırıyor. "Numara yaptığımı nereden çıkardın?"

İçimdeki öfke yüzeye çıksa da omuz silkiyorum. "İki yıl önce daha az umursayamazdın, bu yüzden şimdi de önemli olmamalı." Bu idman seansını bitirdikten sonra giysilerimi çıkarıyorum.

Havlumu ve su şişemi alarak uzaklaşıyorum, böylece spor salonundaki herkesin dikkatini çekecek bir şey yapmamış oluyorum.

Ben çıkışa ulaşmadan Hunter bana yetişiyor ve binanın dışına çıktığımız anda elimi tutup beni kenara çekiyor. "Umurumda değil miydi?" sorusunu ısırarak söylüyor. "Umursadığım için seni durdurdum."

Çenemi kaldırarak kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturuyorum ve onun bakışlarına kendi ateşli bakışlarımla karşılık veriyorum. "Beni kandırabilirdin. Brady ile olan ilişkimin seninle hiçbir ilgisi yoktu. Burnunu benim işime sokmamalıydın ve -"

"On altı yaşında seks yapmana izin vermemin imkanı yoktu!" diye neredeyse bana bağırıyordu.

"Sorun benim neredeyse seks yapıyor olmam değil," diye ısırıyorum. "Brady'yi eve götürdüğünde ne oldu?"

Ben sadece gerçeği istiyorum. Hunter'ın Brady'ye ne yaptığını bilmek istiyorum.

Bilmem gerek.

Hunter bir adım daha yaklaşıyor ve göz temasını korumak için çenemi daha yukarı kaldırmak zorunda kalıyorum. Çenesini sıkıyor ve öfkesi dalga dalga yayılıyor.

benimkine karşı.

"Daha kaç kere söylemem gerekiyor?" diye homurdanıyor. "Ben Brady'ye hiçbir şey yapmadım. Onu bıraktım ve eve gittim."

"Yalancı," diye tıslıyorum. Duygularım öfke ve incinmişlikten oluşan ezici bir girdaba dönüşüyor.

Hunter bir an için bana dik dik bakıyor ve öfkesini dizginlemeye çalışırken yüzünde savaşılan duyguları görebiliyorum. Yavaşça yenilmiş bir ifade yüz hatlarını gölgeliyor ve sonra ellerini havaya kaldırıyor. "Tanrı biliyor ki denedim, ama artık yok. İşimiz bitti."

Benden uzaklaşmaya başladığında, "İntikamımı alana kadar işimiz bitmedi" diye bağırdım.

Arkasına bile bakmadan, "Her neyse Daniels," diye homurdanıyor.

Hunter'ın bana Yeşim, fasulye ya da küçük fasulye demediğini fark etmem biraz zaman aldı.

Sadece Daniels.

Zihnimde bir belirsizlik belirliyor ama buna aldırmayacak kadar kızgınım ve "Doğru. Her neyse, Chargill."

Bölüm 6

AVCI

Derslere başlayalı sadece üç gün oldu ve ben bu yılın bitmesine hazırım.

Akşam yemeği için restorana doğru ilerlerken, dikkatimi çekmeye çalışan her lanet kıza karşı sinirim artıyor. Genelde beni rahatsız etmezdi ama bugün Jade'le olan kavgamdan sonra kadın türüne karşı hiç sabrım kalmadı.

"Hunter!" Jessica Atwood'un aşırı tatlı sesini duyunca çenem sıkıştı.

Yavaşlamadan bana yetişmeye çalışan Jessica'nın topuklarının parke taşlı patikaya vurduğunu duyuyorum. Kolumu tutarak önüme atılıyor.

Durunca ona sinirli bir bakış attım.

Saçlarını geriye doğru savururken kolumu bırakmıyor ve yüzünde gösterişli bir gülümseme oluşuyor. "Benimle akşam yemeği ye."

Derin bir nefes alıyorum, böylece onu bir lanetle omuz silkmiyorum. Bunun yerine kolumu kurtarıyorum ve etrafından dolanırken açıkça "Hayır" diyorum.

Mesajı alamayan Jessica yanıma geldi. "Yemek yemen lazım, değil mi?"

"Seninle değil," diye mırıldandım.

İkinci kez kolumdan tutarak beni tekrar durdurmaya çalışıyor ama ben ondan uzaklaşıp ona ters ters bakıyorum. "Kes şunu artık. Seninle ilgilenmiyorum, kadın."

Mükemmel yüz hatlarında acı parıldıyor.

Çok mükemmel.

Etrafınızdaki her şey mükemmel olduğunda, hayatınıza denge kattığı için kusurlu şeylere karşı bir takdir kazanırsınız.

"Bu kadar kaba olmana gerek yok Hunter," diye azarlarken, ona söylediklerimi duyan başka biri olup olmadığını anlamak için hızla etrafına bakınıyor.

Onlara bir santim bile verirsen, onlardan kurtulmanın mümkün olmadığını bilecek kadar onunla uğraştım. Ayrıca, Jessica gibilere bulaşacak olursam annem beni yeni bir kan grubuna sokar.

Bu kadına karşı gün ışığı kadar net olmam gerektiğini bildiğimden, onunla gözlerimi kilitliyorum. "Ben sosyal bir merdiven değilim. Zirveye çıkmaya yardım edecek başka birini bul çünkü o kişi kesinlikle ben olmayacağım." Yürümeye devam etmek için dönüyorum, sonra duruyorum. "Bir şey daha, bana bir daha asla dokunma ya da aynı çevrede hareket ediyormuşuz gibi davranma."

Onunla işim bittiğinde, hiç iştahım olmamasına rağmen lanet olası restorana doğru yürüyorum.

Mekâna girdiğimde varlığımın neden olduğu fısıltı dalgasını görmezden gelmek için elimden gelenin en iyisini yaparak, bize ayrılmış masalara doğru ilerliyorum ve zaten bir pizzayı mideye indirmekle meşgul olan Jase'in yanına oturuyorum.

"Lake Amca'yla akraba olmadığına emin misin?" diye sordum. Lake Amca ve Jase masanın altındaki herkesi yerler.

Jase bana sırttıktan sonra "Neden birini öldürecekmiş gibi görünüyorsun?" diye sordu.

"Siktiğimin kadınları," diye homurdanıyorum.

Bir garson yanımda belirdi ve bir viski sipariş ettim.

"Yemek yok mu?" Garson gidince Jase soruyor.

Sırf çenesini kapatsın diye uzanıp bir dilim pizza alıyorum.

"Aferin oğlum," diye mırıldanıyor.

Ona ters ters baktım. "Yaşamaktan bıktın mı?"

Jase bir dilim daha alırken kıkırdıyor ve "Beni öldüremeyecek kadar çok seviyorsun" demeden önce dilimi saniyeler içinde mideye indirişini izliyorum.

"Şansını zorlama," diye uyarıyorum ve sonra yüzümü daha fazla soğukkanlı tutamayarak dudaklarıma bir sırtış yerleşiyor. Birbirimizi öldürmekle ilgili çok şakalaşsak da Jase onun için ölebileceğimi biliyor.

Garson içkimi getirdiğinde Kao ve Noah da bize katılıyor.

"Ben de bir tane alayım," diyor Noah, sonra da iç çekiyor.

"Boktan bir gün mü?" Bardaktan bir yudum almadan önce soruyorum.

"Hiçbir fikrin yok," diye mırıldandı Noah. Birkaç saniye bana baktıktan sonra, "Tüm birinci sınıf öğrencilerine Noah, Kao, Hunter ve Jase'den uzak durmaları konusunda bir eğitim vermeliyiz," diyor.

"Hey," diye atlıyor Jase. "Beni sik engelleme görevinin dışında bırak."

"Kızlardan bıkmadın mı?" Noah başını sallarken sorar. Jase sırtıyor,

"Safkan bir aygırın dayanıklılığına sahibim."

Bir kahkaha attım. "Aygırmış, kıcımın kenarı."

Kao bir yandan menüye bakarken bir yandan da, "Bu, baloya kız arkadaş götürmeyeceğiniz anlamına mı geliyor?" diye soruyor.

Topu düşününce yüzümde iğrenç bir ifade belirliyor.

Jase bir peçete alır ve ağzını siler. "Ben Mila'yla gidiyorum." Kao bir kahkaha patlatıyor. "Mila bunu biliyor mu?" "Neyi biliyor muyum?"

Mila aniden sorar.

Başımı kaldırıyorum ve Jade'in kızlarla birlikte olduğunu görünce önümdeki viski bardağına dik dik bakıyorum, böylece karşıma otururken varlığını kabul etmek zorunda kalmıyorum.

Jase, sanki Mila'nın bu konuda başka seçeneği yokmuş gibi, "Baloya benimle geliyorsun," der.

"Cehennem gibi," diye homurdanıyor Mila.

Jase masanın etrafına göz gezdiriyor. "Aranızda Kao'dan başka biriyle çıkan var mı?" "Hayır," Fallon kelimenin dudaklarından dökülmesine izin veriyor.

Noah ve ben Jase'e bakarken Hana ve Jade başlarını sallıyorlar.

Jase Mila'ya sırtıyor. "Yani grup halinde gidiyoruz, yani sen de benimle geliyorsun."

Mila bir menü almadan önce Jase'e hoşnutsuz bir bakış atar.

Garson yeni siparişleri almak için geldiğinde, önümdeki kehribar renkli sıvıya bakıyorum ve gitsem mi diye düşünüyorum.

Gözlerin üzerimde olduğunu hissedince bakışlarım Jade'in kahverengi gözleriyle çarpışmaya kadar yükseliyor.

Göz temasını kesmeden viskimin kalanını bitirip ayağa kalkıyorum.

"Geliyor musun?" Masadan uzaklaşmaya başlarken Jase'e soruyorum.

"Benim yüzümden gitme," diyor Jade, ses tonu kalmam için beni cesaretlendiriyor.

Aklımdan yüzlerce cevap geçiyor ama her biri Jade'e onu önemseydiğimi göstermekten başka bir işe yaramayacak. Bunun yerine, restorandan çıkmadan önce ona soğuk bir bakış atıyorum.

Jase hemen arkamdan geliyor. "Jade ile aranız hala kötü mü?"

Nefes nefese kaldım. "Kötü, lanet olası yılın yetersiz ifadesi. Onunla uğraşmaktan bıktım."

Bir dakika sessizce yürüdük, sonra Jase sordu, "Gerçekten mi? O zaman onun etrafında olmakla nasıl başa çıkacaksın?"

"Diğer kızları idare ettiğim gibi."

Sıfır sabır ve bir sürü küçümseme ile.

"Ah." Jase bana endişeli bir bakış attı. "Bunun fazla olduğunu düşünmüyor musun?"

Jade'den bahsediyoruz. O bizden biri."

"Arkadaşlığımızın bittiğine benden çok önce karar verdi. Beni umursamadığı ortadayken neden ona bizden biri gibi davranayım ki?"

"Kahretsin." Jase kolunu omuzlarıma doladı. "İşler bu noktaya geldiği için üzgünüm. Jade'le aynı çatı altında yaşamaya başladıktan sonra geçmişle yüzleşebileceğinizi umuyordum."

"Umut etmek buraya kadarmış, değil mi?" "Evet, doğru."

Süite vardığımızda duş almaya gidiyorum ve Jade'le tekrar karşılaşma havasında olmadığım için uyuyacak kadar yorulana kadar ödevlerimden biri üzerinde çalışmaya karar veriyorum.

Birkaç saat sonra dizüstü bilgisayarımı kapatırken esnedim. Yarınki ders için çantama geri koyduktan sonra yorganın altına giriyorum. Tam ışığı kapatmak üzereyken kapım açılıyor ve Fallon ile Hana kollarının altına sıkıştırdıkları yastıklarla odama giriyorlar.

"Hey," diye fısıldıyorum kızlara yer açmak için yatağın ortasına doğru kayarken.

Fallon sağıma, Hana soluma tırmanıyor ve sonra yanlarıma sokuluyorlar.

Fallon lambaya uzanıp onu kapatırken, "Jade bize yine kavga ettiğinizi söyledi," diye fısıldıyor.

"Evet."

"Sen iyi misin?" Hana usulca sorar.

Kızların neden yastık getirme zahmetine girdiklerini bilmiyorum, nasıl olsa uyumak için hep benim kollarımı kullanıyorlar.

"İyi olacağım," diye cevaplıyorum Hana'yı.

"Seni seviyorum Hunter," diye fısıldıyor Fallon uykulu bir şekilde. "Bu hayatta ve sonraki hayatta," diye ekliyor Hana.

"Ben de seni seviyorum."

Kızlar uykuya dalarken ben uyanık yatıyorum. Onların yanımda olması her zaman yardımcı oluyor. Küçüklüğümüzden beri her zaman aynı yatakta uyurduk.

Ailelerimiz ziyaret için bir araya geliyor ya da tatile gidiyorlardı. Bizim Aileler, kan bağı olan çoğu akrabanın bile sahip olmadığı bir bağı paylaşır: sadakat, ölümsüz sevgi ve birbirlerine karşı şiddetli bir koruyuculuk.

Uyuyor olsalar bile, "Sana en çok ihtiyacım olduğunda hep yanımda olduğun için teşekkürler" diye fısıldıyorum.

JADE

Sabahın köründe kalktığım için kapımı açıp kahve almaya gidiyorum. Hunter'ın kapısı yavaşça açıldığında donup kalıyorum ama Fallon ve Hana'nın gizlice çıktığını görünce onlara sırtıyorum.

Mutfağa doğru yürürken, "Kahve ister misin?" diye soruyorum. "Tanrım, lütfen," diye mırıldanıyor Fallon, hâlâ yarı uykulu.

"Neden balo hazırlıklarına yardım etmeyi kabul ettim ki?" Hana şikayet ediyor, gözleri zorlukla açılıyor.

"Çünkü beni seviyorsun."

Kahvelerimizi hazırlamaya başlarken konuşmalarına kıkırdıyorum. Fallon ve Hana'nın Hunter'la çok yakın olduklarını biliyorum ve eğer onunla benim aramda bir seçim yapmak zorunda kalsalardı, hiç düşünmeden onun tarafına geçerlerdi. Bizim çevremizde işler böyle yürür. Noah ve Kao Hunter'la arkadaş olsalar bile beni seçerler.

İşte bu yüzden Hunter'a karşı kendimi kaybetmedim. Kavgamızdan beri bana karşı çok soğuk davranıyor ama bunun beni etkilemesine izin vermeyeceğim.

Bardakları oturma odasına taşıyorum ve kendi bardağımla kanepeye oturuyorum. Bir yudum aldıktan sonra soruyorum: "Hazırlıklar nasıl gidiyor? Balo sadece üç hafta sonra. Neden bu kadar erken kalkmak zorundasın?"

"Çünkü komitenin toplanabildiği tek zaman bu. Bu yıl bir tema belirlemek istiyorlar." Fallon beni kıkırdatan bir surat ifadesi takındı.

"Siyah ve beyaz çok abartılı," diye yakınıyor Hana.

Fallon, "Evet, bir de maskeli toplar," diye ekliyor.

"Her tema ölümüne işlendi," diye mırıldanıyorum kupamı dudaklarıma götürmeden önce. Ilık sıvıyı yutuyorum, sonra sırtıyorum. "Sürtükler ve playboylarla gidebilirsin. Kampüse çok uygun olur."

Fallon homurdanıyor. "Bunu teklif edersem komitenin tepkisini hayal edebiliyor musunuz?"

"Çok komik olurdu."

Bir dakikalık sessizliğin ardından Fallon, "Peki ya gökkuşakları? Babam anneme hep gökkuşağı der ve ben buna bayılırım. Eğer bunu tema yaparsak, en azından istediğimiz rengi giyebiliriz."

Ayağa kalktım ve Fallon'a gülümsedim. "Bu fikre bayıldım."

Hana heyecanlı görünüyor, "Evet, sadece diğer kızları ikna etmemiz gerekiyor."

Alnımda hafif bir çatıklık oluşuyor. "Fallon, Reyes grubunun varisi sensin. Kimseyi bir şeye ikna etmene gerek yok."

Burnunu kısıyor. "İstediğimi elde etmek için soyadımı kullanmaktan nefret ediyorum."

Kahvesi bittiğinde uzanıp kupasını alıyorum. "Evet, ama günün sonunda aileni temsil ediyorsun. İnsanların seni ezip geçmesine izin verme."

Sözlerimi düşündü, sonra kabul etti, "Haklısın. Onlara gökkuşağı teması kullanacağımızı söyleyeceğim."

"Tanrıya şükür," diye iç geçirdi Hana. "Bu bizi bir saat boyunca onların tartışmalarını dinlemek zorunda kalmaktan kurtaracak."

Kıkırdayarak, spor salonuna gidebilmek için bardakları durulamaya gidiyorum.

Tam süitten çıkmak üzereydim ki Hunter odasından çıktı. Üzerinde bir çift şort ve yelek vardı. Şortlardan hoşlanmam ama Hunter'ın üzerinde... Bu kadar seksi olduğu için ona lanet olsun.

Kaşlarımı çatarak Hunter'a bakıyorum ve onu diğer erkeklere kıyasla neden bu kadar çekici bulduğumu anlamaya çalışıyorum. Evet, arkadaşlarımın yakışıklı olduğunu biliyorum ama Hunter'da durum farklı.

Kalbiniz daha hızlı atıyor çünkü sizi çok kızdırıyor.

Beni ona bakarken yakaladı ve başını sola doğru eğerek, "Vay canına, bugün giydiğin kaltak tonu çok güzelmiş" dedi.

Herkesin gününü başka bir kavgayla mahvetmemeye karar vererek dilimi ısırıyorum ve gözlerimi ona deviriyorum. "Bugün olmaz, Şeytan. Bugün olmaz."

Hunter'ın spor salonuna gideceğini bildiğimden, kampüsün arkasındaki ormanlık alana giden patikayı takip ediyorum ve koşarken sabit bir tempoya giriyorum.

Hunter'ın o gece olanlar hakkında daha ne kadar yalan söylemeye devam edeceğini merak ediyorum. Ağaçlar ve çalılıklar beni yutarken, düşüncelerim Brady'yi son gördüğüm zamana dönüyor.

İki Yıl Önce...

Aynadaki yansımama bakarken kalbim bir mil hızla çarpıyor.

En sevdiğim yazlık elbisemi giyerken, görünüşüme ekstra özen gösterdim. Hatta her zamanki botlarımdan vazgeçip bir çift sandalet giydim.

Bu gece o gece.

Bu düşünce kalp atışlarımı göğsümden fırlayacakmış gibi hissedene kadar hızlandırıyor.

Brady ve ben okuldaki ilk günümüzden beri en iyi arkadaşız, ama bir yıl önce on beş yaşına girdiğimizde işler değişti. O zamandan beri

bir yıldır çıkıyorlar.

Brady benim ilk öpücüğümdü... ilk ve tek aşkım. Bir süredir seks yapmaktan bahsediyorduk ve ben onunla bir sonraki adımı atmaya hazırım.

Ama önce Jase'in doğum günü partisine gitmeliyiz.

Jase için aldığım hediye alarak odamdan çıkıyorum. Merdivenlerden indiğimde babamın güldüğünü duyuyorum ama oturma odasına girdiğim anda yüzündeki gülümseme kayboluyor.

Kaşları çatıldı. "Neden elbise giyiyorsun?"

Gözlerimi deviriyorum ve bir iç çekiyorum. "Çünkü kızların elbise giymesi normal, baba."

Annemin eliyle ağzını kapatarak gülümsemesini gizlemeye çalıştığını fark ediyorum ama kuzenlerim Ryker ve Mila, babam her zamanki aşırı korumacı tavrını takındığı için sırtmaya bile tenezzül etmiyorlar.

"Evet ama bacaklarını gösteriyor," diye homurdanıyor baba ve Ryker kıkırdıyor. Babası ona kaşlarını çatarak, "Logan, Mila'nın bu şekilde dışarı çıkmasına izin veriyor mu?" diye soruyor.

Ryker omuz silkiyor. "Mila'nın ne giyeceği konusunda babamın pek bir seçeneği yok, çünkü bizim evde annem ne derse o oluyor."

Babam başını sallıyor, sonra anneme bakar. "Jade'in o elbiseyi giymesi senin için sorun olur mu?"

Annem boğazını temizliyor ve bana gülümsüyor. "Bence Jade çok güzel görünüyor." Bu sadece babamın yüzündeki ifadenin daha da kararmasına neden olur. "Ben kazanmayacağım.

I?"

Başımı sallıyorum ve oturduğu sandalyeye doğru yürüyorum. elini omzuna koydu ve yanağına bir öpücük kondurdu. "Baba, bana sadece güzel göründüğümü söyle. Kulübe gidecek değilim ya. Jase'in evindeki grupta birlikte olacağım, yani endişelenecek bir şey yok."

Arkadaş grubum kuzenlerim ve aile dostlarımdan oluşuyor. Birlikte büyümiş on altı çocuktan oluşan birbirine sıkı sıkıya bağlı bir grubuz.

Babam umutsuz bir iç geçirdi. "Sen ve Brady gizlice kaçmadığınız sürece sorun yok."

Bazen babamın altıncı hissi korkutucu olabiliyor.

"Baba," derken bu gece bekâretimi kaybetmeyi planladığımı bir şekilde ele verdiğim için endişelenmeye başlıyorum. "Brady'nin tatlı ve şefkatli olduğunu biliyorsun," derken duygularımın yüzüme yansımamasını umuyorum.

Babam benimle göz göze geliyor, yüz ifadesinden Brady hakkında ne düşündüğümü pek umursamadığı anlaşılıyor. "O bir erkek ve sen de bir kızsın. Ne kadar tatlı ve şefkatli olursan ol, hormonların önüne geçemezsin."

Gözlerim açılıyor ve çıldırmak üzereymiş gibi görünen Ryker ve Mila'ya bakıyorum, sonra şok olmuş yüz ifademi babama çeviriyorum. "Cidden bana herkesin önünde kuşlar ve arılardan mı bahsedeceksin?"

"Bu kadar yeter, Rhett," diye azarlıyor annem babamı. Ayağa kalkıyor ve bana sarılmak için geliyor. "İyi eğlenceler, Bean."

Anneme şakacı bir şekilde gözlerimi kısıyorum çünkü bana hâlâ bebekken taktıkları lakapla sesleniyor.

Sevgi dolu bir gülümsemeyle, "Sen her zaman bizim küçük fasulyemiz olacaksın," diye mırıldanıyor. Sonra Ryker'a döner. "Dikkatli sür ve içki içme."

"Evet, Evie Teyze."

Eğildim ve babama sarıldım. "Seni seviyorum, baba."

Kolları beni sarıyor ve dizine oturana kadar beni aşağı çekiyor. Bana endişeli bir bakış atarak, "Senin için endişeleniyorum, Bean. Erkeklerin aklında sadece tek bir şey vardır."

"Rhett, Brady'nin zihninin seninkinin ergenlik dönemindeki gibi çalışmadığından eminim."

Annesi ona sert bir bakış atıyor, bu da babamın azarlanmış görünmesine neden oluyor. "Günahlarımın bedelini ödeyeceğimi bilseydim..."

"Ne? Dümdüz ve dar bir yolda mı yürüyeceksin? Rhett Daniels ve arkadaşları söz konusu olduğunda bunun imkansız olduğunu ikimiz de biliyoruz."

"Mhh..." Takılıyorum. "Duymak istediğim ilginç bir hikaye varmış gibi hissediyorum."

Babam beni yukarı itti. "Hayır, geçmişimde ilginç bir şey yok." Sandalyeden kalkıyor ve ön kapıya doğru yürüyor. "İyi eğlenceler çocuklar. Ryker, Jade'i gece yarısına kadar eve getir."

Sırıtiyorum ve ön kapıya ulaştığımda babamın yanağına bir öpücük daha konduruyorum.

Bana sıcak bir gülümseme veriyor ve fısıldıyor, "Seni seviyorum, Bean."

Reyes Malikanesi'ne gidişimiz çok kısa sürdü ve verandaya çıktığımda Hunter, "Bean sonunda geldi," diye seslendi.

Ona sırtıtarak koşmaya başlıyorum. Hunter beni kocaman bir ayı gibi kucaklıyor ve "En sevdiğim kız nasıl?" diye soruyor.

"Güzel." Beni ayağa kaldırmadan önce yanağına bir öpücük kondurmamı bekliyor. Tasarım kot pantolonuna ve tişörtüne bakarak, "Yeni kıyafetlerini beğendim. Siyah sana her zaman yakışıyor."

"Çünkü benim karanlık ruhuma uyuyor," diye takılıyor.

"Evet, doğru." Jase'e dönerek, "Mutlu yıllar, Jase. Yirmi yaşında olmak nasıl bir duygu?"

"Dünden farklı değil." Jase bana sıcak bir gülümseme veriyor. "Hâlâ yasal olarak içki içemiyorum, bu da kocaman kıllı eşek taşaklarını berbat ediyor."

Burnumu sıkıyorum. "Eww."

Kao'ya yaklaştığımda ayağa kalkıyor ve bana sarılıyor. "Hey, Küçük Fasulye."

Gülümseyerek ben de ona sarılıyorum. Böyle büyük bir arkadaş grubum olduğu için her gün şanslı yıldızlarıma şükrediyorum. Ailelerimiz ya akraba, ya en iyi arkadaş, ya da

iş ortakları.

"Bana Küçük Fasulye demeyi ne zaman bırakacaksın?" Kao'ya soruyorum.

Kaşlarını çatarak, "Yani Hunter'ın sana Küçük Fasulye demesi sorun olmuyor da bana mı oluyor?" diye sordu.

Başımı sallayarak bir adım öne çıkıyorum ve kollarımı beline doluyorum. Yanağımı göğsüne yaslayarak mırıldanıyorum: "Bana Bean diyor. Ufaklığı bırak, ben de sana dudak bükmeyi bırakayım."

Kao başımın tepesine bir öpücük kondurarak, "Sen benim için her zaman Küçük Fasulye olacaksın," diye cevap veriyor.

"Jade!" Mila sürgülü kapıdan sesleniyor. "Brady geldi."

"Onu buraya gönderebilir misin?" Verandaya doğru yürümek üzereydim ki Hunter elimi tuttu ve bana ters ters baktı.

"Brady sana nasıl davranıyor? Aptalca bir şey yapmıyorsun, değil mi?"

Onun sözleriyle gözlerim açılıyor. "İğrençsin Hunter. Babam gibi konuşuyorsun." "Babanın aksine, Brady seninle bir şey yapmaya kalkarsa onu mahvederim."

Başımı sallayarak Hunter'ın korkutucu bakışlarını üzerimde tutuyorum. "Evet, sen ve hayatımdaki diğer tüm erkekler. Bırak artık şunu."

Gözlerinin mavisi gözbebeğinin etrafında koyulaşıyor, bu da son derece ciddi olduğunun açık bir işareti. Brady'ye zor anlar yaşatmasını istemediğim için aramızdaki mesafeyi kapatıyorum ve ceketini tutuyorum. Ona yalvaran bir bakış atarak, "Bırak lütfen. Sorumsuzca bir şey yapmayacağım."

Hunter başını sola doğru eğiyor, yüz hatları bana bakarken hiç yumuşamıyor.

Kahretsin, tıpkı babası gibi.

"Güven bana Hunter," diye fısıldıyorum.

Derin bir nefes alıyor ve "Sana güveniyorum ama yine de bir şey yapmaya kalkarsa canına okuyacağım" diyor.

Fallon'un küçük kardeşi Forest yanımıza geliyor ve Hunter'ın omzunu okşuyor. Benden bir yaş küçük olmasına rağmen, grubumuzdaki büyük erkekler ona asla çocukmuş gibi davranmıyor. Hayır, özel çocuk muamelesini kızlara saklıyorlar.

"Dostum, sakin ol. Brady utangaç, pısırik bir tip. Jade onu tek yumrukta yere serebilir."

"Forest!" Onu azarlıyorum. "Kaba olmak zorunda değilsin. Brady sadece hassas biri. Hepinizin aksine."

Bir gün için yeterince ders aldığuma karar vererek diğer arkadaşlarımı selamlamaya gidiyorum ve işim bittiğinde gruptaki en önemli kişilere dönüyorum.

Benim kızlarım.

Gülümsyerek Mila, Fallon ve Hana'nın Brady ile birlikte durdukları yere doğru yürüyorum.

Onlara ulaştığımda kolumu Brady'ninkine doluyorum ve arkadaşlarıma sırtıtıyorum. "Ben viziteye çıkarken Brady'ye eşlik ettiğiniz için teşekkür ederim."

"Herkesi selamlamam gerekmiyor mu?" Brady gözleriyle arkadaş grubumu tarayarak soruyor. İçine kapanık biri olan Brady arkadaşlarımla yanında hep tedirgindir.

"Hayır, sorun değil." Ona bakıyorum ve göz göze geldiğimizde karnım dönüyor ve bu his kalbimin daha hızlı atmasına neden oluyor. "İçecek bir şey ister misin?"

"Hayır, teşekkürler. Ben böyle iyiyim."

Daha fazla insan gelmeye başlar ve çok geçmeden parti ivme kazanırken müzik patlar. Julian Amca ve Jamie Teyze, Jase'in anne ve babası, akşam yemeği için dışarı çıktılar ve birkaç saat içinde dönecekler. Zamanımın kısıtlı olduğunu bilerek malikâneye bir göz atıyorum. Evin sekiz yatak odası var ve bu gece onlardan birini ödünç almak niyetindeyim. Doğu kanadının sessiz olduğunu biliyorum.

Jase'in ailesi evin o kısmını sadece misafirler için kullanıyor. Ayrıca partiye en uzak nokta.

Kızlarım, biri nerede olduğumu sorarsa beni koruyacaklarını söylediler.

Gözlerimi evden çevirip arkadaşlarıma bakıyorum. Mila bana yaklaşıyor ve "Emin misin?" diye fısıldıyor.

Başımı sallıyorum ve ona güven verici bir gülümseme veriyorum. "Hayatımda hiç bu kadar emin olmamıştım."

Kızlara bekaretimi Brady ile kaybetmek istediğimi ilk söylediğimde hepsi karşı çıktı. Seks yapmak istediğimi düşündüler çünkü bizim sınıftaki kızlar kimseyi ilgilendirmemiş gibi bekaretlerini kaybediyorlardı. Ama onlara Brady'yi ne kadar çok sevdiğimi söyledikten sonra beni desteklediler.

Brady'nin elini tuttum. "Benimle yürüyüşe çıkmak ister misin?" Brady sırtıyor ve parmaklarımızı birbirine bağlıyor. "Evet, tabii."

Eve geri dönüyoruz ve ben merdivenlere doğru yöneliyorum. Omzumun üzerinden bakarak, merdivenlerden yukarı çıkmadan önce kimsenin partiden ayrıldığımızı fark etmediğinden emin oluyorum.

Odalara göz atıp merakını giderebilmesi için durduğumuzda Brady, "Burası çok büyük," diyor.

"Evet. Gerçi doğu kanadı daha sessiz. Jamie Teyze orayı sadece misafirler için kullanıyor."

Brady her zaman sessiz ve içe dönük bir tip olmuştur, bu yüzden konuşmayı başlatmanın bana bağlı olduğunu biliyorum.

Müzik uzaktan gelen gümbür gümbür bir ritim olmaktan öteye gidemeyecek kadar azaldığında Brady'ye bakıyorum. "Seninle bir şey konuşmak istiyordum."

"Öyle mi? Ne?" Brady sıcak kahverengi gözlerini bana çevirdi. İlk kez onun yumuşak, nazik gözlerine aşık olmuştum. Brady karıncayı bile incitmeyecek türden bir insandı.

"Bir yıldır çıkıyoruz ve ilişkimizde bir sonraki adımı atmaya hazır olup olmadığını merak ediyordum."

Çocuksu yüz hatları gergin bir ifadeye bürünüyor ve neredeyse sorduğuma pişman olacaktım ki sertçe yutkunuyor ve sonra "Önce sana bir şey söylemem gerek" diyor.

Yüzüme geniş bir gülümseme yayılıyor. "Tamam, hadi odaya geçelim de mahremiyetimiz olsun."

Kapıyı arkamızdan kapattım ve ışığı açmak için duvardaki düğmeye uzanmak üzereydim ki Brady'nin eli dışarı fırlayarak beni durdurdu. "Işığı... ışığı kapalı bırakabilir miyiz?"

Perdeler açıkken o kadar da karanlık değil ve onun ne kadar acı verici bir şekilde utangaç olduğunu bildiğim için kabul ediyorum. "Elbette." Bir dakika sessizlik oldu, sonra "Biz konuşurken yatağa oturmak ister misin?" diye sordum.

Brady başını sallıyor ve ikimiz de oturduğumuzda elimi tutuyor. Gözleri yavaşça benimkilerle buluşurken parlıyor. "Ben de ilk seferimin seninle olmasını istiyorum. Seni hak etmek için ne yaptım bilmiyorum Jade."

Gülümsemem yumuşuyor ve ağzına bir öpücük konduruyorum. "Seni seviyorum, Brady."

"Ben de seni seviyorum Jade." Brady'nin yüzünde gergin bir ifade belirir. Sabırla konuşmak istediği konuya devam etmesini bekledim.

Derin bir nefes alıyor ve ayağa kalkarak gergin bir şekilde gömleğinin eteklerini tutuyor. "Bunun hakkında konuşmak zor."

Seks yapmamızdan bahsettiğini düşünerek, onu cesaretlendirmek için sıcak bir gülümseme veriyorum.

Brady başka bir şey söyleyemedi odanın kapısı çarparak açılıyor ve parlak ışık beni bir anlığına kör ediyor.

"Burada ne haltlar dönüyor?" Hunter'ın sesi bir şimşek gibi.

Gözlerim kapı aralığına kayıyor ve Hunter'ı hemen arkasında arkadaşlarımızla birlikte görünce utancım sıcak lav gibi üzerime akıyor.

"Brady kekeliyor, gözleri benimkilerden daha büyük. "Hiçbir şeymiş, kıcımın kenarı," diye bağılıyor Hunter. "Uzak dur ondan." Brady sinmiş bir halde bana bile bakmadan kapıya doğru koşuyor.

"Hunter!" Yataktan atladım ve tam önünde durdum. "Aşırı tepki veriyorsun."

Gözleri üzerimde alev alev yanıyor. "Öyle olmadığımı eminim. Herhangi bir aptal ikinizin karanlıkta burada ne yaptığınızı tahmin edebilir."

Yanaklarım yanıyor ve Hunter'la kavgaya tutuşmadan önce Brady'nin iyi olduğundan emin olmak istediğim için odadan çıkmaya çalışıyorum. Hunter kolumdan tutup beni geri çekiyor. "Sen burada kal. Ben Brady'yi eve götüreceğim."

Ne düşündüğümü ya da nasıl hissettiğimi duymayı beklemeden Hunter oradan ayrılıyor ve Brady'nin peşinden koşuyor.

Gecenin bu kadar çabuk bir felakete dönüşmesinin şokuyla gözlerim arkadaşlarımin üzerinde geziniyor.

İlk tepki veren Mila oluyor ve gelip kolunu bana doluyor. "Hunter sen ve Brady ayrıldığınız anda fark etti," diye açıklıyor.

"Her şeyi mahvetti," diye mırıldanıyorum, utancım hayal kırıklığına dönüşüyor.

Bölüm 7

AVCI

Jade'le aramız sakın, buna şükretmeliyim ama aynı odada yaşamamıza rağmen hiç konuşmuyor olmamız canımı sıkıyor.

Şeytanı düşünüyorum.

Kütüphaneye doğru giderken Jade'in geniş kapıdan çıktığını görüyorum. Dikkati elindeki kitapta ve onunla etkileşime geçmeden önce kendimi toparlamam için bana bir an veriyor.

"Hunter." Melinda Roberts'ın sesini duyunca bir inilti çıkardım.

Omzumun üzerinden bakıyorum ve Jessica Atwood'un da dahil olduğu arkadaş grubuyla birlikte olduğunu görünce ruh halim anında bozuluyor.

Kahretsin, hiç havamda değilim.

Melinda bana ulaştığında kaşlarını çatarak gözdağı vermeye çalışıyor. "Jessica ona ne kadar kötü davrandığını söyledi."

Sinirli bir nefes veriyorum ve sosyetik gruptan uzaklaşarak Jade ile yüz yüze geliyorum. Koyu renk gözleri benden arkamdaki gruba doğru kayıyor.

"Bana sırtını dönme," diye neredeyse çığlık atacaktı Melinda.

Şu anda, Melinda ve grubuyla bir saniye bile geçirmektense yüz tane Jade'le yüzleşmeyi tercih ederim.

Jade'in alnında bir çatıklık oluşmaya başladı ve kızlara bakarak yanıma geldi. "Sen kiminle konuştuğunu sanıyorsun?"

Sözleri beni şok ediyor ve yüzünü görebilmek için yavaşça başımı çeviriyorum.

Kahretsin, kızgın görünüyor, ama bunu dünyada hiçbir şey için kaçırmam.

Melinda'nın yanaklarının öfkeyle kızarmasını izliyorum. "Bu seni ilgilendirmez."

Jade karanlık bir kıkırdama çıkarıyor ve ben de kızları hayatlarının tehlikede olabileceği konusunda uyarmalı mıyım diye düşünüyorum.

"Ah, tatlım." Jade Melinda'ya sempatik bir şekilde gülümsüyor. "Fark edemediğin şey Hunter Chargill'in seni ilgilendirmediği. Bu kadar yükseğe nişan almayı bırak. Dünyaya geri düşmek seni öldürebilir."

Melinda Jade'le alay eder. "Farkına varmadığın şey aynı statüde olduğumuz. Beni aşağılayamazsın."

Jade kızlara doğru tehditkâr bir adım atıyor. "Öyle olabilir ama bu kışınızı tekmelememe engel olmayacak."

Melinda saçlarını omzunun üzerinden savuruyor ve bana kızgın bir bakış atıyor. "Daha işimiz bitmedi Hunter. Köpeğin tasmalı olduğunda konuşuruz."

Jade kitabını bırakıp kolunu geri çekerken "Siktir," diye bağıyorum. Hızlı hareket ediyorum ve kollarımı Jade'e dolayarak, Melinda'ya vuramadan onu geri çekiyorum.

"Bırak beni," diye tıslıyor Jade.

"Hayır, davalar için henüz çok erken." Onu daha sıkı tutarak sırtını göğsüme yaslıyorum. Buz gibi bakışlarım Melinda'ninkilerle çarpışıyor. "Yüzünün yeniden düzenlenmesini istemiyorsan gitsen iyi edersin."

Neyse ki kızlar arkalarını döner ve onaylamayan sözlerle dolu bir bulutun içinde oradan ayrılırlar.

Jade çırpınmayı bırakıyor ve onu bırakmanın güvenli olduğundan emin olmak için yüzüne bakıyorum.

Bana sinirli bir bakış attı. "Ona sert vurmayacaktım."

"Evet, doğru." Ondan uzaklaşırken başımı eğiyorum. "Ne zamandan beri insanların bana nasıl hitap ettiğini önemsiyorsun?"

Gözlerini devirerek çömeliyor ve kitabını eline alıyor. "Bu seninle ilgili değil. Öğrenciler sana bok gibi davranmaktan kurtulurlarsa, Fallon ve Hana'ya da aynısını yaparlar."

Bunu hiç düşünmemiştim. "Ve ben burada radarın altından uçmaya çalışıyordum."

Yeşim bir hava patlaması yaşar. "Evet, bu asla olmayacak. Biraz büyü ve kendini savun. Sen bir korkaksın diye arkadaşlarımdan acı çekmesini istemiyorum."

Kendimi kaybetmemek için gözlerimi kapatıp dişlerimi sıkarak zorunda kalıyorum. "Biliyor musun, insanların onun işine karışmaması gerektiğini bu kadar yüksek sesle söyleyen biri olarak, burnunu başkalarının işine sokmakta çok hızlısın." Cevap vermesi için ona zaman tanımadan uzaklaşıyorum.

Bu kadın bir gün akıl sağlığımın sonu olacak!

Kütüphanenin merdivenlerine ulaşmadan önce, akademide üçüncü sınıf öğrencisi olan Nate Sparks bana yaklaşıyor. Arkadaşları hemen arkasında, "Melinda'ya bir şans vermelisin. Çok tatlı bir kız."

Jade'le aramız bozulduktan sonra hiç sabrım kalmadı. "Siktir git."

Nate kıkırdarak, "Senin cidden birileriyle yatmaya ihtiyacın var, dostum," diyor.

Yaklaşarak kişisel alanını kalabalıklaştırdım. "Sen kimi aradığını sanıyorsun dostum?"

Geriye doğru sinerek ellerini teslimiyetçi bir hareketle havaya kaldırır.

"Sakin ol. Sadece arkadaşça davranıyorum."

Şerefsizi iterek, "Biz arkadaş değiliz." diye homurdandım.

Kütüphaneye giriyorum ve öğrenciler hızla önümden ayrılıyor.

Çok uzun bir yıl olacak.

Sadece arkadaşlarımla takılmak istediğim için, Jase hepimizin yakınlarda bulunan ve sadece seçkinlerin girebildiği bir kulüp olan *Studio 9*'a gitmemizi söylediğinde aynı fikirdeyim.

Siyah bir chino pantolon ve düğmeli bir gömlek giymiştim. Yün kaşmir pardösümü alıp omuz silkiyorum. Salona girdiğimde Mila bir ıslık çalıyor ve "Hanımlar, yumurtalıklarınıza sahip çıkın. Dünyadaki tüm seksilik az önce geldi."

"Evet ve tıpkı ruhu gibi siyah giyinmiş," diye ekliyor Jase, Mila'ya kaşlarını çatarak.

Arkadaşım Mila'ya umutsuzca aşık olduğunu ne zaman itiraf edecek?

"Herkes hazır mı?" Bileğimdeki Rolex'i ayarlarken soruyorum.

"Jade'i bekliyoruz. Fallon ona bir elbise giydirmeye çalışıyor," diye açıklıyor Hana.

"Fallon başarısız oldu," diyor Jade aniden arkamdan. Omzumun üzerinden bakıyorum ve gözlerim giydiği düşük kesim ipek bluzdan görünen geniş göğüs dekoltesine takılıyor.

Dudaklarımı birbirine bastırıyorum, kıyafetleri hakkında ne düşündüğüm hakkında yorum yapmamaya çalışıyorum, ama başarısız oluyorum. "Üstün neredeyse her şeyi örtüyorken neden elbise giymekle ilgili yaygara kopardığını anlamıyorum."

"Birileri genç ölmek istiyor," diye mırıldanıyor yanımdan geçerken.

JADE

Pislik.

Binadan çıktığımızda Jase Mila'nın elinden tutup arabasına doğru sürüklüyor. Mila onun omzuna vurduğunda sırtıyorum, ama hemen

Fallon ve Hana'nın Kao ve Noah'nın peşinden gittiklerini fark ettiğimde yüzümden bir damla düşüyor.

"Hana," diye sesleniyorum ve ona yetişmek için koşuyorum. "Jase ve Mila'yla gider misin?" Hunter'la aynı arabada olmayı gerçekten istemiyorum.

"Elbette." Hunter'a doğru yürüyor ve kolunu onunkine bağlıyor.

Arkaya tırmanıyorum ve Noah yanıma bindiğinde Fallon'a sırtıyım. Kao'nun yanındaki yolcu koltuğuna otururken burnunu bana doğru kıvrıyor.

Evet, havada aşk var. Çiftleşmeleri an meselesi.

Artık arkadaşlarımla daha fazla vakit geçiriyorum ve onların birbirlerine karşı olan duygularıyla savaşmalarını izledikçe heyecanlanıyorum.

Seçkin kulübe gidiş yolumuz çene çalmakla geçiyor. Vardığımızda park alanı zaten doluydu, ki bu Cuma gecesi için tipik bir durum.

Reyes, Chargill ve Cutler isimlerinin neredeyse tanrısal olması nedeniyle, tüm alt katı gören VIP bölümünde oturuyoruz.

Jase krom bariyerin yanında durur ve muhtemelen bir sonraki hedefini bulmak için aşağıdaki kızlara göz gezdirir.

Bir garson içki siparişimizi alıyor ve ben bir kola ile yetiniyorum. Parti havasına girmeye çalışarak bacağımı hafifçe sallıyorum.

"Hadi gidip dans edelim. Böylece daha çabuk gevşeriz," diyor Fallon ve çoktan kalkıp merdivenlere yöneliyor. Mila, Hana ve ben arkasından gidiyoruz ve o da kalabalık pistte bize hemen yer açıyor.

Arkadaşlarıma gülümserken ritimle sallanıyorum ama tam bir dakika bile geçmeden bir grup erkek bize katılıyor. Justin, Nate, Chris ve Eric temelde Summer Clarke ve arkadaşlarının erkek eşdeğerleri.

"Selam Fallon. İyi görünüyorsun," diye hitap ediyor Justin ona.

"Justin." Ses tonu en iyi ihtimalle hoşgörölü, bu da arkadaşımın adamdan hiç hoşlanmadığı anlamına geliyor.

"Size katılmamızın sakıncası var mı?" diye soruyor, gözleri Mila'da durmadan önce üzerimizde geziniyor.

Kimsenin kuzenimle uğraşmasına izin vermeyeceğim için sağ kaşım yukarı kalkıyor ve "Arkadaşa ihtiyacımız yok" diye cevap veriyorum.

Nate bana yaklaşıyor, sırtarak dudaklarını büzüyor. "Bu konuda şirretlik yapma. Hepimiz eğlenmek için buradayız."

Hunter aniden arkamdan, "Bu onun kibarlığı, Sparks," diye konuşuyor. "Şiddete başvurmadan gitsen iyi olur."

Omzumun üstünden bakarak Hunter'a kaşlarımı çatıyorum, ama ona aklımdan geçenleri söyleyemeden kuzenim Ryker ve en iyi arkadaşı Tristan bize doğru geliyor.

Tristan'ı bir süredir görmemiştim ve ona sarılmak için yanına gittim. "Selam yabancı.

Nasılsın?"

Gülümseyerek o da bana sarılıyor. "Güzel. Akademi nasıl?"

Hoşnutsuz bir bakışla, "Muhtemelen hala senin katıldığın zamanki gibi" diye cevap veriyorum.

Tristan benden beş yaş büyük ve zaten iki yıldır çalışıyor. Ne kadar şanslı.

"Her şey o kadar da kötü değil." Tristan, Mila ve Fallon'u selamlamak için hareket eder ve Hana'nın yanına vardığında gülümsemesi ısınır ve ona biraz daha uzun sarılır.

Hadi ama Jade. Sadece bir şeyler görüyorsun. Bütün arkadaşların birbirine aşık değil.

Tristan kolunu Hana'nın beline doladığında iki kaşım da havaya kalkıyor. Sadece Justin ve Nate'e bakması yetiyor, onlar da kalabalığın içine çekiliyorlar.

Evet, kimse Carter Hayes'in en küçük oğluyla uğraşmaya cesaret edemez. Hunter ya da Jase ile uğraşmakla aynı şey. Ve bu kesinlikle benim hayal gücüm değil. Tristan ve Hana arasında bir şeyler oluyor.

Ryker'a yaklaşarak, "Tristan Hana'dan hoşlanıyor mu?" diye soruyorum.

Kuzenim başını sallıyor. "Hana sürekli alttan alıyor ama sanırım bu fikre ısınmaya başladı."

Gözlerimi kocaman aıp Ryker'a bakıyorum. "Bu ne zaman oldu?" "Noel toplantısında. Sen iftlikteydin."

"Oh." Bakışlarım tekrar Hana ve Tristan'a dönüyor ve şu yorumu yapıyorum: "Birbirlerine tamamen zıtlar. Tristan tıpkı babası gibi keskin hatlara sahip, Hana ise annesi gibi yumuşak ve sessiz. Sence bir çift olarak çalışabilirler mi?"

"Her şey mümkün," diye cevaplıyor Ryker, sonra kaşlarını çatıyor. "Neden dans pistinde duruyoruz. Hadi yukarı çıkalım."

Tristan ve Hunter'la dans etmeleri için arkadaşlarımdan ayrılıyor ve Ryker'ı takip ederek Kao ve Noah'nın ikilerinin tadını çıkardığı masamıza gidiyorum. Jase muhtemelen bir sonraki yatağını oktan bulmuştur.

Oturduktan sonra odaya bir göz attım ve "Burada hoşlandığın bir kız yok mu?" diye sordum.

Ryker etrafına bakmıyor bile ve sadece başını sallıyor. Bana sırtarak, "Seninle vakit geçirmeyi tercih ederim." diyor.

Bir garson Ryker'ın siparişini almak için bizi böldü.

Dans pistine bakıyorum ve sadece Tristan ve Hana'nın dans ettiğini görüyorum.

Çok geçmeden masanın etrafındaki sohbet akıcı bir şekilde devam ediyor ve ben de rahatlamış bir hale brnyorum.

Hunter ve benim bu kadar uzun süre medeni olabileceğimiz kimin aklına gelirdi? Birbirimizle konuştuğumuzdan değil, ama hey, sanırım mucizeler oluyor.

Bölüm 8

AVCI

Son bir saati Jase'in ekürisi olarak geçirdikten sonra, geceyi bitirmeye hazırım.

Jase esmer biriyle konuşuyor, ben de onun arkadaşına takıldım kaldım. Saçlarının gri olduğundan oldukça eminim ve bir insanın saçlarına bunu neden isteyerek yaptığını merak edip duruyorum. Annem gri saç tellerine karşı verdiği savaşta kendi saçlarını da boyuyor.

"Demek Trinity Akademisi'ne gidiyorsun?" diye onuncu kez soruyor kız. Cevap olarak sadece başımı sallıyorum. Böyle giderse sıkıntıdan ölebilirim.

"Bu çok havalı olmalı."

Başka bir kız yanıma sokulup kolunu benimkiyle sahiplenici bir şekilde birleştirdiğinde tamamen hazırlıksız yakalandım. Gözlerim kızın yüzüne kayıyor ve şok dalgaları üzerime çöküyor.

Ne oluyor be?

Jade bana sevgiyle gülümsüyor ve bu beni bir kez daha ikiye katlıyor.

"İçtin mi?" Bu onun tuhaflığı için düşünebildiğim tek sebep. davranış.

"Sadece birazcık. Ryker'ın son viskisini o bakmıyorken çaldım. Beni özledin mi bebeğim?" Jade kolumu tutuyor ve kendi etrafında döndürüyor.

Bebek mi?

Ne. Ne. Gerçek. Sikeyim mi?

Jade şaşkın sessizliğimin onu engellemesine izin vermiyor ve bana daha da sokuluyor ve yan tarafıma bastırıldığı yerde göğüs dekoltesi iki kat daha büyük görünüyor.

Vücudunu gerip çeneme bir öpücük kondurduğunda, yemin ederim zihnim arızalanmış gibi hissediyorum çünkü ona bakarken tek yapabildiğim göz kırpmak.

Sonra Jade başını konuştuğum kıza çevirdi ve dudak büktü, "Kızların erkeğime salyalarını akıtmasından hoşlanmıyorum. Kaybol."

Kaşlarımı çatmaya başlıyorum, bu lanet olası garip an için doğru kelimeleri bulma konusunda hala tam bir kayıp yaşıyorum.

Kız yüzünde kırılgan bir ifadeyle oradan ayrılıyor ve duyma mesafesinin dışına çıktığında Jade bana şeytanca bir sırıtışla bakıyor. "İntikam kötüdür, Chargill. Eğer ben mutlu olamazsam, sen de olamazsın. Sikinin engellenmesi nasıl bir duygu?"

Jade geri çekiliyor ve benim tek yapabildiğim, grubumuzun masasına doğru salınan kışına bakmak oluyor. Bu kadar iyi rol yapabilmesinden etkilenmeli miyim yoksa benimle oyun oynamaya karar verdiği için kızmalı mıyım bilmiyorum.

Jase'in omzuna dokunarak masamıza doğru işaret ediyorum. "Gidip bir içki alalım."

Jase kızın telefon numarasını alıyor ve VIP bölümüne geri dönerken gözlerim Jade'e takılıyor.

Kendime karşı dürüst olursam, yaptığı şey karşısında aklımı kaçırmış olsam da, daha önce başka bir kadının yanında hissetmediğim bir şeyi içimde uyandırdığı gerçeğini inkar edemem. Çok kafa karıştırıcı.

Jase ve ben kalan iki boş koltuğa oturuyoruz ve beni Jade'in karşısına yerleştiriyor. İçki siparişimizi verdik ve beklerken gözüm sürekli

Jade. Gözlerimin üzerinde olduğunu ya fark etmiyor ya da umursamıyormuş gibi yapıyor.

Jase aniden ayağa fırladı, "Bu oyunu denemeliyiz!" diye bağırırken neredeyse kalp krizi geçirecektim.

Keşke arkadaşım oyunlardan ne kadar yorulduğumu bilseydi.

"Ne oyunu?" Tristan sordu. Bunu soracak kadar dikkatini Hana'dan ayırmayı başarmasına şaşırdım. Adamın ona sırılsıklam aşık olduğu çok açık. Ayrıca yarı Koreli olan Hana'nın egzotik güzelliğini de fark etmemek elde değil.

"Ok dönüyor ve kimin üzerine düşerse uygulamanın verdiği cesareti yapmak zorunda kalıyor."

Noah, "Canım çok sıkılıyor, bir deneyelim bari," diye onaylıyor.

Jase telefonu masanın ortasına koyuyor ve döndürme düğmesine basıyor. Okun dönüşünü izliyoruz ve Mila'nın üzerine düşüyor.

En az sevdiğin kişiye sarıl.

Mila ayağa kalkıp masanın etrafında yürürken sırtıyor. Mila onun yanında durduğunda Jase hiç alınmıyor.

Jase ayağa kalkıp Mila'yı sımsıkı kucaklarken, "Ne şekilde olursa olsun alacağım," diye takılıyor.

Saniyeler sonra Mila'nın kolları ona sarılıyor ve gömleğini nasıl avuçladığını fark ediyorum. O kadar uzun süre öylece duruyorlar ki, sadece bir kucaklaşmanın ötesine geçiyorlar.

Mila nihayet geri çekildiğinde başını öne eğiyor, böylece saçları yüzüne düşüyor ve hızla koltuğuna geri dönüyor.

Ryker muhtemelen dikkatimizi kız kardeşinden uzaklaştırmak için bir sonraki düğmeye basıyor ve bir an sonra ok Kao'nun üzerinde duruyor.

En çok sevdiğiniz kişiye nasıl hissettiğinizi itiraf edin.

"Cesaret edemezsem ne olur?"

"Bir içki içmelisin," diyerek ona bir çıkış yolu gösterdim. Kao'nun Fallon'a karşı bir şeyler hissettiğini biliyoruz ve *bu* konuşmayı yapabilecekleri yerin burası olduğunu sanmıyorum.

Kao Jase'in içkisini alır ve bir dikişte içer, sonra ayağa kalkıp oku tekrar döndürür. Ryker'in üzerinde durur.

Birine iltifat edin.

Ryker Tristan'a döner. "Kafanı kışından çıkarıp kızın peşinden gitmenin zamanı geldi."

"Bu bir iltifat gibi görünmüyor," diye kıkırdıyor Tristan.

"Seninle gurur duyuyorum," diye çabucak ekliyor Ryker. Ayağa kalkıyor. "Danny ile buluşmam gerekiyor ama hepinizi tekrar görmek güzeldi." Ryker Jase'in telefonuna uzanır ve uzaklaşmadan önce ekrandaki döndür tuşuna basar.

Ok Jade'i gösteriyor.

Bakire Evet/Hayır

Yeşim bir nefes verir ve gözlerini devirir. "Bu bir sır değil. Burnunu işimden uzak tutamayan biri sayesinde herkes hâlâ bakire olduğumu biliyor."

Sağ kaşım havaya kalktı çünkü hala bir tane olduğunu bilmiyordum. İki yıl oldu. Bu Brady'den beri hiç çıkmadığı anlamına mı geliyor?

Jade düğmeye basar ve ok Noah'ın üzerine düşer.

Gizli bir aşkın mı var?

"İçebiliriz, değil mi?" diye soruyor, çoktan bardağını eline almış. Son sıvıyı da içtikten sonra oku tekrar çeviriyor.

Yavaşlayıp durdu.

Düşmanını öp.

Lanet olsun.

Gözlerim, cesarete endişeyle bakan Jade'e kayıyor.

Onunla dalga geçmek için dudaklarına hızlıca bir öpücük konduracağımı düşünerek ayağa kalktım ve "Cesaret cesarettir" dedim.

"Hayır, sen içebilirsin," diye itiraz ediyor Jade hemen.

Yanına ulaştığımda, ağzımın köşesi yukarı kıvrılıyor. Omuzlarından tutup onu sandalyeden yukarı çekiyorum.

"İntikam çok kötüdür," diye homurdanarak başımı onunkine doğru eğiyorum. Jade ellerini pazularıma götürürken ben de ağzımı onunkine bastırıyorum.

En azından itilmeyi ya da yumruklanmayı bekliyorum ama bunun yerine Jade bana karşı hareketsiz kalıyor. Dudakları titremeye başlıyor ve ben kendi dudaklarımı oynattığımda beklenmedik bir şey oluyor.

Dönüştüğü kadının farkındalığı içime akıyor. Tüm acımasız sözlerimiz ve korkutucu dokunuşlarımız, bizi bir nefret alevinde yok etmesi gereken bir alevi ateşledi, ama bunun yerine arzuyu hayata cızırtılı hale getirdi.

Jade de aramızdaki aynı yoğunluğu hissetmiş olmalı çünkü benimle mücadele etmek yerine kendini bana daha da yaklaştırıyor ve dudakları benimkilerin altından ayrılıyor.

Aramızda neler olduğu, bunun ne anlama gelebileceği ve arkadaşlarımızın ne düşüneceği hakkındaki tüm düşüncelerimi engelliyorum. Tüm mantığım beni terk edene kadar onu öpüyorum ve sadece bu kadınla ne yapmak istediğimin bilincinde, gürleyen bir kalp atışından başka bir şey olmuyorum. Fırtınalı bir denizde çırpınıyormuşuz gibi hissediyorum.

Tanrım, onun kokusu ve vücudunun benimkine baskı yapması - cennet.

Göz kapaklarımın ardında minik havai fişekler patlatıyor ve her yerime zevk dalgaları yayılıyor.

Körü körüne, dilim onun ağzının sıcaklığına doğru yol alıyor ve duvarlarımız etrafımızda yıkılıyor. Bu öpücüğün geleceğimizi nasıl değiştireceğinden habersiz, son iki yılın yıkıntıları arasında duruyoruz.

JADE

Bu bir öpücük olamaz. Uyuşturulmuş gibiyim, zihnim bulanık ve her yerimi ele geçiren arzunun gücüyle ayaklarım altımdan çekiliyor.

Daha önce hiç böyle bir şey hissetmemiştim. Bağımlılık yapıyor ve o kadar yoğun ki tüm sağduyumu yok ediyor.

Hunter'ı itmem gereken yerde ellerim beni kandırıp yüzüne gidiyor, dilim onun şehvetli hareketlerini taklit ederken çenesini çerçeveleyiyor.

Hunter'ın kolları beni sarıyor ve bir eli enseme kavırıyor. Yoğunluk artıyor ve aramızda çakan kıvılcımlar cehenneme benzer bir şeye dönüşüyor.

Erkeksi kokusu etrafımı sarıyor ve kaslı vücudunun benimkine baskı yaptığının farkındayım.

Sadece Brady'yi öpmüştüm ve o bir yaz gününde serin bir esinti gibiydi, Hunter ise güneşin ta kendisi, içimi kavuruyor ve ardında küllerimi bırakmakla tehdit ediyor.

Brady.

Düşünce ani ve sert, zihnimi bir anda temizliyor. Utanç, dolaptaki bir iskeletin kabul edilmeyi talep etmesi gibi ruhumu sarsarken geri çekiliyorum.

Brady'i hayal kırıklığına uğrattım.

Bana verdiği her öpücüğü lekeledim. Paylaştığımız aşka ve korumak için çok mücadele ettiğim değerli anısına ihanet ettim.

Nefeslerim Hunter'ın öpücüğüyle şişen dudaklarımın üzerinde hızla ilerlerken, iri gözlerim arkadaşlarımızın üzerinde geziniyor. Benzer bakışlarla bize bakıyorlar.

Yüzlerinde şok olmuş ifadeler vardı.

"Jade." Hunter'ın sesi hırıltılı ve gözlerimi yüzüne dikmeme neden oluyor.

Onun şaşkın yüz ifadesini görünce kendi kargaşam canlanıyor ve başka ne yapacağımı bilemediğim için ondan uzaklaşıp çıkışa doğru koşuyorum.

Kapıdan aceleyle çıkarken, gece havası ısınmış tenime serin geliyor ve titrememe neden oluyor.

Az önce ne oldu?

Hunter'ı neden itmedim? Neden

onu geri öptüm?

Hissettiğim ihanet göğsümde keskinleşiyor ve gözlerimin akmayan yaşlarla bulanıklaşmasına neden oluyor.

Brady'nin ölümünde oynadığı rolden sonra Hunter'a karşı nefretten başka ne hissedebilirim ki?

"Jade!" Hunter'ın arkamda ne kadar yakın olduğunu duyunca, onunla yüzleşmek için kendimi hazırlayacak vaktim olmuyor. Omzumu tutuyor ve önümde durmaya geliyor. Yüz hatlarında artık kafa karışıklığı yok, sadece endişe var. "Sen iyi misin?"

Başımı sallamayı başarıyorum.

Hayır.

Hayır, iyi olmaktan çok uzağım.

Hunter beni kucaklamaya çalışıyor ama bu sefer onu itiyorum.

Seni öptüğünde yapman gereken buydu!

Vicdan azabım ve kafa karışıklığım arasında sıkışmış gibiyim. Hunter'ın bana yaşattığı duygular... duygular... Kelimelerim bile yok.

Hunter'ın sesi bana ulaşıyor ve "Bunu konuşalım," diyor.

O bilemez. Duygularını saklamalısın, Jade!

Gözlerimi onunkilerle buluşturmaya zorluyorum ve kutsal olan her şeye inandırıcı olmam için dua ederek diyorum ki, "Sadece bir oyundu. Aptalca bir öpücük. Hiçbir anlamı yoktu, Chargill. Daha iyilerini yaşadım."

Eve nasıl döneceğimi bilmeden sokağa doğru yürüyorum. Fazla uzaklaşmadan Hunter tekrar önüme atılıyor ve omuzlarımdan tutup gözlerini gözlerime dikerek şöyle diyor: "Yalan söylemekte hep kötüydün Jade. O öpücük benim için olduğu kadar senin için de önemliydi."

Onun için bir anlamı var mıydı?

Bu düşünce çok kısa sürüyor ve ona bu kadar yakın olduğum için arzunun korları yeniden canlanıyor, ama çok üzgünüm ve ondan uzaklaşmayı başarıyorum.

"Bu konuda konuşmayı bitirdim."

Tekrar yürümeye başladığımda Hunter arkamdan sesleniyor. "Hangi cehenneme gidiyorsun? Neredeyse gece yarısı oldu."

"Kampüse kadar yürüyeceğim," diye bağıyorum.

"Tanrım, bana güç ver." Hırıltı beni uyaran tek şey oluyor ve Hunter beni tutup ayaklarımdan kaldırarak omzuna atıyor.

"Hunter Chargill!" Çığlığım gecenin karanlığında yankılanıyor ama bu onun beni arabaların park edildiği yere götürmesini engellemiyor. "Seni öldüreceğim!"

"Seni yurda geri götürdükten sonra beni öldürebilirsin," diye tersliyor, sesi benim hissettiğim kadar sinirli ve öfkeli çıkıyor.

Tekrar ayağa kalkmanın verdiği hareket başımı döndürüyor ve bacaklarım büküldüğünde Hunter hemen kolumu tutuyor. "Neyin var?"

Görme yetimin geri gelmesini bekledikten sonra ona ters ters bakıyorum. "Beni tartakladığın için kan beynime sıçradı."

Hunter yolcu kapısını açtı ve beni koltuğa itti. Direksiyonun arkasına geçtiğinde, neden hâlâ onu yumruklayıp bayıltmadığımı düşünürken ona ters ters bakıyorum.

Yüz ifademden düşüncelerimi okumuş olmalı ki, "Dediğim gibi, seni eve götürdükten sonra beni öldürebilirsin," diyor.

Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturarak pencereden dışarı bakıyorum ve onunla daha fazla konuşmayı reddediyorum.

Kampüse dönüş yolu dayanılmazdı. Hunter'ın tek bir öpücükle içimde uyandırdığı duygular ve bana hissettirdiği suçluluk duygusu arasında gidip geliyorum.

Neyse ki Hunter yurdun önünde durana kadar bir şey söylemiyor. Arabayı kapatıyor ve dönüp bana bakıyor. "Artık konuşabilir miyiz?"

Kapıyı iterek açarken "Hayatta olmaz," diye bağırdım. Olabildiğince hızlı bir şekilde araçtan indim. Çelik parçasını arkamdan çarparak kapattıktan sonra binaya giriyorum.

Hunter beni içeri kadar takip etmeyince rahatladım. Onunla odada tek başıma kalmak isteyeceğim son şeydi.

Odama ulaştığımda doğruca duşa giriyorum. Su nihayet üzerime yağmaya başladığında düşüncelerim yavaşlamaya başlıyor.

Hunter'ı öyle öptüğüme inanamıyorum. Bana ne oldu böyle?

Kurulandığımda uyuşmuş hissediyorum ve bir eşofman altı ile rahat bir tişört giyerek yatağa giriyorum. Yorganı başımın üzerine çekip gözlerimi sıkarak kapatıyorum ama bu sadece Hunter'ın görüntülerinin göz kapaklarımın önünden geçmesine neden oluyor. Bu gece ne kadar seksi görünüyordu. Eğildiğinde yüzü ne kadar muhteşemdi. Ağzını ağızıma bastırmadan hemen önce sırtışı ne kadar seksiydi.

Yorganı geriye atıp karanlık tavana bakarken bir hırıltı çıkarıyorum.

Çelişkili duygular nefes almakta zorlanana kadar göğsüme baskı yapıyor.

"Ben ne yaptım?"

Bölüm 9

AVCI

Kulübe döndüğümde diğerleri çoktan dışarıdaydı. Tristan Hana'yı eve götürdü, bu yüzden sadece Jase ve Fallon benimle gelirken Mila da Kao ve Noah'la geliyor.

"İyi misin?" Fallon arka koltuktan sorar.

"Evet," diye dişlerimin arasından yalan söylüyorum. Hiç iyi değilim. Zihnim ve kalbim arasında, şu anda hangisinin daha büyük bir karmaşa olduğunu bilmiyorum. Bu gece olan her şeyi işlemeye nasıl başlayacağımı bilmiyorum.

Jase nefesinin altında, "Bu ne büyük bir sürprizdi," diye mırıldanıyor.

Gözlerimi önümdeki yoldan ayırmadan bir iç geçirdim. "Bunu tekrar söyleyebilirsin."

"Jade iyi mi?" Fallon sorar.

"Hiç sanmıyorum." Bir kavşağa yaklaştığımızda dikkatimi sürüşe veriyorum, sonra ekliyorum, "Çok kızgın ve muhtemelen eve varır varmaz beni öldürecek."

Bir an sessizlik oldu, sonra Jase bariz olanı dile getirdi: "Ama o da seni öptü. Yani, hepimiz gördük. İkiniz de orada oldukça ateşli ve ağırdınız."

"Jase," diye azarlar Fallon onu.

"Ama o haklı," diye cevap veriyorum. Hayal kırıklığı yüzeye çıkıyor çünkü ne olduğuna anlam veremiyorum. "Jade'e sadece bir öpücük verecektim ama... lanet olsun... ne olduğu hakkında hiçbir fikrim yok."

"Bununla başa çıkacağız. Eminim unutulup gidecektir," diyerek Fallon biraz umut vermeye çalışıyor.

Arabayı Trinity'nin kapısından geçirirken, "Jade söz konusu olduğunda hiçbir şey öylece geçip gitmez," diye mırıldandım. "Ve bunun için endişelenmenin de bir faydası olmayacak. Darbeleri geldikleri gibi almaya devam etmek zorundayım."

Fallon sadece araç park edilene ve biz inene kadar sessiz kalıyor. "Herhangi bir darbe almak zorunda kalmamalısın. Buna bir son vermelisin. Ve o öpücük durup dururken gelmedi. İkinizin de birbirinize karşı bir şeyler hissettiği çok açık."

"Kim bilir," diye mırıldanıyorum yurdun girişine doğru yürürken. "Son zamanlarda her şey çok kafa karıştırıcı." Kendimi binaya girmeye ikna edemiyorum ve "Ben biraz yürüyeceğim" diye homurdanıyorum.

"Arkadaş ister misin?" Jase soruyor.

Ona başımı sallıyorum. "Teşekkürler."

"Gidip Jade'i kontrol edeyim." Fallon bana sıkıca sarıldıktan sonra fisıldıyor: "Bunu yaşadığım için üzgünüm. Senin için buradayım ve Jade ile aradaki sorunları çözmene yardımcı olmak için elimden gelen her şeyi yapacağım."

"Teşekkürler Fallon." Başının tepesine bir öpücük konduruyorum ve içeri girmesini izliyorum.

Jase ve ben kampüsün arkasındaki ormana giden patıkaya doğru dönüyoruz.

"Nasıl hissediyorsun?" Jase soruyor.

Yolu aydınlatan, ağaçlara ve çalılara gölge düşüren lambalara bakıyorum ve sonra itiraf ediyorum: "Kafam karıştı. Kahretsin." Kızgın bir nefes alıyorum. "Aslında tüm bu durum beni sinirlendirmeye başladı."

Jase iç geçirir. "Evet, ben olsam aylar önce kendimi kaybederdim."

"İki yıl oldu amina koyayım," diye çıkışıyorum ve en iyi arkadaşıma açılırken tüm hayal kırıklığının yüzeye çıkmasına izin veriyorum. "İki! Tanrım, daha ne kadar dayanmam gerekiyor?"

Ve şimdi o lanet öpücük gitti ve aklımı daha da karıştırdı.

"Dürüst olmak gerekirse," diye başını sallıyor Jase ve bana kasvetli bir bakış atıyor, "ben olsam uzun zaman önce vazgeçerdim. Jade'in Brady için duyduğu üzüntüyü anlıyorum ama bu ona seni suçlama hakkını vermez."

"Brady'nin ölümüyle hiçbir ilgim olmadığını ona kaç kez söylesem de dinlemeyi reddediyor," diye homurdanıyorum.

Patikanın sonundaki gözetleme noktasına ulaşıyoruz ve gece gökyüzüne bakıyoruz.

Jase ellerini pantolonunun ceplerine sokarken alnında bir kaş çatma ifadesi belirir. "Anlamıyorum. Her zaman çok yakındınız." Düşünürken alt dudağını kemiriyor, sonra mırıldanıyor: "Belki de Jade acısını senden çıkarıyordur, çünkü içten içe hepimiz arasında en güçlü olanın sen olduğunu hissediyordur."

Jase'in bu konudaki fikrini değerlendiriyorum ama başımı sallıyorum. "Hiç sanmıyorum."

Gecenin sesleri aramızdaki sessizliği doldururken, son iki yılın anıları zihnimden geçiyor. Evet, eskiden çok yakındık ama tüm kavgalar ilişkimize çok zarar verdi ve içten içe Jade'le aramızın bir daha asla eskisi gibi olmayacağını biliyorum.

"Bu çok üzücü," diye itiraf ediyorum Jase'e. "Bazen aramızdaki şeylerin ne kadar kötüye gittiğine hâlâ inanamıyorum."

"Denemediğin için değil." Jase sol elini cebinden çıkarıp omzuma koyuyor. "Tanrı biliyor ki denedin ama Jade intikam peşinde. İşlerin daha da kötüye gideceğine dair bir his var içimde."

Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturuyorum ve arkadaşımın göz göze geliyoruz. "Evet, ben de aynı şeyi hissediyorum ama onunla olan ilişkimin sonuna geldim."

"Ne yapacaksın?" Jase karanlık manzaraya bakıyor.

"İntikam istiyor," diye mırıldanıyorum ve Jase bakışlarını tekrar benimkilere çevirdiğinde, "Bunu o kadar tatlı yapacağım ki daha fazlası için yalvaracak," diyorum.

Jade benden bu kadar nefret ediyorsa, neden beni öptü? Benimle oynamak için miydi?

Bu düşünce sadece öfkemi artırıyor çünkü kalbimi yeterince sikti. Cidden daha fazlasını kaldıramam.

"Geri çekilmeyecek misin?" diye soruyor.

Derin düşüncelere dalmışken başımı sallıyorum. "İnsanın canına tak etmeden önce katlanabileceği çok şey var ve ben sınıırma bir süre önce ulaştım. Bu savaşı Jade başlattı."

Jase yine alt dudağını kaşıyor, sonra fısıldıyor, "Ve bitirmeyi planlıyorsun."

Başımı sallayarak geceye bakıyorum. "Jade ve benim aramdaki şeyleri bitirmenin zamanı geldi."

Önce, kalbimden geriye bir şey kalmadı.

JADE

Şimdiye kadar şanslıydım ve bu sabah Hunter'ı görmedim. Kao, Bayan Sebastian için kapıyı açtığıında, o yanımdayken rahatlayabileceğimi bildiğim için tuttuğum nefesi bırakıyorum. Hunter vaftiz annemin önünde benimle konuşmaya çalışmayacak ve ben de öpücükten sonra onunla yüzleşmeye hazır değilim. Hâlâ onu neden öptüğümü anlamaya çalışıyorum.

Bayan Sebastian önce Kao'ya, sonra Noah ve Mila'ya sarılırken "Melek çocuklarım," diye mırıldanıyor. Bana geldiğinde, endişelerimi belli etmemek için yüzümü eğiyorum. Bayan Sebastian içimizden birinin bir sorunu olabileceğinin kokusunu aldığında kemiğe sarılmış köpek gibi oluyor.

"Herkesin ilk haftası nasıl geçti?" diye soruyor. Hepimiz bir cevap verdikten sonra, "Bana bu göz kamaştırıcı kampüs canavarını gezdirin, sonra bir şeyler yemeye gidebiliriz" diyor.

Mila, Bayan Sebastian'ın giydiği ışıltılı mor topuklu ayakkabılara bakıyor. "Tüm bu yürüyüş için rahat bir çift ayakkabı getirdin mi?"

Bayan Sebastian ayaklarına bakıyor, sonra kaşlarını çatarak Mila'ya bakıyor. "Bunlar rahat."

Kaşlarım havaya kalktı ve mırıldandım, "Evet, böyle ayakkabılar giymek zorunda kalsaydım muhtemelen bir yerimi kırardım."

"Acı yoksa kazanç da yok," diye takılıyor Bayan Sebastian. "Ayrıca, mükemmel ayakkabılardan daha azıyla ortalıkta dolaşırsam tüm modanın anası göz kamaştırıcı kışımı lanetler."

Bayan Sebastian'ın giysileri abartılı ve ışıltılıdır ve bu sadece onun hayattan daha büyük kişiliğine katkıda bulunur. Babam ve Kao'nun babası ben doğmadan önce Bayan Sebastian'ın cinsiyet değiştirme ameliyatına girmesine yardım etmiş. Benim için o her zaman sadece Mamma G, benim hayattan daha büyük iyilik perim oldu.

Bayan Sebastian'a kampüsü gezdirirken konuşmanın çoğunu Mila ve Kao'nun yapmasına izin veriyorum. Spor salonuna vardığımızda yüzünde geniş bir gülümseme beliriyor. "Günlerce karın kası."

"Hunter!" Melinda'nın çığlığını duyan hepimizin kafası onlara doğru dönüyor.

Hunter'ı görmek vücudumda ani bir titremeye yol açıyor ve spor salonundan sonra çok sıcak görünmesi de yardımcı olmuyor. Teninde hâlâ boncuk boncuk terler parlıyor... ve kasları... iç çekiyorum... dünyadaki tüm seksilik, düzgün bir hilekârlık fiyonkuna sarılmış.

Dün gece öpüştüğümüzde hissettiğim duyguların aynısı tüm gücümle üzerime çöküyor ve biri görmeden önce başımı hızla gruptan başka yöne çeviriyorum

Yüzümün her yerinde yazıyor. Bunun sadece Hunter'ın ağzının ağzımda olmasının yarattığı şokun getirdiği geçici bir delilik olduğunu umabilirim.

Melinda Hunter'a doğru yaklaşır ve işaret parmağını yüzüne doğru iter. "Geçen hafta için Jessica'ya hâlâ bir özür borçlusun."

"Oh, canım, kimmiş bu moda felaketi?" Bayan Sebastian soruyor. "Tam bir baş belası," diye mırıldanıyorum nefesimin altında.

Mila, Melinda ve üç arkadaşına ters ters bakar. "Onlar bizim düşmanlarımız." Mila, Hunter'ın baktığı yere doğru yürürken gözlerim ona kayıyor.

Melinda kızgın bir ifadeyle.

Melinda önce Mila'yı fark eder ve dudak büker, "Oh, bak. Tasmaşını tutamadığınız köpeklerinizden biri daha."

"Şimdi ne diyeceğim?" Bayan Sebastian'ın mükemmel manikürlü kaşları neredeyse saç çizgisinde kayboluyor ve sonra öne doğru atılıyor.

Fallon, hesaplaşmayı kaçırıyorsun.

Vaftiz annemiz Mila'nın yanında durduğunda ağzımın kenarında bir gülümseme beliriyor.

"Az önce melek bebeğime köpek mi dedin?" Bayan Sebastian Melinda'ya kuşkulu bir bakış atar.

Gözleri Bayan Sebastian'ın üzerinde gezinirken Melinda'nın dudakları aşağı doğru çekiliyor, sonra bakışlarını Mila'ya çeviriyor. "Vaftiz annesi bir drag queen olan bu prestijli akademiye nasıl girdin?"

Sorusu içimi yakıyor ve öfke içimde patlıyor. Gözlerim Melinda'da yanarken ona doğru ilerliyorum ve ona ulaşmadan hemen önce kolumu geri çekiyorum. Yumruğum çenesine değdiğinde, bu his yeterince tatmin edici olmuyor.

Melinda geriye doğru sendeliyor, gözleri şoktan kocaman olmuş. Hunter ona yaklaştığında hâlâ soluk soluğaydı ve gözleri yaşlarla dolmuştu.

Onun kişisel alanını kalabalıklaştırdı, yüz hatlarını sertleştiren bir bakış attı. "Bavullarını topla ve kampüsünden defol. Bir saatiniz var."

"Ne?" Melinda çığlık atıyor. "Jade bana vurdu ve ben gitmek zorunda mıyım? Bu haksızlık!"

"Hiçbir şekilde ayrımcılığa müsamaha göstermeyiz," dedi Hunter kelimeleri ısırarak. "Bir saatiniz var, sonra sizi dışarı çıkaracağım."

İlk gözyaşı yüzünden aşağı yuvarlanırken Melinda'nın yanaklarında iki kırmızı leke belirir. "Babam mutlu olmayacak!"

Hunter sabır için dua ediyormuş gibi gökyüzüne bakıyor. "Babanın ne düşündüğü umurumda değil." Saatine bakıyormuş gibi yaparak gözlerini tekrar Melinda'ya çeviriyor. "Şimdi elli beş dakikanız var."

Melinda'nın gözleri etrafımızda oluşan kalabalığın üzerinde geziniyor, sonra yakıcı bir öfkeyle Hunter'a dönüyor. "Beni kovamazsın Hunter. Trinity Akademisi sana ait değil."

"Oh, ama yapabilir," diye sesleniyor Jase ve sonra kalabalığın arasından beliriyor. Elini Hunter'ın omzuna koyarak ona yaslanıyor, sonra da sıkılmış bir ifadeyle Melinda'ya bakıyor. "Babasının kim olduğunu unuttun mu?"

"Mason Chargill'in oğluysa ne olmuş yani? O sadece başkan."

Kolumu Bayan Sebastian'ın beline doluyor ve onu yanıma çekiyorum. Melinda'nın söyledikleri çok acımasızcaydı ve umarım Hunter onu kampüsten uzaklaştırır. O zaman uğraşacak bir kaltağımız eksilmiş olur.

Hunter, tüylerimi diken diken eden karanlık bir kıkırdama çıkararak beni şaşırtıyor. Bu ses hem sıcak hem de tehlikeli.

"Babamın Weinstock'lara ne yaptığını unuttun mu?" Gözleri buz gibi, kendini kaybetmek üzere olduğunun açık bir işareti. "Ben babamın oğluyum ve aynısını sana yapmakta tereddüt etmeyeceğim."

"Bu iş ıgırından çıkıyor," diyor Bayan Sebastian, her zaman neşeli olan sesine acı bulaşmış bir halde. "Sorun yok Hunter."

Hunter'ın gözleri Bayan Sebastian'a kaydı. "Hayır!" Elini kaldırarak burnunun kenarını sıkar ve birkaç derin nefes alır. "Özür dilerim, Bayan Sebastian. Sizi terslemek istememiştim." Melinda'ya tekrar bakarak, "Şimdi kırk beş dakikanız var" diye homurdanır.

Melinda'nın gözleri herkesin üzerinde geziniyor. "Babamla birlikte geri döneceğim ve beni öğrencilerin önünde küçük düşürmenin bedelini ödeyeceksiniz."

Bayan Sebastian'a dönmeden önce onun uzaklaşmasını izliyorum. "İyi misiniz?"

Bana gülümsüyor. "Evet, daha önce duymadığım bir şey söylemedi."

Başımı sallayarak kollarımı ona doluyorum ve sıkıca sarılıyorum. "O sadece kötü bir insan. Her zaman çok güzel görünüyorsun."

"Jade'in dediğı gibi." Jase onun yanına gider ve kolunu ona sarar. "Sen bir MILF'sin."

Gülmeye başlamadan önce Bayan Sebastian'ın gözleri kocaman açılıyor. "Modanın anası!"

Utanç Jase'in yüzünü pembeye boyar, sonra hızla kendini düzeltmeye çalışır. "Kelimenin tam anlamıyla söylemedim. Sadece çok güzel olduğunu ve büyük ihtimalle birçok erkeğın fantezilerinde başrol oynadığını kastettim."

"Daha iyi değil," diye ağlıyor Mila.

Gülmeye başlıyorum ve "Jase'in akıllı bir karış havada" demek için kendimi zor tutuyorum.

Bayan Sebastian nefesini tuttuğında Jase'e kirpiklerini kırpıştırıyor. "Benim için yanıp tutuştuğunu hiç bilmiyordum, iri kıyım adamım, ama ben evli bir kadınıam."

Jase onun sadece kendisiyle dalga geçtiğini bilerek kıkırdıyor. "Bu anı asla unutamayacağım."

"Hayır." Mila sıcak bir gülümseme ve yüzünde gururlu bir ifadeyle ona başını sallıyor. "Ama iyi niyetliydin."

Gözlerim Jase'e kayıyor ve Mila'nın sözlerinin onu nasıl etkilediğini izliyorum. Gözleri Mila'ya yapışıyor ve bir an için, boğazını temizleyip "Bir yere gitmem gerek" diye mırıldanmadan önce gözlerinde parlayan aşkı görebildiğime yemin edebilirim.

Hunter'ın sert sesi dikkatimi çekene kadar bakışlarım Jase'i takip ediyor. "Bir şey mi bekliyorsun?"

Soğuk gözlerinin yönünü takip ediyorum ve Jessica ile kalan iki arkadaşının dağılan kalabalığın arasına karışmadan önce hızla başlarını salladıklarını görüyorum.

Bayan Sebastian elini koluma koydu ve sordu: "Elin iyi mi? Ona sağlam bir yumruk attın. Bacakları kafasının üzerinden uçacak sandım."

Parmak eklemlerime bakıyorum ve parmaklarımı oynatıyorum. "Ben iyiyim. Çivi gibi sağlamım." En sevdiğim insana sırtıyıyorum. "Yine de bir yumruk yeterli değildi. Dişlerinin bir kısmını sökmeliydim."

"Benim küçük vahşi kızım. Kalbimi ısıtıyorsun," diye mırıldanıyor Bayan Sebastian.

"Acıktım, hadi yemeğe gidelim,"
diyor Kao. "Evet! Nefis yemekler."

Bayan Sebastian kolunu onunkiyle birleştiriyor ve ben Hunter'a dönmeden önce onların uzaklaşmasını izliyorum. Bir anda Bayan Sebastian için ayağa kalktı ve bu bana eskiden arkadaşım olan eski Hunter'ı hatırlattı.

"Mamma G'yi savunduğun için teşekkür ederim," diye beceriksizce mırıldanıyorum, sonra da onlara yetişmek için arkadaşlarımın peşinden fırlıyorum.

Bölüm 10

AVCI

Hareketli geçen birkaç günün ardından ailemle sakin bir gün geçirmeyi dört gözle bekliyorum. Jase, Hana, Fallon ve ben barbekü için Fallon'un evine gidiyoruz. Jase garaj yoluna girdiğinde ailemin arabasının Lake Amca'nın arkasına park edilmiş olduğunu görüyorum.

Jase aracını durdururken, "Görünüşe göre ailelerimizin hepsi burada," diyor.

"Umarım biftekleri ızgarada pişirmeye başlamışlardır," diyor Hana biz dışarı çıkarken. "Açlıktan ölüyorum."

Fallon, "Tabii baban hepsini çoktan yemediyse," diye takılıyor.

Eve girdiğimizde Lake Amca'nın kahkahalarını duyuyoruz ve ardından "Kurtar beni Falcon" diye bağıyor.

"Falcon'un arkasına saklanma," diye bağıyor babam, sonra güldüğünü duyuyorum. "Kıpırdama, seni küçük pislik."

Oturma odasına girdiğimde, babamın Lake Amca'yı kucakladığını ve etrafa saçılmış yastıklardan biriyle dövdüğünü görünce kahkahayı patlatıyorum. "Görüyorum ki hiçbir şey değişmemiş," diyorum halalarımı hızla selamlarken.

Annem ve küçük kız kardeşim Aria'nın arasına oturup kollarımı omuzlarına doluyorum. Annem kıkırdayarak başını sallıyor, sonra da "Şakalaşmayı asla bırakmayacaklar" diyor.

"Ve hepiniz neden dayak atmayı sevdiğimi bilmek istiyorsunuz, Hunter," diye takılıyor Aria.

Saçlarını karıştırıyorum çünkü küçük kız kardeşimin bundan nefret ettiğini biliyorum. "Kendini koruyup koruyamayacağını görmek için beni dövme izin veriyorum."

Dilini şakacı bir şekilde bana doğru uzatarak, "Bahaneler, bahaneler" diye alay ediyor.

Babam sonunda ayağa kalkıyor ve yastığı nefes almaya çalışan Lake Amca'nın üzerine bırakıyor. Babam benimle göz göze geliyor ve başıyla onu takip etmemi işaret ediyor.

Verandada ona katılıyorum ve ne hakkında konuşmak istediğini duymak için bekliyorum.

Babam bir süre bana baktı, sonra da "Melinda Roberts kampüsten atılmayı hak etti mi?" diye sordu.

"Kahretsin," diye bir ıslık çaldım, "seni bu kadar çabuk aramalarını beklemiyordum." Babam başını eğip beklenti dolu bir kaşını kaldırıyor, ben de açıklıyorum: "Bayan Sebastian'a hakaret etti, ona travesti dedi. Bence ceza suça uygun."

Babamın gözleri kısıldı. "Ne yaptı?" Bir saniye sonra elini kaldırdı. "Hayır, tekrar etme." Cam kapıya doğru yürüyüp, "Julian, çabuk buraya gel." diye bağırıyor.

Julian Amca elinde bir bardakla dışarı çıkıyor. "Sen mi çağırdın?"

"Roberts'a gidip kendini becermesini söyleyebilirsin. Kızı Bayan Sebastian'a en kötü şekilde hakaret etti. Sadece okuldan atıldığı için şanslı olabilir. Preston'a banka hesaplarını hackletip kapattırmalıyım."

Bir kahkaha attım çünkü bu harika olurdu. Preston babamın asistanı ve bilgisayarla ilgili her konuda çok başarılı. Ayrıca ne zaman başım derde girse arkamı toplayan kişi de o. Bu çok sık olan bir şey değil ama onun orada olduğunu bilmek bana huzur veriyor.

Julian Amca viskisinden bir yudum aldıktan sonra şöyle der: "O zaman sorun çözüldü. Stephanie'ye geri çekilmesini tavsiye edeceğim."

Julian Amca tekrar içeri giriyor ve babama baktığımda gözlerinde parlayan gururu görüyorum. "Onun için ayağa kalktığını duyduğuma sevindim. O çok değerli bir aile dostumuz."

"En azından bunu yapabilirim." Kolumu omuzlarına atarak, "Ama senin yapacağının yarısı kadar bile değil," diye şaka yapıyorum.

Babam bir kahkaha attı ve "Lake Amcan açlıktan ölüyorum diye yakınmaya başlamadan önce şu ateşi yakalım" dedi.

Babamın ateşi yakma yöntemi, ben odunları yakarken her birimize biraz viski doldurmak. İki sandalyeyi yaklaştırıyor ve biz bardaklarımızla otururken çetenin geri kalanı da dışarıda bize katılıyor.

Kahkahalar sürekli olarak havayı dolduruyor ve geçtiğimiz hafta yüzleşmek zorunda kaldığım tüm çatışmalardan sonra hırpalanmış kalbime yatıştırıcı bir merhem görevi görüyor.

"Hadi bir oyun oynayalım," diyor Jase sandalyesinden sıçrarken. "Lanet olası kalbim," diye bağıyor babam, neredeyse viskisini düşürerek. "Bunu yapmak gibi kötü bir alışkanlığı var," diye mırıldanıyorum.

Lake Amca kıkırdıyor, sonra soruyor: "Aklında hangi oyun var?"

"Voleybol mu?" Jase sorar. "Çocuklara karşı ebeveynleri oynayabilir miyiz?"

"Zaten tüm enerjimi savaşmak için kullandım Mason," diye yakınıyor Lake Amca.

"Tavuk," diye mırıldanıyor Jase nefesinin altında ve Falcon Amca ile babam kaşlarını kaldırarak ona bakıyorlar.

"Bu bir meydan okuma mı?" Babam soruyor.

"Evet." Jase benim hoşuma gitmeyecek kadar kendinden emin görünüyor. Babam ve arkadaşları sahilde büyümüşler, sörf yapmışlar ve bizim hiç olmadığımız kadar aktif olmuşlar.

"Hadi yapalım şunu." Falcon Amca ayağa kalkıyor ve gömleğinin kollarını sıvıyor.

"Takım elbiseyle mi oynayacaksın?" Oyundan çıkmak için bir bahane bulmayı umarak sordum.

Babamın benden daha güçlü olduğunu itiraf etmekten korkmuyorum ve muhtemelen beni yere serecektir.

"Evet, hadi küçük Chargill," diye alay ediyor Falcon Amca.

"Oh, nasıl olduğunu anlıyorum," diye sırtıyorum ayağa kalkarken. Ceketimi omuz silkerek çıkardım ve boşalan sandalyenin üzerine bıraktım.

Ailelerimizin sayısı bizden sadece bir kişi fazla. Kızlar ağa yakın dururken erkekler onların etrafında yarım daire oluşturuyor.

"Kuralları unutma," diye sesleniyor Julian Amca.

"Evet, kural diye bir şey yok," diye kıkırdıyor Jase topu babasına doğru havaya gönderirken.

Ama Lake Amca yükseğe zıplayarak topu engelliyor, sonra da öyle sert vuruyor ki top kafamızın üzerinden uçup gidiyor. "Scoooooorrre!!!!!" Babam ve Falcon Amca'nın üzerine atlıyor, onlar da benim takımıma kendini beğenmiş sırtışlar atıyor.

"Sadece şanslı bir atıştı," diye homurdanıyor Forest topu Jase'e atarken, o da diğer takım hazır olmadan hemen servis atıyor.

Lee Teyze Korece "Omeo!" diye bağırmaya başlayınca bir kahkaha attım. Omeo!" Annem ileri atılıp topa vurmaya başladığı anda eğildi.

"Belalı anne," diye sesleniyorum. Küçük kardeşim de topa vuruyor ve kısa süre sonra annemle Aria arasında bir tenis maçı izliyor gibi oluyoruz.

"Acıktım," diye yakınıyor Lake Amca ve sonra ızgaraya doğru yürüyor.

"Evet, ben de," diye onaylıyor Jase, onun hemen arkasından geliyor.

Hepimiz verandaya geri dönüyoruz ve Aria ile annemi savaşmaları için yalnız bırakıyoruz.

Ancak arkama dönüp baktığımda Forest'ın kenarda durduğunu fark ediyorum, gözleri Aria'dan ayrılmıyor.

Fallon aniden yanımdan konuşarak, "Sadece en iyi arkadaş olduklarını söyleyip duruyor," dedi.

"Öyle mi?" Aria gizlice Forest'a bakıyor ve zaten kızarmış olan yüzü daha da kızarıyor. "Kardeşlerimizin arkadaştan öte olduğunu mu düşünüyorsun?"

"Harika olurdu, sence de öyle değil mi?" Fallon kolunu belime doluyor. "Böylece dünür oluruz."

"Bunu sadece zaman gösterecek," diye düşünüyorum. Bakışlarım tekrar Forest'a dönüyor ve yüzündeki sevecen ifadeyi görmek beni gülümsetiyor.

Forest'ı kayınbirader olarak alabilirsem şanslı yıldızlarıma şükredeceğim. O zaman gelecek yıl Trinity'ye başladığında küçük kız kardeşim ve dışarıdaki tüm sapıklar için endişelenmeme gerek kalmaz.

Fallon yüzünü bana dönüp, "Colton'la konuşmayı başardım. Yakında şehre geleceğini ve Jade'le konuşacağını söyledi."

Başımı eğiyorum ve Fallon'a endişeli bir bakış atıyorum. "Bunun hâlâ iyi bir fikir olduğunu düşünmüyorum. Bazen uyuyan köpekleri rahat bırakmak en iyisidir."

"Jade ile aranızdaki bu savaş, uyuyan bir köpekten çok uzakta."

"Peki ya uyuyan bir köpek?" Lake Amca aniden sorar.

Fallon çabucak, "Yok bir şey," der ve Lake Amca'ya sırtır. "Güzel gol."

Babamın yanındaki yerime oturuyorum ve ailem ve arkadaşlarım şakalar yapıp kahkahaları etrafımda koruyucu bir balon oluştururken, yardım edemiyorum ama bir fırtınanın yaklaştığını hissediyorum.

JADE

Yoğun geçen hafta sonunun ardından Pazartesi öğleden sonramı ödevlerim üzerinde çalışarak geçiriyorum ki geride kalmayayım.

Aile şirketine katılıp babamın yanında çalışabilmek için MBA yapmaya karar verdim. Hana, dördümüz arasında

Hukuk okuyormuş, tıpkı babası gibi.

Kapım hafifçe çalınıyor ve Fallon odaya bakıyor. "Hey, meşgul müsün?"

Başımı sallayarak ona gülümsedim. "Sadece bir ödev üzerinde çalışıyorum. Ne var ne yok?"

İçeri girip kapıyı arkasından kapattı ve yatağımın kenarına oturdu. "Seninle bir şey konuşmak istiyordum."

Sandalyemde dönüyorum, böylece ona bakabiliyorum.

"Önce beni dinle, tamam mı?" Derin bir nefes alıyor ve devam etmeden önce başımı sallamamı bekliyor: "Brady'nin ağabeyi Colton'la temasa geçtim."

"Wh-" Brady'nin ölümünden sonra Colton ve Bayan Lawson'a ulaşmaya çalıştım ama numaraları değişmiş olmalıydı ve bir süre sonra vazgeçtim.

Bir elini kaldırarak sorumu durdurdu. "Soru sormadan önce açıklamama izin ver." Yüzündeki ciddi ifade içimi kemiren bir endişeye neden oluyor. "Hunter'la aranızdaki bu şey tüm grubu etkilemeye başladı. Hunter Brady'yi eve götürdüğünde gerçekte ne olduğunu öğrenmenin zamanı geldi. Mason Amca'nın zeki asistanı Preston'dan Colton'ı bulmasını istedim. Colton gelip seninle konuşmayı kabul etti. Bence onu görmelisin, böylece olanlara bir son verebilirsin."

Fallon'un sözleri içimde hem rahatlama hem de endişe duygusuyla ürperirken ona iri gözlerle bakıyorum. "Ahh..." Biraz bunalmış durumdayım ve önce tüm bunları sindirmem gerekiyor. Kalkıp Fallon'un yanına oturuyorum.

Yüzümdeki gerginliği görmüş olmalı ki elime uzandı. "İstersen seninle Colton'la buluşmaya gelirim."

"Zaten çok şey yaptın," diye fısıldıyorum. Sonunda ilk şoku atlatmayı başarıyorum ve arkadaşşıma gülümsemeye çalışıyorum. "Teşekkür ederim."

Onu bulmak. Ona ulaşmaya çalıştım ama numarasını değiştirdiğini fark ettim. Ne zaman buluşabileceğimizi söyledi mi?"

Fallon başını sallar. "Şehre indiğinde arayacağını söyledi, ama onunla temasa geçebilmen için sana numarasını iletacağım."

Başımı sallıyorum ve Fallon'un sözlerinin gerçekliği içime işlerken garip bir duygu kalbime doğru kıpırdanıyor. Tedirginlik gibi bir şey.

"Sadece bilmeni istedim, böylece hazırlıksız yakalanmazsın. Görevini bitirmene izin vereceğim." Fallon ayağa kalkar ama sonra duraklar. "Sen iyi misin?"

Başımı sallıyorum ve dudaklarımı gülümsemeye zorluyorum. "Evet, umarım tüm sorularıma cevap alacağımı bilmek garip bir duygu."

Fallon bana destekleyici bir gülümseme veriyor. "Hayatına devam edebilmen için bunun en iyisi olacağını düşünüyorum."

"Haklısın." Ayağa kalkıp Fallon'a sarılıyorum. "Teşekkür ederim."

"Elbette." Geri çekilirken, "Hala *Smallville*'e mi başlıyoruz?" diye sorar. yoksa ertelemeye mi ihtiyacınız var?"

"Ertelersek Mila bizi öldürür. Zaten geçen Pazartesi diziyi izlemeye başlamak istedi."

Fallon kıkırdarak, "Evet, hayatlarımızı riske atmayalım. Ben markete gidip atıştırmalık bir şeyler alacağım, böylece Clark Kent'e ağzımızın suyu akarak yiyebiliriz."

"Harika. Ben burada bitiririm."

Fallon odamdan çıktığında tekrar masamın başına oturup dizüstü bilgisayarına bakıyorum.

Sonunda cevapları alabilecek miyim?

Aklımda bir sürü soru dönüp duruyor. Brady arkasında bir mektup bıraktı mı? Hunter Brady'yi eve bıraktığında ne oldu? Brady intihar etmeden önce herhangi bir işaret var mıydı?

Gerçeği bilmem gerekiyor ama gergin bir his midemde bir aç örüyor.

Ya işaretler varsa ve ben onları fark etmediysem? Ya Brady'yi durdurabilirdim ama yapmadıysam? Ya bu benim hatamsa ve Hunter'ın gerçekten bununla bir ilgisi yoksa?

Bölüm 11

JADE

Hunter'ı süitte ya da kampüste birkaç kez gördüğümde benimle konuşmaya çalışmadı. Şanslıyım çünkü Colton'la buluşma konusunda endişelenmekten öpücüğü ya da başka bir şeyi düşünemiyorum. Dün Fallon'dan Colton'ın numarasını aldım ve şimdi telefonuma bakıyorum, kısa konuşmamızı okurken endişeli hissediyorum.

Selam Colton. Ben Jade. Numaranı Fallon Reyes'ten aldım. Seni arayabilir miyim?

Colton: Bugün şehirde olacağım ve Trinity'ye uğrayacağım. Yüz yüze daha iyi olur.

Tamam.

Mesajlardan beri hiçbir şey duymadım ve Colton'ı aramak istesem de ısrarcı görünmek istemiyorum. Ona zaman tanıyacağım ve gün sonuna kadar ondan haber alamazsam arayacağım.

Şimdilik okula odaklanmam gerekiyor. Benim için saklamalarını istediğim *Ekonomi Etiği* kitabı için kütüphaneye uğramam gerekiyor, telefonumu cebime sokuyorum ve süit için anahtar kartımı alıyorum. Odamdan çıkıp oturma odasına doğru yürüyorum ama Hunter ve Jase'in kanepede oturduğunu görünce biraz yavaşlıyorum.

Jase bir çığlık atarak yumruğunu havaya kaldırır. "Yasssss!" Sonra Hunter'ın omzuna vurup elini uzatıyor. "Öde bakalım."

Hunter cebinden cüzdanını çıkarır ve birkaç dolar alır. Jase'in eline tutuşturarak, "Bu tamamen şanstı," diye homurdandı.

Hunter ile göz göze gelmemek için elimden geleni yapıyorum ve bunun yerine televizyon ekranına bakıyorum.

Jeopardy'nin tekrarlarını izlediklerini görünce, "Ne üzerine bahis oynuyorsunuz?" diye sordum.

Jase bana sırtıyor. "Kim kazanacak. Hunter kaybetmeye devam ediyor."

Başımı sallayarak, "Mila'yı görürsen kütüphanede olduğumu söyler misin? Bir kitabın iade edilmesini bekliyor. Kontrol etmemi isterse bana mesaj atabilir."

"Neden onu aramıyorsun?" Jase kazandığı parayı cebine koyarken sorar.

"Şu anda derste ama ona bir mesaj attım." Ön kapıya doğru yürürken, yanlışlıkla Hunter'la göz göze gelmekten korktuğum için çocuklara bakmadan el sallıyorum. "Sonra görüşürüz." Süitten çıkarken derin bir nefes alıyorum.

Asansöre doğru yürürken kendi kendime "Hiç de garip değildi," diye mırıldanıyorum. Kütüphanede olduğum sürece Hunter'ı görmek zorunda kalmayacağımı bildiğim için vücudumdaki gerginlik azalıyor.

Bir noktada öpüştüğümüz gerçeğiyle yüzleşmek zorunda kalacağımı biliyorum ama bana kalırsa bu yakın zamanda olmayacak.

Binadan çıkıyorum ve etrafa göz gezdirirken Kütüphane'ye doğru dönüyorum. Dışarıda çok güzel bir gün var ve sıcaktan korunmak için havada bir esinti bile var. Parkta yürürken acele etmiyorum, böylece dışarıda olmanın tadını çıkarabiliyorum ve süite geri dönmek için acelem yok.

Kitabı aldıktan sonra erken bir akşam yemeği için restorana gideceğim ve ardından patikalardan birinde yürüyüşe çıkabilirim. Bu bana birkaç saat kazandırır.

Günün geri kalanında Hunter'ı görmek zorunda kalmamak için yapabileceğim bir şeyler bulmaya çalışırken, biri beni tuttuğunda içimde bir şaşkınlık dalgası oluşuyor.

Kolumu. "Jade."

Gözlerim benimle konuşan kişinin yüzüne kayıyor ve sonra tanıdığımı fark ediyorum. "Colton." Sesim şoktan tizleşmişti. Buluşmayı kabul etmesine rağmen gelmesini beklemiyordum. "Gelmişsin." Bunu bir soru gibi algılamak istemezdim ama Colton'ın bunca zaman sonra karşımda durmasına inanamıyorum.

Colton eğilip bana sarıldı ve geri çekildiğinde, "Evet, ben de senin yurduna gidiyordum. Seni daha önce aramadığım için özür dilerim."

"Cenazeden sonra seni aramaya çalıştım," diyorum, nostaljik bir sızı göğsümün tam ortasına çarpıyor. Colton'a bakarken Brady'nin yüzü gözümün önüne geliyor ve bu sadece içimi hüznle dolduruyor. Brady'nin neye benzediğini unutmaya başlamıştım ve bunun farkına bile varmamıştım.

Etrafa göz gezdirirken bir bank görüyorum ve ona doğru işaret ediyorum. "Hadi gidip oturalım."

Bankta oturup Colton'ın da aynı şeyi yapmasını bekledikten sonra, "Nasılsın? Annenle baban nasıl?" Colton'ın yüz hatlarında gördüğüm Brady'nin benzerliğine bakmaya devam ediyorum.

"Annem oraya gidiyor. Brady'nin ölümü onu çok etkiledi. Başlarda bizi yeni eve yerleştirmeye odaklanmıştı ama sonra derin bir depresyona girdi." diyor, sesine hüznü karıştırarak. "Son iki yılda olan tek iyi şey, annemin sonunda o pislik babadan boşanmış olmasıydı. Arkadaşın Fallon, Brady'nin öldüğü gece ne olduğunu bilmek istediğini söyledi."

"Annenle babanın boşanmasına üzüldüm." Lawsonlar için işlerin ne kadar zor olduğunu duymak, onlara ulaşmak için daha fazla çaba göstermediğim için kendimi suçlu hissetmeme neden oluyor. Onlar da trajik bir kayıp yaşadı. "Cenazede sana soru sormak istemedim ve birkaç hafta sonra

Sana ulaşamadım," diye açıklıyorum sessizliğimi, her ne kadar şimdi bencilce bir bahane gibi gelse de.

Colton derin bir nefes alıyor ve gözlerinde hüzün titriyor. "Babamla tüm bağlantımızı kestiğimizde numaralarımızı değiştirdik." Başını sallıyor ve dirseklerini dizlerine dayayarak ellerine bakıyor.

Bunun Colton için zor olduğunu görebiliyorum ve cevaplar için onu zorlamak istemiyorum, bu yüzden sabırla onun yanında oturuyorum ve o gece olanları bana anlatmasını bekliyorum.

Uzun bir sessizlik anından sonra Colton başını sallar. "Brady'yi daha fazla korumalıydım. Sadece... ben de çok yorgundum."

Colton'ın sözleri kafamda daha fazla soru oluşmasına neden oluyor ama onları ısıtıyorum.

Colton, "Doğduğundan beri hassas olan Brady'ydi ve bunu benden çok daha zor karşıladı," diye itiraf ediyor. Bakışlarını benimkilere çevirerek şöyle açıklıyor: "Babamız bizi ziyarete geldiğinde her zaman gördüğün sevgi dolu ebeveyn değildi. Ne kadar zavallı olduğumuzu düşündüğünü bize bildirmek için hiçbir fırsatı kaçırmazdı. Sen ve Brady çıkmaya başladıktan sonra işler daha da kötüleşti. Sürekli Brady'ye söylenir, asla senin için yeterince iyi olamayacağını söylerdi." Colton bir an duraksıyor. "Brady yaşlı adamın ona söylediği her şeye inanmaya başladı, ona aksini anlatmak için ne kadar uğraşırsam uğraşayım."

Haberler beni bir şimşek gibi çarpmıyor. Bunun yerine, yavaş yavaş boğuluyormuşum gibi hissediyorum. Acı göğsümü doldururken nefes almak zorlaşıyor. "Bay Lawson tacizci miydi?" Netleştirmek için soruyorum.

Colton başını sallıyor. "Hiç fiziksel şiddete başvurmadı ama lanet olsun, bazen ne kadar işe yaramaz olduğumuzu söyleyip durmak yerine bize vursa daha az canımız yanardı diye düşünüyorum."

Brady'nin istismara uğradığını duymak kalbimi bir kez daha kırdı. Çok tatlıydı ve karıncayı bile incitmezdi. Gözlerimden yaşlar akıyor ve durduramıyorum.

yanaklarıma dökölüyorlar.

"Çok üzgünüm," diye fısıldıyorum, boğucu duygular yüzünden sesim kısılmıştı. Colton'ın sözlerinin etkisini henüz tam olarak hissetmediğimi biliyorum. Sanki fırtına öncesi sessizlikte sıkışıp kalmış gibiyim. "Keşke bilseydim. Yardım etmeye çalışırdım."

Colton derin bir nefes alıp bana bakıyor. Gözyaşlarımı görünce beceriksizce bir kolunu omuzlarıma doluyor. "Kimsenin bilmesini istemedik. O zamanlar ikimiz de değersiz olduğumuza inanıyorduk."

*Brady hiçbir şeye değmediğini düşündüğü için mi hayatına son verdi?
Aman Tanrım.*

"O benim için her şey demekti" demeden önce acı dolu bir nefes çekiyorum. Brady'yi tüm kalbimle sevdim. O bunu bilmiyor muydu?"

Colton yavaşça elini sırtımda gezdiriyor. "Biliyordu Jade. Sadece kötü muameleye daha fazla dayanamadı. Bu onu kırdı."

Elimi yüzüme götürerek dudaklarımdan kaçan hıçkırığı bastırmak için ağzımı kapatıyorum.

Brady bana karşı hep çok sevecendi. Birlikte geçirdiğimiz zamanları hatırlamaya çalışıyorum ama yine de Brady'nin evde istismara uğradığına dair hiçbir işaret bulamıyorum.

"O gece ne oldu... o..." Kelimeleri söylemeye dilim varmıyor.

Colton kolunu geri çeker ve dirseklerini tekrar dizlerine dayar. Kampüse bakarak, "Brady partiden eve döndüğünde çok üzgündü," diyor.

Hunter, Brady'yi üzecek ne yaptı?

Ben daha sorumu dile getiremeden Colton devam ediyor: "Odamızdaydık. Brady bana ilişkinizi bir sonraki adıma taşımaya hazır olduğunu itiraf etti."

Gözlerim açılıyor ve rahatsız bir şekilde bankta kayıyorum.

"Senin gibi bir kızı hak ettiğine inanmıyordu. Ona hak ettiğini ve önemli olanın birbirinize karşı hissettikleriniz olduğunu söylemeye çalıştım."

Yanağımdan süzülen gözyaşlarını siliyorum. Kalbim tam ortadan ikiye ayrılmış gibi hissediyorum. O zamanlar tek düşündüğüm Brady ile seks yapmaktı ve bir kez bile onun hazır olmayabileceğini düşünmedim.

Farkına varmanın verdiği acıya karşı gözlerimi kapatıyorum.

"Babamız konuşmaya kulak misafiri oldu ve Brady'ye yine saldırdı." Colton biraz hava emer ve hafifçe başını sallar. "Evde kalmalıydım ama çok sinirlendim ve işleri daha da kötüleştirmek istemediğim için evden ayrıldım." Colton yıkılmış gözlerini benimkilere çeviriyor. "O gece evde kalsaydım, Brady hâlâ burada olurdu."

Başımı sallıyorum ve düşüncesizce kollarımı Colton'a dolayarak ona sarılıyorum. "Bu babanın suçuydu," diye onu teselli etmeye çalışıyorum.

Ve Hunter'ın.

Tam soruyu soracaktım ki Colton geri çekilip başını bana doğru salladı. "Bu hem annemin hem de benim hatamdı. Hepimiz onun tacizci bir piç olduğunu biliyorduk ama hiçbirimiz bir şey yapmadık. Hepimiz kirli aile sırrımızı saklamak için kıçımızı yırttık."

Colton'ın bu sözleri duymaya ihtiyacı olduğunu bildiğimden, "Brady seni çok severdi. Her zaman senin gibi bir ağabeye sahip olduğu için ne kadar şanslı olduğunu söylerdi."

"Ne ağabeymişim ama." Colton kelimeler boğazında düğümleniyor ve elim sırtını sıvazlamak için yukarı kalkıyor. "Bana en çok ihtiyacı olduğu anda yanında değildim. Onu o pislikle baş etmesi için tek başına bıraktım."

"Çok üzgünüm Colton," diye fısıldadım. "İşlerin ne kadar kötü olduğunu hayal bile edemiyorum. İşaretleri benim de görmem gerekirdi."

Suçluluk duygumuz ve kaybımızla sessizce oturuyoruz.

Bilseydim Brady'ye yardım etmek için bir şeyler yapabileceğimi bilmek ruhumu yiyip bitiriyor. Gözyaşlarım kuruyor çünkü onları dökmeye hakkım yok. Sevdiğim birini hayal kırıklığına uğrattım ve bu bana hayatımda başka neleri görmezden geldiğimi merak ettiriyor.

Uyuşmuş bir kalp kırıklığı ve bir insan olarak kendime dair hayal kırıklığı ile doluyum.

Colton ayağa kalkar ve ağzının kenarına zayıf bir gülümseme yerleşir. "Sana daha önce söylemediğim için özür dilerim. Biliyorum bu pek bir kapanış sağlamayacak ama Brady'nin neden intihar ettiğini bilmen gerektiğini düşündüm."

Ayağa kalkıyorum ve başımı sallayarak kolunu sıkıyorum. "Teşekkür ederim. Gerçekten minnettarım. Bir süre şehirde olacak mısın? Kahve ya da akşam yemeği için buluşmak isterim."

Colton başını sallar. "Bir toplantı için Los Angeles'a gidiyorum ve sonra eve döneceğim. Ama numaram sende var. Bu sefer irtibatta kalalım."

Colton eğilip bana sarılırken başımı sallıyorum ve gözyaşlarımı tutmaya çalışıyorum. "Brady'nin başına gelen en iyi şey sendin," diye fısıldıyor. Acının bulanıklığı içinde Colton'a gülümsemeye çalışıyorum. "Geldiğin için teşekkürler."

Kelimeler kalın ve Colton'ın önünde yıkılmamak için verdiğim mücadeleden dolayı boğazım ağrımaya başlıyor.

"Gitmem gerekiyor ama umarım burada mutlusundur." Tekrar kampüse göz gezdiriyor ve ben de bir anlığına yüzüne bakıyorum.

*Brady ile aynı yumuşak
kahverengi gözler. Aynı
kahverengi saçlar.*

Aynı hüznü çizgiler gülümsemesini çekiştiriyor.

Titreyen dudaklarımdaki gülümsemeyi korumak için bir savaş veriyorum ve Colton uzaklaşmaya başladığında, Hunter'la ilgili sorumu hatırlayınca gülümsemem bozuluyor. "Colton," diye sesleniyorum, Hunter'ın Brady'nin intiharındaki rolünü sormam gerekiyor.

Omzunun üzerinden geriye bakıyor. "Öyle mi?"

"Hunter Brady'yi eve bıraktığında ne oldu? Brady bir şey söyledi mi?"

Colton tekrar düşünür ve başını sallar. "Hiçbir şey olmadı. Yine de Hunter'ın Brady'yi eve bırakması çok hoştu."

Verdiği cevap karşısında ağzım kurudu. "Yani Hunter, Brady ile kavga etmedi mi?" Emin olmak için soruyorum.

Colton yine başını sallar. "Hiç de değil. Neden? Partide Hunter'ın Brady ile kavga edeceğini düşündürecek bir şey mi oldu?"

"Yatak odasında yalnız olduğumuz bir sırada bizi bastı," diye açıklıyorum.

"Brady bundan bahsetti ama bu konuda üzgün değildi. Doğruyu söylemek gerekirse, o rahatlamıştı çünkü sana babamızdan bahsetmek zorunda değildi."

Kaşlarımı çatarak soruyorum: "Yani Brady, sözümüz kesilmeseydi bana taciz olayını anlatacak mıydı?"

"Hayır, Jade." Colton bana sempatik bir gülümseme veriyor. "Brady sana söyleyemedi ve bu onu öldürüyordu. Ona acıyarak bakmanı istemiyordu."

Kalbim son bir darbe alırken başımı sallıyorum.

"Anlıyorum." "Kendine iyi bak Jade."

"Sen de." Colton'ın uzaklaşmasını izledim ve kalp ağrısının dalga dalga üzerime çökmesine izin verdim.

Brady çok acı çekiyordu ve ben bunu hiç görmedim. Nasıl bu kadar kör olabildim? Zihnim Hunter'a dönüyor ve yüzümdeki kan çekiliyor.

Uzun zamandır onu suçluyordum ve o doğruyu söylüyordu. Aman Tanrım.

Hunter'ın suçu olmayan bir şey yüzünden arkadaşlığımızı mahvettim.

AVCI

Jase'e bir elli dolar daha kaybettim ama kazandığında ne kadar heyecanlandığını görünce bahisleri kabul ettim.

"Sarışın kadın canlarına okuyacak," diyor Jase, gözleri televizyona yapışmış bir halde.

"Hunter şimdiden iki yüz dolar kaybetti. Artık durmanız gerekmez mi?" Fallon mutfak tezgahının yanında oturup yoğurt yediği yerden soruyor.

Ona göz kırpıyorum, sonra da şaka yapıyorum: "Banka hesabımı boşaltma görevinde.

Artık Jase'i durdurmanın bir yolu yok."

Sarışın kadın doğru cevabı verdiğinde Jase, "Emin olabilirsin," diye bağırır. "Yasss, anne. Onlara nasıl yapıldığını göster."

Fallon kaşığıyla beni işaret ediyor. "Bir kumar bağımlısı yaratıyorsun."

Bir kahkaha patlatıyorum ve tam ona takılmak üzereyken ön kapı açılıyor ve Jade içeri giriyor. Ona sadece bir saniyeliğine bakıyorum ve varlığı anında iyi ruh halimi bozuyor.

Onu ne zaman süitin etrafında ya da kampüste görsem, o lanet öpücüğü ve onu kollarımda tutmanın nasıl bir his olduğunu hatırlıyorum. Ama hala duygularımla baş etmeye çalıştığım için Jade'i olanlar hakkında konuşmaya zorlamadım.

"Sen iyi misin?" Fallon soruyor. Başım tekrar Jade'e dönüyor ve ancak o zaman onun kırmızı çerçeveli gözlerini ve yüzünün ne kadar solgun olduğunu görüyorum.

Jade'in şaşkın bakışları benimkilerle buluşuyor ve ağzını açıyor ama hiçbir kelime çıkmıyor.

Jase televizyonu kapatıyor ve ayağa kalkıyor, endişeli bakışları eğlencesinin ışıltısını yok ediyor. Fallon Jade'e yaklaşırken ben de ayağa kalkıyorum,

"Jade, sorun ne?" diye soruyor.

Jade bakışlarını Fallon'a, sonra tekrar bana çeviriyor ve bu içimdeki endişenin büyümesine neden oluyor.

Lütfen, Tanrım, ciddi olmasın.

Jade "Colton Lawson'la görüştüm" dediğinde sessiz bir dua göndermişim.

Fallon, "Bugün onunla görüştüğünü bilmiyordum," diye haykırır. "Nasıl geçti? Herhangi bir cevap alabildin mi?"

Jade başını sallıyor, gözleri benimkilerden hiç ayrılmıyor. "Bana Brady'nin neden intihar ettiğini söyledi." Gerginlik vücudumda dalgalanıyor, darbeyi beklerken tüm kaslarım geriliyor. "Bay Lawson tarafından istismar edildiler." Keskin bir nefes konuşmasını engelliyor ve gözlerini benden ayırıp Fallon'a bakıyor. "Brady tacize uğruyordu ve benim bundan haberim bile yoktu. İşaretleri nasıl göremedim? Bu beni ne tür bir kız arkadaş yapar?"

Fallon aralarındaki mesafeyi kapatır ve Jade'e sarılır. "Çok üzgünüm Jade. Bu çok kötü."

Jade uzaklaşırken başını sallar. "Colton'ın yüzündeki acıyı gördüm. Brady'nin yüzünde nasıl göremem?" Fallon onu rahatlatmak için kolunu Jade'in beline doluyor.

Jade gözlerini tekrar bana çevirdiğinde, gözlerinde nefret ya da öfke parıldamıyor ve ancak o zaman sözleri beni etkiliyor.

Jade sonunda Brady'nin intihar nedenini öğrenmiştir.

Ama yine de söylediğini duymam gerekiyor. Sertçe yutkunmasını izliyorum ve itiraf ederken sesi kısılıyor, "Çok üzgünüm Hunter. Seni suçladığım için özür dilerim. Düşündüm ki... Gerçekten düşündüm ki... Ben..."

Ağzım sert bir çizgi haline geliyor ve aylardır bastırdığım öfke, patlayan bir volkan gibi yüzeye çıkıyor. Ne oldu?

Brady'den özür dilemesi trajik bir durum ama lanet olsun, bir özür için iki yıl bekledim ve tek söyleyeceği bu mu?

Aylarca süren kavgalar, kalp kırıklıkları, adaletsizlikler içimde patlıyor ve beni çileden çıkmış ve öfkeli hissettiriyor.

Jade'in yüzündeki pişmanlığı görmek beni daha iyi hissettirmiyor. "Çok üzgünüm," diye tekrarlıyor boş sözcükleri.

"Yani Brady'nin intiharından babası mı sorumlu?" Jase soruyor.

"Evet, sözlü tacizde bulundu ve Brady ile Colton'ın moralini bozdu. Colton o gece sinirlendi ve Brady'yi Bay Lawson'la yüzleşmesi için yalnız bıraktı. İşler kötüye gitti ve sanırım Brady daha fazla dayanamadı." Jade bize bildiklerini anlatıyor. "Bu korkunç ve çok trajik. Bir şeylerin yanlış gittiğini anlamalıydım. Brady'nin yanında olmalıydım."

Gözyaşları yanaklarına dökülüyor ve bana yalvaran bir bakış atıyor. "Hunter... Ben..."

Jade'in her şeyi konuşmadan önce kederiyle başa çıkması gerekiyor. Bana saldırdığı ve saygısızlık ettiği onca zaman için yarım yamalak bir özürden daha fazlasını hak ediyorum.

Başımı iki yana sallıyorum ve sonunda pişman olacağım bir şey söylemek istemediğim için odama doğru yürüyorum.

Kapıma ulaştığımda "Hunter, lütfen," diye sesleniyor ve bir an duraksamama neden oluyor. "Seni suçladığım için çok özür dilerim."

Bir nefes veriyorum ve odama girerken onun hıçkırıklarını duymazdan gelmek için elimden geleni yapıyorum. Jase hemen arkamda ve bizi biraz yalnız bırakmak için kapıyı kapatıyor.

"Kahretsin," diye iç geçiriyor. "Sonunda gerçeği biliyoruz."

Öfkem içimi kaplarken arkamı dönüyorum ve gözlerim ona kilitleniyor. "Ben her zaman gerçeği biliyordum! Ne oldu? Şimdi hiçbir şey olmamış gibi davranmak zorundayım."

ve her şeyin eski haline dönmesini mi istiyorsun? Siktir et."

Jase'in ifadesi bir anda değişiyor ve aramızdaki mesafeyi kapatıyor. "Ben öyle bir şey demedim."

İnançsızlıkla başımı sallarken kaşlarımın çatılması alnımı karartıyor. "Bu da neydi böyle? Bir özür mü?" Duygularımı bir şekilde serbest bırakma ihtiyacıyla odamın genişliğinde bir aşağı bir yukarı yürümeye başladım.

"Bütün bu durum berbat," diye düşünüyor Jase. "Berbat bir durum."

"İki lanet yıl!" İçimden bir çığlık kopuyor ve nefeslerim hızlanıyor. "Eline geçen her fırsatta bana saldırdı."

Jase'in yüz hatlarını hüznün kaplıyor ve adımlarımı durdurmak için önüme geçerek ellerini omuzlarıma koyuyor. "Kızgın olmaya hakkın var. Bırak içindekileri döksün."

Başımı sallıyorum ve yüzüm yaşadığım kayıplardan, katlanmak zorunda kaldığım eziyetten, taşımak zorunda kaldığım suçlamalardan dolayı yırtılıyor.

Bir an için gözlerimi kapatıyorum ama kapımın açılma sesini duyduğumda hızla açılıyorlar. Jade özel alanıma girerken gözlerim ona kilitleniyor ve kelimeleri gıcırdatarak çıkarıyorum: "Defol. Şimdi zamanı değil."

"Hunter." Bana yalvaran bir bakış atarken sesi temkinli bir şekilde yumuşak. "Lütfen bunun hakkında konuşabilir miyiz?" Başımı sallıyorum ama ölmek istiyor olmalı çünkü geri adım atmıyor. "Seni suçladığım için özür dilerim. Seni suçlamamalıydım."

"Jade, şimdi olmaz," diyor Jase, yüz hatlarımı sıkılaştıran gürleyen ifadenin benimle dalga geçme anlamına geldiğini biliyor.

"Sadece özür dilemek istiyorum," diyor, yüzü panik ve suçlulukla dolu.

Aramızdaki mesafeyi yavaşça kapatırken gözlerim Jade'in gözlerinde yanıyor. Elimi kaldırıyorum ve omzuna bastırarak onu odamdan dışarı itiyorum.

"Benimki asla senin için yeterince iyi olmadı. Seninkini kabul etmemin imkanı yok."

Kapıyı çarparak kapatıyorum ve ciğerlerime hava çekmeden önce bu kez kilitlediğimden emin oluyorum.

Hiç hak etmediği halde ona zaman verdim. Yanlış bir şey yapmadığım halde öfkesini benden çıkarmasına izin verdim. Jade o geceyle ilgili gerçeği öğrendiğinde aramızdaki ilişkinin eski haline dönebileceğini düşündüm hep.

Ama yanılmışım.

Geri dönecek bir şey yok. Jade bundan emin oldu.

Bölüm 12

AVCI

Brady'nin neden intihar ettiğini duyduğumda hissettiğim ani öfke yatıştı ve kendimi haksızlığa uğramış ve... sadece tükenmiş hissetmeme neden oldu.

Jade'in sözde özründen bu yana iki gün geçti. Jase ya da Fallon onunla konuştu mu bilmiyorum çünkü beni rahat bırakıyor.

Fallon ve Hana bu akşamki balo için her şeyi hazırlamaya çalışıyorlar. Her yıl öğrencileri karşılamak için bir etkinlik düzenliyoruz. Aslında bu sadece öğrencilerin birbirlerini tanımaları için bir araya gelmeleri ama kızlar bunu süslenmek için bir bahane olarak kullanıyor.

Bu gece sosyalleşmek için havamda olduğum son şey. Yatağımın üzerinde duran cekete bakıyorum ve düşüncelerim geçmişe dönerken dalıp gidiyorum.

"Senden nefret ediyorum ve keşke Brady yerine sen olsaydın.

Jade'in sözleri, ardında bıraktığı yaraları kamçılayan bir kırbaç gibi oldu.

Beni bir daha arama. Brady senin yüzünden kendini öldürdüğünde bu hakkını kaybettin. Senden nefret ediyorum, Hunter Chargin.

Benden kaç kez nefret ettiğini söylediğini bile hatırlamıyorum. Ya da kaç kez Brady yerine benim ölmemi dilediğini.

Nasıl hissettiğimi anlatacak kelime bulamıyorum. İçimi kaplayan duyguları en iyi ifade edebildiğim kelime eziyet. Gerçek ortaya çıkmadan önce, ne zaman kavga etsek sinirleniyordum, ama şimdi tüm suçlamalar ve acımasız sözler aklımdan geçerek benimle alay ediyor. Bu beni çileden çıkarıyor, öfkemi körüklüyor.

Seni asla affetmeyeceğim Hunter. Bir gün bunu sana ödeteceğim. Nasıl ve ne zaman bilmiyorum ama sana söz veriyorum, Brady'ye yaptıklarının bedelini ödeyeceksin.

Cekete uzanırken acı bir kahkaha attım. Üzerime geçirip mırıldanıyorum, "Şimdi ödeme sırası sende Jade."

Aynadaki yansımamı kontrol ediyorum ve yüzümdeki öfkeli ifadeye bakıyorum. Duygularımı saklamakta hiçbir zaman iyi olamadım. Yorgun bir iç çekişle ceketimi düzelttikten sonra Rolex'imi almak için şifonyerime doğru yürüyorum. Rolex'imi taktıktan sonra kapalı kapıya bakıyorum ve "Uzun bir gece olacak" diye mırıldanıyorum.

Baloya katılmaktan kurtulmanın hiçbir yolu olmadığını bildiğimden, kapıya doğru yürüyüp çekerek açıyorum. Jade'in kapısına bakmamak için kendimi zorluyorum ve oturma odasına doğru yürüyorum. Jase ve Noah çoktan kanepeye oturmuş, akşam için hazırlanıyorlardı.

"İyi görünüyorsunuz çocuklar," diyor Mila arkamdan gelirken.

Açık kanepelerden birine oturuyorum ve Mila'ya gülümsüyorum. "Kırmızı sana çok yakışmış. Çok güzel görünüyorsun Mila."

İltifatıma sırtlıyor ve gözleri Jase'e kayınca ben de arkadaşşıma bakıyorum. Dudakları aralanmıştı ve yüzünde şaşkınlık ve sıcaklık karışımı bir ifade vardı.

Boğazını temizleyerek birkaç kez göz kırptı ve sonra mırıldandı: "Evet, o kadar da kötü görünmüyorsun."

"Teşekkürler," diye tersliyor Mila onu.

"Mila, kolyemi taşımama yardım eder misin?" Fallon açık alana doğru yürürken sorar.

Kao hemen arkasında. "Yardım edeceğim." Narin mücevher parçasını alıyor ve onun önüne geçiyor.

Kao'nun ona doğru eğilmeden önce saçlarını şefkatle yana doğru taramasını izlerken kaşlarım yavaşça kalkıyor. Kolyeyi yerine takıyor ve yanağını Fallon'unkine bastırarak durakladığında herkesin nefesini tuttuğuna yemin edebilirim.

Sonra geri çekiliyor ve gözleri Fallon'a tam oturan gümüş elbisenin üzerinde geziniyor. "Nefes kesici görünüyorsun, Fallon."

Fallon'un gözleri Kao'nunkilerden ayrılıyor ve bir elini kaldırıp yakasındaki tek elmasla oynuyor. "Teşekkürler, Kao." Fallon söz konusu olduğunda nadiren görülen gergin bir gülümseme dudaklarını süslüyor. "Takım elbisenin içinde neredeyse bir yetişkin gibi görünüyorsun."

Etrafindan dolanıyor ve bana doğru bir hamle yapıyor. Fallon kanepeye oturmadan hemen önce ona yer açmak için kolçağa yaklaşıyorum. Üzerinden dalga dalga yayılan gerginliği hissedebiliyorum ve kolumu kanepede onun arkasına yaslıyorum.

Bana minnettar bir bakış attı, sonra da "Baloya gitmekten vazgeçmek için hâlâ zaman var" diye şaka yaptı.

Bir kahkaha attım. "Senin ve Hana'nın sıkı çalışmasından sonra, bunu hiçbir şey için kaçırmazdım."

"Fermuarım sıkıştı," diye yakınıyor Hana arkasına uzanmaya çalışırken. Jade aniden Hana'nın arkasından, "Dur ben bakayım," der. Oturma odası. Gözlerim Jade'in giydiği açık mavi ipek elbiseyi tararken bu gece ikinci kez nefesimi tutuyorum. Kızıl saç tellerinin uçlarını kıvrırmış ve bu, saçlarındaki kumral rengi daha da ortaya çıkarıyor.

Çok güzel görünüyor ama ben ona iltifat etmeden önce cehennem donacak.

Jade, Hana'nın fermuarıyla oynar ve sonra yukarı çıkmasını sağlar. "İşte oldu." Hana'ya sırtıyor. "Uçuk pembe içinde çok güzel görünüyorsun. Kızıl saçlarımla birlikte alerjim olan tek renk bu."

"Teşekkürler dostum." Hana herkese bir göz attıktan sonra, "Hepimiz hazırız. Hadi gidelim."

Ayağa kalkıyorum ve Fallon'a elimi uzatarak kalkmasına yardım ediyorum, sonra da onun önden yürümesini bekliyorum. Hana'ya ulaştığımızda kolunu Fallon'un koluna doluyor ve "Oooh, çocuklar bu gece sana bayılacaklar" diyor.

"Yapmasalar iyi olur. Jade'e hepsinin gırtlığını yumruklattırım," diye şaka yapıyor Fallon.

Jase yanıma düşüyor ve Kao, Noah, Mila ve Jade arkamızda bir yerlerdeyken süitten çıkıyoruz.

Bu küçük yaşta öğrendiğimiz bir alışkanlıktı - Fallon en önde, Hana ortada, Jase ve ben de onların arkasında. Babam bir keresinde bana bunun nedenini her zaman birleşik bir cephe oluşturmamız gerektiği ve Jase ile benim görevimizin kızları ne pahasına olursa olsun korumak olduğu şeklinde açıklamıştı.

JADE

Fallon, Hunter'la olanlar hakkında konuşmadan önce ona biraz zaman vermemi istedi ama bu çok zor.

Colton beni görmeye geldikten sonra, ona ve Brady'ye olanlar yüzünden perişan olmuştum. Şimdi pişmanlık içindeyim.

Bir sürü pişmanlık.

Brady'yi hayal kırıklığına uğrattığımı bilmek, bununla yaşamayı öğrenmek zorunda olduğum bir şey ve sevdiğim birinin kendi hayatına son vermesi söz konusu olduğunda asla bir kapanış olamayacağını anladım.

Ve bir de Hunter var.

Bu kadar kötü batırdığım için kendime kızgınım. Brady'nin öldüğü haftayı gözden geçiriyordum, bana ne düşündürdüğünü hatırlamaya çalışıyordum.

Hunter suçluydu. Ama elimde hiçbir şey yok.

Tek savunmam on altı yaşında kederli bir çocuk olduğumdu. Hunter'a, Brady ve benim konuşmamı böldüğü için kızgın olduğumdan, bu öfkeye kapıldım.

Ama bu bir mazeret değil.

Mila'nın yanında yürürken gözlerim Hunter'ın geniş sırtına takılıyor.

Pişmanlık aslında hissettiklerim için yetersiz bir ifade. Benim için dünyalara bedel olan bir arkadaşlığı tek başıma yok ettim. Hunter'a karşı acımasız ve zaman zaman düpedüz alçakça davrandım ve onun bana karşı hiçbir zaman öfkelenmemiş olması onun ne kadar harika bir insan olduğunu gösteriyor.

Elime geçen her fırsatta kendimden uzaklaştırdığım harika bir insan.

Korkunç davranışımдан utanarak, aramızdaki ilişkiyi düzeltmek için elimden gelen her şeyi yapmam gerektiğini biliyorum.

Hunter'la aramızı düzeltmek iki yıl sürse bile. Yapmam gereken her şeyi yapacağım.

Onun öfkesini hak ediyorum çünkü günün sonunda Hunter'ı olabilecek en kötü şekilde incittim ve aşağıladım.

Salona girdiğimizde, Fallon, Hana, Jase ve Hunter tüm öğrencileri karşılamak için masalarda tur atarken Mila ve ben doğruca masamıza yöneliyoruz.

Bakışlarım Hunter'ı takip ediyor. Jessica Atwood ve arkadaşlarının masasına uğruyor ve Jessica ona alaycı bir gülümsemeyle bir şeyler söyleyince kaşlarımı çatıyorum. Jessica ona elini uzattığında kaşlarım daha da çatılıyor ve Hunter bir sonraki masaya geçmeden önce gerçekten de elini sıkıyor.

"Bunu gördün mü?" Mila'ya sordum.

"Evet." Dirseğini masaya koyuyor ve çenesini eline dayıyor. "Görünüşe göre Jessica Hunter'dan özür dilemiş."

Mila'ya ne halt ediyorsun der gibi bakıyorum. "Melinda'nın başına gelenlerden sonra kovulmaktan korkuyor olmalı."

"Hak ettiklerini buldular. Umarım bu hepsine haddini bildirmiştir." Sonra Mila başını Kao'ya çeviriyor. "Sen ve Summer'ın bu şey için bir araya gelmenize ne oldu?"

Kao omuz silkiyor. "Melinda'yla yaşadığım olaydan sonra, o kız grubundan uzak durmanın en iyisi olacağını düşündüm. Ayrıca, Fallon'la dans etmeyi umuyorum."

Kaşlarım havaya kalktı. "Öyle mi? Sonunda ona uzaktan bakmak yerine seninle çıkmasını mı teklif edeceksin?"

Kao başını sallıyor, dudaklarında hüzünlü bir gülümseme beliriyor. "Hayır, onunla sadece bir dans etmek istiyorum."

"Ona nasıl hissettiğini söylemelisin," diyor Mila.

Kao başını sallarken gözleri masamıza doğru ilerleyen Fallon'a kayıyor. "Bu konuyu kapatalım."

Fallon masanın yanında durur ve cesaret dolu bir bakışla Kao'yu iğneler. "Kao, lütfen dans pistini benimle birlikte açar mısın?"

Yüzünde bir şaşkınlık ifadesi beliriyor ama bir saniye içinde kalkıp ona doğru yürüyor ve gülmemek için kendimi zor tutuyorum.

Adamın kızın elini tutup onu yere doğru götürmesini izliyorum. Keman tınları havayı doldururken gözleri kilitleniyor ve oturduğum yerden yoğunluğu hissediyorum.

Jase, *One Republic'ten Secrets* çalarken Mila'nın arkasında dururken, "Biliyor musun, Falcon Amca ile Layla Teyze'nin ilişkisi burada başladı," diye yorum yapıyor. "Belki de bu Fallon ve Kao için iyi bir şeydir."

"Bu harika olurdu," diyorum Jase'e bakarak.

Elini Mila'ya uzatıyor ve "Birkaç dakikalığına birbirimizden nefret ediyormuş gibi davranmayı bırakıp benimle dans etmeye ne dersin?" diyor.

Mila Jase'e ters ters bakıyor ama yine de elini Jase'in elinin içine koyarak, "Bir şarkın var," diye homurdanıyor.

Jase onu masadan uzaklaştırırken gülümseyerek, "Alabildiğimi alacağım," diyor.

"Kahretsin, bana mı öyle geliyor yoksa havada aşk mı var?" Noah yanıma oturmak için ayağa kalkarken soruyor.

"Umarım havada aşk vardır," diye cevap veriyorum, sırtarak çünkü arkadaşlarımı dans ederken görmekten mutluyum ve şarkının onlara mükemmel uyduğunu düşünüyorum.

Hana bir sandalyeye yığılır ve bir şişe suya uzanır. "Ayakkabılarım beni öldürüyor."

Giydiğim topuklu ayakkabıların daracık hapsinde ayak parmaklarımı oynatıyorum. "Acını hissediyorum." Hana'ya sırtıyorum. "Dans etmek için birini seçmeyecek misin?"

Hana başını sallar ve gözleri Fallon'a döner. "Hayır, Fallon ve Jase'in dans etmesi yeterli. Ayrıca burada dans etmek istediğim kimse yok."

"Ah." Noah acımış gibi yaparak elini kalbinin üzerine vurur.

Hana bir kıkırdama çıkarır. "Ayaklarım ağrıyor. Seninle anında dans ederdim ama bu gece bitene kadar burada oturmayı tercih ederim."

Noah sırtarak, "Sadece dalga geçiyordum," diyor.

Etrafımdaki renkli süslemelere ve güzel çiçeklere bakıyorum. "Salon çok güzel görünüyor. Harika bir iş çıkarmışsınız."

"Teşekkürler ama dekorasyon komitesine ilk ve son kez yardım ediyorum."

Gözlerim Hunter'ı arıyor ve onu Nate Sparks ve arkadaşlarıyla birlikte bir masada buluyorum ki bu şaşırtıcı. Hunter, Nate'in söylediği bir şeye gülüyor. Hunter'ın onları pek umursamadığı hissine kapılmıştım ama yanıltılmış olmalıyım.

Şaşırtıcı değil, Jade. Bir sürü şey hakkında yanıltılmışsındır.

Bir anda ayağa kalktım ve Hunter'a doğru yürüdüm, ona dans teklif edersem beni tüm öğrencilerin önünde reddetmeyeceğini umuyordum. Onunla konuşmaya çalışmanın el altından bir yolu olduğunu biliyorum ama çok fazla zaman geçmesine izin verirsem, bana özür dileme şansı bile vermeyeceğinden korkuyorum.

Nate önce beni görüyor ve gülümsemesi genişliyor. "Vay be, çok iyi görünüyorsun Jade."

"Teşekkürler." Gözlerim Hunter'ın yüzüne takılıyor ve bakışlarının benimkilerle buluşması birkaç saniye alıyor. "Hunter, benimle dans edeceğini umuyordum?"

Mavi gözleri katı buza dönüşüyor ve umudum hızla sönüyor. Sandalyeden kalkıp ceketinin düğmelerini iliklerken yüz hatları sert çizgilerle belirleniyor ve bana biraz daha yaklaşıp fısıldıyor: "Milyon yıl geçse de olmaz."

Ses tonundaki keskinlik tüylerimi diken diken ediyor, sanki odayı bir ürperti kaplamış gibi.

Benden uzaklaşmaya başlıyor ama ben peşinden atılarak kolunu tutuyorum. Hunter duruyor ve gözleri ona dokunduğum yere inerken küçümsemeyle doluyor.

Elimi hızla geri çekip "Lütfen, konuşabilir miyiz?" diyorum.

"Bunu gerçekten burada mı yapmak istiyorsun?" diye tersliyor yüzüme dönerken. Gerçeği öğrenmeden önce öfkem beni cesur ve pervasız yapmıştı ama şimdi vücudundan yayılan öfkeden geri çekilmemek için mücadele ediyorum.

Beni affetmesi için yalvaramadan önce Hunter bana doğru yaklaşıp saldırgan bir hamle yapıyor ama ben yerimde kalıyorum.

"Sana iki yılımı verdim Jade. Zamanımın bir saniyesini daha seninle harcamayı reddediyorum." Sözleri sertti ama her birini hak ettiğimi biliyordum.

"Biliyorum ve çok üzgünüm Hunter. Bana nasıl hissettiğini anlatabilmen için dışarı çıkabilir miyiz? Aramızdaki şeyleri düzeltmek istiyorum."

Ağzının köşesi daha önce görmediğim hain bir sırıtışa dönüşerek bir hava patlaması yapıyor. "Nasıl hissettiğimi bilmek ister misin?"

Bana açılın diye dua ederek çabucak başımı sallıyorum.

Hunter geri çekiliyor ve gözleri benimkilere kilitleniyor. Soğuk ve ifadesiz görünüyorlar, "İlk başta kızgın ve üzgündüm ama sonra bunun önemseydiğim anlamına geldiğini fark ettim. Şimdi?" Umursamazca omuz silkiyor. "Şimdi hiçbir şey hissetmiyorum. Bana hakaret ettin ve beni defalarca cinayetle suçlayacak kadar ileri gittin. Sanırım misilleme yapabilirdim ama yapmayacağım çünkü ben o tür bir insan değilim. Biz bittik. Arkadaşlığımızdan geriye kurtarılabilecek bir şey kalmadı. Sahip olduğumuz her şeyi yok ettiğinden emin oldun."

"Hunter," diye yalvarıyorum gözlerim dolmaya başlarken, aramızdakileri düzeltmek için bir şansım olmayacağını fark ediyorum. Elimde kalan tek umut kırıntısına tutunuyorum. "Peki ya öpücük?"

Hunter karanlık bir sesle kıkırdıyor. "Dediğin gibi Jade, sadece bir öpücüktü. Aptalca bir oyun ve muhtemelen hayatımda yaptığım en büyük hataydı. Hiçbir anlamı yoktu." Arkasını dönmeye başlıyor ama sonra duruyor ve "Son bir şey, bir daha bana dokunma ya da arkadaşmışız gibi davranma" derken sesi ısırlıyor.

Bölüm 13

AVCI

Jade'in benimle konuşmak için böyle boktan bir zaman seçmesi sayesinde, kampüsteki herkes aramızda geçen sahneden sonra kavga ettiğimizi biliyor.

Süite döndüğümde ve nihayet geceyi bitirdiğimde, ceketimi omuz silkerek çıkardım ve kravatımı boynumdan çözdüm. Kumaşı yatağımın üzerine atıyorum ve sonra odamın dışında yüksek sesle bir şarkı çalmaya başladığında donup kalıyorum.

Kahretsin, lanet kapıyı arkamdan kapatmayı unutmuşum.

Bir an için, *Caleb Johnson*'ın *Fighting Gravity* şarkısı havayı doldururken sözleri dinliyorum. *'Bu gece kurtaracağım tek şey anılar...'* şarkısını söylediğinde dönüp kapıya doğru ilerliyorum ve kapıyı Jade'in suratına çarparak kapatıyorum.

Kadın sonunu bilmiyor. Bunu ona vereceğim. Hiçbir şeyden vazgeçmenin anlamını bilmiyor.

'...beni bırakacağını hiç düşünmemiştim... Sensiz nefes alamıyorum, nefes almak çok zor...'

Bu sözleri duymak zor çünkü beni incittiği kadar onu da incitmek için Jade'e yalan söyledim. Onunla işimin bittiğini kaç kez söylemiş olursam olayım, içimde ondan vazgeçecek bir şey olduğunu sanmıyorum.

"Senden nefret ediyorum ve keşke Brady yerine sen olsaydın.

Kalp ağrısı içimi parçalıyor ve acı veren hatıralar yüzünden yanmaya başlayan gözlerimi kapatıyorum. O kadar çok acıyor ki nefes almak zorlaşıyor. Bir nefes alıyorum ve üzerime çöken bunaltıcı duygular yüzünden dizlerimin üzerine çöküyorum.

"Senden nefret ediyorum.

"Siktir," diye inliyorum, g ö m l e ğ i m i tutup kumaşı ağrıyan kalbimin üzerine bastırıyorum.

Kalbimi tekrar tekrar kırdı.

Kapımın açıldığını bile duymuyorum ve Hana'nın benimle birlikte odada olduğunu ancak önümde diz çöktüğünde fark ediyorum.

"Buradayım," diye fısıldıyor ve acı dolu gözlerimi onunkilere kaldırdığımda yanağından bir damla gözyaşı süzülüyor. "Ağlaman sorun değil."

Başımı sallıyorum ve duygularımla savaşmaya çalışıyorum ama duygularım kontrolden çıkmış durumda. Kalp ağrısı çok yoğun.

Hana elini yanağıma götürüyor ve bana hüzünlü bir gülümseme veriyor. "Keşke acını taşımana yardım edebilseydim."

Ağlamamak için gösterdiğim çabadan dolayı vücudum titremeye başlıyor.

Arkamdaki kapının sesini duyuyorum ve Fallon "İyi misin?" diye sorduğunda Sadece başımı sallayabiliyorum.

Yanıma çöküp kollarını bana doluyor ve bu son direncimi de kırıyor. Başımı Hana'nın omzuna yaslayana kadar eğiyorum ve ilk gözyaşının düşmesine izin veriyorum.

Acıyı hafifletmez. Öfkeyi yok etmiyor. Herhangi bir rahatlama bulmuyorum, bunun yerine içimde patlayacakmışım gibi hissettiren bir baskı oluşturuyor.

Fallon kollarını bana dolayarak mırıldanıyor: "Buradayız. Yanındayız."

Her sert kelime. Her yumruk. Her nefret dolu bakış.

Sonunda gözyaşlarımı dizginlemeyi başardığımda geri çekiliyor ve "Bana yaptıklarını nasıl unutabilirim?" diye soruyorum.

Fallon elini yanağımda gezdiriyor ve başını sallıyor. "Kimse senden bunu beklemiyor Hunter. İyileşmek için zamana ihtiyacın var ve bunu hepimiz anlıyoruz."

"İyileşebilir miyim ki? Onunla savaşmak tüm gücümü aldı. Onu affedecek gücüm kaldığını sanmıyorum."

Yaşının çok ötesinde bir bilgeliğe sahip olan Hana bana şefkatle gülümsüyor. "Bu zaman alır Hunter. Bir gecede verebileceğin bir şey değil; aksi takdirde insanlar bunu sağa sola dağıtırdı. Affetmek iyileşmenin son aşamasıdır."

Haklı olduğunu bilerek başımı sallıyorum. Yorgun bir nefes veriyorum. "Onunla işimin bittiğini söyleyip duruyorum. Kahretsin, az önce onu affdebileceğimi sanmıyorum dedim ama..." Kalkmak için hareket ediyorum ve odamın genişliğini adımlamaya başladığımda, kızlar yatağıma oturmaya gidiyor.

Kahretsin, tüm bu duygular beni kamçılıyor.

"Jade grubumuzun bir parçası ve arkadaşlığımız büyük bir darbe almış olsa da ona değer vermeyi bırakamıyorum." derken sesim gergin çıkıyor. Acı bir kıkırdama çıkarıyorum. "Berbat, değil mi? Cezalandırılmayı çok severim."

"Hiç de değil," diyor Fallon. "Birini sevmekten öylece vazgeçemezsin Hunter. Uzun zamandır çok mücadele ettin. Sonunda barışı koruyan kişi olmak zorunda değilsin. Jade acısını senden çıkardı ve şimdi nihayet iyileştigiğine göre, artık onun dayanağı olmak zorunda değilsin. Ama şimdi, bunun sende yarattığı kalp ağrısıyla başa çıkmak için zamana ihtiyacın var."

Ağzımın kenarı hafifçe kalkıyor. "Jase geçen gün benzer bir şey söyledi."

Fallon kıkırdıyor. "Evet, akli bir karış havada olmadığında anlayışlı olabiliyor."

Bir an sessizlik oldu, sonra Hana "Biraz daha iyi hissediyor musun?" diye sordu.

"Evet." Kızlara minnettar bir gülümseme veriyorum. "Sanırım birine gerçeği itiraf etmem gerekiyordu."

"Jade'le konuşmamı ister misin, böylece sen onunla konuşmaya hazır olana kadar mesafesini koruyacaktır?" Fallon sorar.

"Bunu zaten yaptığın izlenimine kapıldım ama Jade dinlememeyi mi tercih etti?" Sırıttıyorum çünkü bu tam da Jade'in yapacağı bir şey.

"Evet, ona bahsetmiştim ama bu sefer onu oturtup geri çekilmesi gerektiğini açıklayacağım."

"Minnettar olurum. Sadece duygularım üzerinde çalışmam gerekiyor."

Kızlar ayağa kalkıyor ve bana sarılmak için geliyorlar. Geri çekilen Hana'nın koyu renk gözleri yüzümü tarıyor ve gördüklerinden memnun kalarak yanağıma bir öpücük konduruyor.

Kızlar Jade'le konuşmaya gittiklerinde duş almaya gidiyorum. Ilık su kaslarımdaki gerginliği azalttığından, işim bittiğinde kendimi çok daha iyi hissediyorum. Kurulandım ve bir çift eşofman giydim.

Odama geri döndüğümde Jase'in yatağıma uzandığını görünce duruyorum.

"Burada uyumayacaksın," diye uyarıyorum yaklaşırken.

Jase yan dönüyor ve bana sırtıyor. "Hadi ama, bana sarılmayı sevdiğini biliyorum. Kimseye söylemem."

"Şerefsiz," diye kıkırdıyorum onu kıkırdaması için dürttüğümde. "Bunun için çok yaşlandık."

"Evet, bu yüzden sürdüğü sürece tadını çıkar. Mila bana teslim olduğunda, geceleri kışımı göremeyeceksin."

"Sabırsızlanıyorum," diye mırıldanıyorum yorganın altına girerken. "Yemin ederim osurursan seni öldürürüm."

"*Eau De Jase*. İnsanlar bir koku almak için milyonlar ödüyor" diye şaka yapıyor.

"Rüyada görürsün," diye gülüyorum. "Sen nükleersin. Ne zaman patlasan NASA'nın fark ettiğine eminim."

Kıkırdıyoruz ve bu tam da ihtiyacım olan şeydi.

Başucu lambasına uzanıp kapatıyorum ve fısıldayarak, "Teşekkürler Jase," diyorum.

"Her zaman."

Bir an sessizlik oldu, sonra "Seni seviyorum" dedim.

"En çok seni seviyorum," diye mırıldanıyor, çoktan uykusu gelmiş.

Jase'in hafif horlamasını dinleyerek uyanık yattım ve Jade'i düşündüm.

Aramızdaki şeylerin eskisi gibi olamayacağından endişeleniyorum, ama belki sorunlarımızı çözdükten sonra yeni bir arkadaşlığa başlayabiliriz. Sadece oraya nasıl gideceğimiz konusunda hiçbir fikrim yok.

JADE

Dün gece Fallon benimle ciddi bir konuşma yaptı ve bu benim gözlerimi açtı. Hunter'a karşı onun bana karşı olduğu kadar sabırlı olmalıyım.

Şu anda en azından bunu yapabilirim.

Beni meşgul edecek derslerim olduğu için mutluyum ama aklım sürekli Hunter'a ve ona yaşattıklarına gidiyor.

Etik dersim sona ererken bir kez daha pişmanlık dolu bir iç geçirdim. Tam dizüstü bilgisayarımı kapatmışım ki arkamdan biri sırtıma sıvı döktü. Bir kısmı bilgisayarına sıçrıyor ve ben de çantamdan mendil çıkarmak için acele ediyorum, böylece daha fazla zarar görmeden hızlıca silebiliyorum.

Jessica'nın "Çok özür dilerim," diye özür dilediğini duyuyorum ve omzumun üzerinden ona bakarak kendi mendillerinden birini alıp sırtımı sıvazlamasını izliyorum. "Dengemi kaybettim ve kolam her yere döküldü."

"Sorun değil," diye mırıldanıyorum ve eşyalarımı toplamaya devam ediyorum.

Ayağa kalkıp koridorda yürümeye başladığımda Jessica, "Lütfen kuru temizleme faturasını bana gönder" dedi.

"Merak etme," diye sesleniyorum ona.

Öğle yemeğine gitmeden önce üstümü değiştirmeye karar veriyorum ve süite girerken Hana'nın kafası kanepede uzanmış Hunter'la film izlediği yerden çıkıyor. "Erken mi döndün?"

"Sadece gömleğimi değiştiriyordum. Jessica içkisini üzerime döktü," diye açıklıyorum, Hunter'a bakmamak için tüm irademi kullanıyorum.

"Bilerek mi?" Hana kaşlarını çatarak soruyor.

"Hayır, bir kazaydı." Aceleyle odama girdim ve hemen yeni bir gömlek aldım. Üzerime geçirdikten sonra çantamdan dizüstü bilgisayarımı çıkardım ve sıvıdan zarar görmediğinden emin olmak için açtım. Her şey yolunda görüldüğünde rahat bir nefes alıyorum ve bilgisayarı tekrar kapatıp çantama geri koyuyorum. "Yemek zamanı."

Gözlerimi önümde tutuyorum ve oturma odasının önünden geçerken, "Filmin geri kalanının tadını çıkarın" diye sesleniyorum.

Ben kapıdan çıkarken Hana "Teşekkürler," diye cevap veriyor.

Mila'yı fazla bekletmemek için acele ediyorum ama restorana girerken biri bana çarpıyor ve geriye doğru sendelememe neden oluyor. Sert bir şeye çarpıyorum ve omzumun üzerinden bakınca onun Jase olduğunu görüyorum.

"İyi misin?" diye soruyor ama gözleri bana çarpan her kimse ona dikilmiş.

"Evet," diye hızlıca cevap veriyorum ve ekliyorum, "Bir kazaydı. Dikkat etmiyordum.

nereye gittiğimi."

Açıklamam Jase'i rahatlatıyor ve beni "Evet, bir kazaydı" diyen Justin'in yanından geçiriyor.

"Endişelenme." İstediğim son şey Jase'in bir kavga başlatması.

Ben.

Masaya geldiğimizde bir sandalyeye çöküyorum ve "Bugün kazaya meyilliyim" diye yakınırken nefesimi bırakıyorum.

"Ne oldu?" Mila yüz hatlarını sıkılaştıran endişeli bir ifadeyle soruyor.

"Önce Jessica içkisini üzerime döktü, sonra da Justin'in üzerine yürüdüm."

"Oh." Bu tek kelime Mila'nın onların kaza olduğuna ikna olduğunu göstermiyor.

"Hadi, sipariş verelim. Açlıktan ölüyorum," diyorum konuyu değiştirmek için. "Bugün biraz pizzayı hak ettiğimi düşünüyorum ama bütün bir pizza istemiyorum."

"Benimkinden birkaç dilim alabilirsin," diye teklif ediyor Jase, garsona işaret ederek. Herkes siparişini verdikten sonra Jase bakışlarını bana çeviriyor. "Sen nasılsın?"

Burnumu kıvırıyorum. "Ben iyiyim, keşke işleri yoluna koyabilseydim." "Ona zaman ver."

Jase bana öylece bakınca, "Sen de bana kızgın olmalısın" diyorum.

Başını hafifçe sallıyor. "Olanlardan memnun değilim ama bu seninle Hunter arasında ve temizlemen gereken bir pislik."

"Ve yapacağım," söz veriyorum. "Ama ne olursa olsun, gerçekten üzgünüm."

Jase'in ağzının köşesi yukarı kıvrılıyor ama yüzünde hiç sıcaklık yok. "Yanlış yaptığın kişi ben değilim Jade."

Başımı sallıyorum, Jase'le aramızın garip olmasından nefret ediyorum ama onu suçlamıyorum. Sanırım Fallon ve Hana'nın bana kızmadıkları için şanslı yıldızlarıma şükredebilirim.

Mila'ya bakıyorum ve o da bana cesaretlendirici bir gülümseme veriyor. "Bu gece yüz bakımı yapmalıyız. Sadece rahatla."

"Bana uyar." Masanın altından elini uzattım ve minnetle sıktım.

"Evet, bana yüz bakımı yapman için iyi para öderdim," diye takılıyor Jase

On

u. Mila cevap olarak ona gözlerini devirir. "En çılgın rüyalarında bile."

"Oh, bebeğim." Jase bakarken alt dudağını dişlerinin arasına çeker Mila'ya. Onu bırakarak mırıldanıyor: "En çılgın rüyalarımnda sana neler yaptığımı bilmek istemezsin."

Bir kahkaha patlatmamak için hemen ağzımı kapattım. Ben bile Jase'in çok seksi olduğunu kabul etmek zorundayım ama Mila'nın yüzündeki şaşkın ifade kesinlikle paha biçilemez.

Bölüm 14

AVCI

Günler geçtikçe kendimi biraz daha iyi hissetmeye başladım. Jade mesafesini koruyor, benden uzak durmak için elinden geleni yapıyor ve bu bana duygularımı kontrol altına almak için zaman kazandırıyor.

Amfilerle restoran arasındaki çimenliği geçerken Jase, "Dışarıda bir gece geçirmek için c a n atıyorum. Studio 9'a gidip k a f a y ı bulmalıyız."

"Neden?" Gözlerimin yüzünü taramasına izin verdim, stresli olabileceğine dair herhangi bir işaret aradım. "İyi misin?"

"Evet." Bana şakacı bir sırıtış attı. "Sarhoş olmak için bir bahaneye ihtiyacım var mı?"

"Sanırım değil," diye kıkırdıyorum. Jade'i görene kadar gözlerim etrafımda geziniyor. Yurttan yeni çıkmış ve yola doğru ilerliyor. Telefonuna bakıyor, etrafındaki dünyadan habersiz görünüyor. Üzerindeki dar kıyafete bakılırsa ya spor salonuna gidiyor ya da parkurlardan birinde koşuya çıkıyor.

Düşündüm de, sabah antrenmanlarım sırasında onu spor salonunda görmedim. Bana rastlamamak için saatini değiştirmiş olmalı.

Jase alçak sesle ıslık çalar ve "Çok ateşli görünüyorsun Jade" diye bağırır.

Cevap vermiyor, gözleri hala telefonuna yapışık ve o zaman kulaklığı fark ediyorum. "Seni duyamaz."

Kafasını kaldırmadan yolun karşısına geçmeye başlıyor ve karşıdan gelen bir arabanın gürültüsü dikkatini bile çekmiyor. Kalbim patlıyor

ve ona doğru koşuyorum. Gözlerim fren yapan araç ile az önce aracın önüne çıkan Jade arasında gidip geliyor. Kolundan tutarak onu kendime doğru çekiyorum ve kollarımı ona sıkıca sararak, kalbim hızla çarparken bizi kaldırımın kenarına doğru savuruyorum.

Jade'in sırtı göğsüme yapışmışken, kollarımın onun titreyen bedenini kavrayışını gevşetemiyorum.

Lanet olsun, çok yakındı.

Ani korkudan nefeslerim dudaklarımda patlıyor.

"Vay anasını," diye fısıldıyor Jade. Titreyen eliyle uzanıp kulaklığı çıkarıyor ve ardından "Teşekkür ederim. Kahretsin. Arabayı görmedim."

Onun bedenini kendime yakın tutmak korumacı yanıımı uyandırıyor ve az önce yaşadığım korkuyla karışarak öfkeye dönüşüyor.

"Aklından ne geçiyordu?" diye bağırdım. Bir yanıım onu kucaklayıp güvende olacağı süite geri götürmek istiyor ama öfkem galip geliyor ve sonunda ona olan hakimiyetimi gevşetmeyi başarıyorum. Omuzlarından tutarak onu döndürüyorum ve ters ters bakıyorum. "Ölmek mi istiyorsun?"

"Özür dilerim Hunter" diye fısıldarken gözlerini yüzümden ayırmıyor.

Kıkırdayarak başımı ona doğru sallıyorum. "Bu kelimeler senin için kolay geliyor, değil mi?" Onu iterek yanından geçerken havlıyorum, "Yürüdüğün yere dikkat et. Sözde kazaların çok sinir bozucu."

Jase bana yetişmek için koşuyor ve bir şey söylemek istediğini hissedebiliyorum ama kendini tutmaya çalışıyor. "Çıkar ağzındaki baklayı, Jase."

"Bunun biraz sert olduğunu düşünmüyor musun?"

"Hayır, eğer onu yoldan çekmeseydim şu anda ambulanda olacaktı."

"Kızgın olmanı anlıyorum ama bunu bilerek yapmadı Hunter," diyerek Jade'i savunuyor.

Sinirli bir of çektim çünkü Jase'in haklı olduğunu biliyordum. Sadece... orada bir an için korkudan aklımı kaçıracak gibi oldum ve bu bana Jade'in bana yaptığı her şeyi unutturdu. Bu bana onu ne kadar önemseydiğimi hatırlattı.

Ve... bir anlığına onun vücudunun benimkine yaslanması, onu öptüğümde nasıl hissettiğimi hatırlamamı sağladı.

"Özür dilerim," diye özür diliyorum Jase'den. "Sadece bir içkiye ihtiyacım var." "Gördün mü," diye sırtmaya başladı Jase, "bir gece dışarı çıkmamız lazım."

"Evet, iyi," diye kabul ediyorum. Kafayı bulmak biraz rahatlamama yardımcı olabilir.

Jase sarhoş olmak istediğini söylerken şaka yapmıyordu. Studio 9'daki her zamanki masamızda otururken, viskileri birbiri ardına yudumlarken ona ayak uydurmakta zorlanıyorum.

"Acelen ne?" İki bardak daha sipariş ettiğinde sordum.

"Eğlenceli kısma olabildiğince çabuk geçmek istiyorum," diye sırtarak önündeki viskinin sonunu bitiriyor.

"Bu hızla gidersek ya bayılacağız ya da kusacağız. Yavaşla biraz."

Gözleri yanımdan geçiyor ve yüzündeki sırıtış genişliyor. "Sonunda kızlar geldi."

Omzumun üzerinden Fallon ve Hana'ya bakıp gülümsüyorum ama Jade'in giydiği elbiseyi görünce yüz ifadem donuyor. Gümüş rengi kumaş parçası kışını zar zor örtüyor. Gözlerim açık kıyafetini tamamlayan siyah diz üstü çizmelerine takılıyor.

"Ne giyiyorsun, Jade?" Jase aklımdan geçen soruyu sordu.

"Fallon'un giymem için cesaretlendirdiği bir elbise. Herkesin görebileceği şekilde dışarıda duran popom yüzünden zaten utanıyorum. Lütfen beni daha kötü hissettirme."

Jade masanın yanına gelip dururken yakınıyor. Telefonu ve kredi kartından başka bir şey koyamadığı küçük çantasını bırakıyor ve "Ben dansa gidiyorum" diyor.

Bana bakmadan dans pistine inmek için merdivenlere doğru ilerliyor.

Bakışlarımı Fallon'a çevirerek ona "ne oluyor" der gibi bakıyorum. "Neden böyle giyinmesine izin verdin?"

Fallon bardağımı aldı ve kokladı. İğrenmiş bir yüz ifadesiyle bardağı yerine koydu. "O şeyi nasıl içtiğini ancak Tanrı bilir." Garsona işaret edip bir kola siparişi verdikten sonra başını bana doğru eğerek bilmiş bir gülümseme takınıyor. "Jade'in öldürücü bir çift bacağı ve uğruna adam öldürebileceğim bir poposu var. Mallarını gururla sergilemeli. Neden bununla bir sorunun var?"

Bir kakhaha atarak Fallon'a sırtıyorum, onun yemine kanmıyorum. "Daha az umursayamazdım."

"Neden seksi bir şey giymiyorsun?" Jase, Mila'ya gözleri dar kot pantolonunun üzerinde açlıkla gezinmesine rağmen sorar.

"Giydiğim şeyin nesi var?" diye soruyor, kıyafetine bakarak.

"Çok fazla örtüyor," diye takılıyor Jase ona.

"Sapık." Mila, Jade'in yanına gitmek için uzaklaşıyor ve ben de iki sandalyeyi hızla yukarı çekiyorum, böylece aşağıdaki zemini net bir şekilde görebiliyorum.

Sadece kızların dans pistindeyken iyi olduklarından emin olmak istiyorum.

Nefes nefese kaldım ve başımı kendime salladım. Kimi kandırmaya çalışıyorum ki? Burada göt gibi oturuyorum çünkü Jade'in çok seksi görüldüğünü ve siki çalışan her erkeğin onu fark edeceğini biliyorum.

Ona hâlâ kızgın olabilirim ama bu umursamadığım anlamına gelmez.

Garsonun getirdiği viskiyi yudumluyorum ve alkolün etkisiyle başım dönüyor, yavaşlamam gerektiğini biliyorum. Yine de bu beni bir bardak daha sipariş etmekten alıkoymuyor.

Bir şarkı diğerine karışırken gözlerim Jade'e yapışmış durumda. İki içki daha içtikten sonra ağzımda viskinin verdiği acı bir tat var ve dişlerimi gıcırdatıyorum.

Kaygısız Jade ellerini havaya kaldırıyor ve kulüpte yeni bir ritim yükseldiğinde zıplamaya başlıyor. Gözlerini en üst kata kaldırdığında bakışlarımız çarpışıyor.

Yemin ederim aramızda mesafe olmasına rağmen bir kıvılcım hissedebiliyorum.

Sonra Mila başını arkaya atıp kahkahalar atarak bir daire çiziyor ve ritme uyarak sallanmaya başlıyor ve bu Jade'in dikkatini benden uzaklaştırıyor.

Gözlerimi kızlardan ayırmadan, "Jase, Mila'dan müthiş bir gösteri kaçıırıyorsun," demeyi başarıyorum.

Daha yakına oturmak için gelirken bana çarpıyor ve sonra bir inilti çıkarıyor. "Kahretsin, bugünlerde beni öldürecek. Mavi toplanla ölüm."

Bir kahkaha patlatıyorum, ama ölmek isteyen bir adam Jade'in arkasına geçince kahkaham sönüyor. Kalçalarını tutuyor ve leğen kemiği neredeyse kışına yapıştığında sandalyemden fırlıyorum.

"Ben de geliyorum," diye bağılıyor Jase, kalkmak için acele ederken neredeyse sandalyeme takılıp düşüyordu.

Merdivenlerden hızla iniyorum ve Jade'e doğru ilerlerken Mila'ya garip bir yüz ifadesi takınıyor, sonra bakışları etrafındaki dans eden insan kalabalığını tarıyor, ta ki bana gelene kadar.

Jade'e ulaşarak kolundan tutup kendime doğru çektim ve sağ elimle adamı geriye doğru itip "Uzak dur ondan" diye homurdandım.

"Üzgünüm, onun adil bir oyun olduğunu düşünmüştüm," diye mırıldanıyor.

Adil oyun mu?

Jade'i tutmaya devam ederek sağ kolumu geri çekiyorum ve ilk yumruğumu adamın çenesine indiriyorum. Birkaç adımı geriye sendeliyor ve Jase yanıma geldiğinde adam hızla kalabalığın arasına karışıyor. Mila'nın Jase'le güvende olduğunu bildiğim için arkamı dönüp Jade'i peşimden çekiyorum.

Sarhoş herifler gevşek siklerini kıına dayarken yarı çıplak dans etmesini izlemekten bıktım.

Onu kulüpten çıkarıp arabama doğru sürükledim.

"Hemen gidiyor musunuz?" Kao dikkatimi çekerek soruyor. O ve Noah buraya yeni gelmiş olmalı.

"Evet. Fallon ve Hana'ya göz kulak ol. Onları masamızda bıraktım." Kelimeleri ısırarak söylüyorum çünkü şu anda hiç sakın değilim.

"Dikkatli sürün," diye sesleniyor Kao arkamızdan.

Jade şaşırtıcı derecede sessizdi, ama cebimden arabamın anahtarlarını çıkarırken, "Sanırım ben sürmeliyim. Bu gece çok içtin."

Bu konuda onunla tartışmayacağım ama onunla alay etmekten de kendimi alamıyorum. "Evet, peki sen nereden biliyorsun?" Başıımı eğerek sesimi alaltıyorum, "Beni mi izliyordun Jade?"

"Sadece anahtarları ver. Evde konuşabiliriz." Her zaman var olan ateşinden ve kıvılcımından hiçbir iz yok ve bu benim son sinirlerime karşı öğütüyor.

Arabanın anahtarlarını uzanmış eline tutuşturuyorum ve arabanın etrafında dolanıp yolcu tarafına geçiyorum.

Jade direksiyonun arkasına geçtikten sonra vücudunu benimkinin üzerine uzatıyor, bu da her bir kasımın anında gerilmesine neden oluyor. "Sadece emniyet kemerine yardım ediyorum," diye fısıldıyor beni bağlarken.

Çenemi öyle bir sıkıyorum ki, dişimi kırarsam şaşırmayacağım.

Jade motoru çalıştırıyor ve araç kükreyerek hareket ediyor. Kalp atışlarım hala düzensiz ve o bizi eve geri götürürken duygularım kadar kontrolden çıkılmış durumda.

Yurtlar.

Ona saldırmama gücünü nereden aldığımı sadece Tanrı bilir.

Kapıyı itip açtığımda ve dışarı çıktığımda arabayı binamızın dışında neredeyse durma noktasına getirmişti. Eve dönerken içimde kaynayan öfke tekrar yüzeye çıkmaya başladı. Elini tutarak onu asansöre doğru sürüklüyorum ve kapalı alana girdiğimizde ona ters ters bakıyorum.

"Bence ayılana kadar konuşmak için beklemeliyiz," diyor temkinli bir şekilde.

Başımı sallayarak, "Hayır, bu gece olacak." dedim.

Asansörün kapıları kayarak açılıyor ve Jade beni ön kapıya kadar takip ediyor. İkimiz de içeri girdiğimizde, kapıyı arkamızdan çarparak kapatıyorum ve gürleyen bakışlarımı ona çeviriyorum. "Bu gece neredeyse hiçbir şey giymemek hoşuna gitti mi?"

"Ha?" Yüz ifadesi anında şaşkınlığa dönüşür.

Öfkeyle vücudunun uzunluğunu işaret ediyorum. "Bu lanet elbise bir tişörtle bile kıyaslanamaz!"

Jade kaşlarını çatarak bana bakıyor, yüz ifadesinden aklımı kaçırdığımı düşündüğü belli oluyor. "Kıyafetim yüzünden mi aklını kaçırdın?"

"Ya bu olacaktı ya da kulüpteki her erkek sana sürtünecekti," diye havladım.

"Ciddi misin?" Koyu renk gözlerinde bir öfke kıvılcımı var. "Yani, beni kulüpten dışarı sürüklemedin, böylece sonunda son iki yılda olanlar hakkında konuşabilirdik?"

"O bambaşka bir hikâye," diye tersliyorum, kıyafetinin ne kadar kışkırtıcı görüldüğünün farkında bile olmamasına sinirlenerek. "Böyle giyinmişken gidip en yakın köşede dursan daha iyi olur."

Dudakları aralanıyor ve yüzünde öfke dalgalanıyor. Yüz hatları gerginleşiyor ve bu onu sadece çok seksi gösteriyor. "Az önce bana fahişe demedin değil mi?"

tıslıyor.

Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturarak vücuduna bakıyorum. Sıkı kıvrımlarını ve tamamen sikilebilir kıcını görünce öfkem kontrolden çıkıyor. "Evet, kesinlikle rolüne uygun görünüyorsun."

"Bu çok saçma!" diye tersliyor ve sonra yan tarafındaki fermuara uzandığında gözlerim açılıyor. Fermuarı aşağı çekiyor ve kumaşı omuzlarından itiyor. Elbiseden sıyrılışını izlerken ağzım bir çölden daha kuru oluyor ve süitin içi kavurucu bir sıcakla doluyor.

Jade sütyeni, külotu ve botlarıyla dururken, tüm öfkeli duygularım arzuyla boğulurken birkaç kez göz kırpmam gerekiyor.

Kahretsin, erotikten başka bir şeye benzemiyor.

"İşte." Bana kaşlarını çatı. "Elbise gitti. Artık konuşabilir miyiz?"

Gözlerim vücudunda geziniyor, kalçalarının mükemmel kıvrımını ve bacaklarının arasındaki alaycı V'yi içiyor. Sıkı karnı ve sütyeninden görünen göğüslerinin sert kıvrımı içime yayılan ateşi söndürmek için hiçbir şey yapmıyor.

Gözlerim nihayet Jade'inkilere kilitletiğinde, kendimi kontrol edemiyorum ve ileri atılarak ellerimi yüzüne götürüyorum ve ağzım onunkilere çarpıyor.

Tüm hayal kırıklığım, öfkem ve yorgunluğum öpücüğe dökülüyor ve Jade beni itmeye çalıştığında, bu sadece beni teşvik ediyor.

Bir kolumu beline dolayarak vücudunu kendime doğru çekiyorum. Bana karşı mücadelesi yoğunlaştığında ve öpücüğü kırmaya çalıştığında, onu yerinde tutmak için diğer elimi boynunun arkasına götürüyorum.

Bir an için ağzını serbest bırakmayı başarıyor ve "Hunter, dur!" diye bağırıyor.

Mantıklı olmanın ötesindeyim. Bedenim ileri doğru hareket ediyor ve Jade'in boynunu tutup dudaklarını dudaklarımın altında ezdiğimde dokunuşum ısıyor.

İniltili bir çığlık atıyor ve başını başka yöne çevirmek için benimle mücadele ederek "Dur!" diye bağırmayı başarıyor. Elinin düz kısmı boynumun yan tarafına değiyor ve acısı ondan uzaklaşmama neden oluyor.

Gözlerim onun yüzüne odaklanıyor ve yanaklarında parlayan gözyaşlarını gördüğümde bir anda ayılıyorum.

Nefesleri dudaklarında patlıyor ve geniş gözlerinde panik içinde bir bakış var. "Lütfen... sadece dur," diye yalvarıyor.

Yaptıklarımın duyduğum tiksinti beni boğmaya başladığında darbe sert oldu.

Ne halt ettim ben?

Öne atılarak kollarımı ona doladım ve sesim kısık bir şekilde, "Kahretsin, çok üzgünüm. BEN... BEN..." Boğazımda beni boğmakla tehdit eden bir yumru var. "Çok üzgünüm Jade."

Ellerini kaldırarak beni tekrar itiyor. Bir hıçkırık kaçıyor ve kendimi köpek bokundan daha kötü hissetmeme neden oluyor.

Parmaklarının ucuyla yanaklarındaki gözyaşlarını silerken elleri gözle görülür şekilde titriyor.

Bir şeyler yapma ihtiyacı duyarak odanın diğer ucuna koştum ve kanepeden bir battaniye aldım. Hemen Jade'in yanına dönüp battaniyeyi omuzlarına sarıyorum. Ellerimin boynunda ve yanaklarında bıraktığı kırmızı izleri görmek beni tam anlamıyla yıkıma uğratiyor.

Onu incittim.

"Tanrım," diye nefes alıyorum dehşet içinde. "Çok özür dilerim."

Nefes alışları onu titretiyor ve teninin solgunluğu kırmızı izleri daha da belirginleştiriyor. Sesim çatlıyor, "Seni bir daha incitmeyeceğim. Bu asla olmamalıydı. Özür dilerim."

Başını sallamaya çalışıyor ama hıçkırıklardan omuzları titriyor.

Birbirimizi yok ediyoruz. Buna bir son vermeliyiz.

Elimi yavaşça kaldırarak parmak uçlarımı boynundaki kızarıklığın üzerinde gezdiriyorum. "Biraz zamana ihtiyacın var mı, yoksa konuşabilir miyiz?"

Dokunuşumdan geri çekiliyor ve bana bakmadan başını sallıyor. "Bu gece olmaz."

Batan bir hisle, benden uzaklaşmasını izliyorum. Az önce olanlara hâlâ inanamıyorum. Keşke Jase burada olsaydı da beni bir güzel pataklasaydı.

JADE

Dünyam tersine döndü. Geliyor muyum, gidiyor muyum bilmiyorum.

Duş aldım ve yorganımın altına girdim ama hâlâ olanlardan dolayı çok sarsılmış durumdayım. Hunter'ın bana zarar vereceğini milyon yıl düşünsem aklıma gelmezdi.

Fiziksel olarak değil.

El izleri çoktan silinmeye başladı ama yaşadığım şok hâlâ içimde dalgalanıyor. Öpücükte çok fazla öfke vardı. Bir an için ondan korktum.

Yatak odamın kapısı açılıyor ve gelen Hunter olabilir diye korkarak donup kalıyorum. Mila, "Bir gün Jase'i öldüreceğim," diye yakınıyor. Yatak odasından çıkarken

Işığı söndürdükten sonra yorganın altına giriyor ve ofluyor. "Bütün bu flörtleşmeleri beni deli ediyor. Bu arada, çantanı kulüpte unutmuşsun. Senin için eve getirdim."

Çantayı üstüme bıraktı.

Hunter'la aramızda geçen olayı aklımdan çıkarmak için soruyorum, "Öyle mi? Ne yaptı?" diye soruyorum. Çantamı açıp telefonumu çıkarıyorum ve karanlıkta şarj aletimi ararken cihazı prize takıyorum.

"Dans pistinde resmen kıcıma yapıştı."

Tekrar rahatlarırken dudaklarımda küçük bir gülümseme beliriyor. "Yazık, Mila.

Ona bir şans vermelisiniz."

Hoşnutsuz bir homurtu çıkarır. "Milyon yıl geçse de olmaz."

"Neden?" Ona daha da sokularak soruyorum. Onun burada olması benim için rahatlatıcı bir merhem.

"O bir oyuncu ve pes ettiğim anda kapıya yönelecek ve bu da arkadaşlığımızın sonu olacak."

Aynı fikirde olmasam da bunu kendime saklıyorum çünkü bu Mila'nın seçimi. Jase'i ne kadar seversem seveyim, arkadaşımı istemediği bir şeyi yapmaya asla zorlamayacağım.

"Bu gece burada mı uyuyacaksın?" Gitmesini istemediğim için soruyorum.

Yan dönüyor. "Hunter'la kulüpten ayrıldıktan sonra ne oldu? O adamı yumrukladığına inanamıyorum. Çılgıncaydı."

Sertçe yutkunuyorum ve başımı sallıyorum. "Bu gece bu konu hakkında konuşmak istemiyorum." Ona daha da sokuluyorum ve kolumu beline doluyorum. "Bana sarılabilir misin?"

Beni sıkıca kucaklıyor ve yüzümü boynunun kıvrımlarına bastırıyor. "Hazır olduğunda benimle konuşabilirsin."

Sessizce yatıyoruz, ikimizin de zihni sorunlarımızla dolu, ta ki uyku bizi nihayet yakalayana kadar.

Uyandığımda komodine uzanıp telefonumu elime alıyorum ve saatin kaç olduğuna bakmak için gözümü kısarak bakıyorum. Hunter'dan bir mesaj geldiğini görünce hemen ayağa fırlıyorum ve telefonumun kilidini açıyorum.

Hunter: Kendimden iğreniyorum. Seni asla incitmek istemedim. Umarım beni affedebilirsin. Lütfen şarkıyı dinle çünkü sana söylemek istediğim her şeyi söylüyor. Her zaman buradayım. Hunter.

Spotify'a bir bağlantı var ve ona tıklıyorum.

Andy Grammar'dan Don't Give Up On Me çalmaya başlıyor ve duygularımın göğsümde patlamasına neden oluyor. Gözlerim yanmaya başlıyor ama şarkının videosunun bir saniyesini bile kaçırmak istemediğim için gözyaşlarımı kırıştıyorum.

Dün gece ne kadar acı verse de affedilecek bir şey yok. Hunter ona yaşattığım onca şeyden sonra patlayacaktı.

"Bu şarkıya bayılıyorum," diye mırıldanıyor Mila yanımdan. "*Five Feet Apart*'ı tekrar izlemeliyiz." Bana bakıyor ve sonra uykulu bir şekilde sırtıyor. "Hastalık izni alıp yatakta kalabilir, film izleyip abur cubur yiyebiliriz."

"Kulağa mükemmel geliyor," diyorum ona gülümseyerek.

Yataktan fırlar ve kapıya doğru koşar. "Fikrini değiştirmeden önce atıştırmalık bir şeyler alacağım. Netflix'te oturum aç."

Bir kahkaha attıktan sonra dikkatimi tekrar telefonuma veriyorum.

Hunter'a göndereceğim mükemmel şarkıyı bulmak için tüm çalma listelerimi gözden geçiriyorum. Hislerime tercüman olabilecek bir şarkı bulduğumda, *J Breeze* cover'ı *Surrender*'ı Hunter ile paylaşıyorum.

Anlıyorum ve affedilecek bir şey yok. İstedğin kadar zamanın var, sonra aramızdaki meseleleri konuşabiliriz. Asla vazgeçme. Jade.

Telefonumu bırakıp dişlerimi fırçalamaya gidiyorum. Gözlerim banyo aynasındaki yansımama takıldığında, herhangi bir iz olup olmadığını kontrol ediyorum. Hiç iz olmayınca rahat bir nefes alıyorum.

Bugünü Mila'yla geçireceğim ve Hunter'la yüzleşmeden önce kendi duygularımla baş etmeye çalışacağım.

Bölüm 15

JADE

Hunter'ı görmeyi kaldırılabileceğimden emindim ama yatak odamın kapısını açıp oturma odasından gelen sesini duyduğum anda kapıyı tekrar kapattım.

Evet, hazır olmaktan çok uzağım. Endişeli hissediyorum ve doğruyu söylemek gerekirse biraz utangaç bile hissediyorum ki bu garip bir duygu. Daha önce hiçbir arkadaşımın yanında kendimi utangaç hissetmemiştim.

Evet, ayrıca daha önce hiç erkeklerin önünde iç çamaşırına kadar soyunmamıştın.

Garip bir yüz ifadesi takınıyorum ve başka bir çıkış yolunun sihirli bir şekilde belirmesini umarak odama bakıyorum.

Kahretsin, bir gün daha ders kaçıraram.

Kendimi tutamayıp dudaklarımı birbirine bastırıyorum ve kapıyı tekrar açıyorum. Gözlerimi yerden ayırmadan koridorda hızla yürüyorum ve ön kapıya doğru koşmamak için elimden geleni yapıyorum.

"Yaşıyor," diye bağılıyor Jase. "Mila dün film izlediğinizi söyledi." "Evet, doğaçlama bir Netflix günü geçirdik. Sonra görüşürüz," diye saçmaladım ve

aceleyle odadan çıktım. Hızla asansöre doğru koşuyorum. Ön kapının arkamdan açıldığını duyduğumda, asansör kapılarının açılmasını beklerken yakalanmak istemediğim için merdivenlere doğru çılgınca bir koşu yapıyorum.

Yatakhanenin kapısından içeri girdiğimde rahat bir nefes aldım.

İlk dersime gitmeden önce restorana uğrayıp baristadan bir fincan kahve alıyorum.

Ders başladığında kendimi dikkatimi vermeye zorluyorum. Notlar alıyorum ve profesör oturumu bitirdiğinde, bir sonraki etik dersim olduğundan emin olmak için programımı kontrol ediyorum.

Eşyalarımı toplayıp diğer öğrencilerle birlikte oditoryumdan çıkıyorum ve çoktan gelmiş olan bir sonraki sınıfla omuz omuza çarpışıyorum. Koridorda ilerlerken Jase'in kahkahasını duyuyorum ve başımı kaldırdığımda gözlerim Hunter'ınkilerle buluşuyor.

"Kahretsin." Geri geri gitmeye başladım ve etrafımda dönerek, "Ben... bir şey unuttum." dedim. Hızla ekonomi sınıfına geri döndüm ve bulabildiğim ilk boş koltuğa çöktüm.

Profesörün gözleri öğrencileri tarıyor ve ben de bir önceki dersten beni tanıma ihtimaline karşı elimle yüzümü kapatarak aşağı kayıyorum.

Grup üçüncü sınıf olmalı çünkü profesörün neden bahsettiğine dair hiçbir fikrim yok ama kığım koltuğa yapışmış durumda.

İyiymi, Jade. Şimdi etikte de geride kaldın.

AVCI

Jade benden kaçıyor.

Beni görür görmez kaçması berbat bir şey ama onu suçlayamam.
Onu.

Uzun bir gün oldu ve benimle ilgili hiçbir şey hatırladığımı söyleyemem.
sınıflar.

Süite girerken Jase'e "Bugün berbat bir gün," diye homurdanıyorum.

Bir saniye önce Jade mutfakta duruyordu, bir saniye sonra ise ondan hiçbir iz yoktu. Tezgâhın yanında durup kaşlarımı çatıyorum, az önce onu bir şişe su içerken gördüğüme eminim.

Jase buzdolabına doğru yürüyor ve iki şişe çıkarıp birini bana fırlatıyor, sonra gözleri yere kayıyor, kaşları çatılıyor.

Çenesini kaldırmasını izliyorum ve sonra aptal gibi sırtıyor. "Hadi odama gidelim."

Başımı sallıyorum ve ona doğru yürüyorum, o da gözlerini yere dikeyor.

Evet, Jade'in kaybolduğu yerin orası olduğuna eminim.

Kahvaltı masası olarak da kullanılan tezgâhın kenarına ulaştığımda üzerine eğilip Jade'e bakıyorum. "Hey."

Yavaşça yukarı bakıyor ve sonra bana garip bir gülümseme veriyor. "H-hey."

Yerden sürünerek kalktığında peşine takılıyorum ve yatak odasının kapısını yüzüme kapatamadan onu odaya kadar takip ediyorum. Tek çıkış kapısını kilitleyip anahtarı cebime koyduktan sonra dönüp ona bakıyorum. "Sanırım konuşmamızın zamanı geldi. Benden kaçmak için saklanmana izin vermeyeceğim."

"Değilim," diye ağzından geçiriyor ve ben ona bilmiş bir gülümsemeye başımı eğdiğimde, isteksizce "İyi, saklanıyorum," diye itiraf ediyor.

"Bana kızgın olduğun için mi? Eğer durum buysa, anlıyorum ama aramızdaki bu şeyin daha da kötüye gitmesini istemiyorum," diye açıklıyorum.

Hızla başını sallıyor ve yatağına doğru yürüyüp üzerine yığılıyor. "Kızgın değilim."

Başını eğmeden önce bana garip bir bakış atıyor ve sonra mırıldanıyor: "Çünkü beni iç çamaşırlarımla gördün."

İtirafı beni şaşırttı. Onu öpmeye zorladığım için kızacağından emindim. "Bir mayo giydiğini farz edelim.

Takım elbise." Kendisini daha iyi hissetmesi için teklif ediyorum.

Saçmalık, Hunter. Bu gezegendeki hiçbir mayo bu kadar güzel görünmemiştir.

Sarhoş olabilirdim ama Jade'in sütyen, külot ve o lanet botlarla görüntüsünü asla unutmayacağım.

Bana minnettar bir gülümseme verdikten sonra "Gerçekten konuşmaya hazır mısın?" diye soruyor.

Yatağa doğru yürüyorum ve yanına oturuyorum. "Evet." Ona bakarak, "Sen başla. Beni neden suçladığını söyle."

Ellerini birbirine kenetliyor ve boğazını temizliyor. "Bir mazeretim yok. Brady ile beni bastığın için sana kızgındım. Sanırım canına kıydığını duyunca iş çıkırından çıktı." Derin bir nefes alıyor ve iç çekerek bırakıyor. "Zamanla kendimi onun intiharıyla bir ilgin olduğuna ikna ettim. Benim aptallığımdı ve çok üzgünüm." Gözleri benimkilere dikiliyor ve yüzündeki pişmanlığı görebiliyorum. "Sana çok kötü davrandım ve beni affetmezsen anlarım ama bunu telafi etmek için her şeyi yaparım."

Düşüncelerimi toparlarken bir an sessizlik oldu. "Yalan söylemeyeceğim, son iki yıl çok zor geçti." Başımı ona doğru çevirerek, "Beni gerçekten incittin," diye itiraf ediyorum.

Yüzü sanki ağlamamak için savaşıyormuş gibi biraz çöküyor ama kendini tutuyor. "Özür dilerim, kulağa çok yetersiz geliyor. Keşke sana yaptıklarımın ne kadar pişman olduğumu söyleyebilseydim."

"Ne demek istediğini anlıyorum," diye itiraf ediyorum. "Geçen geceki davranışım senin yaptığınla aynı seviyede."

Jade başını sallıyor ve sefil bir şekilde ellerine bakıyor. "Milyon yıl geçse de olmaz Hunter. Yaptığın hiçbir şey sana yaşattığım cehennemle kıyaslanamaz."

Gözlerim onun yüz hatlarını aradı. Tek istediğim onun pişmanlığını görmektir. "Buradan nereye gideceğiz?" diye soruyorum.

Jade omuz silkiyor ve fısıldıyor, "Hiçbir fikrim yok." Bana umutlu bir bakış fırlatıyor. "Her şey eskisi gibi olamaz mı?"

Bir an düşündüm, sonra başımı salladım. "Çok şey değişti. Bunun mümkün olduğunu sanmıyorum."

Ağzının kenarları hafifçe aşağı doğru çekiliyor ve çenesi titremeye başlıyor. "Sanırım haklısın," diye fısıldıyor bir damla gözyaşı yanağından aşağı süzülürken. "En azından barışabilir ve birbirimize iyi davranabilir miyiz?"

Elimi kaldırıp yüzüne götürüyorum ve başparmağımla gözyaşını siliyorum. Gözlerini yakalamaya çalışmak için başımı eğiyorum ama o ellerine bakmaya devam ediyor. Bir parmağımı çenesinin altına koyarak bana bakması için yüzünü kaldırıyorum. "Arkadaş olamayız demiyorum Jade. Her seferinde bir gün yaşayabiliriz. Bırak ilişkimiz normal seyrinde devam etsin."

Yüzü umutla doluyor ve ağzının köşesi iyimser bir gülümsemeye kalkmaya başlıyor. "Yani, hâlâ benimle arkadaş olmak istiyor musun?"

"Bu sabah sana gönderdiğim şarkıyı dinlemedin mi?"

"Dinledim," sözleri ağzından döküldü.

"Her kelimesinde ciddiydim. Bizden asla vazgeçebileceğimi sanmıyorum."

"Ben de." Yüzünde sevimli bir ifade var. Yıllardır görmediğim bir ifade ve bu beni gülümsetiyor. "Bana yine Küçük Fasulye mi diyeceksin?"

Kıkırdıyorum ve başımı sallıyorum. "Artık o kadar da küçük değilsin," diye takılıyorum ona. "Bu senin çocukluk lakabındı ve ikimiz de artık çocuk olmadığımızı biliyoruz."

Yanakları kızarıyor ve alev alev yanan yüzünü ellerinin arasına gömüyor. Bir inilti çıkararak, "Tanrım, bunu asla unutamayacağım" diye yakınıyor. Sonra ellerini yüzünden indiriyor ve kocaman gözlerle bana bakıyor. "Lütfen diğerlerine senin önünde soyunduğumu söyleme."

Yüzümde oluşan sırtmaya engel olamıyorum ve kolumu omuzlarına dolayarak onu kendime doğru çekiyorum. "Sırrın benimle güvende, ama bir daha bana bir bok verirsen, bunu tüm dünyaya ilan ederim."

"Anlaştık." Sağ elini bana uzatıyor ve benimkini onunkinin içine koyarak el sıkışıyoruz.

Birkaç dakika oturuyoruz ve Jade "Öpücük hakkında" dediğinde öpücük konusunu nasıl konuşmaya başlayacağımı düşünmeye çalışıyorum. Gözleri ellerine kayıyor ve beceriksizce kıpırdanıyor, ben de kolumu onun omuzlarından çekiyorum.

"Hangisi?"

Tedirgin bir yüz ifadesi takınıyor. "İkisi de, sanırım."

En makul bahaneye sarıldım. "İkimiz de sadece duygusaldık ve birbirimize karşı aklımız başımızda değildi."

Jade'in başı anında aşağı yukarı sallanıyor. "Kesinlikle. Haklısın."

"İyi miyiz?" Ayağa kalkarken sordum.

Jade de ayağa kalkar. "Ahh... Sonunda barıştığımıza sevindim ama hâlâ kendimi bok gibi hissediyorum. Bunu telafi etmek için yapabileceğim bir şey yok mu?"

Arkadaşlığımızın eski haline dönmesi zaman alacak. Tam Jade'e bu konuda endişelenmemesini söyleyecektim ki aklıma bir fikir geldi. "Bana iki yıllık sarılma borcun var. Bunu telafi ederek başlayabilirsin."

Yüzünde geniş bir gülümseme belirliyor ve sonra göğsüme doğru yüzüstü yatıyor. Kollarını sıkıca belime doladığında bir kahkaha patlatıyorum.

Kendi kollarımı ona doluyorum ve ağzımı başının üstüne bastırıyorum. Gözlerimi kapatıp kokusundan derin bir nefes alıyorum.

Teşekkürler Jade. İhtiyacım olan şey buydu. Sana tekrar sarılabilmek.

Ona daha sıkı sarılıyorum, o da bana olabildiğince sokularak karşılık veriyor ve sonra fısıldıyor: "Çok üzgünüm. Benden bu sözleri duymaktan bıkmış olmalısın ama ben ciddiym. Sana bu şekilde davrandığım için kendimi asla affetmeyeceğim."

Hâlâ cevaplanmasını istediğim bir soru var, o yüzden yüzümü çevirip yanağımı saçlarına yaslayarak soruyorum: "Bana değer vermeyi hiç bıraktın mı?" "Asla." Biraz geri çekilerek bana baktı. "İşte bu yüzden Kızgındım. Seni hâlâ severek Brady'ye ihanet ediyormuşum gibi hissettim."

Bu sözleri bir arkadaş olarak söylediğini biliyorum ama yine de göğsümde bir şeyler kıpırıyor. "Yani beni hâlâ seviyor musun?" Bu anı sonuna kadar değerlendirerek soruyorum.

Jade kollarımdan kurtulup hızla cebinden telefonunu çıkardı, sonra da saçmaladı: "Dur bakalım. Senin için bir şarkım var."

Bir çalma listesi getiriyor ve oynat tuşuna bastıktan sonra telefonu almam için bana uzatıyor. O yanıma gelirken ekrana bakıyorum ve birlikte *We The Kings*'in *Sad Song şarkısını* dinliyoruz.

Şarkı çok tatlı ve dudaklarımda geniş bir gülümseme oluşmasına neden oluyor. Cihazı yatağın üzerine koymaya gidiyorum, sonra Jade'e dönüyorum. Belinden tutarak onu kendime doğru çekiyorum ve onunla birlikte sallanmaya başladığımda, "Sana bir dans borçluyum" diyorum.

Bir kahkaha patlatıyor ve bana mutlulukla sırtıyor. Şarkının yarısında fısıldıyor, "Teşekkürler Hunter."

Ona sıcak bir gülümseme vererek yaklaşıyorum ve şarkı bitene kadar dans ediyoruz.

Ben ondan uzaklaşmadan önce bana bir kez daha sarılıyor, sonra da "Sana yedi yüz otuz sarılma borcum var. Sana her gün birkaç tane verirsem borcumu daha hızlı ödeyebileceğimi düşündüm."

Bir kahkaha patlattım ve gözlerimiz kilitlendi. Hâlâ atlatmamız gereken kalp kırıklıkları var ama en azından beyaz bayrağı salladık.

"Bu bir başlangıç," diyorum ona.

Başını sallayarak onaylıyor: "Bundan sonrası daha iyi olabilir."

Tanrım, umarım öyledir. Dünyadaki her şeyden çok Jade'imi geri istiyorum.

Bölüm 16

JADE

Barışmış olsak bile, aramızdaki şeyler hala garip geliyor.

Her şeyin sihirli bir şekilde eski haline dönmesini bekleyemezsin Jade.

Birlikte odamdan çıkıyoruz, ancak arkadaşlarımızın oturma odasına doğru dağıldığını görüyoruz.

"Konuşmamızı dinlediğinize göre size bir şey söylememize gerek yok," diye şaka yapıyor Hunter. Jase'e doğru bir adım atıyor ve yanındaki kanepeye çökerek Jase'in omzunu yumrukluyor. "Şerefsiz."

"Oww." Jase kolunu ovuşturuyor. "Kulak misafiri olan tek kişi ben değildim." Hoşnutsuz bir huff çıkardı. "Ayrıca, bir bok duyamadık."

Önce gidip kendime bir şişe su alıyorum ve ondan bir yudum içiyorum. Fallon, Hana ve Mila'nın gözleri Hunter ve benim aramda gidip geliyor ve onlara daha fazla acı çektirmeye yüreğim el vermediği için, "Her şeyi konuştuk," diyorum.

Hana'nın yüzü anında aydınlanıyor. "Yani aranız yine iyi mi?"

"Evet." Ayağa fırlayıp yumruğunu havaya vurduğunda kıkırdıyorum.

"Tanrıya şükür," diye mırıldandı Jase. "Artık kendi dramıma

odaklanabilirim." Mila'nın kafası ona doğru kayıyor. "Ne draması?"

Ağır bir iç çekişle, "Bana sürekli mavi top vakası veriyorsun" diyor.

Mila nefessiz kalıyor ve hepimiz kahkahalara boğuluyoruz. Sonunda nefesini tuttuğunda Jase'e ölümcül bir bakış atıyor. "Haha. Her zaman böyle

çok komik."

Jase'in yüzünde çok ciddi bir ifade belirir. "Mavi taşaklara sahip olmanın komik bir yanı yok. Tehlikeli olduğuna eminim. Aslında, en azından bana bir handjob yapabilir ve hayatımı kurtarabilirsin."

Mila alnını avucunun içine alıp başını sallıyor. "Kazanamayacağım."

"Hayır." Jase P'nin patlamasına izin verir. "Teslim olmaya hazır olduğunda söylemen yeterli, sonra yatak odama gidebiliriz."

"Lanet olsun," diye haykırıyor. "Biri bana yardım etsin."

"Jase sadece seninle dalga geçiyor," diyor Noah, gülmekten omuzları titriyor.

"Hayır, onunla yatmıyorum," diye düzeltiyor Jase. "Onunla yatıyor olsaydım, şu anda ikimiz de mutluluk içinde olurduk." Ayağa kalkıyor ve uzaklaşırken kasıklarını düzeltiyor, saatlerce ata binmiş gibi görünüyor.

Hepimiz tekrar gülüyoruz ve Mila'nın yüzünde bir gülümseme bile var.

Eğlence sona erdiğinde Fallon, "Hadi sipariş verelim ve bu gece film izleyelim. Başka bir şey yapamayacak kadar yorgunum."

"Kulağa bir plan gibi geliyor," diye onaylıyor Hunter.

Otuz dakika tartıştıktan sonra beş farklı sipariş veriyoruz çünkü yemek alabileceğimiz tek bir yere karar veremiyoruz.

"Yemek sipariş etmek bu kadar zorsa, film seçmekten korkarım," diye mırıldanıyor Hana, başını Noah'nın kalçasına dayayıp bacaklarını yana sarkıtarak kanepeye uzanırken.

Kapı çalınıyor ve hepimiz şaşkınlıkla bakıyoruz.

Mila ayağa kalkarken, "Yemek bu kadar çabuk gelmiş olamaz," diyor. Kapıyı açtığında şaşkınlık dolu bir ses çıkarır. "Aman Tanrım! Tristan!" Onu içeri sürüklemeyen önce kucaklıyor.

Hana kafasını kaldırıyor ve sonra kalkmak için acele ederken kanepeden düşüyor. "Kahretsin, eşofman giymişim."

"Bana bakma" diye bağırarak odasına doğru koşarken kıkırdıyorum.

Tristan gülüyor. "Her zaman güzel görünüyorsun." Sonra sesleniyor, "Geri gel."

"Hayatta olmaz. Beş dakika içinde çıkacağım," diye bağılıyor.

Tristan'a sarılmaya gidiyorum. "Bu sürpriz ziyaret de neyin nesi?"

"Buralardaydım ve kampüse uğramaya karar verdim." Gözleri sürekli Hana'nın kapalı kapısına takılıyor.

"Ee, sen ve Hana?" Her şeyden çok meraklı bir şekilde sordum.

"Evet," diye derin bir nefes aldıktan sonra "Burada işler nasıl?" diye soruyor.

"İyi," diyorum ve Hunter'ın bakışlarını üzerimde yakalayınca kendimi düzeltiyorum, "Aslında her şey harika."

Hunter bana içimde taklalar attıran sıcak bir gülümseme veriyor.

Çünkü aranızdaki ilişkinin daha iyi olmasından dolayı mutlusunuz.

Yalan, hepsi yalan, ama gerçeği kendime itiraf edecek değilim.

AVCI

Koşu bandında kardiyo seansımı yaparken gözlerim alt katı tarıyor. Evet, içten içe Jade'in tekrar sabahları çalışmaya başlamasını umuyorum.

Tam soğumak için hızımı yavaşlatırken Jade spor salonuna giriyor. Kum torbalarına doğru ilerlemeden önce etrafına bakınmasını izliyorum.

Koşu bandından inip havlumu alıyorum ve yüzümü ve boynumun arkasını siliyorum. Su şişemi tutucusundan çekip derin bir nefes alıyorum.

merdivenlere doğru yürürken içiyorum.

"Hey, Hunter," diye selamlıyor bir kız aşağı inerken beni. Başımı sallıyorum, gözlerim Jade'de. Bir çift eldiven giyiyor.

Bugün siyah ve mor dar bir pantolon ve ona uygun bir üst giymiş. Hâlâ bu kadar dar kıyafetlerden hoşlanmıyorum ama spor kıyafetleri olduğu için kabul etmek zorundayım.

Çantayı yumruklarken arkasından yaklaşıyorum ve dürtüsüne karşı koyamayıp kışına bir tokat atıyorum.

"Aman Tanrım!" diye bağılıyor ve arkasını döndüğünde kolu çoktan sallanma moduna geçmiş oluyor. Elim havaya kalkıyor ve yüzüme birkaç santim kala yumruğunu engelliyorum. Jade'in gözleri bana odaklandığında ve tanıdığında, "Hunter! Çok özür dilerim. Seni dayak yemek isteyen bir pislik sandım. Neredeyse sana vurmak istememiştim."

Şaka olsun diye, "Bana ilk kez yumruk atmıyorsun, değil mi?" diyorum. Yüz hatlarına bir gölge yerleştiğinde sözlerime anında pişman oluyorum. Dudakları kelimeleri oluşturmaya başlıyor ama sözünü kesiyorum, "Özür dileme Jade. Bu geçmişte kaldı."

"Tamam," diye mırıldanıyor. Sonra öne doğru atılıyor ve kollarını belime dolayarak sıkıca sarılıyor. Geri çekilirken "Bir tane daha" diye takılıyor, ben de ona sırtıtıyorum.

Jade'in gözleri vücudumda geziniyor, sonra soruyor: "İçeri girdiğimde seni görmedim ama görünüşe göre antrenmanını bitirmişsin."

"Kardiyo seansımı yeni bitirdim," diye açıklıyorum. "Tartışacak havanda mısın?"

Jade başını bana doğru eğiyor, dudaklarında bir gülümseme belirliyor. "Gerçekten benimle yere yatmak istiyor musun?"

Yere yat benimle. Vücudumu saran sıcaklık, kanımın damarlarımda hızla akmasına neden olurken, şu anda kayıtlara geçen tek kelimeler bunlar.

Jade'i çekici bulduğumu itiraf etmemek için taş kesilirdim.

Tamam, güzel, çekiciden de öte. O

her erkeğin ıslak rüyası.

Bu düşünce, kimsenin ona bakmadığından emin olmak için etrafımızdaki öğrencilere kaşlarımı çatmama neden oluyor.

"Evet." Sesim yeniden kırılıyormuş gibi çıkınca boğazımı temizlemek zorunda kalıyorum.

"Tamam." Jade bana sonra ağlama der gibi bakıyor ve koruyucu başlığını takıyor.

Bir çift eldiven takıyorum ve kendi başlığımı taktıktan sonra bir mindere geçiyorum. "Neyin var göster bana, Bean."

Yüzünde geniş bir sırıtış belirliyor ve eldiveniyle omzuma dokunarak yaklaşıyor.

Ona gözlerimi deviriyorum. "Haydi, şimdi kendini tutma."

Ayağıma bir hamle yapıyor ama ben kıkırdarak geriye doğru sıçırıyorum. "Bundan daha iyisini yapman gerekecek."

Bir şimşek gibi ileri atıldı ve bana neyin çarptığını anlamadan önce kığım yerdeydi ve Jade bana sarıldı. Kollarımı mindere bastırmaya çalışıyor, ben de neredeyse karşı koyacaktım ama sonra onu sikimin üstünde hissediyorum ve donup kalıyorum.

Sanki biri kalbime defibrilatör tutmuş ve lanet olasıca şeyi şoka sokmuş gibi hissediyorum.

Jade mutlu bir şekilde üstümde kıpırdanıyor ve kollarımı ellerinin altından çekerek onu sabit tutmak için kalçalarını tutuyorum. "Şu anda üzerimde kıpırdanmak istemezsin," diye uyarıyorum onu.

Jade durdu ve gözleri büyüdü. Söylediklerim kafasına dank ettiğinde o kadar hızlı kalkıyor ki ellerim hâlâ havada, bir an önce kalçalarının olduğu yerde asılı duruyor.

"Oh, Tanrım," diye nefes nefese kalıyor. Garip bir dans yapıyor, sonra eldivenlerini ve başlığını çıkarıyor. "Ahh..." Aynı garip iki adımı atıyor, sonra havlusunu ve su şişesini kapıp çıkışa doğru koşuyor.

Onun tepkisini komik bularak ayağa kalkarken gülüyorum. Eşyalarımı çıkarıp havlumu ve suyumu alarak onun peşinden gidiyorum.

Jade'i sadece bizim binada asansörün en üst kattan inmesini beklerken yakalayabiliyorum.

Arkasından yaklaşarak, "Daha önce hiç bu kadar hızlı hareket eden birini görmemiştım," diye takıldım.

Başını bana çeviriyor ve boynuna doğru kırmızı bir kızarıklık yayılmaya başlıyor. "Bir kazaydı," diye mırıldandı.

Kapılar açıldığında, asansöre atladı. Arkasından gidip bizim katın düğmesine basıyorum.

"Kıçımı bilerek yere düşürdüğünden oldukça eminim Jade," diye onu kızdırmaya devam ediyorum.

"Hunter," diye homurdanıyor, ayaklarına bakarak. "Üzerine oturduğum kısmı kastediyorum."

Ben kıkırdarken kapılar açıldı, "Ve sonra kıçını üzerimde oynattın."

"Aman Tanrım. Dur artık," diye bağılıyor asansörden çıkarken.

Süite girdiğimizde, "Hayır, bu anın tadını sonuna kadar çıkaracağım" dedim.

Jade bana kaşlarını çatıyor ama o da h a bir şey söyleyemedi Jase soruyor: "İkiniz arasındaki barış çok mu erken kutladık?"

Ona sırtıyorum, sonra da "Hiç de değil. Sadece Jade'e kıçını bana sürttüğü için bok veriyorum."

"Vay anasını," diye nefes alıyor Jade, yüzü olgun bir domatesten daha kırmızı.

Jase gülmeye başlar. "Benim için çok fazla bilgi."

Odasına doğru koşarken kıkırdıyorum ve "Sadece şaka yapıyorum Jade" diye sesleniyorum.

"Şaka yapıyormuş, kıcımin kenarı," diye mırıldanıyor Jase. Bana bilmiş bir bakış attıktan sonra kaşlarını sallıyor. "Demek sen ve Jade? Bunu milyon yıl geçse de tahmin edemezdim."

"Ha?" Ona kaşlarımı çatıyorum. "Sen neden bahsediyorsun?"

Bana memnun bir sırıtış atarak, "Yakında anlayacaksın. Kahretsin," diyerek ön kapıyı açtı ve çıkarken, "Bu gösterinin tadını çıkaracağım," diye devam etti.

Ne dizisi? Jase ne sikimden bahsediyor?

Omuz silkerek, derse geç kalmamak için duş almaya gidiyorum.

JADE

Yüzüstü yatağıma düşüp başımı yastıkla kapatıyorum ve çığlık atıyorum.

Az önce ne oldu öyle?

Yastığı yana atıyorum ve sırt üstü dönüyorum. Tavana bakarak her şeyi anlamlandırmaya çalışıyorum.

Hunter sadece şaka yapıyordu Jade.

O zaman... neden flört ediyormuş gibi hissettirdi?

Kıcımin altında sertleştiğini hissettiğime eminim. Başka bir yastık kaptım ve yüzüme doğru ittim.

Oh. Aman Tanrım. Tanrım. Hunter'ın sikini hissettim.

Daha çok çığlık gibi gelen utanç verici bir kahkaha patlattım.

Sonra kafamda bir düşünce şekillenirken dikleşiyorum ve başımı eğiyorum.

Bu benden etkilendiği anlamına mı geliyor?

Yoksa erkekler her an sertleşir mi?

Bu konuda hiç deneyimim yok ama sorabileceğim bir kişi olduğunu bildiğim için yatağın diğer ucuna uzanıp telefonumu şarj olduğu yerden alıyorum. Bayan Sebastian'ın numarasını getirip aramaya basıyorum.

"Tanrım-bebeğim," diye mırıldanıyor telefonda. "Bu erken aramayı neye borçluyum?"

"Sadece merhaba demek istedim," diye yalan söyledim.

"Şey... merhaba," diyor şakacı bir tonla. "Okulda işler nasıl?"

"Güzel." Burnumu kıvırdım ve bir of çektim. "Mamma G, sana özel bir soru sorabilir miyim?"

"Elbette. Nasıl yardımcı olabilirim?" Arka planda bir şeyler duyuyorum, sonra Bayan Sebastian tersliyor, "Şimdi olmaz, iri kıyım herif. Telefonla konuşuyorum."

Kocasının "Kiminle konuşuyorsun?" diye sorduğunu duyduğumda sııttım.

"Jade. Tavsiyeye ihtiyacı var. Şimdi o göz kamaştırıcı kışını kaldırıp odadan çık. Biz kızların mahremiyete ihtiyacı var." Birkaç saniye sonra, "Konuş benimle, tanrı bebeğim." dedi.

"Şey... ahh... önce babama söylemeyeceğine söz ver." Cevabını beklerken gözlerimi büyüttüm.

"Söz veriyorum, eğer uyuşturucu kullanmıyorsan, o zaman tüm bahisler kapanır ve hatta elmas işlemeli kemerimle göz kamaştırıcı kışını bronzlaştırırım."

"Uyuşturucu yok," diye çabucak onu temin ediyorum, sonra boştaki elimle gözlerimi kapatarak soruyorum, "Uhm... erkekler... ah... orası... herhangi bir nedenle sertleşir mi?" Bayan Sebastian'ın yanında sık kelimesini kullanmamın imkânı yok. O benim vaftiz annem, Tanrı aşkına.

"Şimdi ne diyeceksin?" diye soruyor, şaşkın bir sesle. "Ereksiyon gibi mi?"

"Uh-huh." Gözlerimi kısıtım ve garip bir yüz ifadesi takındım. "Sana sorduğum için özür dilerim ama merak ettim ve soracak başka kimsem yok."

"Sorun değil, vaftiz bebeğim. Bana her konuda gelebilirsin. Tamam, ciddileşme zamanı." Derin bir nefes alıyor, sonra devam ediyor, "Bir sik sadece hoşuna giden bir şey görürse sertleşir."

Bir kahkaha patlattım çünkü bu utanç verici olmaya başlamıştı. Vaftiz annemle böyle bir konuşma yapacağımı hiç düşünmemiştim. "Oh... Tanrım... Tanrım."

"Neden gülüyorsun?"

"C-kelimesini söyledin," diye itiraf ediyorum, sesim gülmekten kalınlaşıyor. "Sik mi?" diye soruyor kıkırdarak.

"Evet, o."

"Hadi, söyleyebilirsin." Bekliyor ve ben sessiz kaldığımda, "Sik. Sik. Sik. Belki yeterince söylersem, artık bundan o kadar rahatsız olmazsın."

"Dur," diye bağıryorum başka bir kahkaha patlamasıyla. "Sen benim vaftiz annemsin. Bunu senin önünde söylemeyeceğim."

"Sik. Sik. Sik." Birden Bayan Sebastian kulağıma bağıryor, "Senin değil Ryan! Çık dışarı."

Gözyaşlarım yüzümden aşağı akmaya başlıyor ve nefes nefese kalıyorum.

Sonunda sakinleştiğimde Bayan Sebastian soruyor: "Biri sana el mi attı? Oraya gelip göz kamaştırıcı topuklu ayakkabılarımla birilerini pataklamam mı gerekiyor?"

"Hayır, hiç de değil," diyerek onu hemen rahatlattım. "Sadece vücudun o kısmının nasıl çalıştığını merak ediyordum."

"Sik. Söyle," diye emrediyor.

"C-c-ooooh," diye kıkırdamaya başladım ve sonra kelimeyi tükürdüm. "Sik."

"Awww... İlk kez horoz diyen tanrı-bebeğimle gurur duyuyorum," diye mırıldanıyor Bayan Sebastian.

"Hı-hı," diye cevap veriyorum. "Eminim bu her vaftiz ebeveyninin hayalidir." "Dürüst olmak gerekirse, bunları saklamaktansa benimle konuşmanı tercih ederim.

benden." Bayan Sebastian boğazını temizledikten sonra "Hoşlandığınız bir çocuktan mı bahsediyoruz?" diye sorar.

Sorusu beni hazırlıksız yakalıyor ve yüzümdeki gülümseme kayboluyor. "Bilmiyorum," diye fısıldıyorum, sonra da itiraf ediyorum. "Ona çok değer veriyorum ama arkadaş mıyız yoksa başka bir şey mi emin değilim."

"Onun yanındayken nasıl hissediyorsun?" diye bir başka açık sözlü soru soruyor.

Düşünüyorum ve cevap veriyorum: "Eskiden çok kavga ederdik ama sonra işler değişmeye başladı ve barıştıktan sonra aramızdaki her şey garipleşti."

"Oooh... iyi bir düşman aşık romantizmi gibisi yoktur," diyor. "Bu arada, Hunter Chargill'den mi bahsediyoruz?"

Gözlerim büyüdü ve "Nereden biliyorsun?" diye sordum.

"Bebeğim, ikinizin kedi köpek gibi kavga ettiğinizi herkes biliyor," diye itiraf ediyor.

"Ailem bile mi?" Bunu neyin ele verdiğini merak ederek soruyorum.

"Evet, baban biliyor. Birbirinize attığınız sert bakışlar bunu ele veriyordu."

"Kahretsin," diye nefes alıyorum.

"Sen yapmadı Cevap benim Soru, Gerçi. Öyle mi Biz konuşmak Hunter hakkında?"

"Evet." Omuzlarım düşüyor çünkü kalbimdeki karmaşaya ne anlam vereceğimi bilemiyorum.

"Bana ne olduğunu anlatmak ister misin?" Bayan Sebastian soruyor.

"Brady'nin intiharından onun sorumlu olmadığını öğrendim ve şimdi kendimi köpek pisliği gibi hissediyorum çünkü onunla iki yıl boyunca kavga ettim. Bu konuyu konuştuk ve beyaz bayrak salladık ama o zamandan beri ne hissedeceğimi bilmiyorum."

"Bu çok doğal bebeğim," diye beni teselli etmeye çalışıyor Bayan Sebastian. "Sanırım her şeyin kavga başlamadan önceki haline geri döneceksin?"

"Hayır, ikimiz de son iki yılda çok değiştik. Bence aradaki fark çok büyük," diye cevap veriyorum, ne yapacağımı bilemediğim için sesim neredeyse acınacak halde çıkıyor.

"Tamam, her şey sırayla. Hunter'ı hâlâ önemsiyorsun, değil mi?"

"Evet, hiç durmadım." Yatağıma uzandım ve tavana baktım. "Ve bu aramanın nedenine bakılırsa, sadece Dostça duygular söz konusu mu?" diye soruyor.

Bir süre sessiz kalıp sorusunu düşündükten sonra fısıldıyorum: "Dürüst olmak gerekirse... evet, sanırım Hunter'dan hoşlanıyorum." Yataktan uzanarak daha önce yere attığım yastığı alıyorum. Tekrar uzanarak yastığı yüzüme bastırıyorum ve mırıldanıyorum, "O harika biri ve sanırım ona aşık oluyorum."

"O da ne? Mırıldanırsan bir bok duyamıyorum," diye yakınıyor.

Yastığı kaldırarak daha yüksek sesle, "Sanırım ona aşık oluyorum," diyorum.

Kapım açılıyor ve Kao'nun kafası içeri giriyor. "Kime aşık oluyorsun?"

"Tanrım! Çık dışarı!" Tam Hunter kendi odasından çıkıp "Kim kime aşık oluyor?" diye sorarken Kao'ya yastığı fırlatıyorum.

Yatağımın kenarına tırmanarak yere düşüyorum, böylece yüzüm neredeyse alevler içinde kalırken arkasına saklanabiliyorum. "Kahretsin, duymuş," diye fısıldıyorum Bayan Sebastian'a.

"Kao seni ispiyonlamaz," diyor. "Vaftiz bebeğime selam söyle."

Kao yastığı bana geri fırlatırken yatağın üzerinden bakıyorum. "Derse geç kalacaksın."

"Mamma G selam söylüyor. Kapıyı kapat." Yerin altımda açılmasını dileyerek tekrar eğildim. "Sanırım Hunter ona aşık olmamla ilgili kısmı duydu," diye fısıldamaya devam ediyorum.

"Onun adını söylemediniz ki," diyor Bayan Sebastian.

"Ah, doğru ya," diye rahat bir nefes alıyorum.

"Pekala, bu hikayede doğru sayfada olduğumdan emin olmak için soruyorum, Hunter'a aşık mısın?"

Kazanan bir ses çıkardım. "Bilmiyorum. Belki de yaptıklarımın dolaylı pişmanlık duyuyorumdur."

"Tatlım, aşık olmak ile pişmanlık duymak arasında büyük bir fark var. Onun etrafında kelekler uçuşuyor mu?"

Soru üzerinde düşünüyorum. "Bazen içim takla atıyormuş gibi geliyor," diye itiraf ediyorum.

"Aynı şey," diyor Bayan Sebastian. "Senin hakkında ne hissettiğini biliyor musun?"

Kaşlarımı çatarak telefona bakıyorum, sonra tekrar kulağıma götürüyorum. "Mamma G, muhtemelen benden hâlâ nefret ediyordur."

"Evet, sert bir aletle," diyor sertçe. Widening my eyes, I cry, "Noooooooooo."

"Oh, evet," diye kıkırdar. "Dinle bebeğim, vajinan karıncalanıyor ve onun aleti sertleşiyor. Her şey böyle başlar."

Önce ağzımı, sonra gözlerimi kapatıyorum, sonra boğulur gibi bir ses çıkarırken elimi tekrar ağzıma götürüyorum.

"Ve her şey yolunda," diye devam ediyor Bayan Sebastian, sanki az önce beni utandırmamış gibi. "Bundan keyif alıyor olmalısın. Oh, genç olmak

ve aşık."

Aşık mı? Gerçekten böyle mi hissediyorum?

"Sanırım," diye yanıtlıyorum.

"Bunun için endişelenme, bebeğim. Ama yolculuğun tadını çıkarmadan önce, doğum kontrol hapı kullandığından emin ol" diye uyarıyor.

"Şimdi yerin dibine gireceğim," diye yakınıyorum ama sonra yine de onu temin ediyorum, "Doğum kontrol hapı kullanıyorum."

"Oh iyi," diye rahatlamış bir şekilde iç geçiriyor, sonra ekliyor, "Hunter'ın sikini sana yaklaştırmadan önce yağmurluğa sarındığından emin ol."

Sızlanmaya dönüşen bir boğulma sesi daha çıkarıyorum. "Kes artık. Burada ölüyorum."

Bir an sessizlik oldu, sonra Bayan Sebastian şöyle dedi: "Gülüşmeler bir yana.

Sadece kalbinin sesini dinle Jade, şüpheyi düşersen ben buradayım."

"Seni seviyorum, Mamma G."

"Seni dünyadaki her şeyden çok seviyorum," diyor. "Gitmem gerek. Benim iri kıyım adamım henüz kahvaltı etmedi ve muhtemelen yatak odasının kapısının dışındaki zeminde bir çukurda geziniyordur."

"Evet, git... uhm... onu besle," diyorum beceriksizce.

"Aklını başına topla," diye çıkışıyor, sonra da kıkırdayarak, "Gerçek yemeklerden bahsediyorum," diye açıklıyor.

Gülmeye başladım. "Benim hatam. Beni dinlediğin için teşekkürler." "Her zaman."

Telefonu bırakıyorum ve yere uzanıp gözlerimi kapatıyorum.

O konuşma az önce oldu.

Bölüm 17

AVCI

Kao ve Jade'in başına geçtiğimden beri bu sözler zihnimde durmaksızın dönüp duruyor.

Kime aşık oluyorsun?

Birine aşık mı?

İçimde, kaldırımda aniden durmama neden olan bir batma hissi var.

"Neden duruyorsun?" Jase dikkatimi çeken şeyin ne olduğunu görmek için etrafımıza bakarak soruyor.

Başımı Kao'ya çevirerek, "Yeşim birine aşık mı?" diye soruyorum.

"Biliyorsam ne olayım," diye omuz silkiyor. "Odasının önünden geçerken *ona aşık oluyorum* diye bağırdığımı duydum."

"Gerçekten mi?" Noah sorar.

Jase bir kıkırdama çıkarır. "Hiç şaşırmadım."

Üçümüzün de kafası Jase'e doğru kayıyor. "Bizim bilmediğimiz ne biliyorsun?" Kao benim düşündüğüm soruyu soruyor.

Jase sadece omuz silkiyor.

Noah onun omzunu sıvazladıktan sonra amfilere doğru eliyle işaret ediyor. "Sonra görüşürüz. Kao ve benim derse gitmemiz gerekiyor."

Jase ve ben onların uzaklaşmasını izliyoruz, sonra o bana sırtlıyor ve kaşlarını sallıyor.

"Bu bir şeyin şifresi mi?" Tekrar yürümeye başlarken soruyorum. Dersimiz saat dokuzda, o yüzden kahvaltı etmeye gidiyoruz.

Tekrar yürümeye başlıyoruz ve Jase aptal gibi sırtmaya devam ediyor.
"Cidden, ne biliyorsun ki?" Hayal kırıklığı kelimelerimi keskinleştirerek soruyorum.

Tekrar omuz silkiyor. "Sadece etrafta mavi taşaklarla dolaşan tek kişi olmayacağım için mutluyum."

"Sen neden bahsediyorsun?"

Restorana giriyoruz ve her zamanki masamıza gidiyoruz. Otururken, "Sen ve Jade" diyene kadar Jase'e bakıyorum.

"Peki ya biz?" İçimi çekerek, "Aynı konuşmayı mı yapıyoruz?" diye soruyorum.

Siparişlerimizi garsona verdikten sonra Jase, "Kavganız bittiğine göre birbirinize çok yaklaşıyorsunuz," dedi.

"Ha?" Ona aptal gibi göz kırpıyorum.

Jase dirseklerini masaya dayayıp bana doğru eğiliyor. "Bu sabah kucağına oturması için ona takılıyordun."

"Yani?" Kahretsin, kayboldum.

Derin bir nefes alıyor ve sabrı tükeniyormuş gibi başını kaldırıp bakıyor.
"Dostum, Jade ile flört ediyordun."

Yüzümdeki ifade kayboluyor ve tek yapabildiğim Jase'e bakmak oluyor.

Ben mi?

*Kahretsin,
öyleydim.*

"Sanırım Jade senden bahsediyordu," diye devam ediyor Jase ani bilgelik patlamasıyla. "Bir düşünsene. Onunla flört ettin ve o da odasına kaçtı. Muhtemelen konuşmak için birilerini aradı, çünkü sen onun kafasını karıştırdın."

Tanrım. Bunun olacağını hiç tahmin etmemiştim.

Elimi yüzümde gezdiriyorum ve bir iç çekiyorum. "Gerçekten benim hakkımda konuştuğunu mu düşünüyorsun?"

"Evet, kulüpteki o ateşli öpücükten sonra aklımda hiç şüphe kalmadı," diyor.

Garson kahvelerimizi getiriyor, ben de Jase'in kahvesini içişini izliyorum. İkinci öpücükten haberi yok.

"Onu tekrar öptüm," diye itiraf ediyorum.

Jase boğuluyor ve tüm masaya kahve kusuyor. Uçuşan sıvıdan kaçmak için acelemden neredeyse düşerek geri çekiliyorum.

Bir garson aceleyle masamıza geldi ve ortalığı silmeye başladı.

"Ne oldu burada?" Fallon restorana yeni girmişken soruyor. Kafamı kaldırıyorum. "Jase kahvesini her yere tükürdü."

"Onun hatası," diye mırıldanıyor Jase öksürmeden önce.

Fallon ve Hana oturdular ve Hana "Ne yaptın?" diye sordu. "Ben mi?"

Onlara masum bir bakış attım. "Hiçbir şey."

"Saçmalık," diye öksürüyor Jase. Parmağıyla beni işaret ederek, "Hunter da tam Jade'le ikinci öpüşmesini anlatmak üzereydi," diyor.

"Ne?" iki kız da soluk soluğa kaldı. Fallon bana yaklaşıyor, "Bu ne zaman oldu? Bize her şeyi anlat!"

Bir kahkaha atıyorum ama felaket öpücüğü aklıma gelince kahkaham hemen kayboluyor. "Bu... Ben... Ben sıçtım batırdım."

Üçünün de yüzü anında ayılıyor ve ben "Stüdyo 9'da biraz sarhoş olduğum geceydi" diyene kadar bana bakıyorlar. Gözlerimi masaya indiriyorum. "Yine kavga ettik, sonra kendimi kaybettim ve Jade'i öptüm." Sadece sessizlikle karşılaşınca başımı kaldırıp bakıyorum. Bana bakıyorlardı, daha fazlasını bekliyorlardı. "Jade'i öpmeye ben zorladım."

İlk tepki veren Fallon oldu. Bana doğru hamle yapıp kafama bir tokat atıyor ve ardından Jase de omzuma bir yumruk indiriyor.

Ama gözlerim Hana'ya gidiyor ve o gözlerini benimkilerden ayırıp yüzüne hüznü bir ifade yerleştğinde kendimi yeniden köpek boku gibi hissediyorum.

"Böyle olmasını istememiştim," diye açıklamaya çalışıyorum.

Hana bana bakmadan sadece başını sallıyor. Ayağa kalkmaya başladı, ben de sandalyemden fırladım. O uzaklaşmadan önce kolunu tuttum.

Restoran sessizleşti ve herkesin konuşmamızı duyabileceğini bildiğimden, "Gitme. Lütfen. Açıklamama izin verin."

Hana bir iç çekti ve titreyen çenesiyle bana bakarak pes etti ve tekrar oturmaya gitti. Ben onun yanındaki sandalyeye oturuyorum ve onu kucaklıyorum. "Özür dilerim, Hana. O gece çok fazla içtim ve bunun bir mazeret olmadığını biliyorum. Kendimi bok gibi hissediyorum."

"Nasıl hissettiğin önemli değil," diye mırıldanıyor. Gözleri benimkilerle buluştuğunda, içlerinde görmeyi beklemediğim bir acı dünyası vardı. "Önemli olan Jade'e nasıl hissettirdiğin. Seninle güvende olması gerekiyordu ama değildi."

Kalbim daha sert atmaya başladı. "Jade ve benden bahsetmiyoruz gibi bir hisse kapıldım."

Hana bakışlarını benimkilerden hızla ayırıyor ve fısıldıyor: "Senden bahsediyoruz."

Öfke vücudumda dalgalanıyor ve nefes alışım hızlanıyor. "Ne oldu, Hana?"

Aşağı bakmaya devam ediyor ve sonra gözleri kapanıyor. Yüzündeki perişan ifade ciğerlerimdeki havayı söküp atıyor.

Jase'in gözleri Hana'ya yapışmış, endişe yüz hatlarını karartıyor.

Fallon bir kolunu Hana'nın omuzlarına doluyor ve başını Hana'nınkine bastırarak fısıldıyor: "Bir şey mi oldu?"

Hana sadece başını sallar.

Birini öldüreceğim.

"Anlat bize," diyor Jase, sesi içimi cehenneme çeviren duygular kadar karanlık.

"Yapamam." Hana yüzünde yalvaran bir ifadeyle bize bakıyor. "Bununla başa çıkmaya çalışıyorum. Şu anda işler çok zor."

"Tristan'la aranızda bir şey mi oldu?" Fallon soruyor.

Hana hızla başını sallar. "Hayır! Hayır, onun bununla hiçbir ilgisi yok. Ona hiçbir şey söyleyemezsin."

"Biri seni incitti mi?" Jase sorar, hala savaş yolundadır.

"Hayır." Hana başını sallar, sonra acıklı bir iç çekiş yapar. "Unut gitsin, lütfen." Gözlerini bana çeviriyor. "Jade'den özür diledin mi?"

Şimdilik geri adım atmaya ve Hana'yı açılmaya zorlamamaya karar vererek başımı sallıyorum. "Ondan sonra barıştık."

"En azından bundan iyi bir şey çıktı." Hana gülümsemeye çalışıyor ama gözlerine ulaşmıyor.

Onu göğsüme çekip sarılıyorum ve fısıldıyorum: "Ne zaman konuşmak istersen buradayım. Ama lütfen biri seni incitirse bana söyle."

"Kimse bana zarar vermiyor," diye mırıldanıyor kulağıma doğru. Sadece Jade'in adına üzüldüm."

Bana yalan söylediğini biliyorum ve bu alışık olmadığım bir şey. Dördümüz birbirimizden sır saklamayız.

Jase aniden bağırıyor, "Gösteri bitti millet! Siktiğimin meraklıları."

Jase nadiren sinirlenir, ama sinirlendiğinde de ateş ve kükürt yağıdırıyor olabilir.

"Neden bağırıyorsun?" Mila aniden sorar.

Jase ayağa kalkar ve ona kaşlarını çatarak, "Siktir, sen de mi?" diye çıkışır.

"Ne yaptım ben?" diye şaşkın bir bakış atar.

İşlerin tamamen kontrolden çıkmak üzere olduğunu bildiğimden, ayağa fırlıyorum ve kolumu Jase'in omuzlarına dolayarak onu restoranın dışına sürüklüyorum.

"Sakin ol," diye fısıldıyorum onu restoranın arkasındaki patikaya doğru yönlendirirken, böylece mahremiyetimiz olacak.

Beni kendisinden uzaklaştırıyor ve sonra öfkeli bakışları üzerimde yanıyor. "Dur bakalım." Başını eğerek, "Kendini Jade'e mi zorladın?" diye sordu.

Oh. Lanet olsun.

Olaydan sonra yalvardığım dayağı yemek üzereyim. Yaptığım hatadan kaçmak istemediğim için başımı sallıyorum.

Jase'in ağzımın köşesine attığı yumruk beni geriye doğru sendeletiyor ama dengemi kaybetmeden önce kolumdan tutup beni kucaklıyor.

Nefeslerimiz birkaç saniye boyunca etrafımızdaki kuş cıvıltılarına karışıyor, sonra Jase fısıldıyor, "Bunu Jade'e bir daha asla yapma."

Başımı sallıyorum, aslında biraz daha iyi hissediyorum çünkü yumruğu ve çok daha fazlasını hak etmiştim.

Sarılmaktan kurtulduğumuzda, "Yani aramız iyi mi?" diye sordum.

Jase sırtıyor ve bu görüntü kalan son endişeyi de kovuyor. "Biz iyiyiz."

"Yürüyüşe çıkmak ister misin?" diye sordum. "Evet."

Ellerimizi ceplerimize sokarak patikadan aşağıya doğru yürüyoruz. "Sence biri Hana'ya zarar vermiş olabilir mi?" Jase soruyor.

Omuz silkiyorum, emin değilim. "Kimsenin ona zarar vermediğini söyledi. Belki de sadece biriyle kavga etmiştir?"

Jase rahat bir nefes alır. "Evet, muhtemelen haklısın." Kıkırdıyor, "Bir an için korktum."

"Ben de."

Omzunu benimkine çarpıyor. "Ortalık karışmadan önceki tartışmamıza dönecek olursak..." Sırtarak bana bakıyor ve devam ediyor: "Demek sen ve Jade, ha?"

Başımı sallıyorum ve derin bir nefes alıyorum. "Aramızda neler olduğu hakkında hiçbir fikrim yok. Uzun zamandır tek yaptığımız kavga etmekte ve şimdi kavga edecek bir şey kalmadığı için işler garipleşti. Sanki birbirimizle nasıl iletişim kuracağımızı bilmiyoruz."

Jase dudaklarını büzerek öpüşme sesleri çıkarıyor. Onu kendimden uzaklaştırarak kıkırdıyorum. "Kes şu saçmalığı."

Jase tekrar yanıma geliyor ve manzaraya bakıyoruz.

"Tamam, artık ciddiymim" diyor. Bana kasvetli bir bakış atarak elini omzuma koyuyor. "Biriyle yatmayalı uzun zaman olduğunu biliyorum, bu yüzden ona sivri ucunu saplamayı unutma."

Benden kahkahalar yükseliyor. "Şu anda bana Game of Thrones'tan alıntı mı yapıyorsun?" Onu tekrar itiyorum. "Şerefsiz."

Kolunu omuzlarıma atıyor ve bana gülümsüyor. "Jade'le sadece arkadaş kalsanız da, daha fazlasına karar verseniz de, ben burada sizi destekliyor olacağım."

Sürekli bu konuyu açıyor ve ben de "Gerçekten aramızda daha fazlası olduğunu mu düşünüyorsun?" diye soruyorum.

Başını sallayarak bir iç geçiriyor. "Gerginlik orada, kocaman bir fil gibi, yardım edemiyorsun ama fark ediyorsun."

"Ne gerginliği?" Diye soruyorum ve bana sırttığında sorduğum sorudan pişmanlık duyuyorum.

"İyi türden." Bakışlarını tekrar önümüzdeki manzaraya çevirerek devam ediyor: "Akıllara durgunluk veren orgazmlara yol açan türden."

Ona sadece başımı sallayabiliyorum ve her birimiz kendi düşüncelerimize dalmış bir şekilde dururken, bir tanesi benim için öne çıkıyor: *Jade ve ben birbirimize aşık mı oluyoruz?*

Bölüm 18

JADE

Günün son dersi bitip de süite döndüğümde, kızlar Cuma öğleden sonramızın geri kalanını yüz bakımı yaparak ve rahatlayarak geçirmeye karar verdiler.

Fallon ve ben içecek ve atıştırmalık bir şeyler alırken Hana cilt ürünlerini ve maskeleri oturma odasına getiriyor. Mila televizyonu açıyor ve şımartma ve atıştırma seansımız sırasında izleyeceğimiz filmi hazırlıyor.

"Hangi filmi koyuyorsun?" Fallon, Mila'ya bir kâseye şeker atarken sorar.

"Midnight Sun. Bu senin için uygun mu?"

"Oooh... Bayıldım," diye cevap veriyorum, kola tepsisini alıp masaya taşıyorum. Yere oturup ekliyorum, "Bundan sonra The Fault In Our Stars'ı izlemeliyiz."

Hana yanımdaki halıya uzanırken, "Evet, çirkin bir ağlamaya ihtiyacım var," diyor.

"Neden?" Gözlerim yüzünü ararken soruyorum.

"Önemli bir şey değil," diye iç geçiriyor. "Tristan üzerinde çalıştığı bir iş anlaşması yüzünden çok baskı altında."

"Hepsi bu kadar mı?" Fallon şeker kaselerini kolaların yanına yerleştirirken sorar.

"Evet."

Mila ve ben sadece onlara bakıyoruz, sonra Hana "Bugün Hunter'a patladım ve onları boş yere endişelendirdim" diyor.

"Hunter'a neden kızdın?" Mila soruyor.

Hana bana pişman bir gülümseme veriyor. "Çünkü Jade'i zorla öptü."

Ağzım bir solukta açık kalıyor. "Sana söyledi mi?"

Fallon hemen onun için ayağa kalkarak, "Bir anda ortaya çıktı," dedi. "Ama cidden, bu hiç hoş değil ve bize söylememiş olmandan nefret ediyorum ve hâlâ Hunter'ın kışını tekmelemek istiyorum."

"Önemli bir şey değildi," diye mırıldanıyorum ve Hunter'ın Fallon ve Hana'dan fırça yemesini istemediğim için, "Aslında benim hatam, çünkü onun önünde soyundum," diye açıklıyorum.

"Ne yaptın?" Fallon gözleri büyüyerek sorar.

Omuzlarım çöküyor ve nefes nefese kalıyorum. "Hunter bana kulüpte giydirdiğin elbiseye çok kızdı ve ben de kendimi kaybedip elbiseyi çıkardım. Sonra kendini tamamen kaybetti ve öpüşme o zaman oldu. Ama anında pişman oldu ve ben iyiyim, yani her şey halloldu."

Garip bir yüz ifadesi takınırken gözlerim arkadaşlarım arasında gidip geliyor.

Hana bana sırtıyor. "Aslında elbiseyi yırttığını hayal edebiliyorum. Tam sana göre."

"Ve Hunter'ın seni neden öptüğünü tamamen açıklıyor," diye katılıyor Fallon.

"Dur bakalım," diyor Mila, elini havaya kaldırarak. "Bir şey mi kaçırdım? Sen ve Hunter artık bir çift misiniz?"

Bir kahkaha patlattım. "Hayır!"

İki elini de havaya kaldırır. "Kahretsin, o zaman kayboldum."

Fallon Mila'ya bakar ve masaya yaklaşır. "İki kez öpüştüler ama hâlâ inkâr ediyorlar."

"Orası kesin," diye iç geçiriyor Hana ağzına bir bonibon atmadan önce.

"İnkâr etmiyoruz," diye hayıflanıyorum.

"Öyle mi?" Fallon kaşlarını kaldırarak bana bakıyor. "Bundan emin misin?" Emin miyim?

Acıması bir iç geçirdim. "Hayır."

"Yemin ederim, bu iş her geçen dakika daha da kafa karıştırıcı bir hal alıyor," diye homurdanıyor Mila. Gözleriyle beni sabitleyerek, "Hunter'la birbirinizden hoşlanıyor musunuz?" diye soruyor.

"Tabii ki birbirimizden hoşlanıyoruz." Ona kaşlarımı çatıyorum. "En azından ben ondan hoşlanıyorum. Onca kavgadan sonra onun nerede durduğundan pek emin değilim."

"Hayır!" diye kaşlarını çatıyor Mila. "Aşık mısın?"

"Oh... ahh..." Ağzım kapanıyor ve ne cevap vereceğimi bilemeden omuz silkiyorum.

Mila rahatlıyor ve yüzüne bir gülümseme yayılıyor. "Sonunda ben de neler olup bittiğini anladım."

"İnsanlar öylece aşık olmaz," diye homurdanıyorum. "Bu iş zaman alır."

Fallon başını bana doğru sallıyor. "Korkarım öyle değil. Genellikle kafana tokat gibi iner. Aşık kalmak zaman ve çaba gerektirir."

"Hayır... biz sadece arkadaş olarak birbirimizden hoşlanıyoruz," diyerek konuşmanın raydan çıkmasını engellemeye çalışıyorum.

Mila sesini alçaltarak, "Hunter'ı sadece eşofmanlarını giymiş, ter içinde ve kasları sertleşmiş olarak hayal edin," diyor.

"Hana, Fallon'un anında başını sallamaya başladığı travmatik bir yüz ifadesi takınır.

Öte yandan ben, lanet bir Noel ağacı gibi ışıldıyorum. Hunter'ın çıplak göğsünün tam teşhirde olduğu düşüncesi, vücudumda havai fişekler gibi seken bir ısı patlaması gönderiyor.

Farkına vardığım şey kalbime yerleştiğinde ellerimle yüzümü kapatıyorum ve bir inilti çıkarıyorum.

Kahretsin, bir yerlerde... bir şekilde... Hunter'a aşık oldum.

"Nasıl oldu bu?" Acı içinde inliyorum.

"Nasıl daha önce olmadı?" Mila soruma karşılık veriyor. Ellerimi indirip alt dudacağımı dışarı itiyorum ve ona en acınası yüz ifademi veriyorum ama o devam ediyor: "Hunter iki yıl boyunca senin saçmalıklarına katlandı. Açıkçası bana sorarsanız o bir aziz."

Fallon başıyla onaylar.

Gerçekle yüzleşmek zorundayım. "Evet, Hunter harika bir insan," diye itiraf ediyorum.

"Ve?" Hana devam etmem için beni teşvik etti.

"Ve..." Ağzımın kenarından bir gülümseme geçiyor, "Ona aşık olmam garip değil mi? Biz ezelden beri arkadaşız."

Fallon, "Aşk aşktır," diye görüş bildirir. "Kimi seveceğini seçemezsin Jade. Sadece o kişinin de seni sevmesini umabilirsin."

"Evet. Bu asla olmayacak." Bir bardak kola alıp kocaman bir yudum alıyorum.

Hana yüz maskelerini dağıtmaya başlarken, "Bundan o kadar emin olma," diye mırıldanıyor.

"Ne demek istiyorsun?" Benimkini yırtıp açarken soruyorum.

Ben ıslak kumaşın dağılmaması için uğraşırken Hana cevap veriyor: "Hunter etrafta dolaşıp kızları öpmez."

Fallon maskesini yüzüne sıçratırken "Ne dediyse o," diye onaylar. Hana kıkırdar ve dizlerinin üzerine çökerek yardım etmek için uzanır Fallon maskeyi cildinin üzerinde düzeltti.

Hunter etrafta dolaşıp kızları öpmez.

Ve beni iki kez öptü. Gözlerim Mila'nın kılere kayıyor ve o da bana cesaretlendirici bir gülümseme veriyor. "Hunter'ı seviyorsan, devam et Jade."

Fallon maskesini kırıştırmamak için "Evet," diye mırıldanıyor.

Kendi maskemi takıyorum ve televizyonu gösteriyorum. "Oynat tuşuna basın."

Film başladığında düşüncelerim Hunter'la ve kalbime giren yeni duyguların ne anlama geldiğiyle meşgul.

"Unutmayın, yarın eğlence günü," diyor Hana. "Jase öpüşme kabininde olacak, o yüzden mutlaka oraya uğrayın."

"Tamamen unutmuşum," diye itiraf ediyorum. "Eğlenceli bir gün tam da ihtiyacım olan şey."

"Saat sekizde başlıyor," diye hatırlatıyor Fallon. "Kıyafetlerinin altına mayo giy çünkü muhtemelen havuzda biraz voleybol oynayacağız."

"Harika." Bakışlarımı tekrar televizyona çeviriyorum ve hepimiz filmi izlemek için yerleşiyoruz.

AVCI

Öpüşme kabininin yanında dururken, Jase bir kızı tutup onu cehennem gibi öpmeye başladığında kahkahalara boğuldum.

Adam kızın omuzlarını bıraktığında, kız tamamen sersemlemiş bir halde geriye doğru sendeliyor. "Yavaşla, kalp kırıcı," diye seslendim ona.

Fallon birden arkamdan, "Jase eğleniyor gibi görünüyor," diyor.

Omzumun üzerinden baktığımda gözlerim Jade'inkilerle birleşiyor ve yüzüme anında bir gülümseme yayılıyor.

Fallon yanıma geliyor ve Jase'i öpmek için bilet alan kızların oluşturduğu uzun kuyruğa bakıyor. "En azından Trinity hayır işleri için bir ton para kazanıyor."

"Evet," tekrar arkama bakarak, "Üç bacaklı yarışı kim yapıyor?" diye soruyorum.

Fallon, "Bunu Kao ile yapıyorum," diye cevap verdi.

"Noah benden ortağı olmamı istedi," diyor Hana ağzına bir kızartma atmadan önce.

Mila, Jase'i işaret ederek, "Ben o salakla birlikteyim," diye homurdandı. "Bütün kızlara salyalarını akıtmayı bitirdiğinde."

"Ya sen?" Jade'e sordum.

Başını sallıyor, sonra diğer yanıma gelip kolunu belime doluyor ve bana yandan sarılıyor, sonra da "Eğlence gününü tamamen unutmuşum" diye açıklıyor.

"Bu ikimiz için de geçerli," diye itiraf ediyorum. Jade benden uzaklaşmaya başladığında, kolumu omuzlarına doluyor ve onu tekrar yanıma çekiyorum. "Jase benimle koşabilmen için beni yazdırdı."

"Harika." Bana sırtıyor, gözleri parlıyor.

"Dudak nemlendiricisine ihtiyacım var," diye sesleniyor Jessica kabininin arkasından ve dikkatimi Jade'den uzaklaştırıyor. "Zavallı dudaklarım."

"Bende biraz var," diye bağırır Hana ve sahneye koşarak Jessica'ya merhemi verir.

"Üç bacak yarışı ne zaman?" Jade soruyor.

"Otuz dakika içinde." Fallon uzun kuyruğa şüpheci bir bakış attıktan sonra bana bakıyor. "Jase yarış için ara vermek zorunda kalacak ve sen ona yardım etmezsen geri dönecek."

"Ben mi?" diye soruyorum. Fallon'a ters ters bakmadan önce gözlerim Jade'in gözlerine, sonra da kızların sırasına kayıyor. "Kesinlikle hayır."

"Hadi," diye devam eder Fallon. "Git Jase'e yardım et."

Başımı sallayarak dudaklarımı sıkıca birbirine bastırıyorum.

"Hm-uh." "Bazı rüyaları gerçeğe dönüştürebilirsin," diye alay ediyor.

"Umurumda değil," diye mırıldandım. "Dudaklarım rastgele bir kızın dudaklarına değmiyor."

Fallon tam bir şey söyleyecekken Jade elini karın kaslarıma koyuyor ve Fallon'u görebilmek için öne doğru eğiliyor. "Dur artık. Hunter dedi ki

Hayır." Jade'e minnettar bir gülümseme verip göz kırpıyorum, o da bana sırtıyor. "Merak etme. Ben senin arkadayım."

Fallon bize sırtıyor. "Sadece bir noktaya değiniyorum." "Hangi noktaya?" Ben soruyorum.

Jade, Fallon'a uyarıcı bir bakış atarak, "Yok bir şey," diye tersliyor. Benden uzaklaşarak, "Yarıştan önce biraz su almaya gidiyorum," diyor.

"Bekle," diye arkasından seslendim. "Ben de seninle geliyorum." Jade'e yetişip içki satan stantlara doğru yürüyoruz. Elimdeki dolarları uzatıp bizim için iki şişe alıyorum. Birini Jade'e uzatıp soruyorum: "Demek ki voleybol için de kayıt yaptırmadın?"

Kocaman bir yudum alıyor, sonra başını sallıyor. "Güzel, bunun için de benimle birlikte olabilirsin."

Jade'in ıslak dudakları bir gülümsemeye dönüşüyor ve ben aptal gibi bakakalıyorum. Tek düşünebildiğim o dudakların benimkilere karşı nasıl hissettirdiği.

Evet, Hunter. Jade'den hoşlanmıyormuş gibi davranmanın bir faydası yok.

Hazır olmadığı aptalca bir hamle yapmamak için Brady'ye olanlarla ilgili aklının nerede olduğunu bilmek isteyerek, "Colton'ın ziyaretinden sonra işleri nasıl idare ediyorsun?" diye soruyorum.

Jade bir ağaca doğru işaret ediyor. "Hadi biraz gölge yapalım." Çimlerin üzerine oturduğumuzda, bir bıçağı koparmaya başladı. "Ben iyiyim. Sadece bilmediğim için nefret ediyorum. İşaretleri görmediğim için kendimi suçlu hissediyorum." Omuz silkiyor, yüzünde üzgün bir ifade belirliyor.

"Hâlâ acıyor," diyorum, olanları atlatıp atlatamayacağını merak ediyorum.

Jade gözlerini benimkilere diyor. "Sanırım bir parçam her zaman Brady için yas tutacak. Hayatın ona verdiği kadar çok daha fazlasını hak ediyordu."

"Evet," diye katılıyorum ona. Bacaklarımı önüme uzatıp dirseklerimin üzerine yaslanıyorum ve gözlerimi öğrencilerin üzerinde gezdirip eğlenmelerine izin veriyorum.

"Ama bu geçmişte kaldı," diye devam ederek beni şaşırtıyor Jade. "Artık bugünü yaşamaya başlamamın zamanı geldi."

Gözlerimiz kilitleniyor ve aramızdan yoğun bir duygu geçiyor.

Sadece ben böyle hissediyor olamam, değil mi?

"Şimdiki zaman olmak için oldukça iyi bir yer," diye mırıldanıyorum. "Evet," diye nefes alıyor.

Mila aniden "Göz göze gelme yarışması mı yapıyorsunuz?" diye sorana kadar gözlerimiz kilitli kalıyor.

İkimiz de hızla başka tarafa bakıyoruz ve ben ayağa kalkıyorum. "Yarış zamanı geldi mi?"

"Evet, sana söylemeye geldim."

Gişenin önünden geçerken Fallon'un Nate'i Jase'den devralmayı başardığını görüyorum. Bizi gördü ve seslendi, "Umarım bir bilet alırsın Jade."

"Rüyada görürsün Nate," diye bağırarak kolumu Jade'in omuzlarına atıyorum. Onu yanıma çekiyorum ve tökezlediğinde, dengesini kaybetmemesi için eli karın kaslarıma doğru uzanıyor ve bir kahkaha patlatıyor.

"Mila, ya sen?" Nate bağırıyor.

Mila elini havaya kaldırıp küçük bir kâğıt parçası sallıyor ve bağırıyor: "Biletimi aldım. Yarıştan sonra görüşürüz."

"Ver şu bileti bana," diye homurdanıyor Jase ve bileti kadının elinden çekip alıyor. Bileti parçalara ayırıp, artıkları ilk boş çöp kutusuna atıyor. "Sen Nate Sparks'ı öpmeden önce cehennem donacak."

"Hey!" Mila çığlık atıyor. Jase'e doğru atılır ve Jase ondan hızla uzaklaşırken sırtmaya başlar. "Seni elime geçirene kadar bekle! Sonsuza kadar kaçamazsın, Jase."

Mila'nın Jase'i yakalamaya çalışmasını izlerken kıkırdıyorum. Ondan uzaklaşmaya devam ediyor.

"Sence hiç bir araya gelecekler mi?" Jade soruyor. Yarış için ayrılan çim alana doğru yürürken kolunu belime doluyor.

"Bir gün," diye iç geçirdim.

"Umarım." "Evet."

Başlangıç çizgisine geldiğimizde, bir görevli bacağımın birini bir kumaş parçasıyla Jade'inkine bağlıyor.

Yanımıza geldiklerinde Mila nihayet Jase'in kafasına bir tokat atabiliyor.

Jade'e bakıyorum ve bana sırtıttığında ona göz kırpıyorum. "Kıç tekmeleyeceğiz, değil mi?"

"Emin olabilirsin."

Tüm yarışmacıların hazırlanmasını bekliyoruz ve düdüğün çalmasını beklerken Jade'in omuzlarını sıkıca kavıyorum.

Tiz ses, bazıları başlangıç çizgisinden uzaklaşmayı başarırken diğerlerinin takılıp düşmesiyle kaos yaratır.

Jade ve ben gayet iyi idare ediyoruz ama Jase ve Mila bizi geçmeye başlayınca Jase ve ben birbirimizin dengesini bozmaya çalışıyoruz. Jade'in kahkahası sahada yankılanıyor ve koşmaya devam etmek için mücadele ederken eli göğsümün üzerindeki gömleğimi kavırıyor.

Fallon ve Kao bir anda ortaya çıkar ve bitiş çizgisine doğru yarışırlar. Kao hemen Fallon'a sarılır. "Yassss, bebeğim! İşte böyle yapılır."

Jade ve ben çizgiyi ikinci sırada geçince, onu göğsüme doğru çekip başının tepesine bir öpücük konduruyorum.

"Bu çok eğlenceliydi," diye kıkırdıyor. Başını arkaya yatırdığında ve gözlerinden parlayan kahkahayı gördüğümde her şey mükemmel hissettiriyor.

Bölüm 19

AVCI

Bu hayatımın en güzel günlerinden biri.

Voleybol maçı için havuza gittiğimizde yüzümde sürekli bir gülümseme vardı. Ama kızlar sadece bikinileriyle içeri girdiklerinde gülümsemem hemen kayboluyor ve "Hiçbirinizin tek parça mayosu yok mu?" diye soruyorum.

"Bunların nesi var?" Fallon soruyor.

"Deri," diye homurdanıyorum ve kızlardan bir kahkaha korosu yükseliyor.

"Haydi, kafamızı oyuna vermeliyiz," diyor Mila. "Nate ve Jessica'nın takımına karşı kaybedemeyiz."

Gömleğimi tutup başımın üzerine çekiyorum ve havlularımızın yanına bırakıyorum. Arkamı döndüğümde Jade'i bana bakarken yakalıyorum... daha doğrusu göğsüme.

"Gözünü toptan ayırma Jade," diye takılıyorum suya dalmadan önce ona. Hava almak için yukarı çıktığımda yüzümdeki damlaları siliyorum ve tam zamanında Jade'in atlayıp bana doğru bir su spreyi göndermesini izliyorum.

Başı suyun üzerine çıktığında, bir kolumu beline doluyor ve onu yana çekiyorum. "Omuzlarıma tırman, maymun."

"Nasıl?" diye sorar.

"Bekle." Derin bir nefes alarak suyun altına eğiliyor ve bacaklarının arasına geliyorum. Şu anda düşünmemem gereken bir düşünce aklımdan geçerken neredeyse su yutacaktım.

Kirli ve ateşli.

Jade'i omuzlarıma aldığımda, başım suyun içinden geçerken onu havaya doğru itiyorum.

"Lanet olsun," diye bağılıyor Jade, dengesini korumak için kollarını iki yana açıyor. "Bu görüldüğünden çok daha zor."

"Sadece dengeyi bul. Bir dakikamız var."

"Doğru." Elleri neredeyse saçımı ç e k e c e k k e n havada çılgınca dönmeye başladı.

Fallon, "Ayaklarımı arkasına bağla," diye sesleniyor.

Jade dinliyor ve sonunda dengesini bulmayı başarıyor, ancak amının sıcaklığının boynumla aynı hizada olduğunu görmek benim için bir soruna neden oluyor.

Jade'in kukusu. Şimdi bir düşünce var.

"Hunter."

"Hunter!"

"Ne?" Neredeyse başımı kaldırıp bakacaktım ama Jade'in dengesini bozmamak için kendimi zamanında durdurdum.

"Oyun başlamak üzere."

"Oh, evet." Bizi yerimize doğru götürüyorum.

Jade kıpırdanıyor, bana yaklaşıyor ve bu sadece dikkatimin oyundan bacaklarının arasındaki sıcaklığa kaymasına neden oluyor. Neredeyse suyun altına giriyordum ama kendimi tam zamanında yakaladım.

Aman Tanrım. Bugün boğulacağım.

Alt tarafım suyun altında olduğu için mutluyum çünkü çok sertim. Bu oynaması *çok zor* bir oyun olacak.

Kelime oyunu yapıyorum.

Fallon topu servis ederek oyunu başlatıyor. Topa odaklanmayı başardığımda kendimden çok etkileniyorum. Jade bir şutu durduruyor ve topu diğer takıma doğru savurarak kafalarının üzerinden gönderiyor.

"Güzel gol bebeğim," diye övüyorum onu, ellerimi dizlerine sürterek. Hana, Yeşim'e beşlik çıkmak için bize doğru eğiliyor.

Tanrıya şükür oyun sadece yirmi dakika sürüyor. Bir sayıyla kazandığımızda suyun altına batıyorum ve Jade'e dönerek bizi havaya fırlatmadan önce bir kolumu onun beline doluyorum.

Mila ve Fallon suda zafer dansı yaparken Jase ve Kao zafer çığlıkları atıyor.

Gözlerim Jade'e dönüyor ve hiç düşünmeden gülümseyen dudaklarına hızlı bir öpücük konduruyorum. Geri çekilip, "İyi oyundu" diyerek durumu kurtarmaya çalışıyorum.

Ezik, Hunter. Çok ezikçe.

Jade'i bıraktım ve Jase'e doğru yüzdüm.

JADE

Hunter dudaklarıma hızlı bir öpücük kondurduğundan beri sersem gibiydim.

Bu bir öpücük sayılmaz Jade.

Kampüsteki onca eğlenceden sonra Jase kulübe gitmemiz için bize yalvarıyor. Fallon, "Yorulдум," diye sızlanıyor.

"Ben de," diye ekliyor Noah. "Oturduğum yerde uyuyakalabiliyorum."

Yeni duş aldım ve üzerime bir eşofman altı ile bir tişört giydim. Bana en yakın kanepenin koluna oturdum ve dedim ki. "Hadi film izleyelim."

Hunter yanımdan geçip Fallon'a eliyle işaret etti. "Bana yer aç." Fallon hareket edince Hunter oturuyor ve kalçalarımın tutup beni kucağına çekiyor.

Ne oluyor?

Kocaman gözlerle karşımda duran Mila'ya bakıyorum. Bana güven verici bir gülümseme veriyor ve *"Sadece devam et," diyor.*

Hunter, "Yarın gece gidebiliriz," diyor.

"Peki," diye yumuşar Jase. "Ama sonra bir oyun oynamak zorundayız." "Ne oyunu?" Kao soruyor. "Son oyunun berbattı.

Kelimenin tam anlamıyla."

Kao'nun yorumu Hunter'ın beni kulüpte öptüğü zamanı hatırlamama neden oluyor ve boynuma bir sıcaklık dalgası gönderiyor.

Hunter kalçamı sıkarak ne düşündüğümü bildiğini söylüyor.

Bu hiç de garip değil.

Jase cebinden telefonunu çıkarırken omuz silkiyor. "Ya oyun ya da Studio 9."

"Hadi oyun oynayalım," diyor Mila ve Jase'in geniş bir sırtışını çekiyor. Koşarak mutfığa gider ve bir şişe viski ile birkaç bardak alır.

Hunter kıkırdıyor. "Çok fazla içtiğin için endişelenmeye başlamamız mı gerekiyor?"

"Hadi ama," diyor Jase. "Benden bahsediyoruz."

Hunter sert bir sesle, "Ben de onu diyorum," diyor. Ayağa kalkmaya başlıyorum ama Hunter kalçamı sıkıca kavırıyor. "Kal."

Ahhh.... Tamam o zaman.

Bacaklarımı kalçalarının yanından geçirip popomu köşeye sıkıştırıyorum, sırtımı kolçağa dayıyorum ve başımı omzuna yaslıyorum.

Jase telefonu sehpanın üzerine koyuyor ve her birimize birer kadeh viski dolduruyor.

Hepimiz bir şeyler içtikten sonra, Jase telefonun düğmesine basıyor. Ok Hana'nın üzerine düşüyor.

En karanlık sırrın ne?

Kıkırdıyor ve omuz silkiyor. "Bir keresinde şeker almak için babamın cüzdanından elli dolar çalmıştım."

Hunter, "Bu annemin yapacağı bir şeye benziyor," diye yorum yapıyor.

"Çok fazla şeker var," diyor Mila.

"Saklamak zorunda kaldım. Zulam bana iki ay yetti," diye itiraf ediyor Hana. Masaya uzanıyor ve okun dönmesi için düğmeye basıyor.

Jase'in üzerinde durur. "Evet, ver onu bana bebeğim."

Birini öp.

Yukarı fırladı. "Bugün sevgiyi paylaşmak istiyorum." Kıvranan Mila'yı tutarak dudaklarına sert bir öpücük konduruyor. Geri çekilmeden önce dudakları şefkatle onunkilere değdiğinde kaşlarını havaya kaldırıyor.

Mila donup kalır, Jase oku tekrar fırlatırken gözleri yavaşça kırpışır. Fallon'un üzerinde durur.

Birini yumrukla.

Kime yumruk atacağını bile düşünmeden Hunter'ın omzuna bir tane indiriyor.

"Ahh," diyorum onun yerine ve uzanıp omzunu ovuyorum.

Fallon bana sırtıyor ve telefona doğru eğiliyor. Ok üzerimde durdu ve bir inilti çıkardım.

Birine aşkınızı itiraf edin.

Gözlerim saniyeler içinde Mila'ya kilitleniyor. "Seni çok çok çok seviyorum."

Hunter'ın kucağından kalkıp düğmeye tekrar basarken bir kahkaha patlatıyor. O dönerken ben de hızla yere çöküp Hunter'ın bacaklarına yaslanıyorum.

İyi hamle Jade.

Cesaret Noah'a gidiyor.

Düşmanını öp.

"Siktir, hepinizi seviyorum," diye kıkırdıyor ama sonra Kao'ya doğru eğilip yanağına bir öpücük konduruyor.

"Dostum, hadi ama," diye karşı koyuyor Kao, bu da Noah'nın onu tekrar öpmesine neden oluyor.

Hepimiz onların maskaralıklarına gülerken, ben Hunter'ın o cesareti aldığı anda nasıl hissettiğimi hatırlıyorum. Tenim karıncalanıyor ve dalgın bir şekilde ellerimi kollarımın üzerinde gezdiriyorum.

"Üşüdün mü?" Hunter aniden bana doğru eğilerek soruyor.

"Uh... hayır. Ben iyiyim."

Noah telefona basıyor ve ok yavaşlamaya başladığında eğilip neredeyse yerle bütünleşiyorum. Herkes gülmeye başladı ve sonra Hunter "Birine kucak dansı yap." diye okudu.

Tekrar yukarı çıktım ve ekranda yazılı olan cesareti gördüm. "Oh, şükürler olsun ki eğildim."

Hunter kollarımdan tutup beni ayağa kaldırıyor. İlk başta beni geçebilmek için yaptığını düşünüyorum ama sonra beni mutfağa doğru yönlendiriyor.

"Ne yapıyorsun? Bu senin cesaretin," diye itiraz ediyorum.

"Evet, ama birine kucak dansı yapmam lazım." Mutfak sandalyelerinden birini iki oda arasındaki açık alana çekiyor ve beni içine itiyor.

"Hayır," diye nefes nefese kaldım, gözlerim ona dikilmişti.

"Müziğe ihtiyacım var," diyor itirazımı duymazdan gelerek.

Jase bir anda ayağa kalktı. "Bana bir saniye ver." Ses sistemiyle oynar ve *Taylor Swift*'in *Cruel Summer* şarkısı çalmaya başlar.

Bir inilti çıkardım ve başımı çılgınca salladım.

Hunter hareket etmeye başlıyor, ritme göre başını sallarken geriye doğru dans ediyor. Bir kahkaha attım. Ama sonra o çok yoğun bir şekilde

Yüzünde baştan çıkarıcı bir ifade var ve alt dudağını ısırduğında kahkahalarım cehennem gibi sıcak bir günde su birikintisi gibi kuruyor.

Hunter kalçalarını öyle bir hareket ettiriyor ki ağzım açık kalıyor. Bana doğru dans ediyor ve bacaklarımın üzerine binerek arkamdaki sandalyeyi tutuyor ve pelvisini bana doğru itmeye başlıyor.

Gözlerim çok hızlı kapanıyor ve nefesini yanağımda hissedene kadar tekrar gülmek için kendimi zor tutuyorum. Gözlerim tekrar açılıyor ve onun mavileriyle buluştukları anda gidici oluyorum.

Biraz geri çekilirken dudaklarında seksi bir sırıtış beliriyor ve sonra tek bir hamleyle tişörtünü çıkarıp onu sadece eşofmanlarıyla bırakıyor.

Ben onun göğsüne bakarken herkes bağırmaya ve el çırpmaya başlıyor. Gözlerim aşağıya, karın kaslarının kavurucu derecede sıcak bir V'ye dönüştüğü yere düşüyor.

Bol bol sik beni kasları.

Üstüne salyalarımı akıtmamı istemiyorsan geri çekilsen iyi edersin.

Tabii ki Hunter düşüncelerimi okuyamıyor ve göğsünü vücudumda gezdirmeye devam ediyor. Her bir mükemmel kasın yanağımda üzerinde kaydığını hissetmek için tam zamanında yüzümü çeviriyorum.

VAY ANASINI.

Başımı arkaya çevirdiğimde, onun kutsal kaseye giden mutlu iziyle yüz yüze geliyorum... ne halt düşünüyorum.

Aletine bakma, Jade. Bakma. Gözler yukarı.

Gözlerimin kendi aklı var ve sarkan bol eşofman altının önündeki şişkinliğe odaklanıyorlar.

Kısa devre yapacakmışım gibi hissediyorum ve daha hızlı göz kırpmaya başlıyorum.

Sıcakmış. Lanet olsun.

Şarkı çok çabuk bitiyor ve üzerimden inen Hunter beni yukarı çekiyor. Yüzümü onun görkemli kaslarına dayıyorum ve mutlu bir şekilde kollarımı beline doluyorum.

Sigh... benim yeni mutlu yerim.

"Sakin buna cüret etme!" Mila aniden bağıarak mutluluk balonumu patlatıyor. Geri çekilip, Jase'in ona doğru bir pelvis itişini yaptığını gördüğümde çıldırıyorum. Hunter'ınki kadar seksi bir şey değildi.

Hunter tişörtünü kaldırıyor ve kumaş üzerinden düşmeden önce göğsünün görüntüsünü içime çekiyorum.

Mila, Jase'e "Jade'in yeni aldığı şovda hiçbir şeyin yok," diye sataşıyor.

"Öyle mi?" Jase Mila'ya doğru eğilir ve kulağına bir şeyler fısıldar.

Adam geri çekildiğinde, kadının gözleri büyümüş ve ağzı kapanmıştır.

Hunter elimi tutuyor ve beni kanepeye geri çekiyor. Beni koltuğuna itiyor, sonra ayaklarımın dibine çöküyor ve ben de bacaklarımı açmak zorunda kalıyorum ki aralarına oturabilsin.

Tanrım, bu benim hayal gücüm olamaz. Hunter da benim için aynı şeyleri mi hissediyor?

Bölüm 20

JADE

Fallon yatağının üzerine bir elbise fırlatırken, "Hayatta olmaz," diyorum. "Bir daha asla böyle bir şey giymeyeceğim."

Kaşlarını bana doğru sallıyor. "Birilerinin dikkatini çekecektir."

"Hayır, böyle iyiyim, teşekkürler." Biraz dudak parlaticısı sürüp parmaklarımı saçlarımda gezdiriyorum. "Bu gece her zamanki kot pantolonumu giyeceğim."

Hana'nın gözleri üzerimde geziniyor. "En azından sıkı olanlar." "Herkes hazır mı?" Mila kapıdan soruyor.

Üzerindeki kısa elbiseyi gördüğümde bir kahkaha attım. "Görüyorum ki Fallon seninle yolunu bulmuş."

Omuz silkiyor. "Vücudun varsa gösteriş yaparsın, değil mi?" "Tabii ki," diye bağırır Fallon.

"Gidelim," diye bağırıyor Jase süitin önünden.

Hepimiz odamdan çıkıp dışarı çıkıyoruz. Yurdun zemin katındaki asansörden çıktığımızda Kao, Mila ve Noah'la birlikte geride durup Fallon'un önden gitmesini bekliyorum. Hana kolunu Fallon'un koluna doluyor ve Jase de onların arkasına düşüyor.

Sonra Hunter elimi tutuyor ve beni kendi tarafına çekerek peşlerinden gidiyor.

Bu yeni bir şey.

Parmaklarını benimkilerle birleştiriyor ve hızla arkama baktığımda üç dişlek sırtışın bana baktığını görüyorum.

Arabalara ulaştığımızda iki gruba ayrılıyor ve Hunter kapıyı benim için açtığında yolcu koltuğuna geçmekten başka çarem kalmıyor. Jase ve Mila arkaya tırmanıyor ve Hunter direksiyonun arkasına geçtiğinde hızla emniyet kemerime uzanıyorum.

Park yerinden çıkarken Hunter, "Geç saate kadar dışarıda kalmayacağız," der. "Saat üçte," diye pazarlığa başlar Jase.

Stüdyo 9'a vardığımızda Hunter ve Jase sabah birde anlaştılar. O saate kadar gelebileceğimden emin değilim. Bu hafta sonu yaşadığımız onca eğlenceden dolayı zaten yorgunum ama arkadaşlarımla gecesini mahvetmek istemediğim için sineye çekiyorum ve ikinci bir enerji için dua ediyorum.

Bu öğleden sonra bir ödev üzerinde çalışmak yerine kestirmeliydim. Arabadan inip Mila'yı bekliyorum ve onunla birlikte kulübe giriyorum.

VIP bölümüne doğru yürürken *Rag'n'Bone Man'in Human* şarkısı mekânda gümbür gümbür çalıyor. Korkulukların yanına oturuyorum, böylece alt katı görebiliyorum ve çok fazla şekere ihtiyacım var, bir garsona işaret ediyorum ve bir kola sipariş ediyorum.

Hunter yanımdaki sandalyeye oturdu ve yaklaşarak "İyi misin?" diye sordu.

"Evet, sadece biraz yorgunum. Şeker için bir kola sipariş ettim," diye cevap veriyorum, ona geniş bir gülümseme vererek.

"Seni eve götürmem gerekirse haber ver," diye teklif ediyor.

Karşı koyamayarak ona doğru eğildim ve kollarımı boynuna dolayarak yanağına bir öpücük kondurdum ve ona sarıldım. Geri çekilirken sırtıyorum, "Sana daha çok sarılmam lazım, yoksa borcumu asla ödeyemem."

"O halde," diye kıkırdıyor Hunter beni göğsüne doğru çekip bir kez daha sarılırken.

Gözlerimi kapatıp kokusunu içime çekiyorum.

Kahretsin, çok güzel kokuyorsun.

Geri çekilmeyip bunun yerine kollarını bana doladığında, bu andan sonuna kadar faydalaniyorum ve ona olabildiğince yaklaşıyorum.

Vücutunun sıcaklığının benimkine sızdığını hissediyorum ve ancak o zaman havanın aslında soğuk olduğunu ve bir ceket getirmem gerektiğini fark ediyorum. "Çok hoş ve sıcaksın," diye mırıldanıyorum.

Geri çekilip, "Ceketimi ister misin?" diye sordu.

Başımı sallıyorum ve sandalyemde rahat bir pozisyona geçiyorum. "Bir dakika içinde dans edip ısınacağım."

Kolam geliyor ve şekerli güzellikten bir yudum alıyorum. Hunter, Jase'in söylediği bir şeye gülüyor ve ben onun yüz hatlarına bakıyorum. *Ne zaman bu kadar yakışıklı oldu?*

Gözlerim yüzündeki her çizgiyi okşuyor ve ona karşı büyük bir hayranlık duygusuyla doluyorum.

Sana aşığım, Hunter.

Jase viski bardağını bir dikişte devirir ve ayağa fırlar. "Hadi dansa gidelim."

Hunter, Kao ve Fallon Jase'e katılıyor ve ben de onların dans pistine doğru yürümelerini izliyorum.

"Neden gidip dans etmiyorsun?" Hana bana soruyor.

"Önce kolamı bitirmem lazım, yoksa dans pistinde uyuyakalacağım," diye itiraf ediyorum.

"Sen ve ben," diye yanıtlıyor, kendi içkisinden kocaman bir yudum alarak.

"Jase tam bir oyuncu," diye mırıldanıyor Mila, gözleri alt kata odaklanmış bir halde.

Onun görüş alanını takip ediyorum ve Jase'in rastgele bir kızla dans edişini izliyorum. Etrafındaki insanlara şöyle bir bakıyorum, Fallon ve Kao'yu görüyorum. Kaşlarımı çatarak, Hunter'ı Nate ve Jessica'nın grubuyla birlikte bir masada otururken görene kadar aramaya devam ediyorum.

Hunter Jessica'ya yaklaşır ve söylediği bir şeye güler.

Kahretsin, rahat görünüyorlar.

Sadece beş dakika daha birbirlerinin gözlerinin içine bakarak glmsemelerini izleyebiliyorum, sonra kalkıyorum. "Yorulдум." Merdivenlere doğru yürüyorum ve olabildiğince hızlı iniyorum. Hunter'a son bir kez baktığımda Jessica'nın ona doğru eğildiğini ve başını eğmeye başladığını görüyorum. Yoğun bir kıskançlık dalgası beni derinden sarsıyor. Daha önce hiç böyle bir şey hissetmemiştim ve dürüst olmak gerekirse, rahatsız edici.

Sikeyim böyle işi. Benden bu kadar.

Kulüpten aceleyle çıkıyorum ve ancak kaldırıma ulaştığımda çantamı masanın üzerinde unuttuğumu fark ediyorum, bu yüzden taksi bile ağıramıyorum. En fazla otuz dakikalık bir yürüyüş. Bunu yapabilirim.

Hunter'ı sahiplenmediğim halde kıskandığım için kendime kızarak yolda ilerliyorum.

Düşündüm de...

Ne dşndğmn bir önemi yok. Bazı şeyleri hayal etmiş olmalıyım. Hunter ve ben sadece arkadaşız. En azından buna sahibim.

AVCI

Koyu ipeksi saçlardan bir perde omzuma düşüyor ve sonra Mila'nın "Sanırım Jade gitti" dediğini duyuyorum.

"Ne?" Sandalyeden fırlıyorum ve gözlerim masamıza kayıyor. Sadece Hana ve Noah'nın oturduğunu görünce Mila'ya kaşlarımı atıyorum. "Ciddi misin?"

"Evet, çantasını da bırakmış. Temiz hava almak için dışarı çıktığını sanıyordum ama on dakikadır yok. Kontrol etmeye gittim ama hiçbir iz yoktu.

ondan."

"Tanrım, Mila! Gittiği anda bana söylemeliydin," diye çıkışıyorum. Koşmaya başlıyorum ve soğuk gece havası üzerime hücum ettiğinde, endişe omurgamı tırmalıyor.

Cebimden arabamın anahtarlarını çıkarıp araca doğru koşuyorum. Direksiyonun başına geçtiğimde motor kükrüyor ve park alanından çıkarken lastikler gıcırıyor. Arabayı sürerken yol boyunca onu arıyorum, umarım sadece eve yürümeye karar vermiştir ve başına kötü bir şey gelmemiştir.

Karanlık düşünceler kafamın içinde dolaşmaya başlıyor ve kalbim korkuyla çarpıyor. Endişeden panik atak geçirmek üzereydim ki onu bir sonraki sokakta Trinity kampüsüne doğru ilerlerken buldum. Bir an için içimde bir rahatlama hissettim.

Eğer Mila Jade'in kulüpten ayrıldığını görmeseydi, Jade eve tek başına yürüyor olacaktı. Hem de gece vakti! Tanrı bilir başına neler gelebilirdi.

Arabamın farları onun üzerinde parladığında, arkasına bakmıyor, bunun yerine kollarını beline doluyor ve yürümeye devam ediyor.

Dışarısı çok soğuk ve giydiği kot pantolon ve ipek gömleğin onu ısıtması mümkün değil. Arabayı onun etrafından dolaştırıp birkaç metre önünde durduruyorum. Kapıyı iterek açtım ve dışarı atladım.

Jade yürümeyi bırakıyor, ben ona doğru yaklaşırken gözleri üzerimde. Ona çarpmamama bir santim kala durdum. Üzerimdeki ceketini çıkarıp omuzlarına atıyorum.

Başını arkaya yatırarak, öfkeyle parlayan gözleriyle bana bakıyor. Karanlıkta bile yanaklarının soğuktan ne kadar solgun olduğunu görebiliyorum.

"Sol kol," diye homurdanıyorum, konuşmadan önce onu ısıtmak istiyorum. Neyse ki Jade beni dinliyor ve sağ kola geçmeden önce kolunu kolundan yukarı çekiyorum. "Sağ kol." Ceketimin çok büyük kumaşı onu kaplarken, ben

Biraz daha iyi hissediyorum ama sonra hırlıyorum, sesim kısık ve boğuk, "Bunu bir daha asla yapma,"

"Peki" diye terslerken yüzünde incinmiş bir ifade belirliyor.

"Kulüpten neden ayrıldın?" Onu eve bırakmayı istemek yerine yürümeyi tercih edecek kadar üzen şeyin ne olduğunu bilmek isteyerek soruyorum.

Yüz hatları geriliyor ve bakışlarını yola çevirmeden önce gözlerini bana dikeyyor. "Yorgunum ve Jessica ile sevişmenizi izlemek istemedim."

Sözleri şok etkisi yarattı. Tüm öfkemin güneşin önündeki sis gibi solmasına neden olan iyi bir şok.

"Bana bak." Gözlerim başının tepesini yakıyor, ta ki o yüzünü kaldırıp alev alev yanan bakışlarını benimkilere getirene kadar. "Kıskandın mı?" Sadece bir şeyler duymadığımdan emin olmak için soruyorum.

Umutsuzca duymak istediğim şeyler.

Sikeyim. Lütfen evet de. Lütfen. Bir dakika daha arkadaş gibi davranmaya devam edemem.

İçini çekerek başını bana doğru salladı, sonra da tersledi, "Evet Hunter. Kıskandım."

Ellerimi yüzüne doğru kaldırarak yanaklarını çerçeveleyorum, parmaklarım saçlarının arasında geziniyor ve sonra ağzımı onunkine yapıştırıyorum.

Her zaman öpücüğün sadece bir öpücük olduğunu düşünürdüm.

Jade'e kadar.

Dudaklarım onun dudaklarına değdiği anda etrafımızdaki her şey kayboluyor. Soğuk. Sokak. Geçmiş.

Jade hariç her şey.

Ona dokunma, onu benim yapma ihtiyacım talepkâr ve çaresizlikle dolu. Jade dudaklarını benim için ayırıyor ve bir saniye bile tereddüt etmeden dilim içeri girip iddiasını ortaya koyuyor.

Bir elimi boynunun arkasına götürüyorum ve sanki bir can simidiymiş gibi ona tutunuyorum.

Çünkü öyle.

O her zaman benim can simidim oldu. Kavgalarımız sırasında bile, o benim her şeyimdi. Hayatıma sıcaklık katan ateşi olmadan bir saniye geçirmektense Jade ile bir ömür boyu savaşmayı tercih ederim.

Jade'in elleri yukarı kalkıyor ve vücudu benimkine bastırırken pazularımı tutuyor.

Dilimi ağzının davetkâr sıcaklığına geri sokmadan önce alt dudağını ağızla ısırıyorum.

Sikeyim.

O anın yoğunluğu üzerime çöküyor ve bir an için ayaklarımın üzerinde sallanıyorum. Diğer kolumu Jade'in beline doluyor ve onu kendime doğru çekiyorum.

Bir daha asla gitmene izin vermeyeceğim. Asla.

Kelimeleri öpücüğe döküyorum ve Jade bana yaklaşmak için vücudunu parmak uçlarına doğru itiyor. Dilimin darbelerine kendi diliyle karşılık verirken parmakları saçlarımda geziniyor.

Milyon yıl geçse de kavgalarımızın ardındaki tutkunun bu ana yol açacağını tahmin edemezdim.

Bu yüzden ateşimiz hiç sönmedi, aksine kontrolden çıkarak büyümeye devam etti. Bizi yok etmek ya da birbirimize bağlamak zorundaydı.

İkincisi olduğu için çok rahatladım.

Dudaklarımız birbirine çarpıyor, bedenlerimiz birbirinin içinde eriyor. Ellerimi kışına doğru götürdüğümde Jade bana yapışıyor ve onu kavrayarak kaldırıyorum. Bacaklarını belime doluyor, dili ağzımın içini yalamaya devam ederken elleri saçlarımı avuçluyor.

Karın kaslarıma baskı yapan göbeğinin sıcaklığı, sikimin rekor hızda çelik gibi sertleşmesine neden oluyor.

Siktir, Süpermen gibi hissediyorum.

Jade bana hep meydan okudu. Beni en yükseklerle ve en düşüklere götürdü. Kanım bu kadını istemek için vücuduma hücum ediyor. Onu tamamen kendime istiyorum, öpücüğü kesiyorum ve bizi arabaya götürüyorum. "Sokaktan çıkmamız gerek."

Seni buraya götürmeden önce.

Jade başını sallıyor, yüzünü boynumun kıvrımına doğru eğerken nefesleri tenimde patlıyor.

Araca ulaştığımda onu ayağa kaldırıyorum ve yolcu kapısını açıyorum. Jade'e bakıp şişmiş pembe dudaklarını gördüğümde dayanamıyorum ve ağzımı onunkine bastırıyorum. Sadece tek bir sert öpücük çünkü buna herkesin bizi görebileceği bir sokak yerine süitimizin mahremiyetinde devam etmeyi tercih ederim.

Onu yolcu tarafına oturttuğumda, emniyet kemerine uzanıyorum ve onu etrafından çekiyorum. Kemerini yerine oturtuktan sonra geri çekilip ona bakıyorum. Kızarmış yanaklarına doğru eğilip ağzına hızlı bir öpücük daha konduruyorum.

Kampüse dönerken arabayı sessizlik kaplıyor. Aracı park edip dışarı çıkıyorum. Ön tarafa koşarak yolcu kapısını açmaya gidiyorum. Yeşim indiğinde elini tutuyorum ve yatakhanemize giriyoruz.

Asansöre adım attığımızda Jade bana bakıyor. "Yanlış anlamayayım diye soruyorum, az önce ne oldu?"

"Biz olduk," diye mırıldanıyorum, sesim aramızdaki yoğunluktan dolayı hâlâ kısık.

"Ne oldu?" diye soruyor, yüz hatlarında şaşkınlık ifadesi beliriyor.

Onu korkutmak istemediğim için aşk ilanımı ısırarak geri alıyorum. Jade'in duyması için çok erken olabilir. Bizim bir çift olduğumuz fikrine alışması için zamana ihtiyaı var.

Biz.

Bir ift.

Yüzümde bir gülümseme beliriyor. "Evet, *biz*," diyorum kapılar açılırken. Jade'in elini tekrar tutuyorum ve süitimize doğru yürüyorum. Boştaki elimi kullanarak anahtar kartı kilide geçiriyorum ve içeri girip kapı arkamızdan kapandıktan sonra Jade'e dönüp ona bir şeyler söylüyorum: "Sen ve ben. Oluyor, Jade."

Bölüm 21

JADE

Hunter kollarını bana doluyor ve beni sert göğsüne doğru çekiyor.

Holllleeeeyyyyyy bok.

Şu anda olanlara inanamıyorum. Hunter beni daha önce hiç öpülmediğim gibi öptü. Kalbim mutlu bir karmaşa içinde, ama endişe hala sonsuza dek mutlu olabileceğim şeyin kenarlarını bulanıklaştırıyor.

"Emin misin?" Kavgalarımızdan arta kalan duygularla tepki veriyor olabileceğinden endişelenerek soruyorum.

Başını çevirerek boynumun kıvrımına bir öpücük konduruyor. Hunter'ın dudaklarının tenimde yarattığı inanılmaz karıncalanma yüzünden gözlerim kapanıyor.

"Evet," diye nefes alıyor, kelimesi boynuma sıcak hava üflüyor ve vücudumda tüylerim diken diken oluyor. "Emin misin?"

Öyle miyim?

Bunun bizim için en iyisi olup olmadığından emin değilim ama istediğimin bu olduğundan eminim.

"Bunun arkadaşlığımızı etkilemesinden korkuyorum," diye itiraf ediyorum. Hunter söz konusu olduğunda o kadar çok şeyi berbat ettim ki, onu kaybetme riskini almak istemiyorum.

Hunter başını eğiyor ve bana güven veren bir gülümsemeye, "Jade, eğer son iki yılı atlatabildiysek, her şeyi atlatabiliriz," diyor.

Hiç bu şekilde düşünmemiştim. Bize cehennemi yaşattım ve Hunter asla geri çekilmedi. Her adımında yanımda oldu.

Yüzüme rahatlamış bir gülümseme yayılıyor. "Haklısın."

Bir süre bana bakarken gözleri yumuşuyor, sonra fısıldıyor: "Seni öpmek istiyorum."

Beklenti omurgamdan aşağı akıyor. "Seni daha önce hiçbir şey durduramadı," diye takılıyorum.

"Evet," diye seksi bir sırıtışla karnıma olimpiyatlara layık taklalar attırıyor. "Seni öpebilir miyim Jade?"

Başımı sallıyorum, beklentim artmaya devam ederken dilim dudaklarımı ıslatmak için dışarı fırlıyor.

Vücudumu kendi vücuduyla iten Hunter beni oturma odasına doğru yönlendiriyor. Oturuyor ve kalçalarımın tutarak beni öne doğru çekiyor. Kucağına tırmanıyorum, bir bacağıma alt bedeninin iki yanına koyuyorum.

Hunter ellerini yüzüme doğru kaldırıyor ve yanaklarımı çerçeveleyerek beni kendine doğru çekiyor. "Çok güzelsin," diye mırıldanıyor. Ellerinden biri arkama doğru kayıyor ve parmaklarını boynumun arkasına doluyor.

Mavi gözlerine bakarken, derinliklerine kapılıyorum. Vücudunun bana karşı verdiği hissin son derece farkındayım ve üzerimde bir arzu bulutu dolaşmaya başlıyor.

"Sen de hissetmiyor musun?" diye soruyor, gözlerini bana dikmiş.

"Kahretsin, tek hissedebildiğim bu. Öp beni artık!" Kollarımı boynuna doladım ve bir saniye daha beklemek istemeyerek ağzımı onunkiyle birleştirdim.

Dudakları öpücüğün kontrolü için benimkilerle savaşmaya başladığında Hunter'ın ağzından derin bir inilti çıkıyor. Bu yeni bir savaş - Hunter için seve seve kaybedeceğim bir savaş.

Hava elektriklenene kadar aramızda kıvılcımlar çıkıyor. İçimdeki ısı cızırdıyor, bu adam için karnımda beklenti ve arzu fırl fırl dönüyor.

Hunter yetenekli diliyle ağzımın içini okşamaya devam ederken beynim bulanıklaşıyor ve uzuvlarım ağırlaşıyor. Onun tadını seviyorum ve kolayca bağımlısı olabilirim.

Hava almaya ihtiyacım olduğunda öpüşmeyi kesiyorum ama geri çekilmiyorum. Nefeslerimiz birbirine karışıyor ve gözlerimiz kilitleniyor.

Tam onu tekrar öpecektim ki kapı açıldı.

Jase beni Hunter'ın kucağında görünce "Siktir," diye bağırıyor. "Ookkaaayyy..." Başını eğiyor ve kaşlarını çatıyor. "Şu anda bununla uğraşamayacak kadar çok içtim."

Mila onun sırtına çarpıyor ve homurdanıyor, "Kaldır kıcını. İşemem lazım." "Hey," diyor Hunter, sesi biraz kısık. "Geri dönmüşsün."

"Ahh, um..." Mila herkesin önünden çekilirken kekeliyor. Grup süite giriyor ve her biri gözleri Hunter ve bana takılınca duruyorlar.

"Nihayet," diye bağırıyor Fallon ve koşarak yanımıza gelip kollarını bize doluyor. "Çok mutluyum!"

"Siz artık bir çift misiniz, yoksa bu yeni bir kavga yöntemi mi?" Jase soruyor.

Gözlerim Hunter'ınkilere kayıyor ve varsayımda bulunmak istemediğim için Jase'e cevap vermeyi ona bırakıp hızla yanına oturuyorum.

Hunter'ın gözleri yüzümde geziniyor ve ağzının kenarına bir gülümseme yerleşiyor. Seksi bir sırıtışla, "Biz kesinlikle bir çiftiz," diyor.

Kesinlikle. Bu sağlam bir evet, değil mi?

Benim gözlerim Hunter'ınkilere kilitlenmişken, arkadaşlarımız rahatlama iç çekişleri ve sevinç çığlıkları attılar.

Hunter beni kucaklıyor ve nefesinin kulağımın üzerinde gezindiğini hissettiğimde fısıldıyor: "Senin için çok mücadele ettim. Kimse senin için benim gibi savaşamaz. Benim olur musun?"

Mutluluktan havalara uçuyorum ve gözyaşlarım gözlerimi bulandırırken biraz geri çekiliyorum. İçimdeki mutluluk karmaşasının kontrolünü yeniden kazanmaya çalışırken derin nefesler alarak bir an için gözlerimi kapatıyorum.

Gözlerimi açtığımda Hunter'ın yüzünde endişeli bir ifade görüyorum. Herkes sanki bir bombanın düşmesini bekliyormuş gibi sessiz ve onları suçlayamam.

Boğazımı temizledikten sonra, "Sen her zaman benim en iyi arkadaşım oldun, seni kendimden uzaklaştırmaya çalıştığımda bile yanımda durdun. Sen hayallerimin erkeğisin, hayal ettiğimi hiç bilmiyordum." Derin bir nefes alıyorum ve devam ederken gözyaşlarımın akmasına engel olamıyorum: "Hunter, seni hayatımın en mutlu ve en karanlık anlarında sevdim. Hayatım darmadağın olduğunda ve bildiğim tek yolla mücadele ettiğimde, her darbeyi sen aldın."

İçimi bir hıçkırık titretiyor ve bu hıçkırık neredeyse neyi kaybettiğimi ve ne kadar çok şeye sahip olduğumu fark etmemden kaynaklanıyor.

Yüzünü görebilmek için gözyaşlarımı kırıştırıyorum. "Seni her zaman bir arkadaş olarak önemsedim ama şimdi... Seni her şeyimle seviyorum."

Hunter'a ruhumu açmış olmam ya da bunun herkesin önünde olması umurumda değil. Tek umursadığım benim için ne kadar önemli olduğunu bilmesi. Hunter'ın benim için her şey olduğunu bilmediği bir günün geçmesini asla istemiyorum. O ayaklarımın altındaki toprak, varlığımın en soğuk kısımlarını ısıtan güneş.

Hunter derin bir nefes alıyor, dudaklarını ayırarak huşu dolu bir bakış atıyor ve sonra beni kendine doğru çekiyor ve dudaklarımız birbirine çarpıyor. Sert ama hızlı bir öpücüktü, sonra "Şükürler olsun." dedi. Bir öpücük daha. "Tanrım, kıcımlı yırtmamı sağladın." Öpücük. "Kavga ettiğimizde ne kadar sinirli olursan ol, seni asla bırakmayacağım." Öpücük. "Siktir." Öpücük. "Sonunda."

Ben kıkırdamaya başlayınca geri çekiliyor ve gözleri benimkilere gülümseyerek fısıldıyor: "Sen her zaman benim olmalıydın Jade. Aşk sana karşı hissettiklerimi anlatmaya yetmiyor." Parmakları yüzümde geziniyor. "Ateşin... Tanrım, sen ateşsin. Bunun için yaşıyorum."

"Tanrım, çok içmişim," diye burnunu çekiyor Jase. "Ağladığıma inanamıyorum." Tiksintiyle yanağındaki bir damla gözyaşını siler.

Mila ve Hana birbirlerine sarılmış, mutlu bir şekilde bize gülümsüyorlar. Kao ve Noah bize sırtıyor.

Ama Fallon... Fallon hıçkıra hıçkıra ağlıyordu, rahatlaması dalga dalga yayılıyordu ve Hunter'la benim kavga etmemizin onun için çok zor olduğunu biliyorum.

Ona doğru uzandım ve elini sıktım. "Ve seni her zaman aramızdaki aracı adam... ah... kadın olduğun için seviyoruz."

"Çok mutluyum," diyor. "Çocukları sonunda barışmış gururlu bir anne gibi hissediyorum."

Kıkırdıyorum ve Fallon'a sarılıyorum. Kollarımı ona dolamayı bitiremeden herkes üzerimize yığılıyor.

"Ahhh.... Çekil," diye kahkaha atıyor Fallon. "Hepiniz bir ton ağırlığınızdasınız."

AVCI

Sabah güneşi ufukta süzölmeye başladığında neredeyse hiç uyumamıştım.

Uyandığımda her şeyin bir rüya olduğunu görmekten korkarak önceki geceyi zihnimde tekrarlayıp durdum.

Yorganı arkaya atarken heyecan göğsümde kabarcıklar oluşturuyor. Ebeveyn banyosuna girip duşa uzanıyorum ve suyu açıyorum. Eşofmanlarımı çıkarıp spreyin altına giriyorum ve rutinimi uyguluyorum.

İşim bitince kurulanıyorum ve havluyu belime sarıyorum. Dişlerimi fırçalayıp tıraş olduktan sonra dolabıma doğru yürüyorum. Gözlerim tüm kıyafetleri tarıyor,

ve iyi görünmek istediğim için siyah bir kargo pantolon, ona uygun düğmeli bir gömlek ve Versace'den siyah deri brogler alıyorum.

Rolex'imi alıp bileğime takmak için masama giderken gömleğimin kollarını dirseklerime kadar kıvırıyorum.

Görünüşümden memnun bir şekilde yatak odamın kapısını açıyorum ve Jade'in kapısının açık olduğunu görüp içeri bakıyorum. Ondan bir iz yoktu, o yüzden spor salonunda olduğunu tahmin ediyorum.

Ben mutfağa girerken Jase esniyor. "Kahve ister misin?"

"Lütfen." Tezgâha oturdum ve ona sııttım. "Gözümü bile kırpmadım."

Bana ters ters bakıyor. "O zaman neden bu kadar uyanık görünüyorsun. Ayakta duracak halim yok. Yemin ederim tüm derslerim boyunca uyuyacağım."

"Bu kadar sıkı parti yaptığın için hak ettiğini buldun," diye alay ediyorum onunla.

Önüme bir fincan koyuyor ve kendi kahvesinden kocaman bir yudum içtikten sonra, "Sabahın bu saatinde aşktan havalara uçman çok fazla," diyor. Kahvesini bitirip odasına geri dönüyor.

Kendi içeceğimi içerken kıkırdıyorum ve kapı açıldığında bardağımı durulamakla meşgulüm. Jade içeri giriyor, kulaklığını çıkarırken gözleri telefonundaydı. Terli ve hâlâ nefes almaya çalışıyor ama lanet olsun, kıyafet ona çok yakışmış.

"Günaydın," diyorum arkamı tezgâha yaslarken.

Başını kaldırıyor ve olduğu yerde duruyor. "Günaydın." Ona sııttıyorum. "Biz bir çiftiz."

Bir kakhaha patlatır. "Evet. Demek dün gece böyle oldu."

İlişkimize koşarak başlamayacağını biliyorum. Jade'in sadece bir erkek arkadaşı oldu ve bu fikre alışması için zamana ihtiyacı var.

Erkek arkadaşım.

Sırıttım genişliyor. "Sen benim kız arkadaşımsın."

Az önce düşündüğüm şeyi itiraf ederken yüzünde bir kızarıklık belirliyor: "Bu fikre alışmam lazım."

Tezgâhtan uzaklaşıp ona doğru yürüyorum. Jade'in gözleri üzerimde geziniyor ve gözlerinin koyulaştığını gördüğümde, gördüklerini beğendiği için çok memnun oluyorum.

Elimi yüzüne götürdüğümde benden uzaklaşıyor. "Hayır, koşudan dolayı terliyim. Önce duş alayım."

Öne atılıp yüzünü çerçeveliyorum, ağzına sert bir öpücük konduruyorum, sonra homurdanıyorum, "Ter içinde kalman çok tahrik edici."

"Hunter," diye soluk soluğa bağılıyor, yüzü anında kırmızının parlak bir tonuna dönüşüyor. Kendini kurtarıyor ve etrafımda dolanarak odasının güvenliğine doğru koşuyor.

Eğlenerek kıkırdadım. Kahretsin, Yeşim'e bir ilişki içinde olmanın nasıl bir şey olduğunu öğretirken çok eğleneceğim.

Bir yetişkin.

Bölüm 22

JADE

Bu oluyor.

Oh, Tanrım.

Yatağıma çöküp yere bakıyorum. Hunter ve benim aramda gerçekten bir şeyler oluyor. Dün gece bir rüya değildi.

Duygularımı açmış olsam da, ilişki yeni ve keşfedilmemiş sulara yelken açıyormuşum gibi hissettiriyor.

Mila içeri giriyor, ardından Fallon ve Hana geliyor. Kapıyı arkalarından kapatıyorlar ve sonra yatağımda bana katılıyorlar.

"Bize her şeyi anlat," diyor Mila, poposunu bana doğru yaklaştırarak.

"Sen de oradaydın," diye karşı çıkıyorum. "Anlatacak başka bir şey yok."

"Hayır," diye karşı çıkıyor Fallon. "Nasıl hissediyorsunuz? Mutlu musun? Hunter'la birlikte olmaktan emin misin?"

Bana soru sormayı bırakmasını bekliyorum ve sonra itiraf ediyorum: "Onu seviyorum ve mutluyum ama..."

"Ama?" Hana gözlerini bana dikerek soruyor.

"Ama... bunların hepsi çok yeni," diye itiraf ediyorum. "Brady ile öpüşmemiz üç ay sürdü. Dudaktan bir öpücük. İlişkimiz el ele tutuşmak ve sarılmaktan ibaretti."

Mila bacak bacak üstüne atar ve Fallon'a bakar. "Benim hiç deneyimim yok, bu yüzden tüm sorumluluk sende."

"Neden ben?" Fallon'ın nefesi kesilir.

Mila ona iri gözlerle bakar. "Ben senin... bilirsin, işi bitirdiğini sanıyordum."

Fallon bir yastık kapar ve Mila'ya vurur. "Yapmadım."

"Tamam," diye iç geçirdi Hana, "Şuraya gireyim." Yaklaşıyor ve bana ciddi bir bakış atıyor. "Neden endişeleniyorsun?"

Mila ve Fallon şaşkınlıkla Hana'ya bakıyorlar ama o onları görmezden gelerek tüm dikkatini bana veriyor.

Omuz silkiyorum. "Ne yapacağım? Elini tutmalı mıyım? Öpüşmeyi başlatmak için doğru zaman ne zaman?" Ellerimle yüzümü kapatıyorum ve "Seks kısmına hiç girmeyeyim bile" diye inliyorum.

Hana bana doğru uzanıyor ve ellerimi yüzümden çekiyor. "Onun elini tut ve istediğin zaman onu öp Jade. O senin, sen de onunsun. İzin almak için beklemene gerek yok."

Fallon, "Onun dediği gibi," diye araya giriyor.

"Seks için hazır mısın?" Mila milyon dolarlık soruyu sorar. "Olana kadar gerçekten hazır değildim," diye itiraf ediyor Hana.

Kafalar ona doğru dönüyor. "Bırakın kendiliğinden olsun. Bunu planlayamazsınız ama sevdiğiniz kişiyle yaparsanız her şey yoluna girecektir."

Fallon Hana'ya, "Az önce patlattığın bombayla ilgili bir sürü sorum var," dedikten sonra gözlerini bana çeviriyor. "Hana haklı. Hunter'la aranızda kesin bir şey olduğunu düşünüyorsan, ilişkinin tadını çıkar. Her şeyi fazla analiz etme."

"Evet, bunu yapma eğilimindeyim," diye itiraf ediyorum.

Mila saatine bakıyor. "Gitmemiz gerek yoksa derse geç kalacağız."

"Oh, kahretsin!" Yataktan fırladım ve banyoya koştum. "Hala duş almam gerekiyor. Size sonra yetişirim."

Sabah rutinimi aceleyle tamamlıyorum ve zamanım olmadığı için saçımı kurumaya bırakıyorum. Kıvırcık bir karmaşa olacak, ama şu anda daha az umursayamazdım. Bir saç bağı kapıyorum ve daha sonra ihtiyacım olursa diye bileğime takıyorum.

Bir kot pantolon, bir tişört ve bir çift spor ayakkabı giyerek odadan dışarı fırlıyorum. Bu sabah havanın serin olduğunu hatırlayınca hemen geri dönüp sandalyemin arkasından bir kazak aldım ve hızla odadan çıktım.

İlk dersime geç kaldım ve profesöre özür dileyen bir bakış atarak bulabildiğim ilk boş sandalyeye çöktüm.

Bir dersten diğerine koştururken tüm sabahım aceleyle gelmiş gibi hissediyorum. Öğle yemeği vakti geldiğinde, saç bağımı kullanarak dağınık saçlarımı başımın üstünde topuz haline getirirken yorgun bir iç çekiyorum.

Bir kol belimi sarıyor ve sert bir şeye doğru çekiliyorum. Gözlerimi kaldırıyorum ve Hunter'ın dudaklarıma bir öpücük kondurmadan önceki yüzünü görüyorum.

Öğrenciler etrafımızda koşuşturuyor ve bir an için ilişkimizi kamuoyuna açıkladığımız gerçeğini düşünüyorum.

Sanki insanların ne düşündüğünü umursuyormuşsun gibi.

Kollarımı Hunter'ın boynuna doluyorum ve ağzımı onunkine bastırarak onu sanki nefes almam gereken havaymış gibi öpüyorum.

Çünkü öyle.

Geri çekildiğimde bana seksi bir sırıtış attı. "Buna alışabilirim."

"Sarılmaktan daha mı iyi?" Ona takılıyorum.

"Oh, çok daha iyi." Elimi tutuyor ve beni binadan çıkarıp güneş ışığına doğru çekiyor.

"Lütfen bana yemek yiyeceğimizi söyle," diyorum parmaklarımı onunkilerle birleştirirken. "Restorandan bizim için bir sepet hazırlamasını istedim." Bana gülümsüyor ve

Yüzümdeki soruyu gördüğünde, "Dışarıda güzel bir gün ve

Sessiz bir yerde piknik yapabileceğimizi ve böylece konuşabileceğimizi düşündüm."

Konuşmak mı? Ne hakkında?

Dün gece yaptığımız konuşmanın etkisinden hala kurtulamadım.

Hiçbir şey söylemiyorum ve Hunter'ın önden gitmesine izin veriyorum. Bolca yiyeceklerle dolu olduğunu umduğum sepeti alıp bu sabah koştuğum patikadan aşağı inmeye başladık.

Sepetin içine bakmaya çalışıyorum ama Hunter beni yakalıyor ve vücuduyla görüşümü engelliyor. "Bu bir sürpriz."

Ona surat asıyorum ama sonra gülümsüyorum.

Gözetleme noktasına ulaştık ve yemeğe hazır bir şekilde kırımın üstüne çöktüm.

Hunter yanıma oturuyor ve sepeti açarak bir dünya nimeti boşaltıyor. Bana bir şişe su uzatıyor, ben de bir yudum alıyorum.

"Yemeğini yedikten sonra konuşabiliriz. Yemeğe ulaşmak için beni dövmeden korkuyorum," diye alay ediyor Hunter.

"Ben mi? Asla." Sandviçe uzanıyorum ve kocaman bir ısırık alıyorum.

"Mmhhh..." İnledim. "Çok iyi."

"Evethhhh." Gözlerim Hunter'ın kılere kayıyor ve onun da ağzıma baktığını görüyorum.

Kırıntı kalmış olabilir diye üzerini silerek, "Kusura bakma ama domuz gibi yediğimi biliyorsun. Salata kızına dönüşecek değilim."

Başını sallayarak kıkırdıyor. "Senden bunu beklemiyorum."

Sandviçin geri kalanını ağzıma atıyorum ve tereyağlı lezzetin tadını çıkarırken gözlerimi kapatıyorum. Su şişesini açıp bir yudum aldıktan sonra Hunter'a bakıyorum.

Yüz hatlarını sıkılaştıran yoğun bir ifade var, gözleri Ben.

"Ne?" Şişeyi çimlerin üzerine koyarak soruyorum.

"Önce ben konuşmak istedim," diye homurdanıyor, "ama... siktir..." Bir saniye sonra Hunter üzerime geliyor, vücudu üzerimde gezinirken beni uzanmaya zorluyor ve ağzı benimkiyle çarpışıyor.

Tamam, ne zaman istersek öpüşürüz... Sanırım Hunter istiyor... ve evet, ben buna varım.

Dili ağızma girdiğinde düşüncelerim dağılıyor ve ellerimi çenesine götürüyorum. Ben de onu öpüyorum, ikimiz de nefessiz kalana kadar onun yoğunluğuyla eşleşiyorum.

Öpüşmeyi kestiğinde, yarısına kadar üzerime uzanmaya devam ediyor. Gözleri yüzümde geziniyor ve sonra mırıldanıyor: "Keşke bana ne yaptığını bilseydin."

Oh, kahretsin. İyi bir yerde olduğumuzu sanıyordum?

Kaşlarımı çatarak, "Yanlış bir şey mi yaptım?" diye sordum.

Başını sallarken yüzüne yavaş bir gülümseme yayılıyor. "Tam tersi. Her şeyi doğru yapıyorsun."

Kafam karışıkça kaşlarım daha da çatılıyor. "Takip etmiyorum. O zaman ben sana ne yapıyorum?"

Hunter'ın başı tekrar eğiliyor ve dudaklarıma şefkatli bir öpücük konduruyor. Geri çekilerek, "Beni çılgına çeviriyorsun, Jade. Sana dokunmamak çok zor... ve Tanrım... Seni her zaman öpmek istiyorum."

Yüzüme bir sırtıma yayılıyor. "Seni durdurmayacağım."

"Güzel." Beni oturur pozisyona çekmeden önce hızlı bir öpücük verdi ve sonra "Bizimle gerçekten iyi misin?" diye sordu.

Başımı salladım ama hala bazı şeyler hakkında endişeli hissediyorum, "Ne yapacağımdan emin değilim. Bu benim için yabancı bir bölge."

Hunter başını eğiyor, yüzünde sorgulayan bir ifade var. "Ne demek istiyorsun?"

Hunter'a Brady'den bahsetmek istemediğim için gerçeği geçiştiriyorum, "Sadece bu fikre alışmam gerekiyor."

Hunter'ın gözleri üzerimde keskinleşiyor ve gerçeği aradığını hissedebiliyorum. "Bana karşı açık olmazsan, neyle rahat olup olmadığını bilemem."

Omuzlarım çöküyor ve bir ot parçasını koparmaya başlıyorum. "Bu konuyu açmak istemedim çünkü bundan bıkmış olmalısın ama ben sadece Brady ile çıktım." Hunter bana kızgın görünmeyince devam ediyorum: "Sadece el ele tutuştuk ve sarıldık Hunter. Son birkaç gündür seninle Brady ile yaptığımdan daha fazlasını yaptım."

Hunter'a ne kadar deneyimsiz olduğumu itiraf etmek zorunda kaldığım için yanaklarımın ısındığını hissedebiliyorum.

Gözleri üzerimde yumuşuyor ve bir elini kaldırarak parmağını hafifçe yanağımda gezdiriyor. "O zaman yavaştan alırsız. Hazır olmadığın bir şeyi yapman için sana asla baskı yapmak istemem."

"Yapmayacağını biliyorum." Ona minnettar bir gülümseme veriyorum. "Ama..." "Ama?" Kaşları soru sorar gibi kalkıyor.

"Hazır olmadığımdan değil," diye itiraf ediyorum. Gözlerimi ellerime indiriyorum ve sertçe yutkunuyorum.

Sadece söyle, Jade.

"Acele etme," diye mırıldanıyor Hunter.

"Sadece..." Sertçe yutkunuyorum ve gözlerimi onunkilere dikiyorum. "Eminim birçok konuda benden daha deneyimlisindir. Beklentilerini karşılayamamaktan korkuyorum."

Hunter bana yaklaşıyor ve beni kollarına çekiyor. Elini başımın arkasına koyarak beni göğsüne bastırıyor ve sonra başımın tepesine bir öpücük kondurarak, "Hiçbir beklentim yok Jade. Sadece seninle birlikte olmak istiyorum. Bu bir yarış değil."

Kollarımı beline dolayıp ona daha da sokuluyorum ve fısıldıyorum: "Seni bir daha asla hayal kırıklığına uğratmak istemiyorum."

Çenesini başıma yaslıyor. "Birbirimize karşı dürüst olduğumuz sürece iyi olacağız."

Tanrım, nasıl bu kadar şanslı olabildim?

"Sen lanet olası bir azizsin," diye itiraf ediyorum ve bu Hunter'ın kıkırdamasına neden oluyor. "Her şeyi çok zorlaştırıyorum."

"Evet, hiçbir fikrin yok," diye alay ediyor.

Geri çekiliyorum ve şakacı bir şekilde kaşlarımı çatıyorum. "Şimdi de dayak yemek istiyorsun. Benimle aynı fikirde olmaman gerekiyor."

Hunter gülmeye başlar. "Ama ciddiydim. Her şeyi zorlaştırıyorsun, *her şeyi* kastediyorum."

Oh lanet olsun. Sikinden bahsediyor.

Oh. Aman Tanrım. Tanrım.

Yüzüm 4 Temmuz gibi aydınlanıyor ve saklanmak için göğsüne bastırıyorum, bu da onu daha çok güldürüyor.

AVCI

O kadar tatlı ki ona sataşmadan duramıyorum.

Evet, sikimden bahsediyordum ve anlaması biraz zaman aldı. Yine de bana söylediği şey beni şaşırttı. Ben izlenim altındaydım Jade ve Brady bir sonraki adımı atmaya hazır oldukları için ateşli ve ağırdılar. Ama bana anlattıklarından sonra Jade'in sandığımdan daha masum olduğunu anladım.

O göğsüme yaslanmış, ben de kollarımı ona dolamış haldeyken soruyorum: "Aynı fikirdeyiz diye soruyorum, en fazla ne kadar uzağa gittin?"

Jade ayağa fırlıyor ve yüzünü uzaklara doğru uzanan manzaraya çeviriyor. "Oooh, ben de bu kısım hakkında konuşmayı bitirdiğimizi sanıyordum." Bir kıkırdama çıkarıyor, hâlâ bana bakmıyor. "Seninle, Hunter."

"Sadece öpüştük," diye açıklıyorum, tabii benim bilmediğim bir şey yapmadıysak. Ki bu hiç de olası değil.

Acınası bir iç çekişle vücudunu bana doğru çeviriyor ve sonunda gözlerimle buluşuyor. "Biliyorsunwww." Satır aralarını okumamı ister gibi gözleri açılıyor.

Başımı sallayarak, "Hiçbir şeyim yok. Başka ne yaptık?" "Spor salonunda sana sarıldığım zaman," diye fısıldıyor.

Dişlerini sıktı, "Sen... uhm..." Gözlerini kapatarak, "Sertleştin." diye geveliyor.

Sonunda neden bahsettiğini anladığımda kahkahalar patlıyor. "Bunu hissettiğinden emin değildim."

"Yaptım," diye ağzından kaçırıyor.

"Bu yüzden mi odana saklanmaya gittin?" diye sordum.

Tekrar başını sallıyor ve sonra itiraf ediyor: "O kadar şok olmuştum ki sonunda yardım için Mamma G'yi aradım."

Ağzım açık kaldı. "Bayan Sebastian'la sikim hakkında mı konuştun?" Bir kahkaha patlatır. "Bu hiç düşünmediğim bir konuşma Onunla birlikte olurum."

Elimi kaldırarak gülmemek için ağzımı kapatıyorum. "Bana ikinizin ne konuştuğunu söyle."

"Hayır." Başını sallıyor ve dudaklarını birbirine bastırıyor.

"Söyle bana," diyorum ona doğru ilerlemeye başlarken.

"Asla." Dudakları tekrar kapandı.

Ona yaklaştığımda eğilip boynuna bir öpücük konduruyorum. "Lütfen?"

"Huh-uh."

Nefesimi teninde gezdiriyorum ve tüylerimin diken diken oluşunu izliyorum, sonra sesimi alçaltıyorum, "Lütfen."

"Kahretsin, hayır demek zorlaşıyor," diye inliyor.

Boynuna bir öpücük daha kondurduktan sonra dudaklarımı hafifçe çenesine doğru götürüyorum ve nefes almadan önce "Söyle bana" diyorum.

"Ona sadece bir erkeğin sertleşmesinin normal olup olmadığını sordum," diye itiraf ediyor.

"Hmmm." Kulağına ulaşana kadar teninde öpücükler gezdirmeye devam ediyorum. "Sadece hoşuma giden bir şey gördüğümde sertleşiyorum."

"Oh," diye soluk soluğa kalıyor. "Bu çok iyi."

Tekrar ağzına doğru ilerliyorum ve dudaklarından bir santim uzakta duruyorum. "Seni ne tahrik ediyor Jade?"

"Bu!" diye geveliyor, nefes alışları hızlanıyor. "Bu kesinlikle benim için yapıyor."

"Öyle mi?" İnledim.

"Kesinlikle," diye mırıldanıyor ve sonra ağzını benimkine bastırıyor. Geri çekilene kadar öpüşmenin hızını kontrol etmesine izin veriyorum ve sonra hayranlıkla "Bu işte gerçekten iyisin" diyor.

Arkama yaslandım ve ona sııttım. "Şimdi seni nasıl konuşturacağımı biliyorum.

Başından beri yanlış yapıyormuşum."

Su şişesini almadan önce bana "Küstah herif," diye çıkıştı.

"Yemek yemeliyiz," diye hatırlatıyorum ve saatime bakarak, "Bir sonraki dersime on beş dakika var," diyorum.

Eğilip saatimin saatine bakıyor. "Kahretsin, ben de." Sonra açlıktan ölmek üzere olan biri gibi yemeğe yumuldu.

Yemek yerken sürekli birbirimize bakıyoruz.

Kalbim mutlulukla dolup taşıyor. Piknik umduğumdan çok daha iyi geçti.

Bölüm 23

JADE

Günler geçtikçe Hunter'ın yanında kendimi daha rahat hissetmeye başlıyorum ve okuldaki işlerime odaklanabiliyorum.

Hayatım tam üç yüz altmış derecelik bir dönüş yaptı. Akademideki ilk günümü düşündüğümde, sadece birkaç hafta sonra Hunter ile bir ilişki içinde olacağımı asla tahmin edemezdim.

Bacaklarımı esnetebilmek için yatağımdan kalkıp bir şişe su almak için mutfığa doğru yürüyorum.

"Ödevini bitirmek üzere misin?" Hunter kanepede oturup Jase, Kao ve Noah ile televizyon izlediği yerden soruyor.

"Evet, sadece okumam gerekiyor" diye cevap veriyorum. Suyumdan bir yudum alarak ona doğru yürüyorum. Kanepenin arkasına yaslandığımda başını eğiyor ve ağzına bir öpücük konduruyorum.

Tekrar doğrulduğumda, "Yarın okuyamaz mısın?" diye sordu. Geç oldu."

Tekrar üzerine eğildim ve bileğini tutarak saate baktım. "Kahretsin, saatin sabahın biri olduğunu fark etmemiştim."

Cuma gecesi olduğu için uyuyabileceğimden saat beni pek rahatsız etmiyor.

Hunter ayağa kalkıyor ve kanepenin arkasından dolaşarak elimi tutuyor. "Herkes iyi geceler." Ve sonra beni odasına sürüklüyor.

"İyi geceler," diye sesleniyorum.

Çocuklar bize dikkat bile etmiyorlar. Hepsi izledikleri programa dalmış durumdalar.

Hunter kapıyı arkamızdan kapattığında gergin hissetmeye başlıyorum. "Hâlâ dişlerimi fırçalamam ve telefonumu şarja takmam gerekiyor."

Yüzüne yavaş bir gülümseme yayılır. "Endişelenmeyi bırak. Sadece uyurken sana sarılmak istiyorum."

"Hâlâ bunları yapmam gerekiyor," diye itiraz ediyorum.

Kapıyı tekrar açıyor ve kollarını göğsünde kavuşturarak pervaza yaslanıyor. "Git onları yap. Ben bekleyeceğim."

Aceleyle odama gidip gece rutinimi gözden geçiriyorum. Belgeyi kaydettiğime emin olduktan sonra, üzerimdeki tişört ve eşofmana bakmadan önce dizüstü bilgisayarımı kapatıyorum.

Gözlerim kapıya kayıyor ve Hunter'ın hâlâ beni beklediğini görünce banyoya gidip hızlıca sütyenimi çıkarıyorum çünkü sütyenle uyumamın imkânı yok.

Giymediğim için biraz mahcup hissederek omuzlarımı kamburlaştırıyorum ve kendimi örtmek için kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturuyorum.

Odamdan çıkarken kapıyı kapatma zahmetine girmiyorum ve hızla Hunter'ın odasına dalıyorum.

Kapıyı tekrar kapatıyor ve bu sefer kilitliyor. "Sonunda uyuyabileceğiz."

Hunter'ın yatağa inmesini bekliyorum. Yorganı benim için geri çekiyor ve ben de hızla yatağa tırmanıp uzanıyorum.

Sadece uyuyacağız. Endişelenecek bir şey yok.

Kelimeleri söylemeye devam ediyorum ama Hunter kolunu belime dolayıp vücudumu kendi vücuduyla aynı hizaya getirince bir ciyaklama sesi çıkarıyorum.

Üzerime uzanıp başucu lambasını kapattığında gözlerim açılıyor.

Oh. Oh. Oh. Oh. Oh. Kahretsin.

Ama sonra bana daha sıkı sarılıyor ve elini başımın arkasına koyarak yüzümü boynunun kıvrımına bastırıyor. "İyi geceler, bebeğim."

Yüzüme yavaşça bir gülümseme yayılıyor.

Bebeğim. Bu hoşuma gitti.

Bir kolumu beline doluyorum ve daha da sokularak rahat bir yer bulup gözlerimi kapatıyorum. Hunter'ın kokusu etrafımda dolaşıyor ve gerginliğimi yatıştırıyor.

Derin bir nefes alıyorum ve tenine karşı gülümsüyorum.

Evet, bu güzel.

"Rahat mısın?" diye mırıldanıyor. "Evet, ya sen?"

"Evet."

Bir an sessizlik oldu, sonra Hunter sordu: "Bana son iki yılda neyi kaçırdığımı söyle."

"Pek bir şey yok," diye cevap veriyorum. Kolumu beline doluyorum. "Sadece seni özledim."

"Ben de seni özledim," diye fısıldıyor. "Çok özledim."

AVCI

Sadece onu tut, Hunter.

Onu öpmek ve her yerine dokunmak istiyorum, ama onu çok hızlı zorlamak istemediğim için kendimi sadece ona sarılmaya zorluyorum.

"Büyükbaban nasıl?" Son iki yıl hakkında daha fazla şey öğrenmek istediğim için soruyorum.

"O iyi. Şükran Günü için çiftliğe gidiyoruz." "Öyle mi?

Seni özleyeceğim."

Jade kıkırdar. "Ben de seni özleyeceğim. Sadece üç günlüğüne. Dört gözle bekliyorum. Yaz tatilinden beri onu görmedim."

"Onunla biraz zaman geçirecek olmana sevindim. Çiftlik hala en sevdiğin yer mi?"

Jade boynuma doğru başını sallıyor. "Evet, orayı seviyorum. Şükran Günü için ne yapıyorsun?"

Derin bir nefes alıyorum ve sıcak hissetmeye başladığımda, "Tişörtümü çıkarmam gerek. Sarılmak çok fazla vücut ısısı yaratıyor." Doğrulup kumaşı başımın üzerinde çırttıktan sonra yatağın yanına bırakıyorum. Tekrar uzanıp Jade'i kollarımla sardığımda yanağını göğsüme yaslayıp iç çekiyor. "Hoşuna gitti mi, hmmm?" Alay ediyorum.

"Evet," diye iç geçiriyor. "En sevdiğim yer."

"Çiftliğin öyle olduğunu sanıyordum," diye şaka yapmaya devam ediyorum. "Öyleydi. Yeni bir favori yerim var," diye mırıldanıyor.

Başının tepesine bir öpücük konduruyorum ve vücudunun yarısı üzerime dökülene kadar onu kendime çekiyorum. "Benim de en sevdiğim yer sensin."

Jade kalbimin üzerindeki deriyi öpüyor.

Ona bir cevap borçlu olarak, "Şükran Günü bu yıl Hana'nın evinde" diyorum.

"Ailelerinizin sırayla olması çok güzel."

"Evet," diye katılıyorum. "Bu kadar yakın olmamızı seviyorum."

"Ailelerimize bizden bahsedecek miyiz?" Jade soruyor ve çenesini göğsüme yaslayarak bana bakıyor. Gözleri karanlıkta parlıyor ve şu anda onu öpmek istesem de, başlarsam duramayacağımı biliyorum.

"Hazır olduğumuzda onlara söyleyebiliriz," diye cevap veriyorum.

"Onları bir araya getirip tek seferde söyleyelim mi?"

Kıkırdıyorum. "İyi fikir. Böylece baban beni öldüremez."

Jade gülmeye başlar, sonra da "Bundan o kadar emin olma" der.

Jade'in yanıma sokulmasıyla uyanmak şimdiye kadarki en güzel duygu.

Ona doğru dönerek sıkıca sarılıyorum ve mutlu bir iç çekiyorum.

"Günaydın," diye mırıldanıyor.

"Günaydın," sesim hâlâ uykudan boğuk çıkıyor ve boğazımı temizliyorum. "Günü burada geçirelim. Sadece sana sarılmak istiyorum."

Kıpırdanarak elimden kurtuluyor ve yataktan fırlıyor. "Önce dişlerimi fırçalayıp kahve alacağım. Sen de ister misin?"

"Evet," diye kıkırdarak cevap veriyorum.

O aceleyle odadan çıktığında, ben de kendi dişlerimi fırçalamak için kalkıyorum. Hızlıca sabah rutinimi uyguluyorum ve yatağa uzanmadan önce iyi koktuğumdan emin oluyorum.

Aletime ters ters baktım ve "Bugün uslu dursan iyi edersin" diye homurdandım.

Jade sonunda kahvelerimizle geri geldi. Bir çift şort ve temiz bir gömlek giymişti. Bana bir fincan uzatırken gözlerim onun çıplak bacaklarına takılıyor ve neredeyse fincanı düşürüyordum.

Kapıyı tekrar kapatmaya gittiğinde, "Saat kaç?" diye sorar. Görünüşe göre herkes hâlâ uyuyor."

Saatime bakıyorum, sonra "Saat beşi geçti" diyorum. Kahvemden bir yudum alıyorum, sonra mırıldanıyorum, "Şortu sevdim."

Yatağa tırmanıyor. "Teşekkürler. Çok rahatlar."

Kahvelerimizi içiyoruz ve birbirimize bakışlar atmaya devam ediyoruz. Bitirdiğimizde ve fincanlar komodinin üzerindeyken Jade'in elini uzattım.

ve tenine tembel desenler çiziyor.

"Film izleyebilmek için dizüstü bilgisayarımı getireyim mi?" diye soruyor.
"Yoksa biraz daha uyumak mı istersin?"

Başımı sallıyorum ve sonra öne atılarak onu sırt üstü yatırıyorum.
"Dövüşmeyi tercih ederim. Biraz egzersiz yapalım."

"Öyle mi?" diye soruyor, sonra kalçaları kalkıyor ve beni sırtüstü çevirmek için tüm gücünü kullanıyor.

Tabii ki izin verdim. Yani, neden onu istemeyeyim ki?
Ben.

Jade kalçalarımın üzerine oturdu ve benim sertliğimi saklamamın hiçbir yolu yoktu.
Ona doğru bastırırken ondan horoz. Farkına vardığında bakışları hafifçe genişliyor ve bir anlığına gözleri kapanıyor.

Gözlerini tekrar açtığımda kahverengi gözlerinden yansıyan şaşkınlığı görüyorum ve sonra üzerimden kalkmaya başlıyor. Kalçalarından tutarak onu durduruyorum ve yerinde tutuyorum.

*Ne halt ediyorsun Hunter? Şimdi
ateşle oynamanın sırası değil.*

Paniğe kapılıp kıcıma tekmeyi basıp odamdan çıkacağından ölesiye korkarak söyleyecek doğru şeyi düşünmeye çalışıyorum.

Sıkık, bu senin onu kalmaya ikna etmenle ilgili değil.

"Rahatsız mısın?" Aklının nerede olduğunu bilmek isteyerek soruyorum.
Jade başını sallıyor ve sonra üzerimde hareket ediyor. İniltimi bastıramıyorum ve Jade bir inilti çıkardığında içimi bir rahatlama kaplıyor.

Yanakları utançtan kızarıyor ve ellerini göğsüme koyarak tekrar yana doğru hareket etmeye çalışıyor ama kalçalarını sıkıca kavriyorum.

"Utanma," diye mırıldanıyorum, onu rahatlatmak istiyorum. "Sadece hazır değilsen dur, utandığın için değil."

Gözleri benimkilere kilitlendi. "Tamam."

Bir elimi yüzüne götürüyorum ve parmaklarımı allığının üzerinde gezdiriyorum. "Sorun yok, bebeğim. Bunu yavaştan alalım. Bunun eğlenceli bir kısım olması gerekiyor."

"Tamam." Birkaç saniye geçti, sonra itiraf etti, "Sadece... Bu işte iyi değilim."

Dudaklarımda nazik bir gülümseme belirliyor ve onu övüyorum, "Şimdiye kadar beni sertleştirmek için çok iyi bir iş çıkardın."

Ağzı seğiriyor. "Hiçbir şey yapmıyorum bile."

"Sikimin üzerinde oturuyorsun Jade. Şu anda çok mutlu."

Bir kahkaha patlatıyor ve onu rahatlattığım için kendimden oldukça memnun hissediyorum. Kalçalarını hareket ettirerek hafifçe ona doğru itiyorum ve bu his hoşuna gitmiş olmalı çünkü boğazının derinliklerinden inliyor ve bana sürtünüyor. Başını arkaya yatırıp gözlerini kapatıyor.

Sikeyim. Nefes kesici.

"Yani... sen hiç...?" Sesimi eşit tutmak için çok uğraşarak soruyorum çünkü beni aşağı doğru itmesi sikimin daha fazla sürtünme için ağlamasına yetiyor.

Bir an için bana baktı. Ne sorduğumu anladığında yüzü yeniden kızarıyor ama sonra itiraf ediyor: "Pille çalışan bir erkek arkadaşım var." Gözlerini benimkilerden kaçırıyor ve devam etmeden önce alt dudağını ısırtıyor, "Bu yüzden onunla başımın çaresine baktım - Tanrım, bu çok utanç verici." Eğilip yüzünü göğsüme saklıyor.

Ellerimi omuzlarına götürerek onu tekrar yukarı itiyorum. "Daha önce ne yaptığını bilmem gerekiyor ki kazara canını yakmayayım." Başını salladığında, "Oral ya da başka bir şey yok mu?" diye soruyorum.

Başını sallıyor, yine alt dudağını ısırtıyor, yüzünde utanç verici bir ifade var. "Sanırım BOB kullanmam teknik olarak artık bakire olmadığım anlamına geliyor."

"Bob?" Yüzümü anında karartan bir kaşla soruyorum.

Jade bir kahkaha patlatıyor, bunu aletimin içinde hissediyorum ve ona karşı seğirmeme neden oluyor.

"Pille çalışan erkek arkadaşım, yani vibratörüm," diye hatırlatıyor bana.

Rahatlamış bir şekilde içimi çektim. "BOB'dan kurtulmamız lazım. Rekabeti sevmiyorum." Açıklığa kavuşturmak için, "Yani kendini orgazm mı ettin?" diye soruyorum.

Başını sallayarak tekrar gülüyor ve bu tüm vücudunun sallanmasına neden oluyor.

Be

n. *Siktir, bu çok iyi hissettiriyor.*

Onu tekrar itiyorum, ondan bir inilti daha çıkarıyorum ve yemin ediyorum O sesi bir daha çıkarırsa kendimi kaybedeceğim.

Ellerimi tekrar kalçalarına götürerek, yavaşça yukarı doğru ilerliyorum. Gözlerimiz kilitlenmiş, kapüşonlu ve arzuyla yanıyor.

Gerçek seks yaptığımız noktaya geldiğimizde, gezegenler çarpışacak, çünkü kendimi ona sürtmek bile neredeyse pantolonuma boşalmama neden oluyor.

Yavaşça birlikte sallanmaya başlıyoruz ve bu o kadar inanılmaz bir his ki nefesimi kesiyor.

Siktir, kuru kuru sevişiyoruz ve bu daha önce yaptığım tüm sekslerden daha iyi hissettiriyor. Yüzlerce kızla birlikte olduğumdan değil. Sadece iki tane oldu ve onlar asla Jade'in en kötü günüyle kıyaslanamaz.

"Kahretsin," diye fısıldıyor Jade üzerimde sallanmaya devam ederken. Ellerim kışını kavrayana kadar daha yukarı kayıyor.

Sikim şu an o kadar sert ki, korkarım daha fazla dayanamayacağım.

"Öp beni Jade," diye fısıldıyorum, sesim zorlamadan dolayı boğuk çıkıyor. Üzerime eğiliyor ve usulca ağzını ağzıma bastırıyor. Bir elimi kaldırıp boynunun arkasını kavriyorum ve ağzını benimkine daha sert bastırıyorum.

Öpüşme hızla yalamaya ve emmeye dönüşüyor ve nefes alış verişlerimiz ağırlaşıyor.

Tanrım, o kadar inanılmaz hissediyor ki.

İkimiz de çılgına dönene kadar hareketlerimiz hızlanıyor. Jade ağzıma karşı neredeyse nefes nefese kaldığında, kışındaki tutuşumu sıkılaştırıyorum ve sikimi utanmadan kumaş kaplı amına sürüyorum.

"Kahretsin, Hunter!" Nefes alış verışı kesiliyor ve orgazm olurken üzerimde donup kalıyor. Gözlerim yüzüne kilitleniyor ve onun çözülüşünü izlemek o kadar erotik ki, kendi kurtuluşumu bulmaktan kendimi alıkoymamın hiçbir yolu yok.

Pantolonumdaki yükümü kaybetmek benim için bir ilk, ama şimdiye kadar yaşadığım en ateşli deneyim.

Bölüm 24

JADE

Duşun sesini dinleyerek yatağın kenarına oturup Hunter'ın çıkmasını bekliyorum.

Vay anasını!

Evet, az önce yaptık.

Aman Tanrım.

Evet, resmen aklım başımdan gitti.

Yüzümdeki sırtışı silemiyorum ve Hunter banyodan çıktığında çenem kelimenin tam anlamıyla düşüyor. Üzerinde sadece eşofman altı var ve kalçalarının üzerinde oldukça aşağıda duruyor, bu da bana sık beni kaslarını mükemmel bir şekilde görmemi sağlıyor.

Bir elindeki havluyla, göğsünde kalan son damlaları da yakalayıp yana fırlatıyor.

"Bebeğim, bana böyle bakmaya devam edersen gidip soğuk bir duş almam gerekecek," diye takılıyor bana.

"Ama... kahretsin," diye iç geçiriyorum, gözlerimi onun karın kaslarından ayıramıyorum.

Ona dokunmak isteyerek ellerimi hızla popomun altına sokuyorum.

Hunter'a lanet bir at gibi bindin. Kendine hakim ol, aşıfte.

Hunter gelip yanıma oturuyor, çıplak kolunu benimkine bastırıyor ve sonra ağzımın kenarını siliyor. "Salyaların akıyor."

Bir kahkaha patlatıyorum ve göğsüne bir tokat atıyorum. Elim kendi aklına sahip oluyor ve gözlerimin olduğu sert düzlemleri ovmaya başlıyor

ziyafet çekiyorum. "Eğer bir tişört giymezen, her tarafına salyalarımı akıtacağım," diyorum, onun tüm sıcaklığından etkilenmemiş gibi davranmıyorum bile.

Elimi geri çekiyorum ve başımı eğerek gözlerimin tekrar onun üzerinde gezinmesine izin veriyorum. "Eğer seni yalarsam, bu benim olduğun anlamına gelir, değil mi?"

Omuzları kahkahalarla titremeye başlar. "Eğer beni yalarsan, elimde kalan azıcık kontrolü de kaybederim ve seni anlamsızca beceririm." Sonra ciddileşiyor ve "Ben duşa girmeden önce olanlar hakkında konuşmak ister misin?" diye soruyor.

"Ben iyiyim," diye mırıldanıyorum, aklımı başımdan alan orgazm hakkında konuşmak istemiyorum. Çok kişisel hissettiriyor.

"İyi derken, orgazmın iyi olduğunu mu kastediyorsun?" diye en utanç verici soruları sormaya devam ediyor.

"Hunter," diye sızlanıyorum, alt dudağımı dışarı iterek.

"Jade," diye inliyor, nefesini boynumda hissedene kadar bana yaklaşıyor. Geri çekilmeden önce tenime yumuşak bir öpücük konduruyor. "Aslında tüm bu deneyim hakkında sesini çıkarmamana şaşırdım. Genelde seni susturamıyorum."

"Bana çok konuştuğumu mu söylüyorsun?" Yüzünü görebilmek için geri çekilerek soruyorum.

"Hayır." Bana sırtıyor. "Her zaman aklından geçeni söylemeni seviyorum, bu yüzden şu anda düşüncelerini okumak zorlaşıyor."

Boynuma bir öpücük daha konduruyor ve ardından tenime hafifçe sıcak hava üfleyerek tüylerimin diken diken olmasını sağlıyor.

Kalçalarımдан tutarak beni kucağına çekti. Ne kadar sert olduğunu hissedebiliyorum ve alt dudağımı hızlıca ısıyorum, ona tekrar binmemek için elimden geleni yapıyorum.

Hunter beni itiyor ve beni ne kadar çok istediğini hissedince bir inilti duyuyorum.

Evet, bunu yine yapıyoruz.

İlk sefer epikti, bu yüzden ikinci bir sürüş için her şeyim var.

Boynumu tekrar öpüyor, sonra çeneme doğru ilerlemeye devam ediyor. Yüzümü ona çeviriyorum ve dudaklarımız birbirine o kadar yakın duruyor ki aynı havayı soluyoruz.

"Siktir, Jade," diye inliyor. "Ellerimi senden uzak tutmak gerçekten çok zor." "Zor olan tek şey bu değil," diye takılıyorum, ona sürtünerek Demek istediğimi anlat.

Oh, bak nasıl da cesurlaşıyorum.

Arzuyla yanmaya başlamadan önce mavi gözlerinde şaşkınlık titreşiyor. "Mmm... Bir canavar yaratıyorum, değil mi?"

Başımı sallıyorum ve ellerimi yüzüne götürüp parmaklarımı çenesinin üzerinde hafifçe gezdirirken gözlerim yüz hatlarının her santimini okşuyor ve fısıldıyorum, "Ne zaman bu kadar yakışıklı oldun?" Ellerimi omuzlarına doğru götürürken, parmaklarımın altındaki kaslarının verdiği hissin tadını çıkarıyorum. Tek bir parmağımı mükemmel karın kaslarının üzerinde gezdirmeden önce kaya gibi sağlam göğsüne doğru inmeye devam ediyorum. "Kahretsin, çok seksisin," diye itiraf ediyorum ona.

Omzuna bir öpücük konduruyorum, ellerim keşfedilmemiş bir bölgeye giriyor ve eşofman altının hemen altındaki gergin teni okşuyor.

"Jade." Sesinde bir uyarı tonu var ve bu beni donduruyor. Ona bakarak, "Durmamı ister misin?" diye soruyorum.

Başını sallıyor ama sonra cevap veriyor, "Hayır, ama devam edersen, gerçekten duramayacağım. Sınırlarımı zorluyorsun."

Eğilip göğsüne bir öpücük kondurduktan sonra fısıldıyorum: "Ya durmanı istemiyorsam?"

Hunter popomu tutuyor ve beni kaldırarak ters çeviriyor, böylece onun yatağında yatıyorum. Vücudu benimkinin üzerinde yükseliyor ve sadece bu görüntü bile benden muhtaç bir inilti çıkarmaya yetiyor.

Elleri kalçalarımaya gidiyor ve şortumun kumaşını tutarak gözleri benimkilere kilitleniyor. "Bir sonraki adımı atmak istediğine emin misin?"

Başımı sallıyorum ve Hunter'ın tek hamlede pantolonumu ve külotumu indirmesi için gereken tek şey bu. Başını aşağı eğiyor ve karnıma bir öpücük konduruyor, sonra yüzümün alevler içinde kaldığı kısma gelene kadar daha da aşağı iniyor.

Bir erkeğin önünde çıplak olmanın bu kadar zor olacağını hiç düşünmemiştim. On altı yaşında ne düşünüyordum ki? Şimdi geriye dönüp baktığımda, o zamanlar seks için hazır olmadığımı biliyorum.

Hunter'ın bir şey söylemesini, hareket etmesini ya da her ne yapacaksa onu yapmasını beklerken kıpırdamadan yatıyor, korkumdan kılımı bile kıpırdatamıyordum.

"Tanrım, Jade," diye nefes veriyor ve sonra parmağının ucunun buklelerimin üzerinde gezindiğini hissediyorum. "Çok güzelsin amına koyayım,"

Bacaklarımı tutuşunu izliyorum. Onları omuzlarının üzerine kaldırıyor ve sonra ağzı üzerimde, sıcak ve çaresiz. Daha önce hiç yaşamadığım yoğun duygular kalçalarımın arasındaki tepe noktasını bombardımana tutarken kığım anında yatağın dışına doğru eğiliyor.

"Vay... kahretsin," diye inlemeyi başarıyorum. Hunter'ın dişleri hassas etimi ısırırken, saçlarını tutana kadar yalayıp emerken bir şeylere tutunmaya çalışıyorum. "Tanrım, Hunter!"

Sanki içim patlıyor, zevk beni felç ederken tüm vücudum yanıyor.

"Tanrım, Jade. Tadın çok güzel."

Saçlarını daha sıkı kavıyorum ve bir parçasını koparmak üzere olduğumdan oldukça eminim. Hunter geri çekiliyor ve kendi eşofmanını bacaklarından aşağı itiyor, ben onun sertliğine bakarken bir an için nefesim kesiliyor.

Kutsal, kocaman sikler. Hunter vibratörümde daha büyüktü ve onu içime almakta zorlandım.

Hunter ellerini karnıma koyuyor ve gömleğimin kumaşını yukarı doğru itmeye başlıyor. Doğrulup başımın üzerine çekmesine yardım ediyorum. Ben tekrar uzanamadan eli sırtıma gidiyor ve sütyenimi çözüyor.

Göğüslerimi ona gösterdiğinde ikinci bir utanç dalgası baş gösteriyor. Tam kollarımla kendimi örtmek üzereydim ki Hunter homurdandı: "Sakın buna cüret etme. Kıpırdama ve sana bakmama izin ver."

Gözleri çıplak vücudumda gezinirken, kılımı bile kıpırdatmadan yüzüne bakmaya devam ediyorum. Başını sallıyor ve bir an için midem korkuyla bulanıyor, ama sonra fısıldıyor, "Lanet olası bir şaheser."

Elini göğsüme götürüyor ve bir parmağını göğsümün kabarıklığı üzerinde hafifçe gezdiriyor.

Bir kolunu altıma sokup beni yatağın ortasına doğru kaydırduğında gerilmeye başlıyorum.

Kahretsin, bu o.

İlk kez seks yapmak üzereyim. Hunter ile.

Kahretsin.

Ya beceremezsem?

"Jade." Adımın sesi beni şimdiki zamana geri çekiyor. Hunter üzerime uzanırken, "Kafanı topla," diyor.

İçime girmek için büyük bir mücadele vereceğinden emin olduğum sertliğinin bacaklarımın arasında durduğunu hissedebiliyorum.

"Ahh..." Hunter'a bir sorunumuz olabileceğini nasıl söyleyeceğimi bilemiyorum. "Durmak istiyor musun?" diye soruyor, vücudunun üst kısmını benimkinden kaldırıyor ve sağ kolunun üzerinde duruyordu.

"Durmak istediğimden değil," diyorum ve sonra gözlerimi kapatıp güçle devam ediyorum, "Uyacağını sanmıyorum. Sen

vibratöründen çok daha büyük ve o şeyi bile tam olarak sokamıyorum."

Hunter bir şey söylemeyince tek gözümle ona bakıyorum. Sanki ona bir sorunumuz olduğunu söylemek yerine lanet olası gününü güzelleştirmişim gibi yüzüne yayılmış kocaman bir sırıtışla bana bakıyor.

İki gözümü de açarak, "Beni duydun, değil mi?" diye sordum.

Hunter başını sallıyor, hâlâ bütün kremayı almış bir kedi gibi görünüyor. "Şu anda iltifatın tadını çıkarıyorum. Bana bir dakika ver."

Omzuna bir tokat atıp kaşlarımı çatıyorum. "Ben ciddiylim."

Tekrar üzerime geliyor ve dudaklarıma bir öpücük konduruyor. "Uyum sağlamam konusunda endişelenme. Bu benim işim."

"İş mi? Çok klinik bir şeymiş gibi söylüyorsun," diye yakınıyorum. Bu deneyim hızla yokuş aşağı gidiyor.

"Üzgünüm, bebeğim." Bana bir öpücük daha veriyor ve geri çekilerek sesinde alçak bir tını ile "Sadece rahatla ve seni sevmeme izin ver" diyor.

Alt dudağımı dışarı itiyorum, hâlâ zavallı vajinam için endişeleniyorum. "Sadece beni ikiye bölme. Vajinama biraz bağlıyım."

Kıkırdamaya başlar. "Gergin olduğunda çok tatlı oluyorsun."

"Elimde değil. Bunu daha önce hiç yapmadım," diye açıklıyorum, kendimi deneyimsiz ve aptal hissederek.

"Bu arada, vajinan hap kullanıyor mu?" diye soruyor ve benden bir kahkaha patlaması alıyor. Başımı sallıyorum, o da başka bir soru soruyor: "Çıplak olmam senin için sorun olur mu?"

Gözlerim onunkilerden uzaklaşıyor ve başımı sallıyorum. "Bana bak," diye fısıldıyor.

Hunter'ın mavi gözlerine odaklanarak sakinleşmek için derin bir nefes alıyorum.

Bana duyduğu sevginin gözlerinden parladığını görene kadar uzun bir süre bana bakmaya devam ediyor. Sanki bir büyü'nün etkisi altındaymışım gibi.

Dudakları dudaklarıma değdiğinde, dilinin ağzımı keşfetmesiyle kendimden geçiyorum. Ben de onu aynı sıcaklıkla öpüyorum, ta ki vücutlarımız birbirine sürtünmeye başlayana ve ellerimiz dolaşmaya başlayana kadar.

Avuçlarım, poposunun dibine ulaşana kadar kaslı sırtını hissediyor, sonra tırnaklarım devreye giriyor ve onları sert tenine batırıyorum.

Hunter'ın eli göğsümü buluyor ve etimi yoğurmaya başlıyor. İkimiz de nefes nefese kalmış durumdayız ama öpüşmemiz dudaklarımız karıncalanana kadar devam ediyor. Sonunda birbirimizden ayrıldığımızda gözlerimiz kilitleniyor ve Hunter'ın mavi bakışlarında o kadar büyük bir yoğunluk var ki, beni sevdiğine dair aklımda en ufak bir şüphe kalmıyor.

Onun benim dünyam olduğunu bilmeden bir gün daha geçirmek istemiyorum. "Hunter, sana çok aşığım. İhtiyacım olduğunu hiç bilmediğim her şeysin. Sensiz geçen iki yılda nasıl hayatta kaldım bilmiyorum."

"Ben hep oradaydım Jade," diyor. "Seni sevmekten hiç vazgeçmedim."

Bu kez dudaklarımız buluştuğunda, öpücüğünde o kadar büyük bir tutku var ki, ilk öpücüğümüzün yaptığı gibi beni uyuşturuyor. Sadece vücudunun benimkine karşı verdiği hissin farkındayım. Sadece erkeksi kokusunu ve kullandığı kalıcı vücut yıkamasının kokusunu alabiliyorum. Sadece nefes alışlarını duyabiliyorum ve her biri için yaşıyorum.

Aramızdaki bu an mahrem, neredeyse kutsal hissettiriyor. Hunter'dan başka kimseyle paylaşmak istemediğim bir şey.

Ağırlığını sağ ön koluna vererek açıklığıma yerleşiyor. İçime bastırdığı yerden bir baskı hissettiğimde, gözlerim onunkilere kayıyor ve bakışlarında gördüğüm aşka kilitleniyorum.

Geri çekiliyor ve nazik sallanma hareketleriyle, içimde tamamen kılıfına girene kadar daha derine inmeye devam ediyor.

Hunter içimde. Benim Hunter'ım. Benim aşkım. Benim hayatım.

Ona bu anı yaşattığım için çok mutluyum.

"Mükemmel uyum," diye fısıldıyor Hunter başını benimkine doğru eğip dudaklarıma yapışırken, ona alışmam için bana bir an verirken beni yutmaya devam ediyor.

Ondan asla şüphe etmemeliydim çünkü yaptığı her şey o kadar doğru ki, hareket etmeye başladığında vücudum zevkten patlayacakmış gibi hissediyorum.

Karnımda basınç artarken, pelvislerimizin bir araya gelme sesleri etrafımızda bir aşk senfonisi yaratıyor. Tam daha fazla dayanamayacağımı düşündüğüm anda, vücuduma hücum ediyor ve benden bir inilti koparıyor. Bedenim Hunter'ın güçlü bedeninin altında asılı kaldığında, sadece sessiz bir çığlık atabiliyorum. Daha önce hiç hissetmediğim duygular bedenimi jöleye çeviriyor.

"Siktir, Jade," diye gırtlğından homurdanıyor Hunter ve iki kez daha iterek içime öyle sert giriyor ki, üzerimde dalgalanan bir zevk kalıntısı gönderiyor. Vücudunun benimkine karşı titrediğini hissediyorum ve Hunter'ın içimde boşalmasını seyrediyorum.

Nasıl bu kadar kör olabildim? Bunca zamandır en güzel insan gözlerimin önündeydi.

Benim için her şeyi göze alan bu adam için duygulanırken gözümde bir damla yaş süzülüyor. Hunter onu bir öpücükle yakalıyor ve yüzünü boynuma bastırarak, "Seni çok seviyorum Jade," diye fısıldıyor.

Biliyorum Hunter. Bana ne kadar çok olduğunu defalarca gösterdin. Senden bir daha asla şüphe etmeyeceğim.

AVCI

Sabırlı olmak için çok fazla.

Tek bir an için bile pişman değilim.

Giyindikten ve uzandıktan sonra Jade'i kendime doğru çekiyorum ve ağzına şefkatli bir öpücük konduruyorum.

"Teşekkür ederim," diye fısıldıyorum rahatlarken şakağına doğru.

"Ne için?" diye soruyor ve yüzünü çevirerek bana bakıyor.

"Senin ilkin olmama izin verdiğin için." Gözlerim onu delip geçiyor ve umarım bunun benim için ne kadar önemli olduğunu görebilir.

Ağzında yumuşak bir gülümseme beliriyor. "Sen olduğuna sevindim."

"Öyle mi?" Şükürler olsun. Tüm sorunlarımız onu ve Brady'yi durdurduğumda başladığı için endişeliydim.

Jade gözlerimdeki endişeyi okumuş olmalı çünkü doğruluyor ve yüzünü bana dönüyor. Bakışlarında bir hüznün parıltısı var, sonra şöyle diyor: "Brady'yi her zaman seveceğim ve onu asla unutmayacağım, ama seni başka birine değer verebileceğimi hiç düşünmediğim bir şekilde seviyorum. Haklıydın Hunter. O zamanlar hazır değildim. Her şeyi bildiğini sanan aptal bir on altı yaşındaydım." İçini çekti. "Vay be, yanılmışım."

"Sorun değil," diye mırıldanıyorum ve ona doğru uzanarak elini tutuyorum ve parmaklarımızı birleştiriyorum.

Derin bir nefes alıyor ve gözlerime bakarken gözleri parlamaya başlıyor. "Sen olduğun için mutluyum Hunter. Herkes kimi seveceğini seçemeyeceğini, bunun kendiliğinden olduğunu ve akışına bırakman gerektiğini söylüyor ama hepsi yanılıyor. Kalbim, aklım bunu bilmeden çok önce seni seçti. Seninle kavga ettiğim her gün seni seçtim. Bana çıkma teklif eden bir erkeğe her hayır dediğimde seni seçtim." Dudaklarında bir nefes dalgalanıyor ve sesi çatlıyor, "Son yedi yüz otuz gün boyunca her saatin her saniyesinde seni seçtim ve hayatımın geri kalanında da seni seçmeye devam edeceğim."

Onu kendime çekerek göğsüme sıkıca sarılıyorum. Duygularımın etkisiyle kendimi toparlamak için bir dakikaya ihtiyacım var. Saçlarına öpücükler konduruyorum,

ve nefesimi dengelemeye çalışıyorum.

Sonunda fısıldadım, "Kararından pişman olmanı sağlayacak hiçbir şey yapmayacağım."

"Biliyorum," diye fısıldıyor, nefesinin sıcaklığını göğsümün üzerine gönderiyor. "Seni hak etmiyorum ama sana değer vereceğim."

Gözlerimi kapatıyorum ve kollarımı Jade'e daha sıkı sarıyorum. Birbirimize sarılıyoruz, kalplerimiz aynı ritimde atıyor.

"Seni seviyorum Bean," diye fısıldıyorum.

Başını kaldırıp bana sırtlıyor. "Seni seviyorum Hunter."

Sonsöz

AVCI

Jade ve ben Şükran Günü'nden önce ailelerimize birlikte olduğumuzu söylemeye karar verdik. "Her şey yoluna girecek, değil mi?" Jade tekrar soruyor, bacağı zıplıyor
Yolcu koltuğunda oturuyor.

Ona doğru uzanarak elimi kalçasına koyuyorum. "Her şey yoluna girecek," diye onu rahatlatıyorum. "Bırak onlara ben söyleyeyim."

"Ama babam," diye karşı çıkıyor.

"Bırak ben halledeyim Jade." Arabayı Rhett Amca'nın garaj yoluna sürmeden önce ona bakıyorum.

Babamın arabasını tanıdım ve diğer araca bakarak "Bu Bayan Sebastian'ın arabası mı?" diye sordum.

"Evet, her şeyi biliyor, bu yüzden işler kontrolden çıkarsa barışı koruma rolünü oynayabilir."

Bir kahkaha attım. "Onu davet etmen çok akıllıcaydı." Arabayı durdurdum ve Jade'e doğru eğilerek dudaklarına bir öpücük kondurdum. "Hadi yapalım şunu."

Arabadan inip ön tarafa doğru koşuyorum ve Yeşim için kapıyı açıyorum. İndiğinde elini tutuyorum ve birlikte ön kapıya doğru yürüyoruz.

Jade kapıyı iterek açtığında, elini benimkinden çekmeye çalıştı. Bırakmadığımda gözlerini bana dikti. "Nasıl hissettiğimi saklamayacağım Jade. Elini tutuyorum," diyorum, sesimin tonu tartışmaya yer bırakmıyor.

"Tamam." Derin bir nefes alıyor ve sonra eve giriyoruz.

Oturma odasına girdiğimizde herkesin gözü bize çevriliyor. "Hey," diyorum ve devam etmeden önce boğazımı temizlemek zorunda kalıyorum, "Bizimle burada buluştuğunuz için teşekkürler."

"Tanrım, lütfen bana hamile olmadığını söyle," diye patlıyor Rhett Amca. Jade bir hava patlaması yaşar ve ağzı açık kalır. "Baba, hayır! Sizi buraya bunun için çağırmadık."

Rhett Amca rahatlamış bir şekilde iç geçirdi ve kanepeye doğru yığıldı. "Tanrı'ya şükür. Ben de Hunter'dan seni öldürmek istersek diye kışını kurtarmasını istediğini sanıyordum."

"Hayır. Hayır. Hayır," diye tekrarlıyor Jade başını sallayarak. "Sebep bu değil."

Elini benimkinden çekerek anneme ve babama sarılmaya gidiyor. Rhett Amca'ya doğru yürüyüp elini sıktıktan sonra Evie Teyze ve Bayan Sebastian'a birer sarılıyorum.

Yeşim'in elini tutuyorum ve otururken onu yanıma çekiyorum. Babam başını eğiyor ve gözlerini bana diyor. "Bunun olacağını hiç tahmin etmemiştim."

"Ne?" Rhett Amca soruyor.

"Çıkıyorlar," diye cevaplıyor annem.

Rhett Amca'nın kafası bana doğru döndü. "Kızımla mı çıkıyorsun?" Ona endişeli bir gülümsemeyle, "Yeni çıkmaya başladık," diye açıklıyorum.

Rhett Amca bana bakıyor, yüzünde hiçbir ifade yok. Göz temasını kesmeden, bir tepki bekliyorum.

Sonra Bayan Sebastian ayağa fırlar. "Rhett Daniels! Sudan çıkmış ölü bir balık gibi orada öylece oturup durma. Bir şeyler söyle."

Rhett Amca ona ters ters baktıktan sonra mırıldanıyor: "Küçük kızımın Hunter'la aynı çatı altında yaşıyor olmasını hâlâ sindirmeye çalışıyorum." O bir

endişeli bir yüz. "Ve çıkıyorlar." Şaşkın bir ifadeyle yere bakıyor. "Jade eve geri taşınmalı."

"Baba," diye nefes nefese kalıyor Jade.

Babama bakıyorum ve bana güven verici bir gülümseme veriyor.

"Rhett Amca," diye başlıyorum ve gözleri anında benimkilere kayıyor. "Jade'i seviyorum ve asla onu incitecek bir şey yapmayacağım."

Sözlerimi düşünürken yüzünü buruşturdu. "Biliyorum Hunter." Mutlu görünmüyor, devam ediyor, "İkinizin birlikte yaşama fikrinden hoşlanmıyorum."

Jade, "Benim Jase, Noah ve Kao ile yaşamamdan hiçbir farkı yok," diye savunuyor.

"Öyle mi?" Rhett Amca Jade'e alaycı bir bakış atar. "Onları öpmeyeceksin."

Gülümsememi saklamaya çalışıyorum ama başaramıyorum ve Rhett Amca bana ters ters bakıyor. "Hâlâ mutlu değilim."

"Oh, Rhett, sus," diyor Evie Teyze ayağa kalkıp bize doğru yürürken, hızla ayağa kalkıyorum. Beni kucaklıyor ve şöyle diyor: "Sen olduğuna sevindim Hunter. Birbirinizle kavga etmeye devam ettiğinizde çok endişelenmişim. Barıştığınızı duyunca ne kadar rahatladığınızı anlatamam."

"Aklımdaki huzur bu değildi Evie," diye yakınıyor Rhett Amca.

Bayan Sebastian da bana sarılmak için gelirken "Aldırma ona," diyor. "Sadece tanrı-bebeğime iyi bak, yoksa elmas işlemeli kemerimle göz kamaştırıcı kışını bronzlaştırırım."

Gülmemeye çalışırken boğuluyorum, ama babam kahkaha attığında kendimi tutamıyorum.

Bayan Sebastian sevgiyle yanağımı okşuyor, sonra yanımdan geçip gidiyor. "Benim tanrı-bebeğim sonunda kendi iri parçasına sahip oldu."

Bakışlarım tekrar Rhett Amca'ya dönüyor ve ayağa kalktığında hızla ona doğru yürüyorum. "Jade'e iyi bakacağım. Söz veriyorum."

Yüzüne bir sırtıma yayılıyor ve omzuma vuruyor. "Sadece seninle dalga geçiyorum. Burada buluşmamızı istediğin anda hepimiz çıkacağınızı biliyorduk."

Dudaklarım aralanıyor ve sonra başımı sallıyorum. "Beni bir süreliğine kandırdın. İyiydi."

Babam ayağa kalktı ve yanımıza geldi. "Yalan söylemeyeceğim, birbirinizi öldüreceğiniz ya da sonunda duygularınızı itiraf edeceğiniz konusunda bahse girmiştik."

"Kim kazandı?" Hepsine şakacı bir bakış atarak soruyorum.

Annem kolunu Evie Teyze'nin beline sararken "Evet," diyor. "Evet," diye itiraf ediyor babam. "Annen bir dakika bile şüphe etmedi ki ikiniz aranızdaki sorunları çözersiniz."

"Nereden bildin anne?" Kalbimi dolduran bir sevgi patlamasıyla soruyorum çünkü yaptığım hiçbir şeyden şüphe duymuyor.

"Sen benim oğlumsun Hunter ve babanın inatçı çizgisini miras almış olsan da, benim sabrımı aldın."

"Kıçımın sabrı, Hunt," diye homurdanıyor babam anneme, ona aynı zamanda takma adı olan kızlık soyadıyla hitap ederek. "İlk çıkmaya başladığımızda bana cehennemi yaşattın."

"Çünkü sen bunu hak ettin," diye tersliyor annem.

Kıkırdıyorum çünkü bu tartışmanın nereye varacağını biliyorum. Dikkatimi tekrar Rhett Amca'ya çevirerek elimi uzatıyorum. "Yani çıkmamız senin için sorun değil mi?"

Elimi sıkıyor ve sonra beni kucaklamak için kendine çekerek fısıldıyor: "Benim için sorun değil Hunter. Jade için ne kadar çok savaştığını biliyorum."

Kollarımı ona dolayarak ben de ona sarılıyorum. "Teşekkürler, Rhett Amca."

JADE

Kingsley Teyze yanıma oturduğunda, annem ve G Anne mutfağa kaçarken beni kendi başımın çaresine bakmam için bırakıyorlar. Gözlerim Hunter'ın babalarımızla birlikte biftek ızgara yaptığı verandaya açılan sürgülü kapıya kayıyor.

Kabullen, Jade.

Kingsley Teyze'ye gergin bir gülümseme veriyorum ve soruyorum: "Çıkmamız senin için gerçekten sorun olur mu?"

"Bu soruyu yanıtlamadan önce söylemem gereken bir şey var," diye söze başlıyor.

Hunter'ın kilerle aynı mavi irisleri bakan gözleriyle buluşuyorum ve kendimi gelmekte olan şeye elimden geldiğince hazırlıyorum.

"Korkunç bir şey yaşadın Jade ve Hunter senin yanıdaydı. Sadece oğlumu gerçekten sevdiğinden ve yaptıklarına sadece minnettar olmadığından emin olmak istiyorum."

Başımı sallıyorum ve duygularıma yenik düştüğümde derin bir nefes almak zorunda kalıyorum.

Hunter'ın annesiyle konuşmanın bu kadar gergin olacağını kim bilebilirdi?

Boğazımı temizliyorum ve tekrar başımı sallıyorum. "Onu seviyorum, Kingsley Teyze. Çok, çok fazla." Gözlerim onunkilerle tekrar buluşmadan önce bir an için kucağıma iniyor. "O olmasaydı hayatta kalamazdım. Bunu kabul ediyorum. Ama onun için hissettiklerim... çünkü o tanıdığım en harika adam. O benim güneşim ve onsuz hayatım donmuş bir çorak arazi olurdu." Bunu berbat etmek istemediğim için düşüncelerimi toparlamak için bir an duruyorum. "Ben... Ben sadece onu çok seviyorum."

Kingsley Teyze uzun bir süre bana baktı, sonra fısıldadı. "Lütfen ona bir daha zarar verme."

Boğazımda bir yumru şişiyor ve gözyaşlarım bulanıklaşırken sertçe yutkunuyorum. "Bir daha asla. Hunter'ı mutlu etmek için elimden gelen her şeyi yapacağıma söz veriyorum."

"Sadece bebeğimi sev," diyor, sesi dökülmemiş gözyaşlarıyla süzülüyor. "Seveceğim. Hunter'ı tüm kalbimle seveceğim," diye söz veriyorum.

Kingsley Teyze uzanıyor ve ben de hemen ona sarılıyorum. Bir süre birbirimize sarıldık, sonra fısıldadı, "Hunter'la çıktığın için çok mutluyum."

"Burada her şey yolunda mı?" Hunter aniden sorar.

Kingsley Teyze'yle birbirimizden ayrılıyor ve Kingsley Teyze ona sevgi dolu bir gülümsemeyle başını sallıyor. "Her şey yolunda."

Gözleri aramızda geziniyor ve sonra kaşlarını çatıyor. "Neden gözyaşları görüyorum?" "Öylesine," diye mırıldanıyorum yanaklarımı silerken.

"Gözyaşlarımın

"Annenle konuştuğumda duygulanıyorum."

Bana doğru yürüyen Hunter eğilip ağzıma bir öpücük konduruyor, sonra Kingsley Teyze'ye doğru ilerliyor ve onun alnına bir öpücük konduruyor. "En sevdiğim iki kadın. Ben çok şanslı bir adamım."

Kingsley Teyze ve benim tekrar ağlamaya başlamamız için gereken tek şey bu.

AVCI

Dışarıda ateşin yanında otururken, gözlerim ailemi tararken gülümsüyorum. Bakışlarım Rhett Amca, Evie Teyze ve Bayan Sebastian'ın üzerinde gezindiğinde gülümsemem daha da büyüyor.

Bir de eski dostların o ailenin bir parçası haline geldiği an var.

Lanet olsun, çok şanslı bir piçim.

Jade'in elini sıkıca kavıyorum ve ona bakarak göz kırpıyorum. Bardağının boş olduğunu görünce, "Sana biraz daha kola getireyim mi?" diye soruyorum.

Başını sallıyor ve yanağını omzuma yaslıyor. "Çok mutluyum."

"Ben de bebeğim."

Bayan Sebastian ayağa kalkıyor ve çantasından sarılı bir paket çıkarıyor. Kutuyu bana uzatırken, "Sana sonunda göz kamaştırıcı kıçlarını bir araya getirdiğin için tebrik hediyesi aldım," diyor.

"Açmamalıydın," diyor Jade tekrar otururken. Gözlerini benimkilere dikeyor, "Aç şunu artık."

Kâğıdı yırtarken "Çok otoriter," diye mırıldanıyorum. Babam kıkırdıyor.

Ambalajı çıkarınca donup kaldım. Bir saniye sonra, Trojan prezervatif kutusuna bakarken gülmekten kırılıyorum.

Bayan Sebastian manikürlü kaşlarını bana doğru sallayarak, "Size zevk paketini getirdim," diyor.

Gülmeden duramıyorum ve Jade kutunun ön yüzünü okuduğunda nefesi kesiliyor, "Aman Tanrım. Hayır!" Benden prezervatifleri kapıp hemen üzerine oturdu.

"Zevk paketi mi?" Rhett Amca Bayan Sebastian'a sorar.

"Üzülmektense güvende olmayı tercih ederim," diyerek omuz silkiyor.

"Küçük Hunter'ların ve Jade'lerin buralarda koşuşturmasını ister misin?"

"Ne oluyor lan?" Rhett Amca başını sallayarak şikayet ediyor, sonra da "Onlara prezervatif mi verdin?" diye bağırıyor.

Babam kahkahalarını daha fazla tutamaz ve çatlar.

Kutuyu çıkarmak için Jade'in altına uzanmaya çalışıyorum ama elimi tokatlıyor ve "Yapma Hunter" diye tıslıyor. Tepkisini babasının elinin arkasına saklarken yüzü alev alev yanıyor.

"Sorun değil," diye kıkırdıyorum ve elini uzatıp yüzünden çekiyorum. "Kutuyu almama izin ver. Bayan Sebastian'ın doğru bedeni aldığından emin olmak istiyorum."

Bayan Sebastian bana göz kırparak, "Merak etme, benim küçük iri kıyım şeyim," diyor. "Ekstra büyük aldım."

"Oh, Tanrım. Öldür beni şimdi," diye inliyor Jade.

Bir kahkaha kriziyle Jade'i kollarıma çekmeyi başarıyorum, böylece yüzünü göğsüme saklayabiliyor.

Evie Teyze ayağa kalkarken "Elmalı turta zamanı," diyor ve tartışma konusunu etkili bir şekilde kimin daha büyük dilimi alacağına çeviriyor.

Bizimkiler ve Bayan Sebastian turta için kavga etmek üzere eve girdiklerinde Jade kutuyu hızla poposunun altından çekip çıkarıyor. "Utançtan ölmeden önce gidip arabaya koyalım."

Evin yanından geçerken ellerimizi birleştiriyoruz ve arabaya ulaştığımızda hızla yolcu kapısının kilidini açıyorum. Jade kutuyu koltuğun altına sokmaya çalışıyor ama sığmayacak kadar büyük olunca yere bırakıyor.

Kapıyı tekrar kilitledim ve anahtarları cebime attım. Jade geri yürüyemeden, kollarından tutup arabaya yaslanırken onu kendime çekiyorum.

Gözlerinin içine bakarken "Sanırım iyi gitti," diyorum.

Yüzüne bir gülümseme yayılıyor ve başını sallıyor. "İyiden de öte."

"Evet." Gözlerim onun ağzına kayıyor ve hızlı bir öpücük konduruyorum. "Babanın çıkmamızı sorun etmemesine sevindim."

"Ben de." Ayak parmaklarının üzerinde yükselerek dudaklarıma bir öpücük konduruyor. Geri çekildiğinde bakışları duygu dolu. "Seni seviyorum Hunter."

Bir elimi yüzüne götürüyorum ve parmaklarımı yanağında gezdiriyorum. "Seni ne kadar sevdiğimi tahmin bile edemezsin."

Jade başını hafifçe sallar. "Biliyorum Hunter. Güven bana, biliyorum." Dudakları dudaklarıma değiyor, sonra fısıldıyor: "Benim için savaşa girdin ve kazandın." Gözleri yüzümü okşuyor. "Bana yeni hayaller verdin. Sarılmalarla, sevgiyle ve senin gülümsemeni görmekle dolu bir gelecek. Bana hayatımı geri verdin."

Yüzünü çerçeveleyerek ağzımı Jade'inkine yapıştırıyorum ve onu hissettiğim her şeyle öpüyorum. Geri çekildiğimde sesim duygu dolu bir şekilde şöyle diyor: "Seninle bir gelecek. Tanrım, çok şanslıyım."

Son.

Her şeyin başladığı yeri okumak ister misiniz?

[**Git 1 KALPSİZ'e tıkla.**](#)

Düşmanlardan Aşıklara Serisi'ni bitirdiğinizde Trinity Akademisi ile devam edin.

Tüm satış bağlantıları kitabın arka sayfasında listelenmiştir.

Eğer hayat size çok ağır gelirse, lütfen birilerine ulaşın ya da yakınınızdaki bir intihar kriz hattını arayın.

Dünya çapındaki intihar kriz hatlarının listesi:

https://en.wikipedia.org/wiki/List_of_suicide_crisis_lines

Varisler

Gelecek sürümlerin okuma sırası:

Soğukkanlı Varis

Roman #1

Hunter Chargill (*Mason ve Kingsley'in oğlu*) &
Jade Daniels (*Rhett ve Evie'nin kızı*)

Kibirli Varis

Roman #2

Jase Reyes - (*Julian & Jamie'nin oğlu*)
&
Mila West - (*Logan & Mia'nın Kızı*)

Meydan Okuyan Varis

Roman #3

Kao Reed (*Marcus ve Willow'un oğlu*)
&
Fallon Reyes (*Falcon ve Layla'nın kızı*)

Sadık Varis

Roman #4

Forest Reyes (*Falcon & Layla'nın
oğlu*) &
Aria Chargill (*Mason ve Kingsley'in kızı*)

Duygusuz Mirasçı

Roman #5

Noah West (*Jaxson ve Leigh'in oğlu*)
&
Carla Reyes (*Julian & Jamie'nin kızı*)

Günahkar Varis

Roman #6

Tristan Hayes (*Carter ve Della'nın oğlu*)

&

Hana Cutler (*Lake & Lee'nin kızı*)

Cazibeli Varis

Roman #7

Christopher Hayes (*Carter ve Della'nın oğlu*)

&

Dash West (*Jaxson ve Leigh'in kızı*)

Yasak Varis

Roman #8

Ryker West (*Logan ve Mia'nın
oğlu*) &

Danny Hayes (*Carter ve Della'nın kızı*)

SPIN-OFF TEK BAŞINA

Kara Dağ Akademisi Serisi

Benim Kahramanım Değil

Colton Lawson'ın hikayesi.

Trinity Akademisi

FALCON

Roman #1

Falcon Reyes & Layla Shepard

MASON

Roman #2

Mason Chargill & Kingsley Hunt

GÖL

Roman #3

Cutler Gölü & Lee-ann Parkı

JULIAN

Roman #4

Tek Başına Bir Roman

Julian Reyes (*Falcon'un Kardeşi*)

&

Jamie Truman (*Della'nın Kız Kardeşi - Heartless, TETLS*)

EPILOG

Bir Trinity Akademisi Romanı

Düşmanlardan Aşıklara

Kalpsiz

Roman #1

Carter Hayes & Della Truman

Pervasız

Roman #2

Logan West & Mia Daniels

Dikkatsiz

Roman #3

Jaxson West & Leigh Baxter

Acımasız

Roman #4

Marcus Reed & Willow Brooks

Utanmaz

Roman #5

Rhett Daniels & Evie Cole

Yanlış Algılar

Roman #6

Tek Başına Bir Roman

Hayden Cole (*Evie'nin Babası*)

Benimle bağlantı kurun

[Bülten FaceBook](#)

[Amazon](#)

[GoodReads](#)

[BookBub](#)

[Instagram](#)

[Twitter](#)

[Web sitesi](#)

Yazar hakkında

Michelle Heard, okurlarının içinde kaybolabileceği hikâyeler yaratmayı seven Wall Street Journal ve USA Today Çok Satan Yazarıdır. Oğluyla birlikte Güney Afrika'da yaşamakta ve her zaman yazacağı bir sonraki kitabını ve çıkacağı bir seyahati planlamaktadır.

Michelle'in dünyasında olup bitenlerden haberdar olmak ister misiniz? Alfa kahramanlarıyla ilgili en son haberleri almak için kaydolun →

[NEWSLETTER](#)

Bu kitabı veya herhangi bir kitabı beğendiyseniz, lütfen bir yorum bırakmayı düşünün. Yazarlar tarafından takdir edilmektedir.

Teşekkür

Sheldon, sen benim her şeyimsin.

Alfa ve beta okuyucularıma, Sherrie, Sheena, Allyson. Kelly, Elaine, Sarah ve Leeann'a - Kağıt bebeğimin vaftiz ebeveynleri olduğunuz için teşekkür ederim.

Candi Kane PR - Bana ve teslim tarihlerini kaçırma alışkanlığıma karşı sabırlı olduğunuz için teşekkür ederim.

Sybil - Kağıt bebeklerime mükemmel bir görünüm verdiğiniz için teşekkür ederim.

Okuyucularıma, bu karakterleri benim kadar sevdiğiniz için teşekkür ederim.

Kapak tanıtımına ve çıkış gününe katılmak için zaman ayıran her blog yazarına ve okuyucuya özel bir teşekkür.

Hepinizi tonlarca seviyorum ;)

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.